

EURÓPAI OMBUDSMAN ÉVES JELENTÉS 2005

A 10 ÉVES FENNÁLLÁS ÜNNEPLÉSE 1995–2005

EURÓPAI OMBUDSMAN ÉVES JELENTÉS 2005

© Európai Ombudsman, 2006.

Minden jog fenntartva.

Oktatási és nem kereskedelmi céllal történő felhasználás megengedett, amennyiben a forrás fel van tüntetve.

Valamennyi fénykép, kivéve a borítón lévő fényképet, ellenkező utalás hiányában, az Európai Ombudsman szerzői jogát képezik.

A jelentés teljes szövege az alábbi internetes címen található:
<http://www.ombudsman.europa.eu/report/hu/default.htm>

Printed in Belgium

FEHÉR, KLÓRMENTES PAPIRRA NYOMTATVA

EURÓPAI OMBUDSMAN ÉVES JELENTÉS 2005

A 10 ÉVES FENNÁLLÁS ÜNNEPLÉSE 1995–2005

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES Elnök
Úrnak
Európai Parlament
Rue Wiertz
1047 Brüsszel
BELGIUM

Strasbourg, 2006. március 13

Tisztelt Elnök Úr!

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének (1) bekezdése és az Ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló európai parlamenti határozat 3. cikkének (8) bekezdése értelmében ezennel benyújtom a 2005. évre vonatkozó éves jelentésemet.

Tisztelettel,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

BEVEZETÉS	17
1 ÖSSZEFOGLALÓ	23
2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK	37
2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA	37
2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE	37
2.2.1 Jogosulatlan panaszbeadványok	38
2.2.2 Közösségi intézmények és szervek	38
2.2.3 „Hivatali visszásság”	39
2.2.4 A helyes hivatali magatartás európai kódexe	40
2.3 ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI	41
2.4 A 2005-BEN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE	42
2.5 ÁTTÉTEL ÉS TANÁCSADÁS	42
2.6 AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI	44
2.6.1 Vizsgálat megindítása	44
2.6.2 Tisztességes eljárás	45
2.6.3 Akták megtekintése és tanúk meghallgatása	45
2.6.4 Nyílt eljárás	46
2.7 A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI	46
2.7.1 Hivatali visszásság hiánya	46
2.7.2 Az intézmény által rendezett ügyek és békés megoldások	46
2.7.3 Kritikai észrevételek és ajánlástervezetek	47
2.7.4 Külön jelentések az Európai Parlament részére	48
2.8 A 2005. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK	48
2.8.1 Nyilvánosság, nyilvános hozzáférés és a személyes adatok védelme	49
2.8.2 A Bizottság mint a „Szerződés őre”	51

2.8.3	Pályázatok, szerződések és támogatások	52
2.8.4	Személyzeti ügyek	54
2.8.5	Egyéb ügyek	55
3	VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK	59
3.1	ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOT	59
3.1.1	Az Európai Bizottság	59
	ELJÁRÁS HIÁNYA EGY SZEXUÁLIS ORIENTÁCIÓ ALAPJÁN TÖRTÉNŐ MEGKÜLÖNBÖZTETÉS MIATTI PANASZ ÜGYÉBEN	59
	SZERZŐDÉS MEGSZÜNTETÉSE	60
	AZ EU PÉNZÜGYI TÁMOGATÁSÁNAK FELHASZNÁLÁSA	61
	AZ ÉLELMISZEREKRE VONATKOZÓ JOGSZABÁLYOKRÓL SZÓLÓ, 226. CIKK SZERINTI PANASZ	61
	ÁLLÍTÓLAGOSAN MEGKÜLÖNBÖZTETŐ JELLEGŰ ÁLLÁSHIRDETÉSEK	62
	AZ EURÓPAI REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI ALAPOK KEZELÉSE	63
	PROJEKTJAVASLAT ÉRTÉKELÉSE (1)	64
	EGY 226. CIKK SZERINTI PANASZ KEZELÉSE	64
	PROJEKTJAVASLAT ÉRTÉKELÉSE (2)	65
	AZ EMBERI JOGI ZÁRADÉK ALKALMAZÁSA A VIETNAMMAL KÖTÖTT EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁSBAN	66
	KONZULTÁCIÓ A STRUKTURÁLIS ALAPOK JÖVŐJÉRŐL	67
	A 112 EURÓPAI SEGÉLYHÍVÓ SZÁM	67
	EGY EURÓPAI ISKOLA NYELVI TAGOZATAINAK MEGSZÜNTETÉSE	68
	TENDERELJÁRÁS SORÁN FELMERÜLT ÁLLÍTÓLAGOS NEM MEGFELELŐ KAPCSOLATTARTÁS	68
	DOKUMENTUMOK ON-LINE ELÉRHETŐSÉGE	69
	EGY KIKÜLDETÉSI JELENTÉSHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS EGY 228. CIKK SZERINTI ELJÁRÁS KERETÉBEN	70
	HONDURASI PROJEKTIGAZGATÓ LEVÁLTÁSA	71
3.1.2	Az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa	72
	A FOGYATÉKKAL ÉLŐK SZÁMÁRA A BIZOTTSÁG ÉS A TANÁCS ÉPÜLETE KÖZELÉBEN FENNTARTOTT PARKOLÓHELYEK ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA	72
3.1.3	Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO)	73
	A JELENTKEZŐK HOZZÁFÉRÉSE AZ ÉRTÉKELÉSI KRITÉRIUMOKHOZ	73
	FELVÉTELI VIZSGÁRA BOCSÁTÁS	74
3.1.4	Az Európai Központi Bank	74
	AZ EKB LEHETSÉGES BEAVATKOZÁSÁRA VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁS	74
3.2	AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK	75
3.2.1	Az Európai Parlament	75
	NYUGDÍJJOGOSULTSÁG ÁTVITELE	75
3.2.2	Az Európai Unió Tanácsa	76
	MUNKASZERZŐDÉS MEGSZÜNTETÉSE EGY EU-S RENDŐRI MISSZIÓN	76
3.2.3	Az Európai Bizottság	77
	NYILVÁNOS HOZZÁFÉRÉSRE VONATKOZÓ KÉRELEM MEGVÁLASZOLÁSÁNAK INDOKOLATLAN KÉSEDELME ÉS ELMULASZTÁSA	77
	DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS IRÁNTI KÉRELEM MEGTAGADÁSA	77
	UTAZÁSI ÉS LAKHATÁSI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSE	78
	UTAZÁSI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSE	78
	BIZOTTSÁGI ÉRTÉKELŐKNEK ÁLLÍTÓLAG KÉSEDELMESEN ESZKÖZÖLT KIFIZETÉSEK	79

3.3	AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK	79
3.3.1	Az Európai Parlament	79
	AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉPÜLETEINEK MEGKÖZELÍTÉSE	79
	ÜGYVÉDI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSE	80
	TÁJÉKOZTATÁS KÜLÖNFÉLE NYELVEKEN TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE BOCSÁTÁSA EGY VÁLASZTÁSI KAMPÁNY SORÁN	81
3.3.2	Az Európai Bizottság	82
	„TELEFONOS ÜGYFÉLSZOLGÁLATI” MUNKATÁRS FOGLALKOZTATÁSÁNAK MEGSZÜNTETÉSE	82
	NYUGDÍJJOGOSULTSÁG	82
	KORHATÁR ALÓLI MENTESÍTÉS A SZAKMAI GYAKORLAT TEKINTETÉBEN	83
	KÉSEDELMESEN TELJESÍTETT KIFIZETÉS EGY MARIE CURIE ÖSZTÖNDÍJAS RÉSZÉRE	84
3.4	AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL ZÁRULT ESETEK	85
3.4.1	Az Európai Parlament	85
	DOKUMENTUMHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS BIZTOSÍTÁSÁNAK KÉSEDELME	85
	TÁJÉKOZTATÁS IRÁNTI KÉRÉS MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ELMULASZTÁSA	86
3.4.2	Az Európai Unió Tanácsa	86
	A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS	86
3.4.3	Az Európai Bizottság	87
	A JOGSÉRTÉSI ELJÁRÁS IDŐTARTAMA ÉS A DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS	87
	TÁMOGATÁSOKRA VONATKOZÓ MEGFELELŐ TANÁCS NYÚJTÁSÁNAK ELMULASZTÁSA	88
	ADATVÉDELEMRE VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁSNYÚJTÁS ELMULASZTÁSA	89
	GALILEI-PROJEKTHEZ VALÓ HOZZÁJÁRULÁS TEKINTETÉBEN KÉSEDELMESEN TELJESÍTETT KIFIZETÉS	90
	TENDERELJÁRÁSNAK A BIZOTTSÁG ÁLTAL TÖRTÉNŐ KEZELÉSE	91
	VÉDELEMHEZ VALÓ JOG IGAZGATÁSI VIZSGÁLATBAN	92
	AZ AZORI VIZEKEN VALÓ HALÁSZAT LEHETŐSÉGE	92
	DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS EGY KÍNAI SZERZŐDÉS VONATKOZÁSÁBAN	94
	FÉLREVEZETŐ ÁLLÍTÁS EGY KORÁBBI PANASZBEADVÁNYRA VONATKOZÓ VÉLEMÉNYBEN	94
	EGY MAGÁNVÁLLALKOZÁS ELLENI PANASZ KEZELÉSE	95
	PROFITORIENTÁLT INTÉZMÉNYEK TÁMOGATHATÓSÁGÁNAK HIÁNYA	96
3.4.4	Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF)	97
	VIZSGÁLAT VÁRHATÓ IDŐTARTAMÁRA VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁSNAK AZ OLAF ÁLTAL TÖRTÉNŐ ELMULASZTÁSA	97
3.4.5	Az Európai Beruházási Bank	98
	EGY ÁLLÁSRA JELENTKEZŐVEL E-MAILBEN FOLYTATOTT LEVELEZÉS	98
	INFORMÁCIÓHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS IRÁNTI KÉRELEMNEK AZ EBB ÁLTAL TÖRTÉNŐ KEZELÉSE	98
3.5	AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK	99
3.5.1	Az Európai Bizottság	99
	GYAKORNOKI PROGRAMBAN MEGÁLLAPÍTOTT KORHATÁR	99
	PÉNZÜGYI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS ELTÖRLÉSE	100
	TANULÓK KIVÁLASZTÁSA AZ EURÓPAI ISKOLÁKBA	100
	EGY TAGÁLLAMI EREDETŰ DOKUMENTUMHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS TÚLZOTT KÖLTSÉGVETÉSI HIÁNYRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSBAN	101
3.5.2	Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF)	102
	SAJTÓKÖZLEMÉNYBEN NYÚJTOTT FÉLREVEZETŐ TÁJÉKOZTATÁS	102

3.6	EGYÉB OKOK MIATT LEZÁRT ÜGYEK	103
3.6.1	Az Európai Bizottság	103
	NYUGDÍJÁTVITELRŐL SZÓLÓ, 226. CIKK SZERINTI PANASZ	103
	A 226. CIKK SZERINTI PANASZ EGY NEMZETI LEGFELSŐ BÍRÓSÁG ELŐTT LÉVŐ ÜGYBEN	104
	KÖZKÖNYVTÁRAKBÓL TÖRTÉNŐ INGYENES KÖNYVKÖLCSÖNZÉS	104
3.7	KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGYEK	105
3.7.1	Az Európai Unió Tanácsa	105
	A ZÁRT AJTÓK MÖGÖTTI JOGALKOTÁS ÉRDEMI INDOKLÁSÁNAK ELMULASZTÁSA	105
3.7.2	Az Európai Bizottság	106
	SPECIÁLIS OKTATÁSI SZÜKSÉGLETEKKEL RENDELKEZŐ GYERMEKEK OKTATÁSI KÖLTSÉGEI	106
3.7.3	Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF)	106
	ELŐZETES VIZSGÁLAT SORÁN HELYTELEN ÉS FÉLREVEZETŐ TÁJÉKOZTATÁS NYÚJTÁSA AZ OMBUDSMAN SZÁMÁRA	106
3.8	AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI	107
	VIRÁGDÍSZÍTÉS KIFIZETÉSE	107
4	KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL	111
4.1	AZ EURÓPAI PARLAMENT	112
4.2	AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG	113
4.3	AZ EURÓPAI ADATVÉDELMI BIZTOS	113
4.4	MÁS INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK	114
5	KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL	117
5.1	AZ EURÓPAI OMBUDSMANOK HÁLÓZATA	117
5.2	MÁS OMBUDSMANI SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK	122
5.3	MÁS RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS SZEMÉLYZETÜK RÉSZVÉTELÉVEL	125
6	KÖZLEMÉNYEK	129
6.1	AZ ÉV FŐ ESEMÉNYEI	129
6.2	TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK	136

6.3	EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK	139
6.4	MÉDIAKAPCSOLATOK	147
6.5	KIADVÁNYOK	151
6.6	INTERNETES KOMMUNIKÁCIÓ	153
7	MELLÉKLETEK	155
A	STATISZTIKÁK	157
B	AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE	164
C	MUNKATÁRSÁK	166
D	A HATÁROZATOK MUTATÓI	173
E	AZ EURÓPAI OMBUDSMAN MEGVÁLASZTÁSA	178
	AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI	180

BEVEZETÉS

Az Európai Ombudsman intézménye 2005-ben fennállásának tizedik évfordulóját ünnepelte. Ez a fontos pillanat lehetőséget adott arra, hogy kritikai áttekintést készítsünk az első tíz év eredményeiről, és legfontosabb partnereinkkel együttműködve optimális cselekvési tervet vázoljunk fel a jövőre nézve. Az általunk szervezett eseménysorozat révén betekintést nyertünk abba, hogy mi az, ami máris jól működik, és milyen további lépéseket lehetne még tenni az Európai Unió (EU) intézményeivel és szerveivel, az Ombudsmanok közösségével, illetve a panaszosokkal és általában véve az állampolgárokkal való kapcsolatainkban. Mielőtt azonban mélységében vizsgálánánk a felmerült különféle ötleteket, hadd szenteljek először néhány gondolatot az intézmény elmúlt tíz évben folytatott munkájának.

Az 1995 szeptembere óta eltelt időben az Európai Ombudsman több mint 20 000 panaszbeadvánnyal foglalkozott, és megszámlálhatatlanul sok polgárnak segített tájékoztatás iránti kéréseik megválaszolásával. Amikor leköszönt hivataláról, elődöm, az első Európai Ombudsman, Jacob SÖDERMAN fontos eredményként emelte ki az EU intézményeinek és szerveinek nagyfokú együttműködő-készségét a polgárok panaszainak közös megoldásában. A munkaerő-felvételi korhatárok eltörlésétől kezdve a késedelmes kifizetések területén elért javulásig, a dokumentumokhoz való jobb hozzáféréstől az EU Alapjogi Chartájának fokozódó tiszteletben tartásáig hosszan sorolhatnánk azokat a területeket, ahol az EU intézményei és szervei tanúbizonyságát adták annak, hogy a polgároknak nyújtott szolgáltatások javítása érdekében készek együttműködni az Ombudsmannal. A felsoroltakért és még számtalan más eredményért uniós polgárként mindannyian múlhatatlan hálával tartozunk Jacob SÖDERMAN úrnak.

Az Unió igazgatásának jobbá tétele érdekében folytatott munka mellett az Európai Ombudsman intézménye Unió-szerte komoly erőfeszítéseket tesz a nemzeti, regionális és helyi Ombudsmanokkal való kapcsolatok kialakításáért, így kívánva biztosítani, hogy a polgárok és lakosok EU-jog szerinti jogai valósággá váljanak, az alapvető jogokat is beleértve. Ez az együttműködés túlnyomórészt az Ombudsmanok európai hálózatának égisze alatt zajlik, amely az elmúlt évtized során a polgárok panaszainak azonnali és hatékony kezelésében felbecsülhetetlen értékű mechanizmussá nőtte ki magát. A 2005. évben lehetőséget kaptunk a hálózat 1996-os strasbourgi alapítása óta elért vívmányainak számba vételére és a közös utunk irányának kijelölésére.

Az Ombudsman 1995 szeptembere óta fáradhatatlanul dolgozik azon, hogy a polgárokhoz elérve tudatosítsa bennük a jogaikat, különös tekintettel a panaszhoz és a jogorvoslathoz való jogakra. E kezdeményezések sikerét bizonyítja az a tény, hogy ma már havi 300-nál is több panaszbeadványt nyújtanak be az Ombudsmanhoz, és a 2005. évben minden korábbinál magasabb volt a beérkezett panaszok száma.

Az Ombudsman kapcsolatai az EU intézményeivel és szerveivel

Természetesen sokkal jobb lenne, ha a polgároknak soha nem kellene az Európai Ombudsmanhoz fordulniuk, és panaszukat a beadványukban érintett igazgatás a lehető legkorábbi szakaszban megoldaná. A polgároknak ugyanis mindegy, hogy ki oldja meg a problémáikat. Sok esetben pusztán magyarázatot, indoklást, bocsánatkérést vagy tanácsot szeretnének hallani, és ennek valójában éppen az érintett igazgatás tudna a legkönnyebben eleget tenni.

Ha a polgárok szükségét érzik a panasznak, a problémára a lehető leggyorsabb és leghatékonyabb megoldást szeretnék kapni. Meggyőződésem, hogy az adott igazgatás által javasolt rendezés gyorsabb és végső soron minden tekintetben kielégítőbb, hiszen ilyen esetben az intézmény saját sikerének tudhatja be a probléma megoldását, ami a panaszos szemében növeli legitimitását,

és minden érintett számára kedvező kimenetelt eredményez. Úgy is mondhatnám, hogy egy közhatóság polgárközpontúságát alapvetően minősíti, ahogyan a hozzá intézett panaszokra reagál. Ez volt az egyik legfontosabb üzenet, amelyet a tizedik évforduló alkalmából az EU intézményeivel és szerveivel együtt szervezett különféle eseményeken keresztül közvetíteni szerettem volna.

A polgárokkal való kapcsolat javításából az EU valamennyi intézménye és szerve kiveheti a maga részét. Legyen az akár a szerződéses problémák megoldása, a dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítása vagy éppen egy jelölt elutasítására adott magyarázat, a panaszokból mindannyian csak tanulhatunk arról, hogy hogyan újíthatnánk jobbszolgáltatásokat. A folyamat végeredményeképpen pedig az intézményekkel valamilyen szakaszban kapcsolatba kerülő személyek mindegyike profitál az Ombudsman munkájából, nemcsak a panaszosok.

A panaszok gyakran komolyabb, összetettebb vagy szisztematikus problémák jelei. Az Ombudsman egyik feladata, hogy ezeket felismerje, és a megoldásukra kínálkozó lehetőségeket népszerűsítse. Az Ombudsman ilyenformán nemcsak külső ellenőrző mechanizmusként szolgál, de egyben hasznos forrás is a vezetők számára, aki azáltal képes az igazgatást jobb teljesítményhez hozzásegíteni, hogy a figyelmet a fejlesztésre szoruló területekre irányítja.

Ezzel összefüggésben a helyes hivatali magatartás európai kódexe ugyancsak felbecsülhetetlenül értékes eszköz. Az Európai Parlament által 2001-ben jóváhagyott kódex elmagyarázza a polgároknak, hogy milyen jogos elvárásaik lehetnek az európai igazgatással szemben. A köztisztviselők számára szintén hasznos útmutatással szolgál, ösztönözve őket az ügyvitel legmagasabb szintjének elérésére. A kódex új kiadása 2005-ben 24 nyelven jelent meg. Európa-szerte és az EU határain túl több mint 100 000 példányt osztottak szét. Válaszul a nemzeti közigazgatások és helyi hatóságok, az iskolák és az egyetemek, a képzési központok és a könyvtárak a polgárokkal együtt további példányok terjesztését kérték. A kódex tehát igazi európai sikertörténet. A kódexet Portugáliától Olaszorszáig, Vallóniától Görögorszáig, Romániától Horvátorszáig mindenhol beillesztették a nemzeti, regionális és helyi közigazgatás működésébe. Tekintettel arra a tényre, hogy az európai kódexet a kormányzatok ilyen széles köre tűzte a zászlajára, kitartóan remélem, hogy – talán kormányközi megállapodás formájában – azt az EU valamennyi intézménye és szerve elfogadja. Ezzel kapcsolatban 2005 során rendkívül pozitív párbeszédet folytattam az Európai Bizottság elnökével, José Manuel BARROSO úrral, illetve Margot WALLSTRÖM és Siim KALLAS alelnökökkel, ezért határozottan bízom benne, hogy felgyorsíthatjuk ennek a projektnek a megvalósulását. Ezzel félreérthetetlen jelét adhatnánk annak a közös elhatározásunknak, hogy az elkövetkező években együtt dolgozzunk a polgárokért.

2005-ben kifejezetten biztató mozzanatként értékeltem azt a Bizottság által elfogadott közleményt, amelyben új belső eljárást vezettek be az Ombudsman vizsgálatainak megválaszolására. Ez a közlemény előírja, hogy a biztosok vállaljanak határozott politikai tulajdonosi szerepet minden egyes esetben, meghagyva mindemellett a Főtitkár értékes szerepét. Nagy örömmel fogadtam ezt az új eljárást, amelynek célja – az én értelmezésem szerint – a Bizottság válaszai következetességének és minőségének javítása, valamint az Ombudsman ajánlásai és észrevételei azonnali nyomon követésének biztosítása. Mivel a Bizottság intézménye váltja ki az Ombudsman vizsgálatainak körülbelül 70%-át, létfontosságú, hogy vezető szerepet vállaljon a hivatali visszacsúszások kezelésében és a polgárokkal szembeni szolgáltatási kultúra népszerűsítésében. Ez az éves jelentés számos olyan eset példáját mutatja be, amikor a Bizottság készségesen és konstruktívan reagált az általam figyelmébe ajánlott problémák megoldása érdekében.

Együttműködés az Ombudsmanok európai hálózatával

Az Európai Ombudsman az Ombudsmanok európai hálózatán keresztül az első évektől fogva szorosan együttműködik nemzeti, regionális és helyi szinten dolgozó kollégáival. A hálózat központi célja ma ugyanolyan érvényes és fontos, mint a kezdetekkor volt: ma is azért dolgozik, hogy élő valósággá tegye a polgárokat és a lakosokat az EU joga szerint megillető jogokat.

Az EU jogának végrehajtása nagymértékben a tagállamok közigazgatásainak felelőssége. A gyakorlatban ezért az EU-jog szerinti jogok tiszteletben tartása nagymértékben függ mindennapi munkájuk minőségétől, valamint attól, hogy felügyeleti szerveiknek, az Ombudsmant is beleértve, mennyire sikerül előmozdítaniuk a színvonalas igazgatást és szükség esetén hatékony jogorvoslatot

biztosítaniuk. Ez még inkább fontossá válik azon tény fényében, hogy a különféle tagállami igazgatások és az EU intézményei közötti együttműködés hatókörét és intenzitását tekintve egyaránt erősödik. A jogok védelme és a hatékony jogorvoslat biztosítása érdekében az igazgatások közötti együttműködést össze kell egyeztetni az Ombudsmanok közötti együttműködéssel.

Mindezeket szem előtt tartva 2005-ben felmértem, hogy hogyan lehetne még inkább biztosítani és előmozdítani az Ombudsmanok szerepét a kialakulóban lévő európai jogi és politikai kultúrában. Azzal érveltem, hogy ehhez a hálózatnak jobban érzékelhetővé kell tennie mind a polgárok, mind az Unió valamennyi szintjén dolgozó politikai döntéshozók számára azt a hozzáadott értéket, amelyet az együttműködés a polgárok számára megteremt. Ez utóbbit illetően még mindig sok munka vár ránk. Meggyőző érvelést kell még kidolgoznunk arra nézve, hogy a sokféleség miatt ne legyen akadálya az Ombudsmanok teljes körű figyelembevételének abban a nagyszámú európai politikai fejlesztésben, amelyeken a tagállami igazgatások és az EU intézményei és szervei oly kitaróan dolgoznak.

Annak jegyében, hogy együttműködésünk nyilvános ismertségét világosabb alapokra helyezzem, bejelentettem, hogy hivatalom erőforrásokat kíván mozgósítani a célból, hogy az internetet nagyobb mértékben használjuk mind a nyilvánossággal folytatott, mind a belső kommunikáció során. A tervek szerint az Európai Ombudsman honlapjára felteszünk egy „Ki tud nekem segíteni?” című interaktív útmutatót, amely a polgárokat elvezeti a megfelelő Ombudsmanhoz, akár európai, akár regionális vagy nemzeti szinten. Az elkövetkező két évben a hálózat keretében ugyancsak nagy erővel fogunk dolgozni egy olyan nyilatkozat megfogalmazásán, amely elmagyarázza a polgároknak, hogy mire számíthatnak, ha a hálózaton belül egy Ombudsmanhoz fordulnak. A nyilatkozat elfogadására esetleg a nemzeti Ombudsmanok 2007-ben Strasbourgban megrendezendő hatodik szemináriumán kerülhetne sor. Miközben tökéletesen tisztában vagyok azzal, hogy egy ilyen nyilatkozatot rendkívül gondosan kell megfogalmazni, meggyőződéseim, hogy az Ombudsmanok szerepéről és munkájáról szóló közös ismereteink elég szilárd alapot kínálnak ahhoz, hogy a nyilatkozat megfogalmazása az általam javasolt határidőn belül reális célkitűzés legyen. Egy ilyen nyilatkozat nemcsak azon polgárok számára lenne igen értékes, akik esetleg egy saját tagállamukon kívüli Ombudsman szolgáltatásra vannak utalva, de az Ombudsmanoknak a politikai döntéshozókkal fennálló kollektív, illetve egyéni kapcsolataiban is fontos hivatkozási pontként szolgálhatna. Maga a megfogalmazás folyamata pedig garantáltan előmozdítja és elmélyíti a kölcsönös tanulási lehetőségeinket, és ezáltal önmagában is értékes lesz. Ez a gyakorlat mindenképpen csak erősítheti a mostanáig kialakult együttműködést.

Az Ombudsman kapcsolatai az állampolgárokkal és az esetleges panaszosokkal

Az Európai Ombudsman arra irányuló törekvései, hogy az EU intézményeivel és szerveivel, illetve az Unió-szerte dolgozó Ombudsmanokkal szoros együttműködést folytasson, azt az átfogó célt szolgálják, hogy a polgárok számára optimális szolgáltatást biztosíthasson. 2005-ben az Unió polgárainak lehető legjobb kiszolgálása érdekében a tizedik évfordulóra rendezett ünnepség keretében különféle eseményeket szerveztünk a média, az NGO-k, az érdekcsoportok, a regionális és helyi képviselői hivatalok, illetve általában a polgárok számára. Úgy éreztük, hogy számos témát érdemes alaposabban körüljárni, mivel ez az elkövetkező években valószínűleg segítségünkre lesz az Ombudsmannál tett panaszhoz való jog szélesebb körű megismertetésében, azzal a végső céllal, hogy az EU igazgatásának működését – mindannyiunk érdekében – jobbra telessük.

El kellett ismernünk, hogy még sok a tennivaló a megfelelő információk megfelelő emberekhez való eljuttatásával kapcsolatban. Az Európai Ombudsman a tudatosság fokozását tekintve két alapvető kihívással néz szembe: sokan nem tudják, hogy mi is az az Ombudsman, és sokan nem ismerik az EU működését sem. Az általunk készített tájékoztató anyagoknak ezzel a két kérdéssel minden esetben foglalkozniuk kell, mégpedig világos, lényegre törő megfogalmazásban. Az Ombudsmannak emellett meg kell erősítenie internetes jelenlétét is. Közelebb kell jutnunk a potenciális panaszosokhoz: az EU intézményeinek szisztematikusan fel kell világosítaniuk a velük kapcsolatba lépőket a panaszhoz való jogukról.

Hasonlóképpen fontos, hogy az Ombudsman azt az üzenetet közvetítse, miszerint a panasztétel nagyon egyszerű eljárás. Az Ombudsman viszonylag gyors, egyben ingyenes és rugalmas szolgáltatást nyújt. Azok számára, akik a negatív következményektől való félelmükben nem

tesznek panaszt az intézmények ellen, továbbra is le kell szögezni, hogy az Ombudsmannál tett panaszhoz való jogukkal élő személyekkel szemben a hátrányos bánásmód kísérlete vagy az azzal való fenyegetés önmagában is hivatali visszasságot képez. Az EU intézményeinek és szerveinek meg kell tenniük a szükséges lépéseket, hogy biztosítsák, hogy tisztviselőik ezzel tisztában vannak és ennek megfelelően járnak el.

Következtetések

Az Európai Unió nehéz időszakot él át. Franciaország és Hollandia polgárai az Európai Alkotmány ratifikálása ellen szavaztak, az európai választásokon egyre alacsonyabb részvételi arányokat mérnek, az Uniónak pedig változatlanul küzdenie kell a róla kialakult közkeletű kép ellen, amely szerint az Unió a bürokrácia távoli, a politikai elit által felépített fellegvéra. Az Eurobarometer egyik felmérése nemrégiben azt állapította meg, hogy a lakosságnak mindössze 38%-a érzi úgy, hogy „az ő szava is számít az EU-ban”.

Az Európai Ombudsman intézményét azért hozták létre, hogy segítségével az Unió közelebb kerüljön a polgárokhoz, és az EU igazgatása is „emberi arcot” nyerjen. Az intézmény egyik alapvető jellemzője, hogy az Ombudsman fizikailag egy személy, aki személyesen kommunikál a levélben hozzá forduló polgárokkal, felülvizsgálja az ügyüket, és igyekszik megoldást találni panaszukra. E „mikrokommunikációk” mindegyike hozzájárul ahhoz, hogy az EU igazgatása emberibbé váljon és közelebb kerüljön a polgárhoz. Az Ombudsman meghatározó szerepet játszik a polgárok és az intézmények közötti bizalom felépítésében. Ő az, aki elő tudja segíteni a két oldal közötti, építő jellegű párbeszédet.

Amint az egyik panaszos írta: „Számomra ez az eset végül lezárult, és most remélem, hogy új fejezetet nyithatok tevékenységeimet illetően, mivel ezek szorosan kötődnek Európához. Szeretnék köszönetet mondani Önnek a segítőkész közvetítésért. Az Ön intézménye nagyon fontos fórum, hiszen lehetővé teszi a polgárok számára az európai intézményekkel kapcsolatban felmerülő kényes problémáik békés megoldását.”

Az Ombudsman egymaga nem tudná ellátni ezt a feladatot. Az első osztályú igazgatás biztosítása olyan feladat, amelyet az EU intézményeivel és szerveivel karöltve kell megoldanunk. Az ígérek betartása, a megfelelő jogorvoslati mechanizmusok biztosítása, a hibákból származó tanulságok levonása, a nyitott, a nyilvánosság vizsgálatának teret adó működés – mind-mind fontos eszközök a bizalom felépítéséhez a polgárok körében. Az Ombudsmannak nemzeti, regionális és helyi szinteken dolgozó kollégáival ugyancsak összehangolt, szisztematikus együttműködést kell folytatnia, így biztosítva a polgárok jogainak teljes körű tiszteletben tartását az Unió egész területén. Végezetül pedig kitartóan kell keresnie a kapcsolatot a polgárokkal és a potenciális panaszosokkal, hogy megismerjék az általa nyújtott szolgáltatást.

Európai Ombudsmanként az első évtized vívmányaira építve azon fogok dolgozni, hogy intézményi feladatomat valóra váltsam, és miközben közelebb viszem az Uniót saját polgáraihoz, az EU igazgatásának is segíték „emberi arcot” öltetni.

Strasbourg, 2006. február 14.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

Az Európai Ombudsmannak az Európai Parlamenthez benyújtott tizenegyedik éves jelentése az Ombudsman 2005. évi tevékenységéről számol be. Ez a jelentés a P. Nikiforos DIAMANDOUROS – aki mint Ombudsman a tevékenységét 2003. április 1-jén kezdte meg – által beterjesztett harmadik éves jelentés.

A JELENTÉS FELÉPÍTÉSE

A jelentés hat fejezetből és öt mellékletből áll. A jelentés az Ombudsman személyes bevezetőjével kezdődik, melyben áttekinti az év legfontosabb eseményeit és eredményeit, valamint kifejti az elkövetkező évekre vonatkozó elképzeléseit. Ez az összefoglaló képezi az első fejezetet.

A 2. fejezet arról számol be, hogy az Ombudsman milyen eljárást követ a panaszbeadványok elemzése és a vizsgálatok lefolytatása során. Kiemeli a fontos új fejleményeket és áttekintést ad az év folyamán benyújtott panaszokról, beleértve egy tematikus elemzést a vizsgálatokat követően lezárt esetek eredményeiről. Ez az elemzés a legfontosabb jogi és ténymegállapításokról szól, melyeket az Ombudsman 2005. évi határozatai tartalmaztak.

A 3. fejezet ezen határozatok összefoglalóiból tartalmaz válogatást, bemutatva a panaszokkal és a hivatalból indított vizsgálatokkal érintett témák és intézmények körét. Tartalmazza a 2. fejezet tematikus elemzésében említett összes határozat összefoglalóját. A panaszokkal kapcsolatos határozatok összefoglalói először a ténymegállapítások és az eredmények típusai szerint, majd az érintett intézmény vagy szerv szerint vannak csoportosítva. A hivatalból indított vizsgálatok határozatainak összefoglalói a fejezet végén találhatóak.

A 4. fejezet az Európai Unió más intézményeivel és szerveivel fenntartott kapcsolatokkal foglalkozik. A fejezet az Ombudsmannak az intézményekkel és szervezetekkel fennálló konstruktív munkakapcsolatai értékének ismertetésével kezdődik, majd felsorolja azon különféle találkozókat és eseményeket, melyek ebben a vonatkozásban történtek 2005-ben.

Az 5. fejezet az Európai Ombudsmannak az európai és Európán kívüli nemzeti, regionális és helyi Ombudsmanok közösségével fenntartott kapcsolatairól számol be. Részletesen leírja az Ombudsmanok európai hálózatának tevékenységeit és beszámol az Ombudsman szemináriumokon, konferenciákon és találkozókra való részvételéről.

A 6. fejezet áttekintést ad az Ombudsman kommunikációs tevékenységéről. A hat részre osztott fejezet beszámol az év legfontosabb eseményeiről, az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásairól, a konferenciákról és találkozókról, melyekben az Ombudsman és munkatársai részt vettek, a médiakapcsolatokról, a kiadványokról és az on-line kommunikációról.

Az A melléklet az Európai Ombudsman 2005-ben végzett munkájával kapcsolatos statisztikákat tartalmazza. A B és C melléklet az Ombudsman költségvetését, illetve személyzetét mutatja be. A D melléklet az ügyek iktatószáma, a témakör és az állítólagos hivatali visszasság típusa szerint csoportosítja a 3. fejezetben tárgyalt határozatokat. Az E melléklet az Európai Ombudsman megválasztására szolgáló eljárást mutatja be, valamint áttekintést ad DIAMANDOUROS úr 2005. januári újraválasztásáról.

KIVONAT

Az Európai Ombudsman feladata

Az Európai Ombudsman hivatalát az európai uniós polgárság részeként hozta létre a Maastrichti Szerződés. Az Ombudsman a közösségi intézmények és szervek tevékenysége – kivéve a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének ellátása – során felmerülő hivatali visszasságokkal kapcsolatos beadványokat vizsgálja. Az Ombudsman az Európai Parlament jóváhagyásával úgy határozta meg a „hivatali visszasság” fogalmát, hogy az magában foglalja az emberi jogok, a jogállamiság és a helyes igazgatás elveinek betartását.

A magánszemélyektől, cégektől és szervezetektől érkező panaszbeadványok kivizsgálása mellett az Ombudsman hivatalból is indít vizsgálatokat, és mindent megtesz annak érdekében, hogy a polgárok értesüljenek jogaikról és azok gyakorlásának mikéntjéről.

Panaszbeadványok és vizsgálatok 2005-ben

2005 során az Ombudsmanhoz 3 920 panaszbeadvány érkezett, ami a 2004-es évhez képest 5%-os növekedést jelent¹. 2005-ben a panaszokból rekordmennyiségű, 59% elektronikus formában érkezett az Ombudsmanhoz e-mailben vagy az Ombudsman honlapján található panasztételi űrlap kitöltése útján. A panaszbeadványokkal 3 705 esetben közvetlenül az állampolgárok éltek, szervezetektől vagy cégektől pedig 215 panasz érkezett.

Az eseteknek több mint 75%-ában az Ombudsman segíteni tudott a panaszosnak az esettel kapcsolatos vizsgálat indításával, annak az illetékes szervhez való továbbításával, vagy arra irányuló tanácsadással, hogy hová kell fordulni a probléma gyors és hathatós megoldása érdekében. Panaszbeadványok alapján összesen 338 új vizsgálat indult az év folyamán (beleértve egy közös vizsgálatot, amely 389 egyéni panasszal foglalkozott). Az Ombudsman ezenkívül öt vizsgálatot hivatalból indított el.

Az Európai Ombudsman 2005-ben összesen 627 vizsgálatot foglalkozott, amelyek közül 284 esetet 2004-ből hozott át.

A korábbi évekhez hasonlóan a legtöbb vizsgálat az Európai Bizottsággal foglalkozott (az összes 68%-a). Tekintve, hogy a Bizottság a legfőbb olyan közösségi intézmény, mely a polgárokra közvetlen hatással lévő határozatokat hoz, nem rendkívüli, hogy a polgárok panaszainak is elsődleges tárgya. A vizsgálat 73 esetben az Európai Közösségek Személyzeti Felvételi Hivatalával (EPSO) foglalkozott, 58 esetben az Európai Parlamenttel, 14 esetben pedig az Európai Unió Tanácsával.

A feltételezett hivatali visszasságok főbb típusai a következők voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását (188 eset), méltánytalanság vagy hatalommal való visszaélés (132 eset), hátrányos megkülönböztetés (103 eset), nem kielégítő eljárás (78 eset), elkerülhető késedelem (73 eset), hanyagság (44 eset), kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása, ami az Európai Bizottság által betöltendő „Szerződés őre” szerepkör elmulasztása a tagállamokkal szemben (37 eset) és jogi hiba (29 eset).

Összesen 3 269 különböző tájékoztatást kérő e-mail érkezett, szemben a 2004-es 3 200-zal, illetve a 2003-as 2 000-rel.

Az Ombudsman vizsgálatainak eredménye

2005-ben az Ombudsman 312 vizsgálatot zárt le, amelyek közül 302 panasz kivizsgálás volt, tíz esetben pedig hivatalból indult vizsgálat. A ténymegállapítások a következők:

¹ Meg kell jegyezni, hogy e panaszok közül 335 ugyanarra a tárgyra vonatkozott, ezért azokat egy közös vizsgálat tárgyalta (a 3452/2004/JMA és más esetekről szóló összefoglalót lásd a „Nem történt hivatali visszasság” részben).

Nem történt hivatali visszasság

114 esetben az Ombudsman vizsgálata nem tárt fel hivatali visszasságot. Ez nem feltétlenül jelent negatív eredményt a panaszos számára, mert legalább részletes magyarázatot kap az érintett intézmény vagy szerv ténykedésével kapcsolatban, vagy elnézést kérnek tőle. Például:

- Az Európai Bizottság megmagyarázta azon döntésének indoklását, miszerint nem indít vizsgálatot a spanyol hatóságok ellen a szexuális irányultságon alapuló feltételezett megkülönböztetés miatt. Állítása szerint a panaszosok – egy spanyol és egy argentin állampolgár – által tapasztalt egyedi probléma kívül esik a közösségi jog hatályán. A Bizottság arra vonatkozó javaslatával összhangban, hogy nemzeti szinten keressenek jogorvoslatot, a panaszosok panaszbeadvánnyal fordultak a spanyol Ombudsmanhoz. (1687/2003/JMA)
- Az Európai Állampolgárok Egyesületének (ECAS) panasa nyomán az Ombudsman megállapította, hogy a strukturális alapok jövőjéről az érdekelt felekkel folytatandó konzultációra vonatkozó bizottsági minimumszabályok kellően világosak, és – a szóban forgó esetben – a Bizottság be is tartotta őket. Nem zárta ki ugyanakkor azt, hogy a minimumszabályokat világosabban is meg lehetne fogalmazni, illetve hogy a konzultációval szemben egyes esetekben talán az összes ágazatra kiterjedő, holisztikusabb hozzáállás lenne helyénvaló, és tájékoztatta az ECAS-t arról a lehetőségről, hogy tegyen ilyen irányú javaslatokat a Bizottságnak. (948/2004/OV)
- A könyvek közkönyvtárakból történő ingyenes kölcsönzésével kapcsolatos Ombudsmani vizsgálat segített tisztázni mind a Bizottság azon határozatának okát, hogy jogsértési eljárást indít Spanyolország ellen, mind a vonatkozó közösségi irányelv helyes végrehajtásának lehetőségeit, anélkül hogy az említett ingyenes kölcsönzés veszélybe kerülne. Az Ombudsman 389 panaszbeadvány alapján járt el, amelyek azt állították, hogy a Bizottság határozata a Spanyolország elleni kereset indításáról aláassa a közkönyvtárak mint alapvető közszolgálati intézmények létét, és ilyenformán ellentétes a polgároknak a kultúrához való hozzáférésre vonatkozó, alapvető jogával. A vizsgálat akkor zárult le, amikor az Ombudsmant tájékoztatták, hogy a Bizottság az Európai Bíróság elé terjesztette az ügyet. (3452/2004/JMA és mások)

Még ha az Ombudsman nem is állapít meg hivatali visszasságot, az érintett intézmény vagy szerv számára felvethet egy lehetőséget az ügyintézés minőségének jövőbeni javítása érdekében. Ilyen esetekben az Ombudsman további észrevételt tesz, mint ahogy például a következő esetekben is történt:

- Az Ombudsman azt javasolta, hogy a Bizottság vizsgálja felül a telefonnaplókra vonatkozó belső szabályait az ajánlati felhívások keretében. Erre egy, a bizottsági szolgálatok, illetve a panaszos szempontjából rivális ajánlattevő közötti telefonbeszélgetés korrektségét eldöntő vizsgálat után került sor. Az Ombudsman nem talált bizonyítékot az inkorrektiségre, de megjegyezte, hogy a Bizottság könnyebben tudna foglalkozni a panaszos aggályaival, ha írásos feljegyzést tudna készíteni a szóban forgó telefonbeszélgetésről. (1808/2004/JMA)
- Miután kivizsgálta az azzal kapcsolatos panaszokat, miszerint a Bizottság és a Tanács a brüsszeli főépületek közelében nem biztosít elegendő számú parkolóhelyet a fogyatékkal élők számára, az Ombudsman üdvözölte az érintettek részéről a belga hatóságokhoz intézett, további parkolóhelyek iránti kérést, egyben kérte, hogy rendszeresen tájékoztassák ennek eredményeiről. Emellett felszólította a Tanácsot, hogy gondolja át azt az elvét, hogy biztonsági okokból korlátozza a fogyatékkal élők hozzáférését saját parkolóhelyeihez, és ebben a tekintetben a Bizottság példájának követését javasolta. (2415/2003/JMA és 237/2004/JMA)
- Az Ombudsman a polgárokkal való kapcsolat hatékonyságának és átláthatóságának fokozása érdekében kijelentette, hogy a Bizottság egyértelművé tehetné az EU pénzügyi támogatásának felhasználásával kapcsolatos panaszok kezelésére szolgáló eljárásait. Ezt megelőzően azt vizsgálta meg, hogy a Bizottság hogyan kezelt egy panaszt, amelyet a madridi regionális hatóságok által csökkentett támogatás miatt emeltek. Az Ombudsman vizsgálatának következtében a

Bizottság egyetértett a panaszos tájékoztatásával, elismerte késlekedését az esetével kapcsolatos tájékoztatását illetően, és ezért elnézést kért. (274/2004/JMA)

- Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) beleegyezett, hogy jövőbeni versenyfelhívásaiban pontosítja, hogy (i) az előzetes felvételi tesztre szóló meghívás nem jelenti azt, hogy a jelölt alkalmasságát teljes mértékben ellenőrizték, és (ii) az utóbb alkalmatlannak talált jelöltek írásbeli tesztjét nem osztályozzák. Erre az Ombudsman további észrevétele nyomán került sor, egy magyar állampolgártól érkezett panasz vizsgálata fényében, aki a fordítói asszisztenseknek meghirdetett nyílt versenyvizsgára jelentkezett. Az Ombudsman úgy vélte, hogy ezen információ feltüntetése segítene elkerülni a félreértéseket és javítani a jelöltekkel való kapcsolatot. (839/2004/MHZ)

Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások

Amikor csak lehetséges, az Ombudsman igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára is meglegedést nyújtó eredményre jutni. A Közösség intézményeinek és szerveinek együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyek viszont segítenek javítani az intézmények és a polgárok közötti kapcsolatokat, és elkerülhetővé tehetik, hogy drága és időigényes pereskedésre legyen szükség.

2005-ben 89 esetet zárt le maga az érintett intézmény vagy szerv az Ombudsmanhoz érkező panasz után. Ezek közé tartoznak az alábbiak:

- A Bizottság rendezte egy német tudományos folyóirattal fennálló késedelmes kifizetési ügyét, megmagyarázta a késedelem okait és a kamatfizetésbe is beleegyezett. Megerősítette, hogy időközben intézkedett a szakértők részére történő kifizetések meggyorsítása érdekében. A panaszos ezt követően megjegyezte, hogy a legutolsó szerződése esetében már 30 napon belül kifizették. (1266/2005/MF)
- A Tanács segített az Ombudsmannak egy ügy rendezésében, amely a szarajevói Európai Unió Rendőri Missziójánál (EUPM) dolgozó civil informatikai szakértő szerződésének felmondásához kapcsolódott. Az ügy eredményeként az EUPM hajlandó volt kifizetni a panaszosnak a szerződése rendes lejártáig járó munkabérét. A panaszos azon követelésével kapcsolatban, hogy a Tanács tisztázza minden ellene szóló állítás alól, az Ombudsman kijelentette, hogy az előző ügyében az Ombudsman által tett megállapítást a panaszos joggal tekintheti a neve tisztázásának, mivel az említett esetben az Ombudsman megerősítette, hogy a panaszos védelemhez való jogát nem tartották tiszteletben. (471/2004/OV)
- A Bizottság közreadott két levelet, amelyet egy jogsértési eljárás keretében az Egyesült Királyság hatóságainak küldött, valamint az Egyesült Királyság választ, és elnézést kért az említett dokumentumok iránti kérelem kezelésében támadt indokolatlan késedelemért. A további vizsgálatokat követően a Bizottság abba is beleegyezett, hogy a panaszosoknak hozzáférést adjon ahhoz a három CD-ROM-hoz, amelyek az Egyesült Királyság hatóságai által az eset alátámasztására a Bizottsághoz elküldött információkat tartalmazták. A jogsértési eljárás arról szólt, hogy az Egyesült Királyság hatóságai állítólag nem követték a közösségi jogot a panaszosok otthonai közelében található nagy hulladéklerakóval kapcsolatban. (3381/2004/TN)

Amikor az Ombudsman hivatali visszasságot talál, minden lehetséges esetben megpróbál békés megoldásra jutni. Néha békés megoldás születhet azáltal, hogy az adott intézmény vagy szerv jóvátételt ajánl fel a panaszosnak. Bármely ilyen ajánlat *ex gratia* történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

2005-ben 22 békés megoldásra született javaslat. Hét esetet 2005-ben lezártak azután, hogy békés megoldás született (ebből egy esetben az előterjesztés 2004-ben történt). 2005 végén 18 békés megoldásra irányuló előterjesztés még mindig vizsgálati szakaszban volt, beleértve azt a két esetet is, amelyekben az Ombudsman a 2004-ben előterjesztett javaslatok korábbi visszautasításának felülvizsgálására kérte a Bizottságot. A 2005-ben született békés megoldások között szerepeltek a következők:

- A Bizottság beleegyezett egy 596 EUR összegű jóvátétel kifizetésébe egy panaszos részére, akinek az ügyét nem időben és nem megfelelő módon kezelték. Elismerte, hogy a panaszosnak számos félreértés és adminisztratív hiba következtében nem fizettek időre. Hozzátette, hogy az Ombudsman által felismert elemek némelyike és az eset kivételes körülményei együttesen vezettek ahhoz, hogy a panaszosnak 596 EUR összegű jóvátételt javasoljon. Ez az összeg megfelel a függőben lévő kifizetés esedékes kamatainak. (1772/2004/GG)
- A 2004. júniusi európai választásokhoz kapcsolódó finnországi parlamenti tájékoztató kampány Ombudsmani vizsgálatát követően az intézmény megígérte, hogy Helsinkiben található tájékoztatási irodája gondoskodni fog arról, hogy a jövőben még nagyobb figyelmet fordítsanak a nyelvek használatára. A finnországi svéd közösség amiatt tett panaszt, hogy a tájékoztatási kampány keretében használt plakátokat csak finn nyelven jelentették meg. A Parlament elismerte a kampány hiányosságait, valamint azt a tény, hogy a finn lakosságon belül a svéd nyelvűek aránya nem releváns szempont a svéd nyelv státusát tekintve az EU hivatalos nyelveként, illetve a finn alkotmány szerint. (1737/2004/TN)
- A Bizottság beleegyezett abba, hogy a megbékélés szellemében 1 000 EUR összeget fizet egy portugál állampolgárnak, miután elismerte, hogy tehetett volna megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy még a tényleges munkába állása előtt tájékoztassa a panaszost arról, hogy munkáját nem kezdheti meg. A panaszos állítása szerint a Bizottság tisztességtelenül járt el, mivel csak munkába állása után döntötte el, hogy nem dolgozhat telefonos ügyfélszolgálati munkatárként. A panaszos kifogásolta a Bizottság által idézett szabályokat is, amelyek alapján alkalmatlannak találták az ügyfélszolgálati munkára. A Bizottság nem értett egyet az Ombudsman azon véleményével, hogy a szóban forgó szabályok alkalmazása a panaszos esetére hivatali visszásság lehetett a részéről. (1336/2003/IP)

Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések

Ha nincs lehetőség békés megoldásra, az Ombudsman kritikai észrevétellel vagy ajánlástervezettel is lezárhatja az ügyet.

Az Ombudsman általában akkor tesz kritikai észrevételt, ha az érintett intézménynek már nem áll módjában a hivatali visszásságot megváltoztatni, vagy a hivatali visszásság nem jár általános következményekkel, ezért az Ombudsman részéről további intézkedésre nincs szükség. A kritikai észrevétel megerősíti a panaszos számára, hogy panasza indokolt volt, és jelzi az adott intézménynek vagy szervnek, hogy mit tett helytelenül, ezzel elősegítve, hogy a jövőben elkerüljék a hivatali visszásságokat. 2005-ben az Ombudsman 29 kritikai észrevételt tett. Például:

- Az Ombudsman bírálta a Tanácsot amiatt, hogy egy dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelemmel nem a megfelelő gondossággal foglalkozott. Ezt vizsgálat előzte meg, amely azt tárta fel, hogy – ellentétben a Tanács első válaszával a panaszos felé a vonatkozó dokumentumok számát illetően – valójában számos további dokumentum létezett. Az Ombudsman vizsgálatának eredményeként a panaszos a további dokumentumokhoz is hozzáférést nyert. Mivel a Tanács ezen a területen új belső szabályokat vezetett be, az Ombudsman kijelentette: bízik benne, hogy a jelenlegi esetben felismert problémákhoz hasonló a jövőben többé nem fordul elő. (1875/2005/GG)
- Az Ombudsman bírálta a Bizottságot, amiért késedelmesen fizetett a Galilei projektben alvállalkozóként közreműködő egyik német kisvállalkozás részére. Ez a vizsgálat általánosabb problémát tárt fel, nevezetesen azt, hogy a vonatkozó szerződéses keret nem követelte meg, és nem is bátorította a fővállalkozókat arra, hogy az alvállalkozó nevében kamatot követeljenek a Bizottság részéről történő késedelmes kifizetés esetén. Az Ombudsman ezért azt javasolta, hogy a Bizottság mérlegelje szabványos szerződéseinek módosítását, hogy az ilyen esetekben a kamatfizetés automatikus legyen. A Bizottság megerősítette, hogy – amennyire a Közösség pénzügyi érdekeivel és a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel összeegyeztethető – a jövőben

kötendő szabványos szerződésekben törekedni fog a kis- és középvállalkozások érdekeinek figyelembevételére. (530/2004/GG)

- Az Ombudsman bírálta az OLAF-ot egy német tisztviselő által egy közösségi szervnél zajló feltételezett törvényteleniségekről hozzá benyújtott információ kezelését illetően. A panaszos állítása szerint nem kapott információt az OLAF-tól arra vonatkozóan, hogy ésszerűen mennyi időt tartanak szükségesnek a panasz kivizsgálásához. Az Ombudsman megállapította, hogy a szabályok szerint az OLAF köteles tájékoztatni az informátorait arról, hogy várhatóan mennyi időn belül tudja befejezni a vizsgálatot. (140/2004/PB)

Fontos, hogy az intézmények és szervek figyelembe vegyék az Ombudsman kritikai észrevételeit, és megtegyék a megfelelő lépéseket a fennálló problémák megoldása és a hivatali visszasságok elkerülése érdekében. 2005-ben a Bizottság 18 kritikai észrevétellel kapcsolatos tevékenységéről tájékoztatta az Ombudsmant, többek között az alábbiakról:

- Egy esetben az Ombudsman bírálta a Bizottságot, amiért nem adott megfelelő magyarázatot egy vizsgálat hosszát illetően, amely közel három évbe telt. A Bizottság, amely általános tényezőkre, így a késedelmeket okozó nagy leterheltségre hivatkozott, tájékoztatta az Ombudsmant, hogy megpróbál ennél pontosabb magyarázatot adni, ha a jövőben hasonló eset állna elő. (2229/2003/MHZ)
- Egy esetben az Ombudsman bírálta a Bizottság koppenhágai képviselőjének válaszát egy panaszos tájékoztatás iránti kérelmére a rá vonatkozó adatok feldolgozását illetően. A Bizottság sajnálatát fejezte ki, amiért képviselője megsértette a Közösség adatvédelmi szabályait, és kijelentette, hogy emlékeztetni fogja a képviselőt arra, hogy az adatvédelmi szabályokat minden körülmények között tiszteletben kell tartani. (224/2004/PB)

Olyan esetekben, ahol a hivatali visszasság különösen súlyos vagy általános következményekkel jár, vagy ha az érintett intézmény még megszüntetheti a hivatali visszasságot, az Ombudsman általános ajánlástervezetet készít. Az érintett intézménynek vagy szervnek részletes véleményben kell válaszolnia az Ombudsmannak három hónapon belül.

2005 során 20 ajánlástervezet született. További nyolc 2004-es ajánlástervezet 2005-ben vezetett határozatokhoz. Kilenc ügyet zártak le az év során úgy, hogy az ajánlástervezetet az intézmény elfogadta. Három eset az Európai Parlamentnek benyújtott külön jelentést eredményezett. Hat másik esetet más okok miatt zártak le. 2005 végén 11 ajánlástervezet még mindig vizsgálat tárgyát képezte, ezek közül egy 2004-ben született. Az alábbi ajánlástervezetek azok közül valók, amelyeket elfogadtak 2005-ben:

- A Bizottság beleegyezett abba, hogy 56 000 EUR összegű jóvátételt fizessen egy francia újságírónak. Az Ombudsmanhoz érkezett panaszbeadványok nyomán megítélt jóvátételek közül eddig ez volt a legmagasabb összeg. Erre az Ombudsman azon megállapítása után került sor, miszerint a Bizottság nem tartotta tiszteletben a panaszos jogos elvárásait. A Bizottság visszavonta pénzügyi hozzájárulását a panaszos projektjéhez. (2111/2002/MF)
- A Bizottság eltörölte a 30 éves korhatárt mint felvételi kritériumot a gyakornoki továbbképzési programjaiban. Erre a program szabályaival kapcsolatos panasz nyomán került sor. Az Ombudsman megjegyezte, hogy számos más közösségi intézmény és szerv is alkalmaz korhatárt a gyakornoki programjaiban. Ezért bejelentette, hogy e programok ügyében hivatalból indít vizsgálatot. (2107/2002/(BB)PB)
- A Bizottság beleegyezett abba, hogy nyilvános betekintést enged a portugál pénzügyminiszter hozzá küldött levelébe a portugál túlzottdeficit-eljárással kapcsolatban. A Bizottság azzal az indoklással utasította el egy európai parlamenti képviselő hozzáférési kérését, hogy a levél nyilvánosságra hozatala aláásná a közérdek védelmét Portugália pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája tekintetében. Az Ombudsman kapcsolatba lépett a portugál hatóságokkal, akik arról tájékoztatták, hogy az ország jelenlegi költségvetési helyzetét tekintve a levél nem

tartalmazott olyan elemeket, amelyek befolyásolhatnák Portugália gazdasági és pénzügyi politikáját. (116/2005/MHZ)

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv nem válaszol megfelelően egy ajánlástervezetre, az Ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. Ez az Ombudsman végső fegyvere és ez az utolsó lényeges lépés, amelyet egy ügygel kapcsolatban tehet, hiszen egy állásfoglalás elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása a Parlament politikai ítéletének kérdése. 2005-ben három külön jelentés született:

- Az Ombudsman külön jelentést nyújtott be a Parlamentnek, miután a Tanács nem adott érvényes magyarázatot arra, hogy miért nem hajlandó nyilvánosan ülésezni olyan esetekben, amikor jogalkotói minőségében jár el. Az Ombudsman azt követően vizsgálta ezt az ügyet, hogy egy német parlamenti képviselő, Elmar BROK, illetve a CDU (Kereszténydemokrata Unió) ifjúsági tagozatának egy képviselője panaszbeadványt nyújtott be hozzá, amelyben azt állították, hogy a Tanács eljárási szabályzata nincs összhangban az Európai Unióról szóló szerződéssel, mely szerint a Tanácsnak és a Közösség többi intézményének és szervének döntéseiket a lehető legnyilvánosabban kell meghozniuk. Az Ombudsman azt ajánlotta, hogy a Tanács vizsgálja felül a jogalkotói minőségében tartott üléseinek nyilvánosságával kapcsolatos elutasító döntését. (2395/2003/GG)
- Az Ombudsman külön jelentést küldött az Európai Parlament részére az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által az Ombudsman vizsgálatával összefüggésben tett nyilatkozatokról. A vizsgálat az OLAF vesztegetésről szóló állításaira vonatkozott, amely állítások valószínű értelmezése egy bizonyos újságíró ellen irányult. Az újságíró ezután további panaszbeadvánnyal fordult az Ombudsmanhoz, azt állítva, hogy az OLAF által a vizsgálat során átadott információ alkalmas arra, hogy „félrevezesse az Európai Ombudsmant és manipulálja a vizsgálatot”. Az Ombudsman külön jelentésében azt ajánlotta, hogy az OLAF ismerje el, hogy az Ombudsman vizsgálatai során beadványaiban inkorrekt és félrevezető nyilatkozatokat tett. Az Ombudsman úgy találta, hogy az eset fontos, a polgároknak az EU intézményei és szervei iránti bizalmát befolyásoló elvi kérdést vetett fel. (2485/2004/GG)
- Az Ombudsman külön jelentést küldött az Európai Parlamentnek azt követően, hogy jogtalan megkülönböztetést fedezett fel az EU személyzetének speciális nevelési igényekkel rendelkező gyermekeket nevelő tagjai eltérő pénzügyi kezelésében. Ajánlástervezetet készített, mely szerint a Bizottságnak meg kell tennie a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy azoktól a szülőktől, akiknek speciális nevelési igényekkel rendelkező gyermekeit fogyatékoságuk foka miatt kizárják az Európai Iskolákból, ne követeljék meg a gyermekeik oktatási költségeihez való hozzájárulást. Bár a Bizottság válaszában jelezte, hogy elvben kész felülvizsgálni jelenlegi politikáját, figyelemmel a költségvetési folyamatban megoldható költségvetési megszorításokra, az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy ez nem ér fel az ajánlástervezet egyhangú elfogadásával. (1391/2002/JMA és mások)

Hivatalból indított vizsgálatok

Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatokra vonatkozó hatáskörével két fő esetben él. Mindenekelőtt ha olyan hivatali visszasságot szeretne megvizsgálni, ahol a panaszt egy illetéktelen személy tette (pl. ha a panaszos nem állampolgára vagy állandó lakosa az Uniónak, vagy nem létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező jogi személy valamelyik tagállamban). Három ilyen hivatalból indított vizsgálat kezdődött 2005-ben. Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatokra vonatkozó hatáskörével élhet annak érdekében is, hogy elősegítse az intézményekben előforduló, szisztematikusan tűnő hibák megoldását. 2005-ben két alkalommal járt el így, köztük a következő esetben:

- Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatot abban a kérdésben, hogy a felvételi bizottságok által kidolgozott értékelési kritériumok hozzáférhetőek legyenek-e a jelöltek számára. Erre három 2005-ös eset nyomán került sor, amelyek a felvételi versenyvizsgákon a jelöltek rendelkezésére bocsátott információhoz kapcsolódtak. Az EPSO ezekben az esetekben válaszul részletes

kiegészítő információkkal szolgált, amelyek segítségével az érintett panaszosok értelmezni tudták a kapott osztályzatokat. Mivel az esetek fontos, általánosabb jogi és ténykérdéseket vetettek fel, az Ombudsman úgy döntött, hivatalból indít vizsgálatot. (OI/5/2005/PB)

További elemzés

Ezek és más esetek az éves jelentés 2. fejezetének utolsó részében található következő szempontok szerint kerülnek áttekintésre: nyitottság és adatvédelem; a Bizottság mint „a Szerződés őre”; pályázatok, szerződések és támogatások; valamint személyzeti ügyek, a felvételt is beleértve.

A jelentés 3. fejezete az összesen 312 olyan határozatból, amelyek 2005-ben ügyeket zártak le, 65 határozat összefoglalóját tartalmazza. Az összefoglalók tükrözik az Ombudsman vizsgálataival által érintett témák és intézmények skáláját, valamint a ténymegállapítások különböző típusait.

Az eseteket lezáró határozatokat általában közzéteszik az Ombudsman weboldalán (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angolul és a panaszos nyelvén, amennyiben az az angoltól eltérő.

Kapcsolatok az EU intézményeivel és szerveivel

A konstruktív munkakapcsolatok az EU intézményeivel és szerveivel elengedhetetlenek az Ombudsman számára annak érdekében, hogy pozitív eredményeket érhesen el a polgárok számára. Ez az együttműködés rendszeres találkozókat és közös eseményeket formájában mutatkozik meg, amelyek során az Ombudsman és a vele kapcsolatban állók jobban megértik egymás munkáját, és feltárják, hogy hogyan lehetne legjobban megvédeni és támogatni a polgárok jogait és meghatározni azokat a területeket, ahol együttműködhetnek a jövőben.

Az Ombudsman arra használta az intézmény tizedik évfordulója által kínált alkalmat, hogy az első évtized során kialakított konstruktív kapcsolatokra építve haladjon előre. 2005. november 17-én hivatalos vacsorát rendezett az EU intézményeinek elnökei és főtítkárai, valamint az Unió szerveinek és ügynökségeinek vezetői számára. A vacsorán az EU intézményei, szervei és ügynökségei képviselőiben több mint 45-en vettek részt, az Unió egész területéről. Az esemény célja az volt, hogy felhívja a figyelmet az Ombudsman határozott szándékára, hogy az elkövetkező években az EU valamennyi intézményével, szervével és ügynökségével együttesen dolgozzon az EU-igazgatás minőségének javításán. Tekintettel arra a tényre, hogy a Bizottság felel az Ombudsman által végzett vizsgálatok körülbelül 70%-áért, a Bizottság elnökét, José Manuel BARROSO urat kérték fel a nyitóbeszéd megtartására. A Bizottság elnöke beszédében vázolta a Bizottság által az Ombudsman vizsgálatainak megválaszolására elfogadott új belső eljárás előnyeit. Az alkalmat megragadva az Ombudsman rámutatott, hogy szerepe szerint nemcsak külső ellenőrzési mechanizmusként, de a vezetők értékes segítőként is működik – aki az igazgatásokat azáltal képes jobb teljesítményhez hozzásegíteni, hogy figyelmüket a fejlesztésre szoruló területekre irányítja.

Az Ombudsman ezt az üzenetet 2005 folyamán még több alkalommal elismételte az intézmények és szervek képviselőivel és tisztviselőivel tartott különböző találkozóin. Ezen események alkalmával a munkájáról is tartott előadásokat, útmutatással szolgálva a panaszokra adható legjobb válaszokról és az eljárások javításának módjairól. Ebben a tekintetben különösen kiemelkedő volt a Biztosok Testületével rendezett május 25-i találkozója. A 2005-ben megrendezett találkozók során emellett az intézményközi együttműködés fokozását és a fő partnerekkel folytatott információcserét és a legjobb gyakorlat megosztását célzó különféle kezdeményezésekkel is foglalkoztak. Más találkozók alkalmával megvitatták az Ombudsman prioritásait és a megvalósításukhoz szükséges erőforrásokat, különös tekintettel az intézmény 2006-ra szóló költségvetésére.

Az Ombudsman évente készít jelentést az Európai Parlamentnek, és rendszeresen tájékoztatja a képviselőket tevékenységéről azáltal, hogy kiadványai példányait rendelkezésükre bocsátja az év során. Az EP-képviselők kilenc kiadványt kaptak 2005-ben. Gyümölcsöző munkakapcsolat alakult ki az Ombudsman és a Parlament Petíciós Bizottsága között, beleértve – adott esetben – az esetek kölcsönös átadását annak érdekében, hogy a leghatékonyabb szolgáltatást nyújtsák az európai polgároknak. Az Ombudsman azoknak a panaszosoknak, akik változást szeretnének elérni az európai jogszabályokban vagy politikákban, azt tanácsolja, hogy nyújtsanak be petíciót a Parlamenthez. Az Ombudsman és a Petíciós Bizottság közötti kapcsolat 2005-ben egyre szorosabbá

vált, miután az Ombudsman 2004-es tevékenységeiről szóló MAVROMMATIS-jelentés felhívta a figyelmet e konstruktív munkakapcsolatok fontosságára. A Petíciós Bizottság 2005. október 12-i ülésén az Ombudsman – a Parlament eljárási szabályzata 195. cikke (3) bekezdésének megfelelően – vállalta, hogy saját kérésére megjelenik a bizottság előtt minden olyan alkalommal, amikor külön jelentést terjeszt a Parlament elé.

Kapcsolat az Ombudsmanokkal és hasonló szervezetekkel

Az Európai Ombudsman szoros együttműködést folytat nemzeti, helyi és regionális szinten dolgozó kollégáival, hogy biztosítsa, hogy a polgárok panaszait gyorsan és hatékonyan kezeljék. Ez az együttműködés ugyancsak létfontosságú az Ombudsmanok világában történt jelentős fejlemények nyomon követése, az uniós jogszabályokról folytatott információcseré és a legjobb gyakorlat megosztása szempontjából. Erre az együttműködésre legnagyobb mértékben az Ombudsmanok európai hálózatának égisze alatt kerül sor, bár az Európai Ombudsman a hálózaton kívül rendezett konferenciákon, szemináriumokon és találkozókra szintén részt vesz.

Az Ombudsmanok európai hálózata

Az Ombudsmanok európai hálózata, amely folyamatosan erős együttműködési eszközzé fejlődött, elsőrendű fontossággal bír az Európai Ombudsman számára. A hálózat most közel 90 hivatalt ölel fel 30 országban nemzeti és regionális szinten az Unión belül és nemzeti szinten az uniós tagjelölt országokban, Norvégiában és Izlandon. Hatásos együttműködési mechanizmus figyelhető meg az esetek kezelésében. Ez különösen fontos, mivel sok panaszos fordul az Európai Ombudsmanhoz olyan esetben, amikor nemzeti, regionális vagy helyi igazgatási problémába ütközik. Sok esetben az érintett ország Ombudsmanja hatékony orvoslattal nyújthat. Amikor lehetséges, az európai Ombudsman közvetlenül a nemzeti és regionális Ombudsmanokhoz továbbítja az ügyeket, vagy ennek megfelelő tanácsot ad a panaszosnak. 2005-ben az Ombudsman 945 panaszosnak tanácsolta, hogy forduljon a nemzeti vagy regionális Ombudsmanhoz, és 91 panaszt továbbított közvetlenül az illetékes Ombudsmanhoz. A hálózat Ombudsmanjainak módjukban áll tájékoztatni a polgárokat az európai uniós jogszabályokban biztosított jogaikról, valamint ezen jogok gyakorlásának és megvédésének mikéntjéről.

A hálózaton keresztül történő rendszeres nem hivatalos információcseré mellett létezik egy külön eljárás is, amelynek segítségével a nemzeti vagy regionális Ombudsmanok írásbeli választ kérhetnek az EU jogával és annak értelmezésével kapcsolatos kérdéseikre, az egyedi esetek kezelése során felmerülő kérdéseiket is beleértve. Az Európai Ombudsman vagy közvetlenül válaszol, vagy – szükség esetén – megválaszolásra átirányítja a kérdést az EU valamely másik intézményének vagy szervének. 2005-ben négy kérdés érkezett (kettő nemzeti, kettő pedig regionális Ombudsmanoktól) és hármat sikerült lezárni (köztük két olyat, amelyeket 2004-ből hoztak át).

A hálózat ugyanilyen aktív a tapasztalatok és a legjobb gyakorlat megosztásában. Ez szemináriumokon és találkozókra keresztül történik, valamint egy rendszeres hírlevél, egy elektronikus vitafórum és egy napi elektronikus hírszolgálat segítségével.

A nemzeti Ombudsmanok szemináriumait kétfévente rendezik meg, az Európai Ombudsman és nemzeti szinten dolgozó kollégája közös szervezésében. Az ötödik szemináriumra 2005. szeptember 11–13. között a hollandiai Hágában került sor, a holland Ombudsman, Roel FERNHOUT úr és az Európai Ombudsman szervezésében. A szemináriumnak az Európai Ombudsman intézményének tizedik évfordulója alkalmából adott gálavacsora is része volt, amelynek alkalmából DIAMANDOUROS úr köszönetet mondott munkatársainak az intézmény fennállásának első évtizedében nyújtott, felbecsülhetetlen támogatásukért.

Ez volt az első olyan szeminárium, amelyen a tagjelölt országok Ombudsmanjai is részt vettek, egyben ez volt az első szeminárium az Unió eddigi legnagyobb arányú bővítése óta. Az ülésen mind a 25 tagállam képviseltette magát, csakúgy mint Horvátország, Románia, Izland és Norvégia. A szeminárium témáját – „Az Ombudsman intézménye és a hasonló szervek által betöltött szerep az EU-jog alkalmazásában” – a kibővült Unió egész területéről egybegyűlt Ombudsmanok kiemelkedően relevánsnak találták. Az Ombudsmanoknak felügyeleti szervként kritikus szerepet kell betölteniük az EU-jog helyes és teljes körű tagállami alkalmazásának biztosításában. A Hágában

folytatott megbeszélések központi kérdése volt, hogy hogyan tudnának az Ombudsmanok a lehető legjobban együttműködni szerepük megfelelő ellátása érdekében. A hálózat tagjai közötti jövőbeni együttműködést illetően fontos következtetéseket vontak le, az e kezdeményezések terén elért előrehaladást pedig a nemzeti Ombudsmanok következő szemináriumán fogják áttekinteni, amelyet 2007-ben Strasbourgban rendeznek.

Az *Európai Ombudsmanok — Hírlevél* 2005-ben változatlanul rendkívül hasznos eszközként segítette az EU jogáról és a legjobb gyakorlatról szóló információcserét. Az áprilisban, illetve októberben megjelent két kiadás olyan témákat tekintett át, mint az EU jövőbeli Alapjogi Ügynöksége, a dokumentumokhoz való hozzáférés és az adatvédelem, a megkülönböztetés és a szabad mozgás akadályai, a börtönökkel összefüggő problémák egyes tagállamokban, az egészségügyi ellátás, valamint a bevándorlók problémái. Az Ombudsman elektronikus dokumentum- és vitafóruma az év folyamán további fejlődésen ment keresztül, lehetővé téve a hivatalok számára, hogy értesítéseiket kérdések és válaszok beküldésével megosszák. Több nagyobb vita kezdődött, olyan változatos témákban, mint a könyvek ingyenes kölcsönzése a közkönyvtárakból, vagy éppen az Ombudsmanok határozatainak nyilvánosságra hozatala az interneten. Az Ombudsman elektronikus hírszolgálat, az *Ombudsman Hírlap* minden munkanapon megjelent, benne cikkekkkel, sajtóközleményekkel és a hálózatban részt vevő országok hivatalainak felhívásaival.

A tagállamok és tagjelölt országok Ombudsmanjainál tett tájékoztatási célú látogatások ugyancsak nagyon eredményesnek bizonyultak a hálózat fejlesztése szempontjából, és az ezt lehetővé tevő kommunikációs eszközök megismertetésének is kiváló eszközét jelentik.

Találkozók

Az év során az Ombudsman azon erőfeszítései, hogy együttműködjön kollégáival, túlnyúltak az európai Ombudsmanok hálózatán. Az Ombudsmani munka népszerűsítése, az intézményközi kapcsolatok megvitatása és a legjobb gyakorlatok megosztása érdekében a nemzeti és regionális Ombudsmanok szervezésében számos rendezvényre látogatott el, és találkozott az Ombudsmanok, illetve Ombudsmani intézmények képviselőinek széles körével az EU területéről és határain kívülről.

Kommunikációs tevékenység

Azon kitartó törekvése szellemében, hogy mind több polgárral ismertesse meg a panasztételhez való jogot, az Ombudsman az intézmény tizedik évfordulójának alkalmából számos olyan rendezvény szervezője vagy házigazdája volt, amely e szerep jobb megismertetését szolgálta. Október 28-án a strasbourgi *Université Robert Schuman Institut des hautes études européennes* kollokviumot szervezett *Le Médiateur européen: bilan et perspectives* („Az Európai Ombudsman — értékelés és kilátások”) címmel. A strasbourgi polgármesterasszony és szenátor, Fabienne KELLER úr által megnyitott eseményen több mint 80-an vettek részt, köztük egyetemi tanárok, diákok, jogászok, EU-alkalmazottak és más érdeklődők. Az Ombudsman december 6-án Brüsszelben két rendezvényt tartott „Az Európai Ombudsman: 10 év, 20 000 panasz — sok vagy kevés?” címmel. Az Európai Újságíróközponttal közösen, sajtószeminárium, illetve nyilvános munkaértekezlet formában szervezett események célközönségét a média, az NGO-k, az érdekcsoportok, a regionális és helyi képviselők, valamint az Ombudsman munkája iránt érdeklődő polgárok jelentették. Az említett rendezvények alkalmával folyó viták során fontos kérdések merültek fel, amelyekkel az intézmény második évtizedébe érve az Ombudsmannak foglalkoznia kell.

A tagállamokba tett tájékoztatási célú látogatásait az Ombudsman 2005 novemberében az Egyesült Királyság felkeresésével folytatta. E látogatás alkalmával találkozott polgárokkal, potenciális panaszosokkal, ügyintézőkkel, a bírói kar tagjaival és a politikai élet vezető képviselőivel. A látogatás kiváló eszköznek bizonyult annak elősegítésére, hogy az állampolgárok jobban tudatában legyenek jogaiknak, segítette az Ombudsmani munka tekintélyének növelését az igazságügyi, törvényhozási és végrehajtó testületek meghatározó személyiségei körében és gazdagította az értékes együttműködést, amelyet az Ombudsman az Egyesült Királyságban dolgozó kollégáival folytat.

Az Ombudsman és munkatársai a 2005-ben rendezett konferenciákon, szemináriumokon és találkozókon folytatták az intézmény munkájának bemutatására irányuló erőfeszítéseiket, és ennek jegyében az év során körülbelül 120 előadást tartottak erről a témáról. Ezek a találkozók a potenciális panaszosok és az érdeklődő polgárok számára egyaránt segítettek jobban megismerni az Ombudsman munkáját.

A médiával kapcsolatos tevékenységek lendületesen folytatódtak, ennek keretében az újságírók között 17 sajtóközleményt osztottak szét Európa-szerte. Az Ombudsman több mint 50 interjút adott a nyomtatott sajtó, a televízió- és rádiócsatornák, valamint az elektronikus sajtó újságíróinak Strasbourgban, Brüsszelben és más helyszíneken. Emellett bemutatta munkáját és kérdésekre válaszolt sajtókonferenciákon és találkozókön.

Az Ombudsman munkájáról szóló anyagokat széles körben terjesztették az év során, különösen az Európai Parlament által szervezett nyílt napokon. A brüsszeli nyílt napot, április 30-át használták fel arra, hogy 24 nyelven kiadják *Az Európai Ombudsman tizedik évfordulójára készült üdvözlőlapot*. Az Ombudsman ezenkívül egy emlékkönyvet is készített a tizedik évforduló tiszteletére. Az *Az Európai Ombudsman: kezdetek, intézményesülés, fejlődés* című kiadványt a nemzeti Ombudsmanok Hágában rendezett ötödik szemináriumának keretében, kemény- és papírkötésben jelentették meg. 2005-ben *A helyes hivatali magatartás európai kódexe* is új köntösben jelent meg, ezúttal már 24 nyelven. A kódexből több mint 100 000 példányt osztottak szét az Ombudsmanok, parlamenti képviselők, az EU intézményeinek és szerveinek vezetői, a tagállamokban lévő bizottsági képviselők és parlamenti hivatalok, az EU közvetítői és hálózatai, a tagállamok nemzeti és regionális szintű közigazgatásai, valamint az EU-s intézmények munkája iránt érdeklődő polgárok és szervezetek körében. A kiadvány széles körben felkeltette az érdeklődést, olyannyira, hogy az év végére több ezer további példányt igényeltek.

Ezek a kiadványok mind elérhetők az Ombudsman weboldalán, a határozatokkal, sajtóközleményekkel, statisztikákkal és az Ombudsman kommunikációs tevékenységének részleteivel együtt, amelyeket rendszeresen frissítenek. A honlapon belül 2005-ben új rovatot nyitottak, amely kizárólag az intézmény tizedik évfordulójával foglalkozott. Itt jelent meg többek között az *Emlékkönyv*, valamint számos más, a tizedik évforduló eseményeihez kapcsolódó dokumentum. A honlapon egy másik rovatot is indítottak, ahol az Ombudsman intézményének kialakulását bemutató, történelmi dokumentumokba lehet betekinteni.

Az Ombudsman weboldalát 2005. január 1. és december 31. között 304 300 alkalommal keresték fel. A legtöbb látogatást, szám szerint 71 166-ot a honlap angol nyelvű változatán mérték, ezt követte a francia, az olasz, a spanyol, a német és a lengyel nyelvű változat. A látogatók földrajzi eredete szerint a legnagyobb számban Belgiumból érdeklődtek (27 517 látogatás), ezután pedig Olaszország, Spanyolország, Franciaország, Németország és Lengyelország következett a sorban.

Belső előrelépések

Az Ombudsman 2005-ben tovább folytatta annak biztosítására irányuló erőfeszítéseit, hogy az intézmény képes legyen megbirkózni a 25 tagállam polgáraitól a Szerződés 21 nyelvén érkező panaszbeadványokkal.

Az Ombudsman igazgatási és pénzügyi osztályát egy 2005-ös átalakítással négy részlegre osztottuk fel: igazgatási részlegre, pénzügyi részlegre, panaszkezelési részlegre és kommunikációs részlegre. Az átszervezés célja az volt, hogy lehetővé váljon a nagyobb mértékű szakosodás az egyes részlegeken belül, amelyek között a koordinációt az osztályvezető biztosítja. A jogi osztályon belül megerősítettük az esetek kezelését és a minőség-ellenőrzést szolgáló eljárásokat, hogy a jogi tisztviselők kibővített csapata a panaszok növekvő száma ellenére garantálni tudja a következetes nyomon követést és a panaszok megbízható kezelését.

Az Ombudsman létszámtervében szereplő álláshelyek száma a 2004. évi 38-ról 2005-re 51-re emelkedett, a Parlament által 2002-ben elfogadott többéves költségvetési tervben előírtaknak megfelelően. Ez a terv meghatározta a 2003 és 2005 között végbemenő bővítéssel kapcsolatos új álláshelyek szakaszos bevezetését. A 2006-os költségvetés 57 álláshelyre történő növelést állapít meg, amelyet 2005 decemberében fogadtak el a költségvetési hatóságok. Ez a növekedés főként az Európai Unió következő bővítésének (Bulgária és Románia) és az Ombudsman személyzeti

irányítását tekintve a Parlament szolgálataitól való teljes függetlenség elérésére vonatkozó határozat végrehajtásának tudható be. Az intézmény tizedik évének egyik prioritása valójában az volt, hogy újra terítékre kerüljenek a Parlamenttel fennálló együttműködési megállapodások, annak érdekében, hogy azokat az új realitásokhoz lehessen igazítani. 2006 elejére egy új megállapodás aláírását tervezzük, amely a Parlamenttel folytatott intenzív együttműködés fenntartását szolgálja mindazonokon a területeken, ahol ez jelentős méretgazdaságosságra és költségvetési megtakarításra ad lehetőséget.

Az Ombudsman az új költségvetési struktúrával összhangban (nómenklatúrák) előterjesztette a 2006. évre szóló költségvetést. Az új struktúra célja az átláthatóság növelése és a költségvetési hatóság fokozott ellenőrzésének előmozdítása azáltal, hogy lehetővé teszi a hasonló jellegű kiadások jobb áttekintését, amelyek az eddig használt struktúrában számos cím vagy fejezet között szétosztva szerepeltek. A 2006-ra szóló előirányzatok összege 7 682 538 EUR (szemben a 2005. évi 7 312 614 EUR összeggel).

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

Az egyik legfontosabb módszer, mellyel az Európai Ombudsman elő tudja segíteni a megfelelő ügyintézkést, a lehetséges hivatali visszasságok kivizsgálása, és ahol szükséges, helyesbítő intézkedés ajánlása. A felmerülő hivatali visszasságokról az Ombudsman főként panaszbeadványok formájában értesül, amely kezelése jelenti az Ombudsman reagálási szerepének legfontosabb aspektusát.

Az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszbeadvány egyike az európai uniós polgársághoz fűződő jogoknak (Európai Közösséget létrehozó Szerződés 21. cikke) és szerepel az alapjogi chartában (43. cikk).

Az Ombudsmannak arra is lehetősége van, hogy hivatalból indítson vizsgálatot, ily módon kezdeményező szerepet vállalva a hivatali visszasságok leküzdésében.

2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA

Az Ombudsman tevékenységét az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 195. cikkének, az Ombudsman alapokmányának (egy európai parlamenti határozatnak¹) és az Ombudsman által az alapokmány 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási rendelkezéseknek megfelelően végzi.

A végrehajtási rendelkezések az Ombudsman hivatalának belső működésével foglalkoznak. Annak érdekében azonban, hogy a rendelkezések érthetőek és hasznosak legyenek a polgárok számára, tartalmazzanak még olyan más intézményekre és szervekre vonatkozó anyagokat is, amelyeket már az alapokmány is tartalmaz. A jelenlegi végrehajtási rendelkezések 2003. január 1-jén léptek hatályba. A végrehajtási rendelkezéseket és az Ombudsman alapokmányát az összes hivatalos nyelven közzétették az Ombudsman honlapján (<http://www.ombudsman.europa.eu>). A szövegek nyomtatott formában is beszerezhetőek az Ombudsman hivatalától.

2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE

Az Ombudsman hatásköre alapján, amelyet az EK-Szerződés 195. cikke határoz meg, az Unió bármely polgárától vagy valamely tagállamban lakóhellyel illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől a közösségi intézmények és szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszokat vehet át. Nem tartozik a hatáskörébe a panasz, amennyiben:

¹ Az Európai Parlament 1994. március 9-i 94/262 határozata az Ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről (HL L 113., 1994. 15. o.).

1. a panaszos nem jogosult a panaszbeadvány benyújtására;
2. a panaszbeadvány nem egy közösségi intézmény vagy szerv ellen irányul;
3. a panaszbeadvány az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróság vagy Elsőfokú Bíróság ellen irányul; vagy
4. a panaszbeadvány nem egy lehetséges hivatali visszásságra vonatkozik.

Az 1., 2. és 4. pont további ismertetése.

2.2.1 Jogosulatlan panaszbeadványok

Bár az Európai Ombudsmannak történő panasztétel joga a tagállamokban élő polgárok, az állandó lakóhellyel rendelkező lakosok és állandó székhellyel rendelkező jogi személyek részére korlátozódik, az Ombudsmannak megvan a lehetősége arra, hogy hivatalból indítson vizsgálatot. Felhasználva a hivatalból indítható vizsgálati hatáskörét, az Ombudsman panaszbeadvány által felmerült lehetséges hivatali visszásság esetén vizsgálódhat, még akkor is, ha a panaszos nem jogosult személy. 2005-ben három ilyen vizsgálat indult hivatalból.

Az Ombudsman azt a kérdést, hogy él-e a hivatalból indított vizsgálati hatáskörével, eseti alapon vizsgálja. Eddig nem utasítottak vissza panaszt kizárólag amiatt, mert a panaszos nem volt jogosult panaszbeadvány benyújtására.

2.2.2 Községi intézmények és szervek

Az Ombudsman hatáskörébe tartoznak a közösségi intézmények és szervek. Az intézményeket a Szerződés 7. cikke sorolja fel, de nem található meg benne a Község szerveinek meghatározása vagy hiteles listája. A kifejezés magában foglalja a Szerződéssel létrehozott szerveket, mint pl. a Gazdasági és Szociális Bizottságot és az Európai Központi Bankot, valamint a jogszabályokkal létesített ügynökségeket, mint pl. az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget és a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontját.

Példa egy nem közösségi intézmény vagy szerv elleni panaszbeadványra

PANASZ EGY EURÓPAI TANÁCSI HATÁROZAT ELLEN

Egy ciprusi polgár panaszt tett az Európai Tanácsnak a Törökországgal való csatlakozási tárgyalások megkezdésére vonatkozó határozata ellen. A panaszos szerint a határozat megsérti az olyan alapvető EU-s elveket, mint a szabadság, a demokrácia és az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása, valamint követeli, hogy az Európai Tanács következtetéseit nyilvánítsák semmissé.

Az Európai Unió Tanácsától eltérő módon az Európai Tanács nem az Európai Község intézménye. Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke szerint az Európai Tanács „adja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza e fejlődés általános politikai irányait”.

A 221/2005/TN ügy

VÁMTISZTVISELŐK ÁLTAL TANÚSÍTOTT ÁLLÍTÓLAGOS MEGALÁZÓ BÁNÁSMÓD

Egy uniós polgár árut szállított Santanderből (Spanyolország) Rómába (Olaszország). Panaszt tett amiatt, hogy Nizza közelében a vámtisztviselők megállították az autópályán, és átvizsgálták. A panaszos azt állítja, hogy megalázó bánásmódban részesült, mivel az áruját az úttesten hagyták nyitva, illetve a vámtisztviselők nem voltak hajlandók magyarázatot adni intézkedéseikre.

A panaszbeadvány nem egy közösségi intézmény vagy szerv intézkedéseire vonatkozik, és ezért az Európai Ombudsman hatáskörén kívül esik.

Az Európai Ombudsman továbbította az ügyet a francia Ombudsmanhoz, aki a francia vámtisztviselők elleni panaszbeadványok tekintetében hatáskörrel rendelkezik.

A 3484/2005/JMA ügy

2.2.3 „Hivatali visszásság”

Az Európai Ombudsman következetesen azon a nézeten van, hogy a hivatali visszásság átfogó fogalom, és a helyes hivatali magatartáshoz többek között a jogszabályoknak és jogelveknek – ideértve az alapjogokat is – való megfelelés szükséges. Azonban a helyes hivatali magatartás elvei mindezen túlmenően előírják, hogy a közösségi intézmények és szervek ne csak jogi kötelezettségeiket tartsák tiszteletben, hanem legyenek szolgálatkészek, valamint biztosítsák a nyilvánosság megfelelő kezelését és jogai teljes körű gyakorlását. Vagyis bár a jogellenesség szükségszerűen hivatali visszásságot is jelent, a hivatali visszásság nem jelent automatikusan jogellenességet. Például az, hogy az Ombudsman az Európai Unió alapjogi chartájának (amely jogilag egyébként nem kötelező) megsértésére alapuló hivatali visszásságot állapít meg, nem jelenti automatikusan azt, hogy jogellenes magatartásról van szó, amelyet bíróság szankcionálhat².

Válaszul az Európai Parlament felhívására, amelyben a hivatali visszásság egyértelmű meghatározását kérte, az Ombudsman 1997. évi éves jelentésében a következő meghatározást adta:

Hivatali visszásság abban az esetben történik, ha egy közjogi szerv elmulasztja a rá vonatkozó szabálynak vagy elvnek megfelelő intézkedést.

1998-ban az Európai Parlament állásfoglalást fogadott el, amelyben üdvözölte ezt a meghatározást. Egy, az Ombudsman és a Bizottság közötti 1999. évi levélváltás egyértelművé tette, hogy a Bizottság is egyetértett ezzel a meghatározással.

Az alapjogi charta, amelyet 2000 decemberében hirdettek ki, a megfelelő ügyintézéshez való jogot az Unió polgárainak alapvető jogaként tartalmazza (41. cikk).

²

Lásd az Elsőfokú Bíróság 2004. október 28-án a T-219/02. és T-337/02. számú, *Herrera kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletének 101. bekezdését és az Elsőfokú Bíróság elnöke által 2004. október 15-én a T-193/04 R számú, *Hans-Martin Tillack kontra Bizottság* ügyben hozott végzés 60. bekezdését.

Példa olyan panaszbeadványra, amely nem esetleges hivatali visszásságra vonatkozott**HIBA EGY IRÁNYELV NÉMET VÁLTOZATÁBAN**

A panaszos ápolónak tanult a korábbi NDK-ban, és szakmájában több mint 15 évig dolgozott. Munkája németországi elvesztését követően Ausztriában jutott álláshoz. Ez a munkaviszonya akkor ért véget, amikor a német hatóságok nem állították ki az ausztriai munkaadó által kért bizonyítványt.

A panaszos szerint az európai jogszabályok előírják, hogy igazolja, hogy bizonyos időszakon keresztül megszakítás nélkül az adott területen dolgozott. Hosszú szakmai tapasztalata ellenére nem tudott eleget tenni ennek a követelménynek, mert két alkalommal rövid ideig munkanélküli volt. Állítása szerint ez tisztességtelen.

A 77/451/EGK irányelv 4. cikke szerint „A tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a tagállamok által a 77/453/EGK irányelv végrehajtása előtt kiadott ápolói okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat (...), ha a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár *az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három évig ténylegesen és jogszerűen gyakorolta az adott tevékenységet*”.

A 77/452 irányelv Németország egyesítését követően beillesztett 4a. cikkének szövegezése, amely a korábbi NDK-ban kiadott oklevelekre vonatkozik, ugyanaz, mint a 4. cikké. Azonban a rendelkezés német változata előírja, hogy az érintett személynek *megszakítás nélkül* legalább három évig kell dolgoznia a bizonyítvány kiadásának napját megelőző öt év során.

Az Ombudsmanhoz benyújtott panasz elfogadhatatlan volt, mert nem hivatali visszásságra, hanem az EU jogszabályainak tartalmára vonatkozik.

Az Ombudsman a panaszosnak adandó hasznos tanács érdekében összevetette az irányelv különböző nyelvi változatait, és megállapította, hogy annak angol, francia, spanyol, portugál, holland és olasz változatai nem írják elő a munkaviszony megszakítatlanságát. Az Ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy a német változat egyértelműen hibás, és ennek megfelelően tájékoztatta a Bizottságot és a panaszost.

A Bizottság egyetértett az Ombudsman vizsgálatával, és felkérte a panaszost, hogy bocsássa rendelkezésre az illetékes német hatóságokkal folytatott levelezésének egy példányát, illetve hatalmazza fel a Bizottságot arra, hogy nevében felvegye a kapcsolatot az említett hatóságokkal. Az Ombudsman köszönetet mondott a Bizottságnak gyors és segítőkész válaszáért.

A 2744/2005/GG ügy

2.2.4 A helyes hivatali magatartás európai kódexe

Az Európai Parlament 2001. szeptember 6-án jóváhagyta a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot, amelyet az Európai Unió intézményeinek és szerveinek, hivatalainak és ezek tisztviselőinek tiszteletben kell tartani a nyilvánossággal való kapcsolattartásuk során. A szabályzat figyelembe veszi a Közösség bíróságainak ítélezési gyakorlatában megjelenő európai igazgatási jog alapelveit, és ihletet merít a nemzeti jogszabályokból. A Parlament felhívta továbbá az Ombudsmant a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzat alkalmazására. Az Ombudsman ezért a panaszok kivizsgálása és a hivatalból indított vizsgálatok során figyelembe veszi a szabályzatban foglalt szabályokat és alapelveket.

2.3 ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI

Egy jogosult panaszostól egy közösségi intézmény vagy szerv által elkövetett hivatali visszaállásra vonatkozó panaszbeadványnak további elfogadhatósági feltételeknek is meg kell felelni ahhoz, hogy az Ombudsman vizsgálatot indíthasson. Az Ombudsman alapokmányában rögzített feltételek a következők:

1. a panaszbeadványt benyújtó személy és a panaszbeadvány tárgya megállapítható kell, hogy legyen (alapokmány 2.3. cikke);
2. az Ombudsman nem avatkozhat be bíróság előtt folyamatban lévő ügybe, és nem kérdőjelezheti meg egy bírósági döntés jogszerűségét (1.3. cikk);
3. a panaszbeadványt az alapjául szolgáló tényeknek a panaszos tudomására jutásától számított két éven belül kell benyújtani (2.4. cikk);
4. a panaszbeadvány csak az érintett intézményeknél vagy szerveknél a megfelelő igazgatási eljárási lehetőségek kimerítését követően nyújtható be (2.4. cikk);
5. az intézmények és szervek, illetve azok tisztviselői és más alkalmazottai közötti munkaviszonnyal kapcsolatos panaszbeadványok esetében panaszbeadványt csak akkor lehet benyújtani, ha már minden belső igazgatási kérelem és panaszbeadvány benyújtására rendelkezésre álló lehetőséget kimerítettek (2.8. cikk).

Az EK-Szerződés 195. cikke felhatalmazza az Ombudsmant, hogy „lefolytassa az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat”. Néhány esetben az Ombudsman úgy ítélt meg, hogy a vizsgálat megindítására nincs elegendő ok, bár a panasz elfogadható.

Példa egy olyan panaszbeadványra, amikor a vizsgálat megindítása nem volt indokolt

A PANASZOS BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRA VONATKOZÓ SZÁNDÉKOT JELENTETT BE

A panaszos, aki egy közösségi szervnek dolgozott, orvosi kezelésre szoruló állapotba került, és hosszú időszakokat töltött betegszabadságon. A kinevezésre jogosult hatóság elutasította a panaszos arra vonatkozó kérését, hogy hozzanak létre egy rokkantsági bizottságot, és elutasította az ezt követően a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése szerint tett fellebbezést. A panaszos 2005 szeptemberének végén az Ombudsmanhoz fordult.

A panasz az elfogadhatóságnak mind az eljárási, mind tartalmi követelményeit kimerítette, és erről ennek megfelelően tájékoztatták a panaszost. A panaszos azonban kifejezte azon szándékát, hogy az Elsőfokú Bírósághoz fordul a 90. cikk (2) bekezdése szerinti fellebbezés elutasításának kifogásolása végett. Az eljárás megindítására rendelkezésre álló határidő 2005. december elején lejárt.

Az Ombudsmanhoz beérkező panaszbeadvány nem befolyásolja a bírósági eljárás megindítására előírt határidőt (az alapokmány 2. cikkének (6) bekezdése). Emellett ha az Ombudsmannak a közzétett tényállásra vonatkozó bírósági eljárás miatt kell lezárnia egy ügyet, az addig már esetleg elvégzett vizsgálatok eredményét további eljárás nélkül irattárba helyezik (az alapokmány 2. cikkének (7) bekezdése). Ilyen körülmények között az Ombudsman azt vette figyelembe, hogy a vizsgálat megindítása nem indokolt.

A panaszost felkérték arra, hogy nyújtsa be újra panaszbeadványát az Ombudsmanhoz, amennyiben mégsem indít bírósági eljárást.

Bizalmas ügy

Az Ombudsman nézete szerint továbbá, ha egy panaszbeadvánnyal már petícióként foglalkozott az Európai Parlament Petíciós Bizottsága, rendszerint nem indokolt az Ombudsman által történő további vizsgálat, hacsak nem nyújtanak be új bizonyítékot.

2.4 A 2005-BEN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE

2005-ben az Ombudsman 3 920 új panaszbeadványt kapott, ez 2004-hez képest 5%-os növekedést jelent. Azonban meg kell említeni, hogy az új panaszbeadványok közül 335 ugyanarra a tárgyra irányult, és ezekre vonatkozóan közös vizsgálatot folytattak (lásd a 3452/2004/JMA és más ügyek összefoglalását alább a 3. fejezetben). A fennálló gyakorlatnak megfelelően valamennyi vizsgálat megindítását eredményező panaszbeadványt figyelembe vesznek az Ombudsman statisztikaiban. A torzítások elkerülése érdekében azonban az e-mailben tömegesen küldött, elfogadhatatlan panaszokat – amelyek száma gyakran több ezer – csak a tizenegyedik panasszal bezárólag, külön-külön vették figyelembe.

Panaszbeadványok 3 705 esetben közvetlenül magánszemélyektől, 215 esetben pedig egyesületektől vagy vállalatoktól érkeztek. Az Ombudsman öt hivatalból indított vizsgálatot is folytatott.

2005-ben a panaszok hatáskör, elfogadhatóság, valamint vizsgálat indítására való indok megléte szempontjából történő feldolgozása az esetek 93%-ában befejeződött. Az összes megvizsgált panasz valamivel több mint 30%-a bizonyult az Ombudsman hatáskörébe tartozónak. Ezekből 858 volt elfogadható (ideértve 389 olyan panaszt, amelyre vonatkozóan közös vizsgálatot folytattak), de 132 panasz esetében nem volt elegendő indok a vizsgálat megkezdésére.

Az év során összesen 338 új vizsgálatot indítottak a panaszbeadványok alapján (ideértve a fent említett közös vizsgálatot). Az Ombudsman hivatalból öt vizsgálatot indított. Ezen vizsgálatoknak az A. mellékletben található elemzése során az egyazon tárgyra vonatkozó 389 panaszt egyetlen közös vizsgálatként kezelték.

Az Európai Ombudsman 2005-ben összesen 627 vizsgálatot foglalkozott, amelyből 284 a 2004. évből húzódott át.

A korábbi években tapasztaltakhoz hasonló módon a legtöbb vizsgálat a Bizottságra vonatkozott (összesen 68%). Mivel a Bizottság a legfontosabb közösségi intézmény, amelynek határozatait közvetlenül érintik a polgárokat, természetes, hogy a polgárok panaszainak döntő többsége a Bizottság ellen irányul. 73 vizsgálat vonatkozott az Európai Személyzeti Felvételi Hivatalra (EPSO), 58 az Európai Parlamentre, és 14 az Európai Unió Tanácsára.

Az állítólagos hivatali visszaállások fő típusai a következők voltak: az átláthatóság hiánya, ideértve a tájékoztatás megtagadását (188 ügy), méltánytalanság vagy hatalommal való visszaélés (132 ügy), megkülönböztetés (103 ügy), nem megfelelő eljárások (78 ügy), az ügykezelés indokolatlan késedelve (73 ügy), hanyagság (44 ügy), a kötelezettségek teljesítésének elmulasztása, azaz az Európai Bizottság azon mulasztása, amikor a tagállamokkal szemben nem tölti be a „Szerződések Őrének” szerepét (37 ügy), illetve jogi hibák (29 ügy).

2.5 ÁTTÉTEL ÉS TANÁCSADÁS

Ha egy panasz az Ombudsman hatáskörén kívül esik vagy nem elfogadható, az Ombudsman mindig megpróbál tanácsot adni a panaszosnak a tekintetben, hogy van-e olyan szerv, amelyik foglalkozni tudna a panasszal, különösen olyan esetben, amely a közösségi jogot érinti. Ha lehetséges, a panaszt az Ombudsman egyenesen egy illetékes szervhez továbbítja a panaszos beleegyezésével, feltéve, hogy a panasz indokoltnak tűnik.

Az Európai Ombudsman szorosan együttműködik a hasonló tagállami szervekkel az európai ombudsmanok hálózata révén (lásd alább az 5. fejezetet). A hálózat egyik célja a panaszok hatáskörrel rendelkező nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz vagy hasonló szervhez történő gyors továbbításának megkönnyítése. Az Európai Parlament Petíciós Bizottsága is a hálózat teljes jogú tagja.

2005-ben 114 panaszt továbbítottak. Ezekből 91-et nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 12-t az Európai Parlamenthez, hogy petícióként foglalkozzon vele, 6-ot az Európai Bizottsághoz és 5-öt a SOLVIT-hoz³ továbbítottak.

2 329 ügyben került sor tanácsadásra. Ezekből 945 ügyben azt tanácsolták a panaszosnak, hogy forduljon nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 144 panaszosnak pedig azt, hogy nyújtson be petíciót az Európai Parlamenthez. 376 esetben azt tanácsolták, hogy vegyék fel a kapcsolatot az Európai Bizottsággal. Ez utóbbi szám néhány olyan esetet is tartalmaz, amelyben a Bizottság elleni panaszt elfogadhatatlannak nyilvánították, mivel mert nem vettek igénybe a megfelelő igazgatási eljárást. 112 esetben javasolták a SOLVIT megkeresését. 752 esetben a panaszos azt a tanácsot kapta, hogy keressen fel egyéb szerveket, főként a panaszra szakosodott ombudsmanokat vagy a tagállamok panaszkezelő szerveit.

Példa ügyek továbbítására

VÍZUMKÉNYSZER ÁLLAMPOLGÁRSÁGGAL NEM RENDELKEZŐ LAKOSOKAL SZEMBEN

A panaszos, egy svéd állampolgár szerint Lettország különleges útlevelet bocsát ki orosz anyanyelvű lakosainak. A panaszost úgy tájékoztatták, hogy a Schengeni Megállapodás értelmében az EU tagállamainak vízumot kell kérniük a különleges útlevéllel rendelkező lettektől. A panaszos azt követelte, hogy Lettország rendes útlevelet bocsásson ki valamennyi lakosának vagy töröljék a Schengeni Megállapodásnak az orosz anyanyelvű lettek megkülönböztetésére vonatkozó rendelkezéseit.

A Lettország elleni követelés tekintetében a panaszosnak azt tanácsolták, hogy forduljon a Nemzeti Emberi Jogi Hivatalhoz. A Schengeni Megállapodás tekintetében az Ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos azt állította, hogy nem kapott magyarázatot azt illetően, hogy annak mely rendelkezése tesz lehetővé ilyen megkülönböztetést. Az Ombudsman, annak érdekében, hogy a panaszos tájékoztatáshoz juthasson, továbbította az ügyet a Bizottsághoz. A Bizottság azt a magyarázatot adta a panaszosnak, hogy a közösségi jog nem tiltja, hogy a tagállamok mentesítsék a vízumkényszer alól az állampolgársággal nem rendelkezőknek kiadott lett útlevelek birtokosait. A Bizottság rámutatott továbbá arra is, hogy a jogi helyzetet jelenleg felülvizsgálják annak érdekében, hogy a külföldieknek, illetve állampolgársággal nem rendelkezőknek kiadott útlevelek egy tagállamban lakóhellyel rendelkező valamennyi birtokosát mentesítsék a vízumkövetelmény alól.

1254/2005/TN ügy

MEGKÜLÖNBÖZTETÉS A NEMZETI ADÓJOGBAN

Egy Spanyolországban munkát vállaló német állampolgár arra vonatkozóan nyújtott be panaszt, hogy Spanyolországban a jövedelemadó szokásos sávós rendszere csak akkor alkalmazandó külföldiekre, ha legalább 183 napja dolgoznak Spanyolországban. A panaszos szerint megkülönböztetés történt, mivel a rá és német kollégáira alkalmazott adókulcs 25% volt, míg ugyanez spanyol kollégái tekintetében 6–9%.

A panaszt, a panaszos hozzájárulásával, az Ombudsman továbbította a Bizottsághoz.

A Bizottság gyors választ adott a panaszosnak, amelyben közölte, hogy tudomása van a problémáról, és nézete szerint a kérdéses jogszabály egyes esetekben sértheti a munkavállalók szabad mozgását. Ezért indokolással ellátott véleményt küldött a spanyol hatóságoknak, amelyben őket a vonatkozó rendelkezések módosítására kérte.

Ezt követően jelentették, hogy a Bizottság a Bírósághoz utalta az ügyet.

2703/2005/GG ügy

³

A SOLVIT az Európai Bizottság által létrehozott hálózat, amelynek célja az Unió belső piacán jogait gyakorolni kívánók támogatása az ezzel kapcsolatos akadályok számukra történő felmerülése esetén.

MUNKANÉLKÜLI SEGÉLYRE VALÓ JOGOSULTSÁG

A munkanélküliségi segély kifizetéseiivel foglalkozó francia szervezet (Assedic) olyan feltétellel egyezett be a panaszos – egy francia állampolgár – részére munkanélküli segély kifizetésébe, hogy az részt vesz egy szakképző tanfolyamon. A panaszos Belgiumban vett részt ápolóképzésen. Az Assedic megtagadta a munkanélküli segély kifizetését azon az alapon, hogy a képzés központja nem Franciaországban volt található.

Az Ombudsman, a panaszos hozzájárulásának beszerzését követően, továbbította az ügyet a francia ombudsmanhoz.

A francia ombudsman ezt követően tájékoztatta az Európai Ombudsmant arról, hogy a panaszra megoldást találtak.

1363/2004/ELB ügy

HÁZASSÁG EL NEM ISMERÉSE

Egy lett állampolgár amiatt tett panaszt, hogy az ír hatóságok nem voltak hajlandók elismerni Írországban az orosz ortodox szertartás szerint kötött házasságának érvényességét, és férjének, egy ukrán állampolgárnak a kitoloncolásával fenyegettek.

Az Európai Ombudsman továbbította a panaszt az ír ombudsmanhoz, és ennek megfelelően tájékoztatta a panaszost.

Az ír ombudsman ezt követően tájékoztatta az Európai Ombudsmant arról, hogy időközben az ír polgári jog szerinti házasságkötés megtörtént, és az ügygel az ír legfelső bíróság foglalkozott.

2622/2005/JMA ügy

2.6 AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI

Az Ombudsmannak küldött valamennyi panaszbeadványt regisztrálják és visszaigazolják, általában a kézhezvételtől számított egy héten belül. Az átvételi elismervényben tájékoztatják a panaszost az eljárásról, és ez tartalmazza annak a személynek a nevét és telefonszámát, aki foglalkozik a panaszbejelentéssel. A panaszt megvizsgálják, hogy megállapítsák a vizsgálat megindításának szükségességét, a panaszost pedig általában egy hónapon belül tájékoztatják a panasz vizsgálatának eredményéről.

Ha nem indítanak vizsgálatot, a panaszost tájékoztatják ennek okáról. Adott esetben a panaszt továbbítják, vagy megfelelő tanácsot adnak a panaszosnak az illetékes szervről, amelyhez fordulhat.

2.6.1 Vizsgálat megindítása

Egy vizsgálat első lépése az, hogy továbbítják a panaszbeadványt az érintett intézményhez vagy szervhez, és kérik, hogy küldjenek véleményt – rendes körülmények között három naptári hónapon belül – az Ombudsmannak. Az Európai Parlament és a Bizottság 2004-ben megállapodott abban, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés elutasításával kapcsolatos panaszok tekintetében ennél rövidebb, két hónapos határidőt fogad el.

Az Európai Bizottság 2005-ben új belső eljárást fogadott el, amellyel az egyes biztosok az Ombudsman vizsgálataira vonatkozó bizottsági ügykezelésben nagyobb hatáskört kaptak. Az 1994-ben elfogadott és 1995-ben felülvizsgált korábbi rendszer szerint csak a Bizottság elnöke rendelkezett hatáskörrel közlemények és dokumentumok az Ombudsman részére történő megküldésére. Ezt a hatáskört a főtitkárhoz delegálták⁴. A 2005. november 1-jén hatályba lépő új rendszer szerint az elnöki hatáskör helyébe a vizsgált ügyért felelős biztosra ruházott hatáskör lépett⁵. A hatáskör további delegálása nem engedélyezett, bár a főtitkár értékes koordinációs szerepét megtartották. Az Ombudsman üdvözölte az új eljárást, amely hozzájárulhat a Bizottság által a panaszokra adott válaszok konzisztenciájának és minőségének biztosításához.

2.6.2 Tisztességes eljárás

A tisztességes eljárás elve megköveteli, hogy az Ombudsmannak egy panaszbeadványra vonatkozó határozata ne vegyen figyelembe a panaszos vagy egy közösségi intézmény vagy szerv által benyújtott dokumentumokban található információkat, ha a másik félnek nincs alkalma megtekinteni a dokumentumokat, és véleményt nyilvánítani.

Az Ombudsman ezért megküldi a közösségi intézmény vagy szerv véleményét a panaszosnak a megjegyzések benyújtására való felhívással. Ugyanezt az eljárást követik, ha további vizsgálatokat folytatnak a panaszbeadvánnyal kapcsolatban.

Sem a Szerződés, sem az alapokmány nem rendelkezik fellebbezésről vagy más jogorvoslatról az Ombudsman határozata ellen, a panaszbeadvány kezelését és kimenetelét illetően. Minden más közösségi intézményhez és szervhez hasonlóan azonban az Ombudsmanra is vonatkozik a kártérítési intézkedés, az EK-Szerződés 288. cikke alapján. Elvileg lehetőség van egy panasznak az Ombudsman által történő állítólagos nem megfelelő kezelése alapján eljárást indítani.

2.6.3 Akták megtekintése és tanúk meghallgatása

Az Ombudsman alapokmányának 3.2. cikke előírja, hogy a közösségi intézmények és szervek kötelesek az Ombudsman rendelkezésére bocsátani minden általa kért információt, továbbá biztosítani számára az ügyre vonatkozó aktákhoz való hozzáférést. A fenti kérés kizárólag megalapozott titoktartási okból utasítható el.

Az Ombudsman azon joga, hogy az aktákat megtekintse, lehetővé teszi, hogy megerősítse azon információk teljességét és hitelességét, amelyeket az érintett közösségi intézménytől vagy szervtől kapott. Ez tehát fontos garancia a panaszos és a nyilvánosság számára arra vonatkozóan, hogy az Ombudsman alapos és teljes vizsgálatot folytat le.

Az alapokmány 3.2. cikke azt is előírja, hogy a közösségi intézmények és szervek tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Ombudsman kérésére tanúvallomást tegyenek. Vezetőik nevében és a tőlük kapott utasításoknak megfelelően nyilatkoznak, és továbbra is köti őket a szakmai titoktartás kötelezettsége.

2005-ben az Ombudsman kilenc esetben élt az intézményi akták megtekintésére vonatkozó hatáskörével. A tanúk meghallgatásának jogával egy alkalommal élt.

⁴ 1995/4749. számú felhatalmazási eljárás; PV(94)1213, 1994.9.7.; PV (95)1260, 1995.9.13.

⁵ Az elnök közleménye Wallström alelnökkel egyetértésben: Felhatalmazás közlemények elfogadására és továbbítására az európai ombudsman részére, továbbá tisztviselőknek az európai ombudsman előtt történő megjelenésére (SEC(2005) 1227/4), 2005. október 4.

2.6.4 Nyílt eljárás

Az Ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványokat nyilvánosan kezelik, kivéve, ha a panaszos bizalmas eljárást kér.

A végrehajtási rendelkezések 13. cikke megállapítja, hogy a panaszos jogosult betekinteni saját ügyének Ombudsmani aktáiba. A 14. cikk az Ombudsman birtokában lévő dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről rendelkezik, amelyre ugyanazon feltételek és korlátozások vonatkoznak, mint a 1049/2001 rendeletben meghatározottak⁶. Ha azonban az Ombudsman megvizsgálja az érintett intézmény vagy szerv aktáját, vagy bizonyítékot szerez egy tanútól, sem a panaszos, sem a nyilvánosság nem férhet hozzá semmilyen, a megtekintés vagy meghallgatás eredményeképpen megszerzett bizalmas dokumentumhoz vagy bizalmas információhoz (13.3. és 14.2. cikk). Ennek a kizárásnak az a célja, hogy megkönnyítse az Ombudsman vizsgálati hatáskörének gyakorlását.

2.7 A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Egy vizsgálat során a panaszos minden egyes új lépésről tájékoztatást kap. Amikor az Ombudsman úgy határoz, hogy lezár egy vizsgálatot, tájékoztatja a panaszost a vizsgálat eredményéről és a következtetéseiről. Az Ombudsman határozatai jogilag nem kötelezőek, és abból nem származnak jogilag érvényesíthető jogok vagy kötelezettségek sem a panaszos, sem az érintett intézmény vagy szerv részére.

2005-ben az Ombudsman 312 vizsgálatot zárt le, amelyek közül 302 panaszbeadvány vizsgálata, tíz pedig hivatalból indított vizsgálat volt.

Ha egy vizsgálat egynél több váddal vagy kijelentéssel foglalkozik, ezek az Ombudsman különböző megállapításait eredményezhetik.

2.7.1 Hivatali visszasság hiánya

2005-ben 114 (ebből hat hivatalból indított) ügyet zártak le azzal megállapítással, hogy nem történt hivatali visszasság. Ez nem szükségszerűen negatív végeredmény a panaszos számára, aki legalább az érintett intézménytől vagy szervtől teljes magyarázatot kap annak intézkedéseire vonatkozóan. Emellett még ha az Ombudsman nem is talál hivatali visszasságot, az intézmény vagy szerv számára feltárhat egy lehetőséget arra, hogy a jövőben javítsa ügyintézésének minőségét. Ilyen esetekben az Ombudsman további észrevételeket tesz.

2.7.2 Az intézmény által rendezett ügyek és békés megoldások

Az Ombudsman lehetőség szerint igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára is megelégedést nyújtó eredményre jutni. A közösségi intézmények és szervek együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyekkel javítható az intézmények és a polgárok közötti viszony, és elkerülhető egy drága és időigényes pereskedés.

2005-ben 89 ügyet zárt le maga az intézmény vagy szerv az Ombudsmannak benyújtott panaszt követően. Ebből 71 esetben az Ombudsman közbenjárásával sikerült megszerezni a gyors választ a megválaszolatlan levelezésre (lásd az 1998. évi éves jelentés 2.9. szakaszát az ilyen esetekben alkalmazott eljárás részleteiről).

⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 20-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001. 43. o.)

Ha egy vizsgálat során hivatali visszásságot állapítanak meg, az Ombudsman lehetőség szerint mindig békés megoldásra törekszik. 2005-ben 22 békés megoldást javasoltak, ami az előző évhez képest 83%-os növekedést jelent. Emellett a Bizottság új belső eljárásait meghatározó jó együttműködés szellemében, amelyről a fenti 2.6.1 pontban történik említés, az Ombudsman a hatáskörrel rendelkező biztos személyes beavatkozását kérte két olyan esetben kielégítő megoldás megtalálása érdekében, amelyekben a Bizottság nem reagált pozitívan a 2004-ben javasolt békés megoldásra. Hét esetet zártak le 2005-ben a békés megoldás elérését követően (beleértve egy olyan ügyet, amelyben a javaslatot 2004-ben tették). 2005 végén 18 békés megoldásra irányuló javaslat még mindig vizsgálat tárgyát képezte, ideértve a két fent említett olyan esetet is, amikor a Bizottság nem reagált pozitívan a békés megoldásokra irányuló korábbi javaslatokra.

Néha békés megoldás születhet azáltal, hogy az adott intézmény vagy szerv kártérítést ajánl fel a panaszosnak. Bármely ilyen ajánlat *ex gratia* történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

2.7.3 Kritikai észrevételek és ajánlástervezetek

Ha a békés megoldás nem lehetséges, vagy a békés megoldás keresése sikertelen, az Ombudsman vagy lezárja az esetet az érintett intézményhez vagy szervhez intézett kritikai észrevétellel, vagy ajánlástervezetet készít.

Kritikai észrevétel általában akkor készül, ha az érintett intézmény már nem tudja megszüntetni a hivatali visszásságot, a hivatali visszásságnak valószínűleg nincsenek általános következményei, és az Ombudsman részéről nem tűnik szükségesnek további intézkedés. Kritikai észrevétel készül akkor is, ha az Ombudsman úgy ítéli meg, hogy az ajánlástervezet nem szolgál hasznos célt, vagy ha külön jelentés benyújtása nem megfelelő olyan eset kapcsán, ahol az érintett intézmény vagy szerv nem fogadja el az ajánlástervezetet.

Egy kritikai észrevétel megerősíti a panaszost abban, hogy panaszja indokolt, és jelzi az érintett intézménynek vagy szervnek, hogy mivel kapcsolatosan nem járt el megfelelően, annak érdekében, hogy a jövőbeli hivatali visszásságok elkerülhetőek legyenek. 2005-ben az Ombudsman 29 kritikai észrevételt tett.

Eleget téve az Európai Parlament javaslatának, az Ombudsman időről időre tájékoztatta az intézményeket és szerveket azon szándékáról, hogy tájékoztatást kér valamely kritikai észrevételt követő eljárásával kapcsolatban. 2005-ben a Bizottság 18 kritikai észrevételre válaszolt. A válaszok e fejezet következő szakaszában (2.8) kerülnek megtárgyalásra.

Az olyan esetekben, ahol az Ombudsman kritikai megjegyzést követő eljárása szükségesnek tűnik (azaz ahol az érintett intézmény meg tudja szüntetni a hivatali visszásságot, vagy olyan ügyek, ahol a hivatali visszásság különösen súlyos, vagy általános következményekkel jár), az Ombudsman általában ajánlástervezetet készít az érintett intézménynek vagy szervnek. Az Ombudsman alapokmánya 3. cikkének (6) bekezdése értelmében az intézménynek vagy szervnek részletes véleményt kell küldenie három hónapon belül. 2005-ben 20 ajánlástervezet készült. Emellett nyolc 2004-es ajánlástervezet 2005-ben határozathoz vezetett. Kilenc olyan esetet zártak le az év során, amikor az intézmény elfogadta az ajánlástervezetet. Három esetben készült külön jelentés az Európai Parlament részére. Hat ügyet egyéb okokból zártak le. 2005 végén 11 ajánlástervezet vizsgálata még folyamatban volt, ideértve egy 2004-ben készültet is.

2.7.4 Külön jelentések az Európai Parlament részére

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv nem válaszol kielégítő módon egy ajánlástervezetre, az Ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. A külön jelentés ajánlásokat is tartalmazhat.

Amint azt az Európai Ombudsman 1998. évi éves jelentésében hangsúlyozták, az Ombudsman munkájának egyik felbecsülhetetlen értékű lehetősége, hogy külön jelentést nyújthat be az Európai Parlament részére.

Az Európai Parlamentnek elküldött külön jelentés az utolsó érdemi lépés, amelyet az Ombudsman megtesz egy ügygel kapcsolatban, mivel az állásfoglalások elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása a Parlament politikai megítélésének kérdése. Az Ombudsman természetesen bármilyen információt vagy támogatást megad, amelyet a Parlament igényelhet a külön jelentéssel kapcsolatban.

Az Európai Parlament eljárási szabályzata szerint a Petíciós Bizottság feladata a Parlament és az Ombudsman közötti kapcsolattartás. A Petíciós Bizottság 2005. október 12-i ülésén az Ombudsman a Parlament eljárási szabályzatának 195. cikke (3) bekezdésével összhangban kötelezettséget vállalt arra, hogy saját kérésére megjelenik a bizottság előtt, amikor a Parlamentnek külön jelentést nyújt be.

2005-ben három külön jelentést nyújtottak be a Parlamentnek (1391/2002/JMA, 2395/2003/GG és 2485/2004/GG ügyek).

2.8 A 2005. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK

Az ügyeket lezáró határozatokat általában az Ombudsman weboldalán teszik közzé (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angolul és a panaszos nyelvén, ha ez az angoltól eltér. A 3. fejezet 65. vizsgálatot lezáró határozat összefoglalását tartalmazza. Az összefoglalásokból kiderül, hogy a 2005-ben vizsgálat lezárásaként hozott összesen 312 határozat mely témákkal és mely közösségi intézményekkel és szervezetekkel foglalkozott, továbbá hogy melyek voltak a lezárás okai. A tartalomjegyzékben az ügy hivatkozási száma; az érintett közösségi hatáskör területének szempontjából általános témájú ügyek; és a panaszos által állított hivatali visszasság típusa alapján szerepelnek az ügyek.

A 2. fejezet e szakaszának hátralevő része a határozatok leglényegesebb jogi és ténybeli megállapításait elemzi. Ez a rész a vizsgálatok fő tárgyköreinek horizontális osztályozása szerint épül fel, öt fő kategória köré rendeződve:

- Nyitottság (a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférés) és adatvédelem;
- Az Európai Bizottság mint a Szerződés őre;
- Ajánlati felhívások, szerződések és támogatások;
- Személyzeti ügyek, ideértve a személyzetfelvételt is;
- Egyéb ügyek.

Meg kell jegyezni, hogy a fenti kategóriák között jelentős átfedés van. Például a nyitottság és a nyilvános hozzáférés kérdését gyakran a személyzetfelvétellel vagy a Bizottságnak a Szerződés őreként meglévő szerepével kapcsolatos panaszokban vetik fel.

2.8.1 Nyilvánosság, nyilvános hozzáférés és a személyes adatok védelme

A panaszok nagy százalékban (24%) a nyilvánosság állítólagos hiányára vonatkoznak. Az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikke szerint az Unió határozatait „a lehető legnyilvánosabban” kell meghozni, az EK-Szerződés 255. cikke pedig az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférés jogáról rendelkezik. Ezt a jogot a 1049/2001 rendelet⁷ szabályozza. Számos egyéb közösségi intézmény és szerv is elfogadott a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályokat, az Ombudsman által 1996-ban és 1999-ben hivatalból végzett vizsgálatokat követően.

Dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférés

A 1049/2001 rendelet jogorvoslati lehetőséget kínál a kérelmezők számára: az EK-Szerződés 230. cikke szerint bírósági eljárás során vagy az Ombudsmannál tett panasz révén is megtámadható a hozzáférés visszautasítása. 2005-ben az Ombudsman 14, a 1049/2001 rendelet alkalmazására vonatkozó panasszal kapcsolatban hozott határozatot, amelyekből tizenegy a Bizottság, kettő a Tanács és egy az Európai Parlament ellen irányult. Két további határozat az Európai Központi Bank (EKB) és az Európai Beruházási Bank (EBB) dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó saját szabályainak alkalmazásával kapcsolatos kérelemre irányult.

A 1049/2001 rendelet vagy más dokumentumokhoz való hozzáférési szabályok szerinti összesen 16 panasz közül nyolc magánszemélyektől származott, hat nem kormányzati szervezetektől, kettő pedig vállalkozásoktól. Ezek közül nyolc esettel ebben a szakaszban alább foglalkozunk.

A 2066/2004/TN ügyben az Ombudsman megvizsgálta a 1049/2001 rendelet általános rendszerét, és arra az álláspontra jutott, hogy nem lenne megfelelő és gyakorlatias a Bizottságot ugyanilyen mélységű jogi elemzés elvégzésére kérni annak mérlegelése során, hogy egy jogalkotási dokumentumot elektronikus formában is hozzáférhetővé tegyenek-e (amint azt a rendelet 2. cikkének (4) bekezdése és 12. cikkének (4) bekezdése előírja), amelyet meg kell tenniük egy dokumentumhoz való hozzáférésre vonatkozó megerősítő kérelem elbírálása során.

Az Ombudsman az alapokmány 3. cikkének (3) bekezdésére hivatkozva a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok segítségét kérte két olyan panasszal kapcsolatban, amelyek bizonyos, az érintett tagállamokból származó dokumentumokhoz való hozzáférésnek a Bizottság általi megtagadására vonatkoztak. A 3381/2004/TN ügyben a dokumentumokat az Egyesült Királyság hatóságainak a Bizottság tájékoztatás iránti kérésére adott válaszok képezték egy 226. cikk szerinti eljárásban. A 116/2005/MHZ ügy a portugál pénzügyminiszter által túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárásban a Bizottság részére küldött levélre vonatkozott. Az Ombudsmannak a nemzeti hatóságoknál történő beavatkozása mindkét esetben pozitív eredménnyel járt a panaszos számára, mivel a Bizottság megváltoztatta álláspontját, és beleegyezett az érintett dokumentumokhoz való hozzáféréshez.

Az Ombudsman öt esetben vizsgálta meg a 1049/2001 rendeletben foglalt kivételek alkalmazását: 2821/2004/OV, 2229/2003/MHZ, 1368/2004/GG, és a két fent említett, a tagállamokból származó dokumentumokra vonatkozó ügyben.

A 2821/2004/OV ügyben az Ombudsman elutasította a panaszos arra vonatkozó érvelését, hogy a közzétételhez nyomós közérdek fűződik, és megállapította, hogy mivel folyamatban volt az EK-Szerződés 228. cikke szerint egy tagállamra kényszerítő bírság kiszabására vonatkozó eljárás, a Bizottságnak joga volt a rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerint megtagadni egy belső dokumentumhoz való hozzáférést.

A 2229/2003/MHZ ügyben az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ítélezési gyakorlat lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerint a felszólításhoz való hozzáférést megtagadja (vizsgálat, nyomozás és ellenőrzés céljából). Az Ombudsman azonban elutasította a Bizottság arra vonatkozó érvelését, hogy a hozzáférés engedélyezése a közérdek szempontjából hátrányosabb, mivel a panaszos a nemzeti bíróságok előtti eljárásban kívánta felhasználni a levelet.

⁷

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 20-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001, 43. o.).

Az Ombudsman a 1368/2004/GG ügyben készített ajánlástervezete eredményeként a panaszos legalább részlegesen hozzáférhetett egyes érintett dokumentumokhoz, amelyekre vonatkozóan a Bizottság mentességet kért a rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja (a magánszemély magánélethez való joga és integritása, különösen összhangban a személyes adatok védelméről szóló közösségi jogszabályokkal), illetve a 4. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdése szerint (természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei).

Az Ombudsman foglalkozott továbbá az EBB és az EKB dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó szabályokban előírt egyes kivételekkel is.

Az 3442/2004/PB ügyben az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy az EBB szabályai lehetővé teszik a közvetítő bankokon keresztül megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos kis és közepes projektekre adott kölcsönökre vonatkozó információhoz való hozzáférés megtagadását.

A 3054/2004/TN ügyben a panaszos tudni kívánta, hogy az EKB beavatkozott-e a külföldi valutapiacokon a dollár zuhanásának és az euró emelkedésének enyhítése érdekében. Az Ombudsman megállapította, hogy az EKB a panaszosnak egyértelmű és világos magyarázattal szolgált a válaszadás megtagadását illetően, így a panaszos megérthette, hogy az EKB miért nem hajlandó felfedni ezt a fajta információt. Mivel az EKB szabályai a közérdek védelme érdekében egy kivételt tartalmaznak a monetáris és árfolyam-stabilitás tekintetében, az Ombudsman nem látta indokoltnak a panaszos arra vonatkozó követelésének támogatását, hogy az EKB a kérdéses információt rendelkezésre bocsássa.

Más nyilvánossági kérdések

Az Ombudsman felülvizsgálatot végzett a Bizottságnak egy adott konzultációs eljárás során a 2000. évi bizottsági közleményben (COM(2002) 704) az érdekelt felekkel való konzultációra vonatkozóan megállapított öt minimumkövetelménynek való megfeleléséről, és megállapította, hogy nem történt hivatali visszasság (948/2004/OV ügy).

Az Ombudsman három olyan ügyet zárt le 2005-ben az Európai Személyzeti Felvételi Hivatalnak (EPSO) címzett ajánlástervezetek elkészítését követően, amelyek tárgya a felvételi versenyvizsgákon a jelöltek számára rendelkezésre álló információ volt. Az EPSO-nak az ajánlástervezetekre adott válaszaiban részletes kiegészítő információk szerepeltek, amelyek segítségével a panaszosok magyarázatot kaptak értékelésükre, illetve ezek általánosabb ténybeli és jogi kérdésekkel is foglalkoztak. Az Ombudsman ezért a felvételi bizottságok által megállapított értékelési kritériumokhoz való hozzáférésre vonatkozóan hivatalból megindított vizsgálat mellett döntött (lásd a 3.1.3. szakaszban az 2097/2003/PB ügy összefoglalását).

A 2395/2003/GG ügy azzal foglalkozott, hogy mindig nyilvánosak legyenek-e a Tanács jogalkotói minőségében folytatott ülései. Az Ombudsman szerint az az elv, hogy a döntéseket „a lehető legnyilvánosabban” kell meghozni (az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének (2) bekezdése), a Tanácsra is vonatkozik. Az EK-Szerződés 207. cikke (a Tanács saját eljárási szabályzatának elfogadásáról) nem rendelkezik arról, hogy a nyilvánosság mértéke a Tanács jogalkotói minőségben folytatott ülései tekintetében, politikai döntésnek tekintendő-e és a Tanács mérlegelési jogkörébe tartozik-e. A Tanács 2000-ben elfogadott új eljárási szabályzata már fokozottabb nyilvánosságról rendelkezett a jogalkotási ülésekre vonatkozóan, egyértelművé téve ezzel, hogy a jogalkotási tevékenysége átláthatóságának fokozására tett lépéseket a közösségi jog hatályos rendelkezései szerint kell megtenni. Az Ombudsman ezért külön jelentést készített az Európai Parlament részére. A jelentés ajánlása szerint a Tanácsnak felül kell vizsgálnia az arra vonatkozó döntés elutasítását, hogy jogalkotói minőségében történő ülésezését nyilvánossá tegye.

Panaszok az adatvédelemre és az európai adatvédelmi biztossal való együttműködésre vonatkozóan

A 224/2004/PB ügyben az Ombudsman megállapította, hogy egy bizottsági képviselő nem felelt meg a panaszossal való kommunikáció során a 45/2001⁸ rendelet egyes követelményeinek.

⁸

A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 45/2001/EK rendelet (HL L 8., 2001. 1. o.).

Az Ombudsmannak az ügyben hozott határozatában általános észrevételek is szerepeltek az Ombudsman által az európai adatvédelmi biztosnak nyújtandó tájékoztatásról, illetve a vele folytatott lehetséges konzultációról, aki a személyes adatok feldolgozásának tekintetében felelős biztosítani azt, hogy a közösségi intézmények és szervek tiszteletben tartják a magánszemélyek alapvető jogait és szabadságait és különösen a magánélethez való jogot. Az Ombudsman különösen megjegyezte, hogy az adatvédelemre vonatkozó ügyekben tájékoztatja az adatvédelmi biztost, illetve hasznosnak ítéli meg a vele folytatott konzultációt a bonyolult jogértelmezési kérdésekben.

Az Ombudsman ezt követően két ügyben konzultált az adatvédelmi biztossal, és tájékoztatást nyújtott számára három olyan ügyről, amelyben az Ombudsman további vizsgálatai szerint az érintett intézmény vagy szerv válaszában figyelembe kell vennie az adatvédelmi biztos 2005. július 1-jei, *A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés és adatvédelem* című háttérdokumentumát. 2005 végén mind az öt ügy vizsgálata folyamatban volt.

2005 decemberében az adatvédelmi biztos helyettese tájékoztatta az Ombudsmant egy közösségi intézmény elleni panaszra vonatkozó határozatáról. Az adatvédelmi biztos helyettesének határozata figyelembe vette az Ombudsmannak a hasonló körülményekre vonatkozó, 2485/2004/GG ügyben készített külön jelentését.

2.8.2 A Bizottság mint a „Szerződés őre”

A jogállamiság az Európai Unió egyik alapelve, a Bizottság egyik legfontosabb feladata pedig az, hogy a „Szerződés őre” legyen⁹. Az EK-Szerződés 226. cikke olyan általános eljárást hoz létre, amely szerint a Bizottság vizsgálhatja és a Bíróság elé utalhatja a közösségi jog tagállamok által történő esetleges megsértésének eseteit. A Bizottság saját kezdeményezésre, panaszok alapján vagy az Európai Parlamenttől a Parlamenthez beérkező petíciók megvizsgálására vonatkozóan kapott felkéréseknek eleget téve kezdeményezhet vizsgálatokat az EK-Szerződés 194. cikke szerint.

Az Európai Ombudsman megbízatásán kívül eső panaszok gyakran a közösségi jog tagállamok által történő állítólagos megsértésére vonatkoznak. Számos ilyen esetben az európai ombudsmanok hálózatának egy másik tagja a legmegfelelőbb szerv az ügy kezelésére. Egyes esetekben azonban az Ombudsman helyénvalónak ítéli meg a panasznak a Bizottsághoz történő utalását a 226. cikk szerinti eljárás alapján. A 2.5. szakaszban mindkét megközelítésre van példa.

A Bizottságnak a panaszossal kapcsolatban meglévő eljárási kötelezettségeit illetően az Ombudsman fő hivatkozási alapja egy 2002. évi bizottsági közlemény¹⁰. A közlemény által valamennyi panasznak a Bizottság főtitkárságán való nyilvántartásba vételére vonatkozó követelmény a megfelelő ügykezelés fontos garanciája az ügy későbbi kezelésére vonatkozóan. A közlemény 3. cikke azon körülmények alaposan meghatározott listáját tartalmazza, amelyekben a főtitkárságnak nincs joga arra, hogy a levelezést panaszbeadvánnyként vegye nyilvántartásba.

A 3. fejezet tíz olyan határozat összefoglalását tartalmazza, amelyek azt szemléltetik, hogy az Ombudsman hogyan kezeli a Bizottság mint a „Szerződés őre” ellen benyújtott panaszokat. Hat ilyen esettel alább foglalkozunk.

A 2229/2003/MHZ (a fenti 2.8.1. szakaszban is említett) ügyben kritikai észrevételre került sor, mivel a Bizottság csak általános magyarázattal szolgált egy 226. cikk szerinti panaszbeadvány kivizsgálásával kapcsolatos késedelmére, az ügy konkrét tényezőinek kifejtése helyett.

Három ügyet lezártak, mert az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy további vizsgálat nem indokolt.

⁹ Az EK-Szerződés 211. cikke előírja, hogy a Bizottság „gondoskodik e szerződés rendelkezéseinek és az e szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezéseknek az alkalmazásáról”.

¹⁰ Az Európai Parlamentnek és az európai ombudsmannak címzett, a közösségi jog megsértésének tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló közlemény (HL C 244., 2002, 5. o.).

A 274/2004/JMA ügyben a Bizottság elnézést kért a panaszos által, az EU pénzügyi támogatásának felhasználására vonatkozó panaszbeadvány kezelésében tett előrehaladásra vonatkozóan kért információk megadásában tanúsított késedelemért. További megjegyzésre is sort került, amely azt javasolta, hogy a Bizottság tegye egyértelművé a jövőben az ilyen ügyek kezelésére vonatkozó eljárásait.

A 3452/2004/JMA és más ügyekben a panaszosok problémája az volt, hogy a 226. cikk szerinti eljárás Bizottság által történő alkalmazása Spanyolországban az állami könyvtárakból történő ingyenes kölcsönzés veszélyeztetésével fenyeget. A vizsgálatot lezárták, amikor az Ombudsman tájékoztatást kapott arról, hogy a Bizottság az ügyet a Bírósághoz utalta. A vizsgálat azonban addig sikeres volt, mind a Bizottság eljárása indokainak megállapítását, mind – az európai ombudsmanok hálózatával való együttműködés révén – a vonatkozó közösségi irányelv megfelelő végrehajtásának lehetőségeit illetően.

A 3254/2004/ID ügy a szakmai képzések el nem ismerésére vonatkozó panaszbeadványnak a Bizottság által történő kezelésére vonatkozott. A panaszos ugyanebben az ügyben a nemzeti bíróságokon a nemzeti hatóságok ellen is eljárást indított. Az Ombudsman lezárta az ügyet, mivel a Bizottság elleni panasz érdemi vizsgálata a nemzeti jogszabályoknak az értelmezésére és alkalmazására vonatkozó hasonló kérdések vizsgálatára is kitért volna, amelyeket a panaszos a nemzeti bíróságok elé vitt, így az utóbbi eljárást megismételte volna. A panaszost panaszbeadványának újbóli benyújtására kérték a nemzeti bírósági eljárás befejezését követően.

Az Ombudsman a Bizottságnak két 226. cikk szerinti panaszbeadvány tartalmára vonatkozó jogi érvelését vizsgálta felül.

A 1687/2003/JMA ügyben a panaszosok egy Spanyolország elleni, szexuális orientáció miatti megkülönböztetésre vonatkozó panasznak a Bizottság által történő elutasítását kifogásolták. A vonatkozó jogi keret felülvizsgálatát követően az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság véleménye, miszerint a panaszosok által tapasztalt egyedi problémák nem tartoznak a közösségi jog alkalmazási körébe, indokolt.

A 1273/2004/GG ügyben a panaszos szerint a Bizottság jogi hibát és következetlenséget tanúsított egy arra vonatkozó vita kezelése során, hogy az Azori-sziget körüli vizekben történő halászatról szóló közösségi rendelet mely napon lépett hatályba. Az Ombudsman elemezte a rendeletet, és megállapította, hogy a Bizottság értelmezése téves és korábbi álláspontjával összeférhetetlen.

A 933/2004/JMA ügy, bár nem 226. cikk szerinti panaszként, a Bizottságnak a harmadik országokkal való kapcsolatokban az Unió alapelveinek és alapvető értékeinek őréként meglévő szerepére vonatkozott. A panaszos szerint a Bizottságnak az „emberi jogi záradék”-ra hivatkozva kellett volna a Vietnammal kötött, 1996. évi együttműködési megállapodást felfüggesztenie. Az Ombudsman megállapítása szerint a Bizottság arra vonatkozó magyarázata, hogy miért nem függesztette fel a megállapodást, ésszerű az „emberi jogi záradéknak” a harmadik országokkal való megállapodásba történő felvételéről szóló, 1995. évi bizottsági közlemény alapján.

2.8.3 Pályázatok, szerződések és támogatások

A közösségi intézmények és szervek szerződések révén szerzik be a feladataik ellátásához szükséges árukat és szolgáltatásokat, és ezek révén igazgatják az általuk számos EU-program keretében nyújtott juttatásokat és támogatásokat¹¹.

Az Ombudsman szerződések odaítélésére (vagy oda nem ítéltetésére) és az ezzel kapcsolatos ügyintézésre vonatkozó panaszokkal is foglalkozhat. Azonban amennyiben egy szerződés esetleges megszegésének kérdése merül fel, az Ombudsman vizsgálatát annak megvizsgálására korlátozza, hogy a közösségi

¹¹

A munkaszerződésekre vonatkozó panaszokkal a 2.8.4. szakasz foglalkozik.

intézmény vagy szerv következetes és ésszerű módon igazolta-e tevékenységeinek jogalapját, illetve hogy véleménye szerint miért igazolt a szerződéssel kapcsolatos álláspontja.

A 3. fejezetben 16 olyan határozat összefoglalása található, amelyek azt mutatják be, hogyan kezeli az Ombudsman az ilyen panaszokat. Tizenegy ilyen ügyet a továbbiakban még ismertetünk.

Két határozat olyan ügyre vonatkozott, amelyben a tagállami bizottsági képviselők szóbeli kötelezettségvállalást tettek a panaszosok számára finanszírozás biztosítására. A Bizottság maga rendezte a 501/2005/IP ügyet a panaszos részére kifizetés teljesítésével, a 2111/2002/MF ügyben viszont az Ombudsman vizsgálata békés megoldáshoz vezetett, amelyben kártérítés gyanánt jelentős összeg szerepelt.

A 732/2004/ELB ügyben az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság teljesítette az Európai Regionális Fejlesztési Alap megfelelő kezelésével kapcsolatos feladatait, és megállapította, hogy a tagállamok által elfogadott irányítási és ellenőrzési rendszerek megfelelőek és alkalmasak annak biztosítására, hogy a kifizető hatóságok megfeleljenek az időben történő kifizetésre vonatkozó kötelezettségeiknek.

Az Ombudsmannak egy kisvállalkozástól érkező panaszbeadványra (530/2004/GG ügy) vonatkozó vizsgálatai általános problémát tártak fel az alvállalkozókkal kapcsolatosan: a szerződési keret nem írta elő és nem ösztönözte a fővállalkozót az alvállalkozók részéről kamat követelésére a Bizottság késedelmes fizetése esetén. Az Ombudsman azt javasolta, hogy a Bizottság változtasson szerződéseinek rendes szövegezésén olyan módon, hogy a kamatfizetés ilyen esetekben automatikusan megtörténjen. A Bizottság válaszként közölte, hogy a jövőbeli szerződésmintáiban igyekszik figyelembe venni a KKV-k érdekeit olyan mértékig, amely összeegyeztethető a Közösség pénzügyi érdekeivel és a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel.

A szokásos szerződési feltételekre vonatkozott a 338/2004/OV ügy is, amelyben a panaszos nem kormányzati szervezet azt állította, hogy a Bizottságnak komolyabb intézkedéseket kellene tennie a nyelvi alapon történő megkülönböztetés szándékára utaló álláshirdetések megakadályozására. Az Ombudsman elfogadta a Bizottság saját szerződéseiben az ilyen megkülönböztetést tiltó külön záradékok felvétele ellen szóló érveit. Az Ombudsman emellett javasolta, hogy a Bizottság a megbízottai vagy a kedvezményezettek részéről tanúsított nyelvi megkülönböztetés bizonyítékát juttassa el a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósághoz, vagy a bizonyítékot benyújtó személy számára bocsássa rendelkezésre az említett hatóság elérhetőségét.

Négy határozat vonatkozott támogatási szerződés odaítélésére. Két esetben a panaszos a kérelem elutasítására vonatkozó határozat érdemi részét kifogásolta. Az Ombudsman álláspontja szerint az elutasítás alapjainak általa történő felülvizsgálatát annak megvizsgálására kell korlátozni, hogy nyilvánvaló hiba történt-e (1365/2004/TN és 758/2004/ELB). Az utóbbi ügyben az Ombudsman megállapította, hogy a független szakértők általi értékelés elleni fellebbezésre vonatkozó mechanizmus hiánya önmagában nem jelent strukturális vagy rendszerszerű hivatali visszasságot. A 2411/2003/MHZ ügy egyedi körülményeit illetően az Ombudsman azon a nézeten volt, hogy a Bizottságnak megfelelőbb tanácsot kellett volna adnia egy nem kormányzati szervezetnek azáltal, hogy felhívja a figyelmét egy adott típusú támogatás esetén az alapvető jogosultsági feltételre. A 2673/2004/PB ügyben az Ombudsman megállapította, hogy ésszerű a Bizottság által egy olyan határozatára adott magyarázat, amely egy adott ajánlati felhívásban való részvételi jogosultság alól kizárta a profitorientált intézményeket.

Két határozat a Bizottságnak a pályázati eljárásoknak való megfelelésére vonatkozott.

A 1808/2004/JMA ügyben a panaszos egy, a bizottsági szolgálatok és egy konkurens ajánlattevő közötti telefonbeszélgetés megfelelőségét kérőjelezte meg. Az Ombudsman nem talált bizonyítékot a visszaélésre, de megjegyezte, hogy a Bizottság könnyebben kezelhette volna a panaszos problémáját, ha a kérdéses telefonbeszélgetésről írásbeli feljegyzéssel szolgált volna. Az Ombudsman ezért javasolta, hogy a Bizottság vizsgálja felül az ajánlati felhívások keretében a telefonbeszélgetések írásbeli rögzítésére vonatkozó belső szabályait.

A 538/2004/TN ügy arra vonatkozott, hogy egy ajánlattevő jogosult-e azt kérni, hogy a Bizottság határozottan szerezzen érvényt az egyes pályázatok benyújtandó példányszámára vonatkozó követelménynek. A Bizottság álláspontja szerint a közbeszerzési eljárásokról szóló *Vade Mecum*-ának megfelelő alkalmazása nem tekint elfogadhatatlannak olyan pályázatot, amely nem az ajánlati felhívásban előírt példányszámban kerül benyújtásra. Az Ombudsman javasolta, hogy a megfelelő példányszámot benyújtó ajánlattevők számára a méltánytalanság esetleges látszatának elkerülése érdekében a Bizottság vizsgálja felül a *Vade Mecum* és az ajánlati felhívások viszonyát e tekintetben. A Bizottság válasza az arányosság, az egyenlő elbánás, a megkülönböztetésmentesség és a széles körű verseny a költségvetési rendelet 89. cikkében megállapított elveire hivatkozott.

2.8.4 Személyzeti ügyek

Ez a szakasz a következő panaszbeadványokkal kapcsolatos határozatokra vonatkozik: az EU-s intézmények és szervek esetében személyzetfelvétel és munkaviszony; az EU-finanszírozású szerződések keretében felmerülő személyzeti kérdések; gyakornoki rendszer az EU intézményeinél.

A fenti 2.8.1. szakasz már említést tett arról, hogy három olyan ügyet zártak le, amelyben ajánlástervezet készült a jelöltek számára a felvételi versenyvizsgákon rendelkezésre álló információkat illetően (lásd a 2097/2003/PB ügy összefoglalását az alábbi 3.1.3. szakaszban). A 3. fejezet 15 e kategóriába tartozó határozat összefoglalását tartalmazza. Öt ilyen ügyben békés megoldás született, két másikat pedig az intézmény rendezett. Hat esetet a továbbiakban említünk.

A 839/2004/MHZ ügyben az Ombudsman javasolta, hogy a félreértések elkerülése és a jelöltekkel való viszony javítása érdekében az EPSO a jövőbeli versenyvizsgákra vonatkozó felhívásaiban tegye egyértelművé, hogy (i) az előzetes kiválasztási vizsgákon való részvételre vonatkozó felhívás nem jelenti azt, hogy a jelölt alkalmasságát teljes mértékben ellenőrizték, és (ii) hogy az ezt követően alkalmatlannak talált jelöltek írásbeli vizsgáit nem értékelik. Az EPSO ezt követően bejelentette, hogy a jövőbeli versenyvizsgákra vonatkozó felhívásokban kitér erre a két pontra.

A 2107/2002/PB ügyben a Bizottság elfogadott egy ajánlástervezetet a gyakornokságra vonatkozó korhatár eltörléséről, 2005. március 1-jei hatállyal. Az Ombudsman bejelentette, hogy más intézmények és szervek gyakorlatának e tekintetben történő vizsgálatát a jövőben megkezdi.

Két határozat foglalkozott munkaszerződések felmondásával.

A 2191/2003/TN ügyben egy, a Bizottság által alkalmazott szakértő lemondott hivataláról, miután egy nem EU-tagállamban sértések és fenyegetések áldozata lett. A vizsgálat végén az Ombudsman megállapította, hogy a jelek szerint a Bizottság a panaszos támogatására megtette a megfelelő lépéseket. Rámutatott azonban arra, hogy a Bizottság és a panaszos közötti viszony javára szolgált volna, ha a Bizottság korábban kifejti, hogy mit tett a panaszos érdekében, ahelyett, hogy azt a benyomást kelti, hogy véleménye szerint elsősorban a panaszos volt saját kellemetlenségeinek okozója. A Bizottság ezt követően bocsánatot kért, és ígéretet tett arra, hogy a jövőben eleget tesz a megjegyzésben foglaltaknak.

A 471/2004/OV ügy egy korábbi panasz (1200/2003/OV ügy, amelyről a 2004. évi éves jelentésben számoltak be) nyomon követése, amelynek tekintetében az Ombudsman megállapította, hogy a panaszosnak a védelemhez való jogát nem tartották tiszteletben, amikor szerződését annak lejártá előtt felmondta az Európai Unió szarajevói rendőri missziója (EUPM). Miután az Ombudsman a Tanács segítségét kérte, az EUPM beleegyezett a panaszos részére a szerződés rendes lejártáig esedékes bér kifizetésébe. Az Ombudsman megállapította továbbá, hogy a panaszosnak joga van a 1200/2003/OV ügyben hozott megállapításokat hírneve helyreállításaként tekinteni.

Két további határozat a Közösségek személyzetére alkalmazandó külön eljárással foglalkozott.

Az 140/2004/PB ügyben az Ombudsman megvizsgálta a „feljelentésre” vonatkozó korábbi szabályokat, és többek között arra a megállapításra jutott, hogy a szabályok szerint minden esetben az OLAF-nak kell tájékoztatnia a feljelentőt arra vonatkozóan, hogy mikorra várható vizsgálatának befejezése.

A 620/2004/PB ügyben az Ombudsman megállapította, hogy egy tisztviselő által egy másik ellen tett állítólagos zaklatásra vonatkozó közigazgatási vizsgálatban a meghallgatás jogát tiszteletben kell tartani. Azonban szükségtelen volt, hogy a vizsgálatot végzők által felhasznált valamennyi anyagról tájékoztassák a panaszost, mivel a vizsgálati jelentés véglegesítése előtt a panaszost értesítették a vizsgálatot végzők előzetes ténymegállapításairól és a vonatkozó alátámasztó bizonyíték érdemi részéről, továbbá ésszerű lehetőséget biztosítottak számára, hogy ezekre észrevételeket tegyen.

2.8.5 Egyéb ügyek

A 3. fejezetben tizenegy olyan határozat összefoglalása található, amelyek az előző szakaszokban tárgyalt kategóriákba nem sorolható panaszokkal foglalkoznak.

Három ügy az Európai Iskolákra vonatkozott.

A 1435/2003/MF ügyben a Bizottság egy olyan ajánlástervezetet fogadott el, illetve megfelelő intézkedéseket hozott ennek végrehajtására, amelynek a tanulóknak az Európai Iskolák nyelvi tagozataiba való felvételére vonatkozó feltételeinek egyértelművé tételére kell törekednie.

A 1155/2004/TN ügyben a Bizottság az Ombudsman kérésére tisztázta, hogy az OI/5/2003/IJH, hivatalból indított vizsgálat (lásd az Ombudsman 2004. évi éves jelentését) során említett jövőbeli reformintézkedések része lesz az alapjogi charta valamennyi Európai Iskolában történő tiszteletben tartása.

A harmadik ügy (1391/2002/JMA és mások) alapján külön jelentés készült az Európai Parlament részére egy olyan értelmű ajánlástervezetet követően, hogy a Bizottság megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a fogyatékoságuk mértéke miatt az Európai Iskolákból kizárt, speciális oktatást igénylő gyermekek szüleinek ne kelljen hozzájárulnia gyermekeik oktatási költségeihez.

A fogyatékkal élőkkel szembeni bánásmód egyenlőségének kérdése azon panaszok kapcsán is felmerült, amelyek szerint a Bizottság és a Tanács elmulasztott kellő számú parkolóhelyet biztosítani a fogyatékkal élők számára a legfontosabb brüsszeli bizottsági és tanácsi épületek közelében (a 2415/2003 JMA és 237/2004/JMA ügyek közös összefoglalása). A további parkolóhelyek biztosítása tekintetében az Ombudsman üdvözölte a Bizottság és a Tanács által a belga hatóságokhoz intézett kérést, és kérte, hogy tájékoztassák az eredményről. Az Ombudsman felkérte továbbá a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a fogyatékkal élők számára fenntartott parkolóhelyekhez való – biztonsági szempontok alapján – korlátozott hozzáférésre vonatkozó politikáját.

Két határozat az Európai Csaláselleni Hivatallal (OLAF) foglalkozott.

A 2485/2004/GG ügyben az OLAF ténylegesen elutasította egy arra vonatkozó ajánlástervezet elfogadását, amely szerint el kellene ismernie, hogy az Ombudsman által egy korábbi ügyben végzett vizsgálat során beadványaiban nem helytálló és félrevezető kijelentéseket tett. Az Ombudsman megállapította, hogy az ügyben fontos elvi kérdés merült fel, amely a polgároknak az EU-s intézményekbe és szervezetekbe vetett bizalmát érinti. Ezért külön jelentést készített az Európai Parlament részére.

Az 3446/2004/GG ügyben az OLAF elfogadott egy honlapján közzétett sajtóközleményben található információk felülvizsgálatára és helyreigazítására vonatkozó ajánlástervezetet, és annak végrehajtására megfelelő intézkedéseket hozott.

Végül az 1737/2004/TN ügyben a finnországi svéd nemzetgyűlés amiatt tett panaszt, hogy az országban az Európai Parlamentnek a 2004. évi európai választásokra vonatkozó tájékoztató kampánya során

felhasznált plakátokat csak finnül tették közzé. Az Ombudsman vizsgálata békés megoldáshoz vezetett, amelyben a Parlament elismerte a kampány hiányosságait, továbbá azt a tényt is, hogy a finn lakosságban a svédül beszélők aránya nem releváns a svéd nyelvnek az EU hivatalos nyelveként betöltött, illetve a finn alkotmány szerinti státuszához képest.

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

E fejezet valamennyi szakaszában ügyszám szerinti sorrendben kerülnek bemutatásra az ügyek. Az ügyszámot az egyes ügyek összefoglalásának címe alatt adjuk meg. Például a 3.1.1. szakaszban a 1687/2003/JMA ügy megelőzi a 2191/2003/TN ügyet, amely megelőzi a 274/2004/JMA ügyet. Az egyes ügyekben hozott határozatok teljes szövege megtalálható a „Határozatok jegyzékében” az Ombudsman honlapján (<http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/default.htm>). A kérdéses határozathoz az ügyszám szerint lehet hozzáférni. A határozatok teljes szövege angol nyelven érhető el a honlapon, illetve a panasz nyelvén, ha az különbözik az angoltól. A honlapon található határozat teljes szövegének nyomtatott változata az Ombudsman hivatalától kérhető.

Az e szakaszban tárgyalt ügyekben hozott határozatok teljes szövege 2006 második felében egyetlen elektronikus dokumentumként lesznek elérhetőek az Ombudsman honlapján, angol, francia és német nyelven. Ez az Ombudsman honlapjának „Éves jelentések” részén lesz elérhető. A dokumentum nyomtatott, illetve CD-ROM változata az Ombudsman hivatalától kérhető.

3.1 ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOT

3.1.1 Az Európai Bizottság

ELJÁRÁS HIÁNYA EGY SZEXUÁLIS ORIENTÁCIÓ ALAPJÁN TÖRTÉNŐ MEGKÜLÖNBÖZTETÉS MIATTI PANASZ ÜGYÉBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1687/2003/JMA panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszosok, egy spanyol és egy argentin állampolgár panaszt tettek a Bizottságnál a spanyol hatóságok határozata ellen, amely elutasította az argentin állampolgár részére családdegysítési vízum kiadását, amelyet azért kért, hogy Spanyolországba költözhessen spanyol partneréhez. A panaszosok szerint az elutasítás oka az a tény volt, hogy azonos neműek, így szexuális orientáció alapján megkülönböztetés történt. A panaszosok azt állították, hogy a Bizottság nem kezelte megfelelően panaszukat, mivel az alkalmazandó közösségi szabályokat helytelenül korlátozó módon értelmezték. Azt állították, hogy a hatályos közösségi szabályok alkalmazandók helyzetükre, és a Bizottságnak eljárást kell indítania a spanyol hatóságok ellen a közösségi jog, vagyis az EK-Szerződés minden megkülönböztetés – a szexuális orientáció alapján történő megkülönböztetést is ideértve – tilalmáról szóló 13. cikke, illetve az Alapjogi Chartának a 20. és 21. cikke, továbbá a foglalkoztatás során alkalmazott egyenlő bánásmódról szóló 2000/78 irányelv¹ és a faji vagy etnikai származás alapján történő megkülönböztetésről szóló 2000/43 irányelv² rendelkezéseinek megsértése miatt.

¹ A Tanács 2000. november 27-i 2000/78/EK irányelve a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról (HL L 303., 2002, 16. o.).

² A Tanács 2000. június 29-i 2000/43/EK irányelve a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról (HL L 180., 2002, 22. o.).

A Bizottság szerint a panaszosok problémája nem tartozik a közösségi jog alkalmazási körébe, és javasolták, hogy nemzeti szinten vagy az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt keressenek jogorvoslatot.

Az Ombudsman megállapította, hogy a megkülönböztetésmentesség elve, ideértve a szexuális orientáció alapján történő megkülönböztetést is, a közösségi jog olyan alapelve, amelyet mind a Szerződés, mind az alapjogi charta megfogalmaz. Az EK-Szerződés 13. cikke felhatalmazza a Tanácsot a szexuális orientáció alapján történő megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében a megfelelő intézkedések megtételére, azonban kizárólag a Szerződés által ráruházott hatáskörön belül. Ehhez hasonlóan az alapjogi charta 20. és 21. cikke csak az uniós jog végrehajtásakor vonatkozik a tagállamokra. A megkülönböztetésmentesség elvéről szóló egyedi irányelveket illetően az Ombudsman rámutatott, hogy mostanáig egyetlen jogi aktus, a 2000/78 irányelv foglalkozik a szexuális orientáció alapján történő megkülönböztetéssel, ám ez a jogi aktus csak foglalkoztatási kérdésekre alkalmazandó. Az Ombudsman felülvizsgálta továbbá egy harmadik ország állampolgárának egy uniós állampolgárhoz vagy ott letelepedett személyhez való csatlakozás érdekében az Unió területére való belépésére vonatkozó hatályos közösségi irányelveket, vagyis a családegyesítési jogról szóló, 2003/86 irányelvet³ és az EU polgárainak szabad mozgáshoz való jogáról szóló, 2004/38 irányelvet⁴. Ezen irányelvek alkalmazási köre azonban korlátozott, mivel az egyik csak a tagállamok területén már jogszerűen letelepedett harmadik országbeli állampolgárookra, a másik pedig a származási országuktól eltérő tagállamba utazó vagy ott letelepedett uniós polgárookra vonatkozik.

Az Ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy a spanyol hatóságok ellen benyújtott panasz Bizottság általi elutasításának indoklása ésszerű, és semmi sem utal hivatali visszásságra.

SZERZŐDÉS MEGSZÜNTETÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2191/2003/TN panaszról szóló (bizalmas) határozat összefoglalása

A panasz a panaszos és a Bizottság közötti szerződés megszüntetésére vonatkozik, amelynek értelmében a panaszost egy nem EU-tagállam egyik minisztériumának munkatársaként alkalmazták. A panaszos azt állította, hogy munkája részeként egy stratégiai dokumentum benyújtását követően sértések és fenyegetések érték, és kénytelen volt állását felmondani. A panaszos állítása szerint a Bizottság hagyta, hogy a helyzet bekövetkezzen. Követelte bérének az eredeti szerződésben előírt dátumig történő kifizetését.

A Bizottság azzal érvelt, hogy a stratégiai dokumentum nyilvánosságra hozatalával a panaszos megszegte titoktartási kötelezettségét, és túllépte a szerződésben szereplő célkitűzések és feladatok körét. A Bizottság ezért nem tekinthető felelősnek a sértésekért és fenyegetésekért.

Az Ombudsman tudomásul vette a Bizottság érvelését, hogy mivel a panaszos megszegte szerződéses kötelezettségeit és ezért saját kellemetlenségeinek okozója lett, nem volt köteles őt támogatni. Az Ombudsman ideiglenesen hivatali visszásságot állapított meg annak alapján, hogy a Bizottság elmulasztotta a panaszost az egyéni szakértők szerződéseire vonatkozó általános feltételeknek megfelelően támogatni. Javaslatot tett békés megoldás létrehozására.

A javaslatra adott válaszban a Bizottság elismerte, hogy az egyéni szakértők szerződéseire vonatkozó általános feltételek értelmében köteles volt a panaszost támogatni, és kifejtette, hogy milyen értelemben tekinti úgy, hogy ezt a támogatást biztosította.

A Bizottság által nyújtott további információk alapján az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság megtette a megfelelő lépéseket a panaszos támogatására. Az Ombudsman ezért nem állapított meg

³ A Tanács 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK irányelve a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003. 12. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelve az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint a 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (EGT vonatkozású szöveg) (HL L 158., 2004. 77. o.)

hivatali visszasságot a Bizottság részéről, ám hasznosnak ítélte egy további észrevétel megtételét, amelyben megállapította, hogy a Bizottság és a panaszos közötti viszony javára szolgált volna, ha a Bizottság a panaszra vonatkozó első véleményében kifejti, hogy mit tett ténylegesen a panaszos érdekében annak nehézségeit illetően, ahelyett, hogy azt a benyomást kelti, hogy véleménye szerint elsősorban a panaszos volt saját kellemetlenségeinek okozója.

A Bizottság ezt követően bocsánatot kért azért, mert első véleményében a panaszos támogatása érdekében tett lépéseiről hiányos képet adott, és ígéretet tett arra, hogy a jövőben tudomásul veszi a megjegyzésben foglaltakat.

AZ EU PÉNZÜGYI TÁMOGATÁSÁNAK FELHASZNÁLÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 274/2004/JMA panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz tárgya, hogy a Bizottság elmulasztotta a panaszost tájékoztatni arról, hogy milyen lépéseket tett a madridi regionális hatóságoknak a panaszos számára munkavállalói továbbképzési kurzusok megszervezésére megítélt támogatás mértékének csökkentésére vonatkozó határozatára irányuló panasz ügyében. A támogatást az Európai Szociális Alapból finanszírozták. A finanszírozás részleges csökkentésének alapja az volt, hogy a továbbképzési kurzusok egyes résztvevői nem spanyol állampolgárok voltak. A panaszos ezt megkülönböztetésnek tekintette. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak tett panasz benyújtását követő néhány hónap anélkül telt el, hogy a Bizottság az ügymenetéről bármilyen tájékoztatást adott volna számára.

A Bizottság sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy az ügyre vonatkozó első értékelése nem jutott el a panaszoshoz. Második, részletesebb értékelésében a Bizottság elfogadta, hogy a támogatás összegének részleges csökkentése arra alapult, hogy két hallgató nem spanyol állampolgár volt. A Bizottság ezért ajánlást tett a hatáskörrel rendelkező spanyol hatóságoknak arra vonatkozóan, hogy fizessék vissza a kérdéses összeget a panaszosnak, és a jövőbeli programokban ne történjen hivatkozás az állampolgárságra.

Az Ombudsman nem találta szükségesnek a további vizsgálatot, mivel a Bizottság beleegyezett a panaszos által kért tájékoztatás rendelkezésre bocsátásába, és elismerte a panaszos tájékoztatásának addigi elmulasztását, és ezért bocsánatot kért.

Azonban mivel a Bizottság nem említette az EU pénzügyi támogatásának felhasználására vonatkozó panaszok kezelésében a szolgálatai által követendő eljárás feltételeit, az Ombudsman további észrevételt látott szükségesnek. Az Ombudsman megállapította, hogy a polgárokkal való viszony hatékonyságának és átláthatóságának javítása érdekében a Bizottságnak fontolóra kell vennie az EU pénzügyi támogatásának felhasználására irányuló panaszok érzékelésére és kezelésére vonatkozó eljárások létrehozását és közzétételét, hasonlóan az Európai Parlamentnek és az Európai Ombudsmannak címzett, a panaszossal a közösségi jog megsértésének tekintetében meglévő viszonyról szóló 2002. évi közleményében⁵ foglaltakhoz.

AZ ÉLELMISZEREKRE VONATKOZÓ JOGSZABÁLYOKRÓL SZÓLÓ, 226. CIKK SZERINTI PANASZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 295/2004/JMA panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, amelyben azt állította, hogy az élelmiszerbiztonság spanyolországi hiányáért számos állami hatóság és magánvállalkozás felelős. A panaszos szerint a helyzet e tekintetben megsérti az EU jogszabályait, különösen az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről szóló, 178/2002 rendeletet⁶. Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos

⁵ HL C 244., 2002, 5. o.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002, 1. o.)

azt állította, hogy a Bizottságnak a panasz lezárására vonatkozó határozata önkényes volt. Panaszt tett továbbá az ügy kezelésében tanúsított hosszú késedelemre, a rendelkezésre bocsátott információ hiányára, illetve az alkalmazandó EU-jogszabályoknak az intézmények általi hibás értelmezésére.

A Bizottság azzal érvelt, hogy a panaszt a rendes határidőn belül megvizsgálták, illetve hogy a panaszban foglalt információ nem tette lehetővé, hogy szolgálatai egyértelműen megállapíthassák annak tárgyát. A spanyol hatóságok által a kockázatokról szóló fogyasztói tájékoztatás állítólagos elmulasztását illetően a Bizottság megállapította, hogy a rendeletnek a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó rendelkezései még nem alkalmazandók, mivel a tagállamok számára 2007. január 1-jéig átmeneti időszakot állapítottak meg.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság által a panaszok kezelése során követendő eljárást az Európai Parlamentnek és az Európai Ombudsmannak címzett, a panaszossal a közösségi jog megsértésének tekintetében meglévő viszonyról szóló 2002. évi közleménye⁷ állapítja meg. Ezért megvizsgálta, hogy a panaszos által tett egyes állítások megalapozottak-e az említett közlemény rendelkezései szerint.

Az ügy kezelésére fordított időt illetően az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos 2003 januárjában nyújtotta be panaszát a Bizottságnak, amely a vizsgálat befejezését követően, 2003 novemberében tájékoztatta őt az ügy lezárására vonatkozó javaslatáról. Az Ombudsman ennek megfelelően arra a megállapításra jutott, hogy a Bizottság a saját közleményében megállapított egy éves szabálynak megfelelően zárta le a panasz megvizsgálását.

Az Ombudsman megállapította továbbá, hogy a panaszost írásban tájékoztatták – több alkalommal is – a Bizottságnak a panasz ügyében tett minden lépéséről, a közleményben megállapított feltételekkel összhangban.

Az Ombudsman végül arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság ésszerűen alkalmazta a 178/2002 rendelet 4. cikkének (3) bekezdését, amelynek értelmében „a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 2007. január 1-jéig el kell végezni a meglévő élelmiszerjogi elvek és eljárások kiigazítását [...]”.

Az Ombudsman ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság hatáskörének megfelelően járt el, amikor az ügy lezárása mellett döntött figyelembe véve, hogy a panaszban foglalt információk alapján nem megalapozott Spanyolország ellen jogsértési eljárást indítani.

ÁLLÍTÓLAGOSAN MEGKÜLÖNBÖZTETŐ JELLEGŰ ÁLLÁSHIRDETÉSEK

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 338/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Európai Eszperantó Unió panaszt tett a Bizottság ellen a Bizottság által finanszírozott európai szervezetek, illetve a Bizottsággal szerződéses viszonyban álló vállalkozások által elkövetett állítólagos nyelvi megkülönböztetés miatt. Az Ombudsman már foglalkozott az Eszperantó Világszövetség által korábban benyújtott, hasonló tárgyú panasszal (659/2002/IP ügy).

Jelen panaszban az Európai Eszperantó Unió rámutatott arra, hogy számos szervezet és vállalkozás tesz közzé olyan álláshirdetéseket, amelyben „angol anyanyelv” vagy „angol anyanyelvi beszélő” szerepel követelményként, illetve, hogy a Bizottság nem tett jogi lépéseket. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak többek között lépéseket kellene tennie – ideértve a finanszírozás megvonását is – az olyan szervezetek és vállalkozások ellen, amelyek megkülönböztető jellegű álláshirdetéseket tesznek közzé.

A Bizottság áttekintést adott a 659/2002/IP ügy óta megtett legutóbbi intézkedéseiről, ideértve számos belső megjegyzést, amelyben felhívja szolgálatai figyelmét a kérdésre. A Bizottság hivatkozott továbbá a költségvetési rendelet megfelelő cikkeire, illetve az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról

⁷

HL C 244., 2002, 5. o.

szóló, 2004/18 irányelvre, tekintettel a közbeszerzési eljárásokból való kizárásra a szakmai magatartásra vonatkozó szabálysértés miatti elítélés következtében.

Az Ombudsman további vizsgálatai alapján a Bizottság rámutatott, hogy szakmai kötelességszegés több helyzetből is fakadhat, és azt állította, hogy a közbeszerzési dokumentumokban vagy ajánlati felhívásokban nem lehet minden ilyen helyzetre külön kitérni. Az Ombudsmannak a megkülönböztetésmentességet előíró záradék szerződésekbe történő lehetséges belefoglalására vonatkozó kérdésére a Bizottság úgy érvelt, hogy a szerződés alkalmazási körén kívül eső nagyon egyedi helyzeteket szabályozó külön záradékok nagy száma bonyolítaná a szerződések tartalmát és szerkezetét, és a versenyre negatív hatásokkal bírna. A Bizottság hangsúlyozta továbbá, hogy a nyelvi megkülönböztetés feltételezett eseteinek egyedi megvizsgálása során a nemzeti hatóságok rendelkeznek kizárólagos hatáskörrel.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság által a külön szerződéses záradékok felvételére vonatkozóan felhozott érvek nem ésszerűtlenek. A szubszidiaritás elve alapján ésszerűnek ítélte továbbá, hogy a Bizottság nézete szerint a nyelvi megkülönböztetés állítólagos eseteit nemzeti szinten kell vizsgálni. A Bizottság részéről nem állapítottak meg hivatali visszasságot. Az Ombudsman azonban további észrevételt tett, amelynek értelmében a Bizottságnak, amennyiben egy szerződéses partnere vagy kedvezményezettje részéről történő nyelvi megkülönböztetésre vonatkozó bizonyítékot szerez, az információt továbbítania kell az ügy kezelésére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak, vagy a bizonyítékot benyújtó személy rendelkezésére kell bocsátania az említett hatóság elérhetőségét.

AZ EURÓPAI REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI ALAPOK KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 732/2004/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy olyan központ igazgatója, amelynek az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) finanszírozott támogatást ítélt meg, azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta biztosítani az ERFA-alapokkal való megfelelő gazdálkodást. Követelte, hogy a Bizottság vegye fel a kapcsolatot az alapok olaszországi kezeléséért felelős olasz hatóságokkal, a panaszos számára felmerült költségek kifizetése érdekében, kötelezze ezen hatóságokat a szerződés teljesítésére és a késedelmes kifizetés tekintetében kamat megfizetésére, illetve adott esetben Olaszországnak az alapok nem megfelelő kezelése miatti szankcionálására.

A Bizottság szerint a tagállamok a strukturális alapok szerinti programok irányításáért, továbbá az irányító és a kifizető hatóság kijelöléséért felelősek. Ellenőrzési és nyomon követési hatáskörén belül a Bizottság biztosította a hozzájárulások időben történő megfizetése tekintetében a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1260/1999 rendelet⁸ 32. cikke (1) bekezdésének ötödik francia bekezdésében megállapított elvnek való megfelelést. A Bizottság tájékoztatást kért az olasz hatóságoktól, amelynek alapján megállapította, hogy a panaszos felelős volt a késedelemért, mivel az általa megadott banki adatok nem voltak teljesek. A kifizető hatóság 2004 áprilisában tájékoztatta a Bizottságot a kedvezményezett részére történő kifizetésről. A Bizottság írt az irányító hatóságnak, kérve a programra vonatkozó pénzügyi rendelkezésekkel kapcsolatos tájékoztatást, illetve, hogy a kérdés kerüljön az ellenőrző bizottság következő ülésének napirendjére. Az ellenőrző bizottság úgy határozott, hogy megvizsgálja a kifizető hatóság által megállapított pénzügyi rendelkezések megfelelőségét, illetve lépéseket tesz a határidők lerövidítése érdekében. A Bizottság nem volt olyan helyzetben, hogy a kifizető hatóság ellen szankciókat alkalmazzon vagy intézkedéseket tegyen.

Az Ombudsman megállapította, hogy bár a tagállamok által kijelölt kifizető hatóságok felelősek az ERFA-alapok időben történő kifizetéséért, a Bizottságnak az ERFA-alapok megfelelő kezelésére vonatkozó feladataiba tartozik annak megállapítása, hogy a tagállamok tájékoztatásai alapján az irányítási és ellenőrzési rendszerek megfelelőek és alkalmasak annak biztosítására, hogy a kifizető hatóság teljesítse az időben történő kifizetésre vonatkozó kötelezettségét.

8

A Tanács 1999. június 21-i 1260/1999/EK rendelete a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 161., 1999, 1. o.)

Ami a panaszos arra vonatkozó állítását illeti, hogy a Bizottság elmulasztotta az ERFA-alapokkal való megfelelő gazdálkodás biztosítását, az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság megfelelő és alkalmas lépéseket tett az ERFA-alapokkal való megfelelő gazdálkodásra vonatkozó feladatai teljesítésére. Nem állapított meg tehát hivatali visszasságot.

A panaszos követeléseit illetően az Ombudsman nézete szerint a Bizottság megtette a megfelelő lépéseket a panaszos részére történő kifizetés biztosítása érdekében. Rámutatott, hogy a kamatfizetés felelőssége az olasz kifizető hatóságé. Végül az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság arra vonatkozó érvei, miszerint nem áll módjában Olaszország szankcionálása, ésszerűnek bizonyultak.

PROJEKTJAVASLAT ÉRTÉKELÉSE (1)

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 758/2004/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos által a Bizottságnak egy közvetett RTD (kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs) projektre tett javaslatát elutasították. A panaszos azt állította, hogy azok a független szakértők, akik úgy határoztak, hogy az intraokuláris lencsék fejlesztésére vonatkozó javaslata az adott stratégiai célkitűzés vonatkozásában irreleváns, hibát követtek el. Azt állította továbbá, hogy az eljárás tisztességtelen volt, mivel a szakértők határozatának kifogásolására vagy második javaslat benyújtására nem volt mód. Végül azt állította, hogy a részére az eljárás során rendelkezésre álló információ nem volt helytálló, sem egyértelmű, és a tájékoztatás túl későn érkezett hozzá ahhoz, hogy új pályázatot nyújtson be.

A Bizottság szerint a javaslatokat az adott stratégiai célkitűzés, ennek fő pontjai és a munkaprogram átfogó céljai alapján kell értékelni. A javaslat mindhárom független szakértő szerint egyértelműen irreleváns volt. A Bizottság felülvizsgálta ezt a véleményt, és azt indokoltnak állapította meg. A tisztességes és egyenlő elbánás érdekében a Bizottság és a pályázók között az értékelés lezárásáig nincs kapcsolattartás a javaslatra vonatkozóan. Azonban az értékelés lezárását követően a Bizottság kész az ajánlattevő kérésére az értékelésről szóló összefoglaló jelentésben szereplők mellett további magyarázattal szolgálni. A Bizottság egy új pályázat benyújtását illetően úgy érvelt, hogy a panaszos javaslatának erősségeire és gyengeségeire vonatkozó információk alapján a panaszos felmérheti egy újabb pályázat benyújtásának lehetőségeit a következő felhívás alkalmával.

Az Ombudsman megállapította, hogy azon kérdés megválaszolása, hogy a panaszos javaslata az adott stratégiai célkitűzés alkalmazási körébe tartozik-e, tudományos és műszaki szakértők ismereteinek bevonását teszi szükségessé, és az érdemi felülvizsgálat körét ezért annak értékelésére kell korlátozni, hogy a Bizottságnak az értékelési eredményeket megerősítő határozata egyértelműen ésszerűtlennek tekinthető-e. Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság határozata nem tekinthető egyértelműen ésszerűtlennek.

Az Ombudsman nézete szerint továbbá a szakértők szerepe az e vonatkozásban közzétett iránymutatásokban meghatározottak szerint, tudományos és technikai tanácsadás a Bizottság részére annak érdekében, hogy az a közösségi célkitűzések megvalósítása végett a leghatékonyabb döntéseket hozhassa, továbbá a szakértők függetlensége a folyamat eredményességét és tisztességes voltát egyaránt biztosíthassa. Ilyen körülmények között a szakértői értékelés elleni fellebbezési mechanizmus hiányát az Ombudsman nem tekintette strukturális vagy rendszerszerű hivatali visszasságnak. Az Ombudsman végül egyértelműnek ítélte, hogy a panaszos nem nyújthatott volna be ugyanarra a felhívásra egy felülvizsgált javaslatot, mivel a benyújtási határidő lejárt, és a panaszos nem bizonyította, hogy a Bizottság elmulasztott számára időben tájékoztatást nyújtani a következő felhívás alkalmával történő pályázás tekintetében.

EGY 226. CIKK SZERINTI PANASZ KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1298/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos az életbiztosítás körébe nem tartozó közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról

szóló, 73/239/EGK irányelv⁹ Egyesült Királyság által történő állítólagos megsértése miatt nyújtott be panaszt a Bizottsághoz.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszban a panaszos azt állította, hogy nem kapott kielégítő magyarázatot arra, hogy a Bizottság elmulasztott egy 2003. május 29-i levelére válaszolni. Azt állította továbbá, hogy a Bizottság elmulasztotta megválaszolni a következőkre vonatkozó kérdéseit: (i) miért vonta vissza a Bizottság 1978-ban az Egyesült Királyság ellen tervezett jogsértési eljárást, (ii) miért hagyta a Bizottság (a panaszos nézete szerint), hogy az Egyesült Királyság megsértse a közösségi jogot, és (iii) hogyan érheti el ő maga, hogy az Európai Bíróság ítéletet hozzon.

Végül azt állította, hogy a Bizottság elmulasztott számára tájékoztatást adni az Egyesült Királyságban egy olyan bevett gyakorlatra vonatkozóan, amely lehetővé teszi, hogy a polgárok a közösségi jog megsértése miatt elszenvedett veszteségért és/vagy károkért kártérítést kapjanak.

A vonatkozó levelezés vizsgálatát követően az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság a jelek szerint a panaszostól érkező levelek kezelésében megfelelő eljárásra törekedett, és az egyetlen késedelem vonatkozásában bocsánatot kért a panaszostól és megtette a kiigazító intézkedéseket. Az Ombudsman emellett megállapította, hogy a Bizottságnak a késedelemre vonatkozó magyarázata hihető.

Az Ombudsman tudomásul vette továbbá, hogy a Bizottság kifejtette a panaszosnak, hogy (i) a Bizottság szolgálatai nem kifogásolják az Egyesült Királyság által az előírt jogszabály elfogadására tett kötelezettségvállalást, (ii) véleménye szerint nem hagyta az Egyesült Királyságnak, hogy megsértse a közösségi jogot, és (iii) a nemzeti bíróságok rendelkeznek joghatósággal a nemzeti jogszabályoknak a közösségi joggal való korábbi megfelelését illetően. Az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottságtól kapott ezen válaszok kielégítőek.

Az Ombudsman szerint ésszerű, hogy a Bizottság az egyes esetekkel kapcsolatos, magánszemélyekkel folytatott kommunikáció során a tagállamok elleni kártérítési követelések kérdésében a tájékoztatást a Bíróság ítélkezési gyakorlatában megállapított jogokra korlátozza. A Bizottság az Ombudsman nézete szerint nem kötelezhető nemzeti eljárási szabályokra vonatkozó jogi tanácsadásra.

Az Ombudsman tehát nem állapított meg hivatali visszásságot.

PROJEKTJAVASLAT ÉRTÉKELÉSE (2)

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1365/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz tárgya egy, a hatodik kutatási keretprogram szerint benyújtott projektjavaslat bizottsági értékelése. Egy európai vállalkozásból álló konzorcium az ír partoknál egy nyílt vízi szélerőműprojekt finanszírozását kérte. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság nyilvánvalóan hibát követett el a konzorcium projektjavaslatának értékelésében, amikor azt állapította meg, hogy a konzorciumnak nincs külön szakembere az alapozás megtervezéséhez. A panaszos szerint a javaslatban szerepelt, hogy a panaszos dán partnere az adott területen szakértő, és minden valószínűség szerint világelső is. A panaszos követelte, többek között, hogy a Bizottság korrigálja a projektjavaslat értékelése során elkövetett érdemi hibákat.

A Bizottság úgy érvelt, hogy a nyílt vízi szélerőműprojektet értékelő szakértők azt állapították meg, hogy a dán partnerről rendelkezésre bocsátott csekély információ nem volt meggyőző.

Az Ombudsman határozatában emlékeztetett arra, hogy feladata nem a kérdéses projektjavaslat újbóli értékelése volt, hanem annak vizsgálata, hogy a Bizottság által történő értékelés során nyilvánvaló hibára került-e sor. Az Ombudsman megállapította, hogy a projektjavaslatban a dán partnerre vonatkozóan szereplő meglehetősen rövid információ nem utalt arra, hogy a vállalkozás az adott

⁹

A Tanács 1973. július 24-i 73/239/EGK első irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 228., 1973. 3. o.)

területre szakosodott volna vagy ezen világelső lenne. Az Ombudsman nézete szerint a panaszos még a dán partner általa való megítélésének helyességét feltételezve sem bizonyította, hogy a Bizottságnak vagy a javaslat értékelését elvégző szakértőknek tudatában kellett volna lenniük a partner megítélésének, a javaslatban szereplő információkra tekintet nélkül. Az Ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát az értékelésben, amikor a javaslatban szereplő információk alapján azt állapította meg, hogy a konzorciumnak nincs külön szakembere az alapozás megtervezéséhez.

A panaszos arra vonatkozó követelését illetően, hogy a ténybeli hibákat korrigálni kell, az Ombudsman rámutatott arra, hogy értelmezése szerint a Bizottság azt állította, hogy a projektjavaslat hiányos információkat tartalmazott a dán partnerről, nem pedig azt, hogy a Bizottság a panaszos arra vonatkozó állítását vitatta, hogy a partner szakértő vagy világelső lenne az adott területen. Mindezek, továbbá azon megállapítás alapján, hogy a Bizottság nem követett el értékelése során nyilvánvaló hibát, az Ombudsman nem ítélte indokoltnak a kérdéses követelés fenntartását.

AZ EMBERI JOGI ZÁRADÉK ALKALMAZÁSA A VIETNAMMAL KÖTÖTT EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁSBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 933/2004/JMA panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Európai Közösség és Vietnam között 1996-ban kötött együttműködési megállapodás 1. cikke (az „emberi jogi záradék”) előírja, hogy a felek közötti együttműködést az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartására kell alapozni, ami a megállapodás lényeges szempontja kell legyen. A panaszos azt állította, hogy az emberi jogoknak a vietnami hatóságok által történő súlyos megsértése alapján a Bizottság elmulasztott hatáskörével élni az együttműködési megállapodás felfüggesztését illetően.

A Bizottság nézete szerint az emberi jogi helyzet Vietnámban történő javítását a párbeszéd és az együttműködés együttes alkalmazása révén lehet elérni. Azt állította, hogy a megállapodást nem sértették meg érdemben, ami annak felfüggesztéséhez vezethetett volna. A Bizottság szerint erre csak utolsó lépésként kerülhet sor, és ezt a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel történő teljes körű konzultáció keretében kell megtenni.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy az „emberi jogi záradék” alapján az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása a megállapodás lényeges eleme, így az adott záradék megsértése a megállapodás felfüggesztését eredményezheti. Rámutatott, hogy a záradék kötelezi a Bizottságot, és a Bizottság ennek vonatkozásában tett intézkedései vagy mulasztásai hivatali visszasságot jelenthetnek.

Az Ombudsman azonban úgy ítélte meg, hogy a megállapodás nem rendelkezett arról, hogy a Bizottság milyen kötelezettségekkel bír azon körülményeket illetően, amelyek esetén az említett rendelkezés alapján az együttműködési megállapodást fel kell függesztetni. Emellett sem az EK-Szerződés, sem a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény nem rendelkezik e kérdésben további iránymutatásról. Az Ombudsman tudomásul vette, hogy a Bizottság megállapított bizonyos elveket az emberi jogi záradék érvényesüléséről a demokratikus elveknek és az emberi jogoknak a Közösség és harmadik országok között kötött megállapodásokban való tiszteletben tartásáról szóló, 1995. évi közleményében.

Az Ombudsman tudomásul vette, hogy a Bizottság nézete szerint a megállapodás felfüggesztése megfosztaná az EU-t annak lehetőségétől, hogy EU-finanszírozású együttműködési programok révén támogassa a vietnami reformfolyamatot, és ezért az együttműködési megállapodással létrehozott különféle szervek révén a vietnami hatóságokkal való párbeszédre törekszik. Az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak az együttműködési megállapodás felfüggesztésének elvetésére és inkább az általa arányosabbnak tekintett intézkedéseknek az 1995. évi közleményben szereplő feltételekkel összhangban történő alkalmazására vonatkozó határozatának indoklása ésszerű. Az Ombudsman ezért nem állapított meg hivatali visszasságot a Bizottság részéről.

KONZULTÁCIÓ A STRUKTURÁLIS ALAPOK JÖVŐJÉRŐL

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 948/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy nem kormányzati szervezet arról tett panaszt, hogy a Bizottság elmulasztotta a nem kormányzati szervezetekkel való konzultációt a strukturális alapok jövőjét illetően. Az állítás alátámasztására a panaszos a „A konzultáció és párbeszéd tudatosabb kultúrája felé — Az érdekelt felek és a Bizottság konzultációjának általános elvei és minimumkövetelményei” bizottsági közleményre (COM(2002) 704 végleges, 2002. december 11.) hivatkozott, amely öt minimumkövetelményt állapít meg a konzultációs eljárás tekintetében. A panaszos megkérdőjelezte a minimumkövetelmények egyértelműségének elégséges mértékét, és javasolta továbbá, hogy a Bizottság fogadjon el a szektorok között átjárhatóbb és holisztikusabb megközelítést a konzultációra vonatkozóan, különösen akkor, ha javaslatai számos érdeket érintenek.

A Bizottság úgy érvelt, hogy kiterjedt konzultációs eljárást indított valamennyi érdekelt fél részvételével, és részletesen leírta a megtett intézkedéseket. Megállapította azonban, hogy kívánatos lenne a nem kormányzati szervezetek részéről a fokozottabb részvétel, ami jövőbeli hatékonyabb mozgósításukat jelentené.

Az Ombudsman megállapította, hogy a minimumkövetelmények elég egyértelműek ahhoz, hogy értékelhesse a Bizottság ezeknek való megfelelését. A adott ügyben az Ombudsman részletes felülvizsgálatot végzett, és megállapította, hogy a Bizottság megfelelt az öt megállapított minimumkövetelményeknek. Így nem állapított meg hivatali visszasságot. Az Ombudsman azonban nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a minimumkövetelményeket egyértelműbben is meg lehetne fogalmazni, sem azt, hogy egyes esetekben a szektorok között átjárhatóbb és holisztikusabb megközelítést lehetne alkalmazni a konzultáció vonatkozásában. Az Ombudsman rámutatott, hogy a panaszosnak megvan a lehetősége arra, hogy javaslatokat tegyen e tekintetben a Bizottság számára, továbbá rámutatott arra is, hogy a helyes ügykezelés a Bizottság részéről az ilyen javaslatok komoly megfontolását jelentené.

A 112 EURÓPAI SEGÉLYHÍVÓ SZÁM

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1096/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz benyújtója egy olyan egyesület, amely szerint a Bizottság mulasztást követett el az 112 európai segélyhívó szám megvalósítására vonatkozóan. Az egyesület azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta a 112 polgári védelmi szempontjára vonatkozó további intézkedéseket megtenni, amire egyébként munkaprogramjaiban következetesen ígéretet tesz. Azt állította továbbá, hogy a Bizottság elmulasztotta weboldalán közzétenni a 112-re vonatkozó naprakésszé tett és releváns információt.

A Bizottság azt állította, hogy a hatáskörrel rendelkező szolgálat számos projektet társfinanszírozott a 112-re vonatkozóan a polgári védelmi közösségi cselekvési program keretében, továbbá a 112-vel kapcsolatban ez a szolgálat koordinációs tevékenységet folytat és együttműködik más bizottsági szolgálatokkal. Kifejtette továbbá, hogy bár a múltban történtek késedelmek a weboldal frissítésében, ez immár nem tapasztalható.

Az Ombudsman emlékeztetett a polgárok jogai és a jogaikról való tájékoztatásuk fontosságára, és megállapította, hogy így érthetőek számára az egyesület törekvései e tekintetben. Azonban az Ombudsman rámutatott arra, hogy a Bizottság bizonyos mértékű mérlegelési jogkörrel rendelkezik munkaprogramjai végrehajtásának tekintetében, és ennek gyakorlásáért a költségvetési eljárás keretében a Parlamentnek felel. Az Ombudsman figyelembe vette, hogy az általános szolgáltatásokról szóló irányelv szerint a polgároknak fontos érdeke fűződik a 112-höz, de az irányelv a tagállamok feladataként állapítja meg a 112-ről szóló megfelelő tájékoztatásnyújtást. Az Ombudsman nem talált bizonyítékot arra, hogy a kérdéses munkaprogramok végrehajtásában a Bizottság hivatali visszasságra utaló módon járt volna el, vagy megszegte volna a rá nézve kötelező szabályokat vagy elveket.

Az Ombudsman megjegyezte továbbá, hogy a 112 weboldalon az szerepel, hogy 2004. szeptember 21-én frissítették, és ez lényegében megfelel a valóságnak. A korábbi jogszabályokra mutató linkek egyértelműen segítenek abban tájékozódni, hogy hogyan hozták létre a 112-t, és a weboldal a hatályos jogszabályokra mutató frissített linket is tartalmaz. Az Ombudsman emellett megjegyezte, hogy a Környezetvédelmi Főigazgatóság közzétette a 2003-ban megítélt támogatások listáját a weboldalon, illetve azt, hogy a 2004-re vonatkozó ilyen listák közzétételének határideje az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2342/2002 rendelet szerint még nem járt le.

Az Ombudsman a fentiek alapján nem állapított meg hivatali visszasságot a Bizottság részéről.

EGY EURÓPAI ISKOLA NYELVI TAGOZATAINAK MEGSZÜNTETÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1155/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz a Bizottság által a culhami (Egyesült Királyság) európai iskola két nyelvi tagozatának megszüntetésével kapcsolatosan tett intézkedésekről szól. A panaszosok azt állították, hogy az igazgatótanács e tekintetben hozott határozata nem volt összhangban eljárási szabályzatával, és egy iskola vagy egy nyelvi tagozat megszüntetésére vonatkozó eljárást nem tartották be. Mivel a Bizottság javasolta és megszavazta két nyelvi tagozat megszüntetését, a panaszosok azt állították, hogy az európai iskolákban elmulasztotta a helyes ügykezelés az Európai Unió Alapjogi Chartájában előírtak szerinti megvalósítását, különösen a határozatok átláthatósága és indoklása tekintetében.

A Bizottság úgy érvelt, hogy az alkalmazandó szabályokat és eljárásokat betartották. A Bizottság emellett azt is állította, hogy az alapjogi charta nem vonatkozik az európai iskolákra, viszont az alapjogokat az igazgatótanács határozataira vonatkozóan a nemzeti jogszabályok és nemzetközi megállapodások védik.

Az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy az európai iskolák nem közösségi intézmény vagy szerv, ezért nem tartoznak megbízatása körébe. Az Ombudsman azonban következetesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság bizonyos mértékben felelős az európai iskolák működéséért, ideértve ezen iskolák helyes igazgatására vonatkozó általános felelősségét is. Az Ombudsman azonban nem jutott arra a következtetésre, hogy a két kérdéses nyelvi tagozat megszüntetésére vonatkozó igazgatótanácsi határozat ügyében tett bizottsági intézkedésekkel kapcsolatos vizsgálata bármiféle hivatali visszasságot tárt volna fel a Bizottság részéről.

Az Ombudsman emlékeztetett azonban arra, hogy korábbi vizsgálatain során a Bizottság elismerte az Alapjogi Chartának az európai iskolákra való alkalmazhatóságát. Az Ombudsman ezért további észrevétellel élt, amelyben megállapította, hogy az, hogy a Bizottság elismeri a Charta kötelező jellegét az európai iskolákra vonatkozóan, a Bizottságnak ezen iskolákban a helyes igazgatás ösztönzésére vonatkozóan meglévő felelősségének fontos alkotóeleme. Felkérte a Bizottságot, hogy tisztázza e kérdésben az álláspontját azzal, hogy az OI/5/2003/IJH (lásd az Ombudsman 2004. évi éves jelentését) ügyben hivatalból indított vizsgálat során hivatkozott reformintézkedések helyzetéről tájékoztatást ad. A további észrevételre adott válaszban a Bizottság közölte az Ombudsmannal a hivatalból indított vizsgálat során felmerült reformintézkedések helyzetét, ideértve az Alapjogi Chartában foglalt jogok végrehajtását is.

TENDERELJÁRÁS SORÁN FELMERÜLT ÁLLÍTÓLAGOS NEM MEGFELELŐ KAPCSOLATTARTÁS

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1808/2004/JMA panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem megfelelően járt el egy K+F program második szakaszára kiírt ajánlati felhívás lebonyolítása során. A kérdéses, nagyrészt a Bizottság által finanszírozott

kezdemenyezés három szakaszból állt. Az első szakaszt a panaszos egyik versenytársa, a Z konzorcium nyerte el. 2003 decemberében a panaszos ajánlatot nyújtott be a második szakaszra. Bár részt vehetett a kiválasztási eljárásban, és a jelek szerint egyetlen ajánlattevőként, mivel a Z konzorcium nem nyújtotta be ajánlatát időben, a panaszos ajánlatát az értékelők kedvezőtlen értékelése nyomán kizárták. A panaszos álláspontja szerint hátrányosan megkülönböztették, és a Bizottság szolgálatai a Z konzorciumot kívánták előnyben részesíteni. Állításának alátámasztása gyanánt a panaszos a Z konzorcium egyik képviselője és a felelős bizottsági szolgálatok közötti telefonbeszélgetésre hivatkozott, amely nem sokkal az ajánlatok benyújtására megszabott határidő lejártát követően történt, miután egyértelművé vált, hogy a Z konzorcium nem nyújtotta be időben az ajánlatát.

Válaszában a Bizottság úgy érvelt, hogy a panaszos ajánlatát független értékelők értékelték, a hivatalos eljárásnak megfelelően. A panaszos versenytársának képviselője által folytatott telefonbeszélgetés tekintetében a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez csak információkérés volt, amelynek során lényeges kérdések megvitatására nem került sor. A megvitatott kérdések természetéből adódóan a Bizottság szolgálatai úgy ítélték meg, hogy a telefonbeszélgetés naplózása szükségtelen.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy – ahogy azt a közösségi bíróságok is elismerik – a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik egy pályázati felhívást követően a szerződés odaítélése céljából figyelembe veendő tényezőket illetően. Az Ombudsman rámutatott, hogy a Bizottság a panaszos kérésére részletes magyarázattal szolgált arra vonatkozóan, hogy miért utasították el a panaszos ajánlatát. Benyújtotta továbbá az értékelés összefoglalására vonatkozó jelentés egy példányát, amely tartalmazza az értékelőknek a panaszos ajánlata tekintetében készített, indoklással ellátott értékelését. Az összefoglaló jelentés tartalmát megvizsgálva az Ombudsman megállapította, hogy ez megfelelően indokolja az intézmény álláspontját, és megfelel a munkaprogramban megállapított kritériumoknak.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos az eset egyes ténybeli elemei nyomán kérdőjelezte meg a Bizottság lépéseinek megfelelő mivoltát. Valamennyi hozzáférhető információ gondos megvizsgálását követően az Ombudsman nem talált bizonyítékot a visszásságra. Az Ombudsman azonban rámutatott arra, hogy a Bizottság e tekintetben könnyebben kezelhette volna a panaszos aggályait, ha a kérdéses telefonbeszélgetésről írott feljegyzéssel tud szolgálni. Az Ombudsman ezért további észrevétellel élt a Bizottság felé, amelyben javasolta, hogy az esetleges hasonló jövőbeli problémák elkerülése érdekében a Bizottság vizsgálja felül a telefonbeszélgetések naplózására vonatkozó szabályait a pályázati felhívások keretében.

DOKUMENTUMOK ON-LINE ELÉRHETŐSÉGE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2066/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos többek között azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta az elektronikus fizetésről szóló irányelv mobilszolgáltatókra való alkalmazhatóságával foglalkozó konzultációs dokumentummal kapcsolatos iratok online hozzáférhetőségét biztosítani az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 1049/2001 rendelet¹⁰ 2. cikkének (4) bekezdésének megfelelően. A panaszos szerint a konzultációs dokumentum jogalkotási kérdésekkel foglalkozott, mivel elképzelhető volt, hogy az elektronikus fizetésről szóló irányelvet ennek alapján módosítják.

A Bizottság a 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) cikke alapján azt állította, hogy a bizottsági munkadokumentumok és a tagállamok, valamint az iparág által, az előkészítő szakaszban benyújtott írásbeli anyagok közzététele félrevezető lenne a kérdéses szakaszban, és sértheti a tagállamokkal folytatott jövőbeli megbeszélések semlegességét, a nyilvánosság részéről aránytalan vagy nem megfelelő reakciókat válthat ki, és a jövőbeli vitákat és jogalkotási kezdeményezéseket kedvezőtlenül befolyásolhatja.

¹⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől (HL L 145., 2001, 43. o.)

Határozatában az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 1049/2001 rendelet általános keretében a polgároknak a nyilvánosságra nem hozott dokumentumokhoz való hozzáférés kérelmezéséhez, valamint egy megerősítő kérelem esetleges visszautasításának kifogásolásához való joga garantálja elsősorban a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférést. Az Ombudsman ezért megállapította, hogy nem lenne megfelelő vagy gyakorlatias a Bizottságtól ugyanolyan mélységű jogi elemzés elvégzését kérni egy jogalkotási dokumentum online elérhetőségére vonatkozó döntés meghozatalakor, mint amilyennel egy dokumentumhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó megerősítő kérelmet bírál el.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság a jelek szerint valóban megvizsgálta, hogy online hozzáférhetővé tegye-e a kérdéses dokumentumokat. Emellett a panaszos gyakorolta a hozzáférés kérelmezéséhez való jogot, és megvolt a lehetősége megerősítő kérelem benyújtására. E körülményeket figyelembe véve az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos állítására vonatkozóan további vizsgálat nem indokolt.

EGY KIKÜLDETÉSI JELENTÉSHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS EGY 228. CIKK SZERINTI ELJÁRÁS KERETÉBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2821/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy tengeri teknősök védelmével foglalkozó egyesület, a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságánál kérte a bizottsági szolgálatok által a görögországi Zakynthos szigetén vezetett, a tengeri teknősök megóvásának helyzetét vizsgáló kiküldetés jelentéséhez való hozzáférést. A kiküldetést a Bizottság által Görögország ellen az EK-Szerződés 228. cikke értelmében indított eljárás kezdeményezése keretében hajtották végre, mert Görögország elmulasztotta valamennyi szükséges intézkedés megtételét a Bíróság egy ítéletének való megfelelés érdekében. Egy megerősítő kérelmet követően a jelentéshez részleges hozzáférést biztosítottak, a folyamatban levő eljárásra vonatkozó technikai vagy jogi értékeléseket vagy véleményeket tartalmazó részek kivételével.

Az Ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványban az egyesület korlátlan hozzáférést kért a jelentéshez. A Bizottság arra vonatkozó elutasítását, hogy a jelentés bizonyos részeit közzétegye, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1049/2001 rendelet¹¹ 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése és (3) bekezdésének első albekezdése alapján indokolta, és azt állította, hogy a folyamatban levő vizsgálat és a görög hatóságokkal folytatott megbeszélések befolyásolásának kockázata fontosabb szempont, mint az ezen részek közzétételéhez fűződő közérdek.

Figyelembe véve, hogy a kérdéses vizsgálati jelentés a Bizottság belső használatára készült dokumentum, és az EK-Szerződés 228. cikke szerint folyamatban levő eljárásra vonatkozott, az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság ésszerűen helyezkedhetett arra az álláspontra, hogy joga van megtagadni a hozzáférést a 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése és (3) bekezdésének első albekezdése alapján, figyelemmel a közzétételhez fűződő esetleges nyomós közérdek kérdéseire.

Az Ombudsman ezt követően részletesen megvizsgálta a panaszos által a közzétételhez fűződő nyomós közérdek alátámasztása érdekében felhozott érveket, figyelembe véve, hogy az egyik érv a 1049/2001 rendeletnek csak 4. cikkének (2) bekezdése, a másik pedig ugyanannak csak (3) bekezdése első albekezdése szempontjából releváns. Az Ombudsman nem találta meggyőzőnek a panaszosnak a 4. cikk (3) bekezdésére vonatkozó érvét, és így megállapította, hogy a Bizottságnak joga volt erre a kivételre hagyatkozni. Ami a 4. cikk (2) bekezdésére vonatkozó érvet illeti, az Ombudsman megállapította, hogy ennek értékelése szükségessé tenné a kérdéses dokumentum Ombudsman általi vizsgálatát. Azonban az Ombudsman saját következtetése alapján, miszerint a Bizottság alkalmazhatta

¹¹

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001, 43. o.)

a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdését, úgy határozott, hogy nem halasztja el az ügyben hozott határozatot azért, hogy megvizsgálja a dokumentumot. Az Ombudsman ilyen módon nem állapított meg hivatali visszásságot a Bizottság részéről.

HONDURASI PROJEKTIGAZGATÓ LEVÁLTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3110/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy német tanácsadó cég alkalmazottja, a Közép-Amerikában a „Mitch” hurrikán által sújtott városok infrastruktúráinak javítására és fejlesztésére vonatkozó EU-finanszírozású projekt igazgatója volt. A Bizottság managuai képviselőjének kérésére leváltották, és helyébe mást neveztek ki.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos többek között azt állította, hogy a projekt előkészítésében hiányosságok mutatkoztak, továbbá szükségtelen késedelmekre került sor. Azt állította továbbá, hogy a Bizottság megkülönböztető módon járt el, mivel projektjében csak a szolgálati gépjárművek használatának kérdését vizsgálta. A szolgálati gépjárművek magánhasználatát mindig is tolerálták más projektek során. A panaszos emellett azt állította, hogy a Bizottságnak a leváltására vonatkozó kérése indokolatlan és alaptalan volt.

A Bizottság szerint a projekt késedelmét egyrészt a panaszos túlzott tökéletességi törekvései, továbbá több alkalommal a bizottsági tendereljárás és utasítások tiszteletben tartásának a panaszos részéről történő elmulasztása okozta. Emellett a panaszos teljesítménye elmaradt az elvárt szinttől. A képviselő megállapította, hogy a panaszos és alárendeltje közötti feszült viszony súlyosan kedvezőtlen következményekkel járt a projekt működésére nézve.

A szolgálati gépjárművek magánhasználatát illetően a Bizottság rámutatott, hogy a vonatkozó szabályok szerint a gépjárműveket egyértelműen csak munkavégzési célokra lehet használni. A képviselő ismételt utasításai ellenére az adott esetben ezt nem tartották tiszteletben.

A bizonyítékok alapos vizsgálatát követően az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos nem támasztotta alá állításait, így nem állapított meg hivatali visszásságot.

A panaszosnak a megkülönböztetésre vonatkozó állítását illetően az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett a közösségi bíróságok ítélkezési gyakorlata alapján, hogy az a tény, hogy mások jogszerűtlenül használták magáncélra a szolgálati gépjárműveiket anélkül, hogy a Bizottság ezt megakadályozta volna, még nem jelenti azt, hogy a Bizottság másként jár el a panaszossal szemben. Azonban egy további megjegyzésében az Ombudsman hozzátette, hogy rendkívül hasznosnak ítélné, a helyes irányítás elveinek megfelelően, ha a Bizottság e kérdést újból megvizsgálná ugyanazon programon belül más szerződések tekintetében.

Megjegyzés

A Bizottság ezt követően reagált az Ombudsman további észrevételére kijelentve azt, hogy egyértelmű szabályok kötik ki, hogy a szolgálati gépjárművek csak munkavégzési célokra használhatók. Ezek a szabályok előírják továbbá, hogy a vezetőség szigorúan ellenőrizze a gépjárművek használatát a folyamatosan vezetett útnyilvántartás révén.

A Bizottság tájékoztatta továbbá az Ombudsmant, hogy észrevételét követően és a méltányosság érdekében öt hondurasi projektre vonatkozóan további ellenőrzéseket végez.

3.1.2 Az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa

A FOGYATÉKKAL ÉLŐK SZÁMÁRA A BIZOTTSÁG ÉS A TANÁCS ÉPÜLETE KÖZELÉBEN FENNTARTOTT PARKOLÓHELYEK ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA

A Bizottság ellen benyújtott 2415/2003/JMA panaszról és az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 237/2004/JMA számú panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság és a Tanács elmulasztotta megtenni a fogyatékkal élő számára a Bizottság és a Tanács fő brüsszeli épületeinek közelében elegendő parkolóhely biztosításához szükséges lépéseket.

A Bizottság kifejtette, hogy Brüsszelben valamennyi épületénél legalább két parkolóhelyet tartanak fenn a fogyatékkal élők számára. A fogyatékkal élő látogatók számára kérésre tudnak parkolóhelyet biztosítani. A brüsszeli épületei közelében az utcákon a fogyatékkal élők számára fenntartott parkolóhelyek a belga hatóságok kizárólagos hatáskörébe tartoznak. Mivel a 60 brüsszeli bizottsági épület közül csak négy rendelkezik fogyatékosok számára parkolóhelyekkel, az intézmény arra kérte a helyi hatóságokat, hogy tegyenek további intézkedéseket.

Az Ombudsman üdvözölte, hogy a Bizottság a belga hatóságokat brüsszeli épületei közelében további, a fogyatékkal élők számára fenntartott parkolóhelyek biztosítására kéri, és felkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa e kezdeményezésének eredményéről. Az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság, a fogyatékkal élők számára megteremtett akadálymentes Európáról szóló, 2000. évi közleményében beleegyezett egy átfogó és integrált stratégia kialakítására és támogatására, amely a fogyatékkal élők számára a megközelíthetőséget nem megfelelő módon korlátozó társadalmi, építészeti és tervezési akadályok kezelésére irányul. Az Ombudsman azonban megjegyezte, hogy a Bizottság még nem fogadta el a szükséges nyomon követési intézkedéseket. A rendelkezésre álló információk alapján az Ombudsman nem tekintette indokoltnak a további vizsgálatokat. Emlékeztetett arra, hogy a folyamatban lévő OI/3/2003 hivatalból indított vizsgálatában felülvizsgálta a Bizottság által a fogyatékkal élők beilleszkedése érdekében tett intézkedések általánosabb kérdését, továbbá emlékeztetett arra is, hogy a Bizottság épületeinek a gépjárművel közlekedő fogyatékkal élők által történő megközelíthetősége az említett vizsgálat eleme kell, hogy legyen.

A Tanács kifejtette, hogy valamennyi brüsszeli épületében számos parkolóhelyet tartanak fenn fogyatékkal élő alkalmazottai számára, bár ezeket biztonsági okokból nem bocsátják a nyilvánosság rendelkezésére. Az intézmény kifejtette, hogy szolgálatai felvették a kapcsolatot a hatáskörrel rendelkező belga hatóságokkal, és felkérték őket, hogy brüsszeli épületei közelében hozzanak létre a fogyatékkal élők számára fenntartott további parkolóhelyeket.

Az Ombudsman üdvözölte, hogy a Tanács a belga hatóságokat brüsszeli épületei közelében további, a fogyatékkal élők számára fenntartott parkolóhelyek biztosítására kéri, és felkérte a Tanácsot, hogy tájékoztassa e kezdeményezésének eredményéről. A Tanács által rendelkezésre bocsátott információ alapján az Ombudsman nem látta indokoltnak a további vizsgálatot.

Az Ombudsman emellett további észrevétellel élt a Tanács felé, amelyben megkérdőjelezte a Tanácsnak a fogyatékkal élők számára fenntartott parkolóhelyek hozzáférhetőségének biztonsági okokból történő korlátozására vonatkozó politikáját. Az Ombudsman rámutatott azonban arra, hogy más EU-intézmények, mint például a Bizottság, másfajta politikát alkalmaznak, a jelek szerint nyilvánvaló biztonsági kockázat nélkül. Az Ombudsman felkérte ezért a Tanácsot, hogy vizsgálja felül álláspontját, és a Tanács területére jogosan belépni kívánó valamennyi fogyatékkal élő személy számára tegye hozzáférhetővé a területén fenntartott parkolóhelyeket.

3.1.3 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO)

A JELENTKEZŐK HOZZÁFÉRÉSE AZ ÉRTÉKELÉSI KRITÉRIUMOKHOZ

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 2097/2003/(ADB)PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos részt vett egy német nyelven beszélő gépirók tartaléklistájának létrehozása céljából tartott versenyvizsgán. Miután a vizsga nem sikerült, a panaszos a vizsga értékeléséről további információkat kért. Az Ombudsmannak benyújtott panaszában azt állította, hogy az EPSO elmulasztotta őt tájékoztatni a vizsga értékelésekor használt kritériumokról. Közölte, hogy a tájékoztatást azért kérte, hogy a jövőbeli felvételi versenyvizsgákon nyújtandó teljesítményét javíthassa.

Az EPSO azt állította, hogy az értékelési kritériumokra a személyzeti szabályzat III. mellékletének 6. cikkében említett titoktartás vonatkozik, és az ítélkezési gyakorlat szerint a felvételi határozatok indokolási kötelezettségét kimeríti a pontszámok a jelentkezővel történő közlése.

Az Ombudsman megvizsgálta a vonatkozó jogeseteket, és megjegyezte, hogy az értékelési kritériumokhoz való hozzáférés biztosítása megfelel az Európai Unió átláthatóságra és a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó jogszabályainak, és ez az EPSO által hivatkozott jogesetek óta jelentős mértékben fejlődött. Az Ombudsman ezért megállapította, hogy az EPSO elmulasztott megfelelő indoklással szolgálni a hozzáférés megtagadására vonatkozóan. Az Ombudsman ajánlástervezetet készített, amelynek értelmében az EPSO-nak felül kell vizsgálnia a panaszos számára az értékelési kritériumokhoz való hozzáférés megtagadását, és hozzáférést kell biztosítania, ha csak a rendelkezésre bocsátást érdemi okok nem akadályozzák.

Az ajánlástervezetre vonatkozó részletes véleményében az EPSO megállapította, hogy a felvételi bizottság által megállapított értékelési kritériumok különválaszthatók az egyedi értékelők számára adott különféle utasításoktól, ajánlásoktól és véleményektől. Azonban annak érdekében, hogy ez esetben a panaszos jobban megérthesse a kapott pontszámot, az EPSO mellékelte a panaszos vizsgatesztjének egy példányát, az értékelő kézírásos megjegyzéseivel. Az EPSO külön megjegyzésben további részletes észrevételekkel élt a helyesbítéseket illetően, kifejtve a vizsgakövetelményeket. Rámutatott továbbá, hogy a vizsgatesztben található hibák értékelését az értékelőlap tartalmazza, amelynek egy példányát már megküldték a panaszosnak.

Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy az EPSO által ez esetben rendelkezésre bocsátott részletesebb információ általában hozzásegíthet ahhoz, hogy egy jelentkező jobban megértse a pontszámait, és ezért az adott esetben a vizsgát folytatása nem indokolt. Az Ombudsman megjegyezte azonban, hogy az EPSO véleménye sokkal általánosabb jellegű, fontos érdemi és jogi kérdéseket érintett. Ezért úgy határozott, hogy hivatalból vizsgálatot indít a jelentkezők számára a felvételi bizottságok által megállapított értékelési kritériumokhoz való hozzáférés biztosításának kérdése tekintetében.

Megjegyzés

Az Ombudsman ugyanezen az alapon lezárta a két hasonló ügyben folytatott vizsgálatait, amelyekben a következő ajánlástervezetet készítette el az EPSO részére: 413/2004/PB és 2028/2003/PB.

Az Ombudsman által hivatalból indított vizsgálatot 2005. október 10-én kezdték meg (OI/5/05/PB). A vizsgálat eredményeit közzéteszik az Ombudsman weboldalán.

FELVÉTELI VIZSGÁRA BOCSÁTÁS

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 839/2004/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy magyar állampolgár jelentkezett az EPSO által fordító asszisztensek számára rendezett nyílt versenyvizsgán való részvételre. Jelentkezési lapján közölte, hogy a szükséges oklevelet a jelentkezés dátumát követő néhány hónapban szerzi meg. Amikor felkérték az előválogatási teszten való részvételre, úgy hitte, hogy az EPSO elfogadta jelentkezését. Sikeresen teljesítette az előválogatási teszteket, és továbbjutott az írásbeli vizsgákra. Néhány hónap múlva azonban az EPSO arról tájékoztatta, hogy kizárták a válogatásról, mert a jelentkezés napján nem rendelkezett az előírt oklevéllel. Ez okból írásbeli vizsgáit nem értékelték.

A panaszos azt állította, hogy az EPSO részéről nem volt tisztességes a kiválasztási eljárásról őt kizárni, miután jelentkezését elfogadták, és miután lehetővé tették számára, hogy részt vegyen az előválogatási és az írásbeli teszteken.

A panasz időpontjában a panaszos nem volt az Unió állampolgára, és nem volt egyik tagállam lakosa sem. Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatot, mivel úgy látta, hogy a panasz tárgya kivizsgálandó. Az EPSO ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy az esetet véleménye szerint panaszként kellene kezelni, mivel a panaszos időközben EU-polgár lett Magyarországnak az EU-hoz történő csatlakozása eredményeként.

Az EPSO kifejtette, hogy a versenyvizsgáról szóló értesítésnek megfelelően a felvételi bizottság csak azt követően határozhat arról, hogy a panaszos teljesítette-e a kérdéses követelményt, hogy megvizsgálta a panaszos teljes jelentkezési anyagát. Ilyen anyagot a jelentkezőktől csak azt követően kérnek, hogy azok sikeresen teljesítik az előválogatási teszteket. Az EPSO az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozott, amelynek értelmében a versenyvizsgáról szóló értesítésben meghatározható, hogy egyes megfelelési követelményeket csak az előválogatási tesztek értékelését követően ellenőriznek.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a versenyvizsgáról szóló értesítés alapján a felvételi bizottság két lépcsőben vizsgálja a jelentkezők megfelelését. Mivel az EPSO a versenyvizsgáról szóló értesítésnek megfelelően járt el, és figyelembe vette a vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszasságot. Az Ombudsman azonban további észrevétellel élt, amelyben azt javasolta, hogy a félreértések elkerülése és a jelentkezőkkel való kapcsolat javítása érdekében az EPSO vegye fontolóra későbbi versenyvizsga-értesítéseiben annak egyértelmű kijelentését, hogy (i) az előválogatási teszteken való részvételre történő felhívás nem jelenti azt, hogy a jelölt alkalmasságát teljes mértékben ellenőrizték, és hogy (ii) az ezt követően alkalmatlannak talált jelentkezők írásbeli tesztjeit nem pontozzák.

Megjegyzés

Az EPSO 2005. szeptember 14-i levelében tájékoztatta az Ombudsmant, hogy a további versenyvizsgákra vonatkozó értesítésekben említést tesznek az Ombudsman által a további észrevételében említett két pontról.

3.1.4 Az Európai Központi Bank

AZ EKB LEHETSÉGES BEAVATKOZÁSÁRA VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁS

Az Európai Központi Bank ellen benyújtott 3054/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy az EKB elmulasztotta megindokolni, hogy miért nem válaszolt arra vonatkozó kérdésére, hogy beavatkozott-e a külföldi valutapiacokon a dollár zuhanásának és az euró értékelkedésének enyhítése érdekében.

Az EKB úgy érvelt, hogy a panaszos kérdéseire a lehető legteljesebb választ adta. Azonban az EKB jó okkal nem kommentálta a beavatkozásokat. A valutapiaci beavatkozásra vonatkozó tájékoztatás piacérzékeny, közlése kulcsszereppel bír a politikák általános végrehajtásában. Ennek eredményeként az ilyen közlés gondosan kezelendő, hogy a művelet hatását ne veszélyeztesse. Az EKB, más központi bankokhoz hasonlóan, fenntartja a jogot, hogy eldönthesse, hogy mikor és milyen módszerekkel kell a beavatkozásra vonatkozó információkat közölni.

Az Ombudsman, emlékeztetve az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkére, amely szerint a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg, megállapította, hogy a polgároknak elvileg rendelkezésére kell bocsátani a közösségi intézmények és szervek által hozott határozatokra vonatkozó általuk kért információkat.

Amikor a kért információ rendelkezésre bocsátása nem lehetséges, az Ombudsman megállapította, hogy a kérést elutasító intézménynek vagy szervnek megfelelően konkrét okokkal kell szolgálnia a polgárnak az elutasítása mögötti okok egyértelmű és határozott feltárása érdekében. Az Ombudsman megjegyezte, hogy a közösségi bíróságok ítélkezési gyakorlata következetesen ezt a megközelítést alkalmazza a dokumentumokhoz való hozzáférés kezelésével kapcsolatosan. Egyes esetekben azonban az ítélkezési gyakorlat azt mutatja, hogy a dokumentumtípusokra való hivatkozás által történő indokolás is elegendő.

Az Ombudsman megállapította, hogy az EKB-nak a kért információ közzétételére vonatkozó elutasításának indokai megfelelnek a jogi normáknak, mivel egyértelműen és világosan alátámasztják az EKB érvelését, és lehetővé teszik, hogy a panaszos megérthesse, miért nem kívánta az EKB nyilvánosságra hozni a kért információt. Az Ombudsman ezért nem állapított meg hivatali visszasságot az EKB részéről.

Az Ombudsman megállapította, hogy az EKB-nak a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó határozata kivételt jelent a közérdeknek a „monetáris és árfolyam-stabilitás” szempontjából történő védelme érdekében. Az Ombudsman ezért nem találta indokoltnak a további vizsgálatot a panaszos követelését illetően.

3.2 AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK

3.2.1 Az Európai Parlament

NYUGDÍJJOGOSULTSÁG ÁTVITELE

Az Európai Parlament ellen benyújtott 127/2004/OV (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A Parlament nyugdíjszolgálatára által rendelkezésre bocsátott számítások alapján a panaszos, a Parlament tisztviselője, úgy döntött, hogy a korábban Németországban és Olaszországban szerzett nyugdíjjogosultságát átviszi a közösségi rendszerbe. Ez az átvitel elvileg lehetővé tette, hogy a panaszos a B3 fizetési fokozatban szerzett végleges bérének több mint 70%-át megkapja nyugdíj gyanánt. A nyugdíjszolgálat azonban arról tájékoztatta, hogy nyugdíja nem éri el a 65%-ot sem. A panaszosnak a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése szerinti fellebbezését elutasították, és a kinevezésre jogosult hatóság arról tájékoztatta, hogy olaszországi nyugdíjjogosultsága nem került átvitelre.

A panaszos azt kérte, hogy (i) vizsgálják felül nyugdíjjogosultságának kiszámítását, és hogy a nyugdíj mértékét végleges B3 bére 70%-ában állapítsák meg, továbbá hogy (ii) az Olaszországból (1995) és Németországból (1997) áthozott nyugdíjjogosultságát térítsék meg számára.

A Parlament részletes magyarázattal szolgált a panaszos nyugdíjának kiszámítására, és azt állította, hogy a német nyugdíjrendszerből áthozott teljes összeget közösségi nyugdíjjogosultsággá alakították, és nem volt szó a panaszos számára visszatéríthető többletösszegekről. Azonban nem került átvitelre nyugdíjjogosultság az olasz nyugdíjrendszerből.

Az Ombudsman további vizsgálatokat végzett, és felkérte a Parlamentet a következők egyértelművé tételére: (i) az átvitt nyugdíjjogosultságok kiszámítása és a többlet esetleges visszatérítése, és (ii) az olasz nyugdíjjogosultság átvitelének helyzete. A további vizsgálatokra válaszul a Parlament megállapította, hogy miután hibákat észlelt az átvitel mértékében, a nyugdíjszolgálat újra kiszámította a panaszos nyugdíját. Ez a helyesbítés jóval kedvezőbb nyugdíjösszeget eredményezett. A Parlament kifejtette, hogy a hibák a számítógépes rendszer által végzett helytelen elemzésből adódtak.

Mivel a panaszos elfogadta az új számítást, és a Parlamentnek a többletösszeg vissza nem térítésére vonatkozó magyarázatát, az Ombudsman megállapította, hogy a Parlament megtette az ügynek a panaszos számára kielégítő módon történő rendezésére vonatkozó lépéseket. Az ügyet így lezárta.

3.2.2 Az Európai Unió Tanácsa

MUNKASZERZŐDÉS MEGSZÜNTETÉSE EGY EU-S RENDŐRI MISSZIÓN

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 471/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos 2003 júniusában nyújtotta be első panaszát az Ombudsmannak (1200/2003/OV ügy) az Európai Unió szarajevói rendőri misszióján (EUPM) végzett polgári informatikusi állásra vonatkozó szerződésének 2002. december 8-án történt megszüntetése miatt. Az ügyre vonatkozó határozatában (lásd a 2003. évi éves jelentés-t) az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos védekezéshez való jogait nem tartották tiszteletben. Az Ombudsman azt javasolta, hogy a panaszos forduljon panaszával közvetlenül a Tanácshoz, hogy a Tanács tisztázhassa őt a vádak alól, és hogy megkaphassa 2002 decemberére járó bérét.

Mivel a Tanács mindkét követelést elutasította olyan alapon, hogy nem játszott szerepet az elbocsátásban, a panaszos új panaszt nyújtott be az Ombudsmannak 2004 februárjában.

A Tanács hangsúlyozta, hogy Főtitkársága mindent megtett az Ombudsmannal való együttműködés érdekében, és megküldte az EUPM-nek a teljes levélváltás egy példányát, hogy az EUPM is együttműködhessen az Ombudsmannal. Az EUPM vezetőjétől kapott vélemény kézhezvételét követően az Ombudsman tájékoztatta a Tanácsot, hogy a 1200/2003/OV ügyben tett kritikai észrevétele alapján az EUPM-nek nem volt joga idő előtt megszüntetni a panaszos szerződését, illetve a panaszosnak a szerződés lejártakor esedékes összeg kifizetésére vonatkozó kérelme így megalapozott. Az Ombudsman a Tanács segítségét kérte annak biztosítására, hogy a panaszos megkapja a neki járó teljes bért.

A Tanács válaszában emlékeztetett arra, hogy az EUPM-ről szóló 2002. márciusi együttes fellépés 9. cikke alapján a kifizetéseket az EUPM vezetőjén keresztül kell teljesíteni. A Tanács ezért megküldte az Ombudsman levelének egy példányát az EUPM vezetője részére, figyelmét teljes mértékben felhívva az Ombudsman ajánlására.

Az EUPM ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant, hogy a panaszos által kezdeményezett eljárás lezárása érdekében a panaszosnak megfizeti korábbi havi bérének a 2002. december 9–31. közötti időszakra járó részét.

Az Ombudsman határozathozatalakor megállapította, hogy az ügy ezen részét a panaszos számára kielégítő módon rendezték.

Ami a panaszos arra vonatkozó követelését illeti, hogy a Tanács tisztázza őt az ellene felhozott vádak alól, az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy a jogállamiság elvével összhangban általában az az álláspont, hogy a meghallgatás jogának megsértésével tett ténymegállapítások nem érvényesek. Az Ombudsman arra a következtetésre jutott tehát, hogy a panaszosnak joga van az Ombudsmannak korábban az 1200/2003/OV ügyben tett megállapításait neve tisztázásaként tekinteni, és az ügy ezen aspektusát illetően további vizsgálatok nem indokoltak.

3.2.3 Az Európai Bizottság

NYILVÁNOS HOZZÁFÉRÉSRE VONATKOZÓ KÉRELEM MEGVÁLASZOLÁSÁNAK INDOKOLATLAN KÉSEDELME ÉS ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1798/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet¹² értelmében 2004. március 22-i dokumentumok iránti kérelmét illetően a Bizottság válasza indokolatlanul késett, illetve a Bizottság elmulasztott 2004. május 26-i kérelmére válaszolni.

A Bizottság bocsánatot kért a késedelmekért, és kifejtette, hogy ezek oka a fokozott munkateher. Megállapította továbbá, hogy általános eljárás gyanánt rendszeresebb visszajelzést küldenek a polgároknak minden olyan esetben, amikor fennáll az a kockázat, hogy a választ a bonyolultság vagy a kérdések hirtelen áradata miatt a tájékoztató jellegű válaszokra megállapított határidőn belül nem küldik el.

A panaszos megállapította, hogy elfogadta a Bizottság magyarázatát, és az ügyet rendezettnek tekinti. Az Ombudsman ezért az ügyet lezárta, és további észrevételt tett, amelyben megállapította, hogy bízik abban, hogy a Bizottság megteszi a szükséges erőfeszítéseket jövőbeli kötelezettségeinek tiszteletben tartása érdekében.

DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS IRÁNTI KÉRELEM MEGTAGADÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3381/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy egyesült királyságbeli lakossági szövetség, a 226. cikk szerinti panaszt tett a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy az Egyesült Királyság hatóságai állítólag elmulasztották betartani a közösségi jogszabályokat a lakosok otthona közelében egy nagy hulladéklerakóhellyel kapcsolatosan. A Bizottság elutasította a panaszosnak a Bizottság és az Egyesült Királyság között az ügyben folytatott levelezéshez való hozzáférésre vonatkozó kérelmét, arra hivatkozva, hogy a dokumentumok közzététele aláássa a vizsgálatok, nyomozások és ellenőrzések céljának a védelmét

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésekről (HL L 145., 2001, 43. o.)

(az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről¹³ szóló 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése).

Az Ombudsman továbbította a panaszt a Bizottságnak, és ugyanakkor írt az Egyesült Királyság EU mellé rendelt állandó képviselőjének azt kérdezve, hogy az Egyesült Királyság hatóságai kifogásolnák-e a dokumentumok nyilvánosságra hozatalát.

A Bizottság véleményében úgy érvelt, hogy a dokumentumok közzétételének elutasítására vonatkozó döntése az eljárás e szakaszában összhangban volt a vonatkozó ítélkezési gyakorlattal. Azonban az akta formális lezárását követően a Bizottság úgy határozott, hogy az ügyben az Egyesült Királyságnak írt két levelét nyilvánosságra hozza. Mivel az Egyesült Királyság hatóságai megerősítették, hogy nem ellenzik a válasz közzétételét, a két kérdéses levelet szintén nyilvánosságra hozták. A Bizottság bocsánatot kért a panaszos megerősítő kérelmének kezelésében tapasztalható indokolatlan késedelemért.

A további vizsgálatot követően a Bizottság beleegyezett abba is, hogy a panaszos számára hozzáférést ad három CD-ROM-hoz, amely a Bizottságnak az Egyesült Királyság hatóságai által küldött információkat tartalmazza a 226. cikk szerinti eljárásban az érveik alátámasztására. Mivel a Bizottság lépéseket tett az ügynek a panaszos számára kielégítő módon történő rendezésére, az Ombudsman lezárta az ügyet.

UTAZÁSI ÉS LAKHATÁSI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 3485/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos részt vett a COM/A/12/01 nyílt versenyvizsgán, és 2004. január 15-én és 16-án felvételi beszélgetéseken vett részt Olaszországban. A felvételi beszélgetéseket követően a panaszos az utazási és lakhatási költségek megtérítésének kérésére vonatkozó hivatalos formanyomtatványt használta. A panaszostól 2004-ben kapott három emlékeztető ellenére a Bizottság elmulasztotta megtéríteni költségeit. A Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy a költségtérítésre vonatkozó kérelmét nyilvántartásba vették, és az intézkedést megkezdték. A panaszos, mivel 2004 novemberében még mindig nem kapta meg a költségtérítést, panaszt tett az Ombudsmannak.

2004. december 15-én az Ombudsman átküldte a panaszt a Bizottságnak. A panaszos december 30-án e-mailben tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy a kifizetés megtörtént, és az ügyet le kell zárni. Az Ombudsman így arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság megtette az ügynek a panaszos számára kielégítő módon történő rendezésére vonatkozó lépéseket.

UTAZÁSI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 501/2005/IP panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy olasz kulturális szövetség, azt követelte, hogy a Bizottság tegyen eleget a Bizottságnál tett látogatással kapcsolatosan felmerült utazási költségek megtérítésére vonatkozóan tett ígéretének.

A Bizottság megállapította, hogy olaszországi képviselője nem tette meg időben a szükséges intézkedéseket a kérdéses összegre (5 500 euró) vonatkozó előirányzatra. Ennek eredményeként a Bizottság nem tudott a költségek megfizetésére vonatkozó szóbeli ígéretének eleget tenni. Azonban jó hírneve fenntartása érdekében, illetve mivel az olaszországi képviselő jelezte, hogy az intézmény megfizeti a költségeket, 5 500 eurót irányoztak elő erre a célra.

¹³

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001, 43. o.)

A panaszos tájékoztatta az Ombudsmant, hogy az ügyet rendezettnek tekinti, ezért az Ombudsman lezárta az ügyet.

BIZOTTSÁGI ÉRTÉKELŐKNEK ÁLLÍTÓLAG KÉSEDELMESEN ESZKÖZÖLT KIFIZETÉSEK

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1266/2005/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy német tudományos újságíró, független szakértőként dolgozott a hatodik keretprogram szerinti ajánlati felhívások értékelésében. Azt állította, hogy a Bizottság (i) elmulasztotta számára időben kifizetni a 2004. évi értékelési megbízásait, (ii) elmulasztotta tájékoztatni a kifizetések kiszámításáról, és (iii) elmulasztotta a késedelmes kifizetés miatt esedékes kamatot megfizetni. A panaszos azt követelte, hogy legkésőbb 2005. március 31-ig fizessék ki a 2004. évi októberében teljesített értékelési megbízásért járó összeget. Emellett követelte, hogy a késedelmes kifizetés tekintetében számára kamatot is fizessenek, a 2004-ben egy másik megbízásra vonatkozóan kapott kifizetést illetően. A panaszos végül követelte, hogy nyújtsanak számára tájékoztatást a 2004 óta kapott kifizetések kiszámítására vonatkozóan.

A Bizottság magyarázatot adott a kifizetések késedelmének okaira, és megállapította, hogy a kifizetést ezt követően teljesítették a panaszos által 2004. évi októberében teljesített megbízás tekintetében. A panaszos számára részletes kimutatást biztosítottak a munkanapokra, a Brüsszelen kívül töltött munkanapokra, a napi díjakra és az útiköltségekre vonatkozóan kifizetett összegekről a 2003-ban és 2004-ben végzett értékelési munkák mindegyike tekintetében. A Bizottság emellett javasolta, hogy fizessék meg a panaszos részére a 2004. évi októberében teljesített megbízására vonatkozóan késedelmesen teljesített kifizetés miatt esedékes kamatnak megfelelő összeget. A Bizottság 2005. májusában intézkedéseket tett, amelyeket cselekvési tervben foglalt össze a szakértői kifizetések felgyorsítására. Ezen intézkedések eredményeként a Bizottság jelentős mértékben csökkentette az értékelési megbízásokban részt vevő szakértők kifizetésére igénybe vett időt.

A panaszos észrevételeiben megállapította, hogy a Bizottság javított költségterítési eljárásain, és egyetértett a Bizottságnak a kamatok megfizetésére vonatkozóan tett javaslatával. Rámutatott továbbá, hogy a legutóbbi szerződését követő 30 napon belül megkapta a számára esedékes összeget.

A Bizottság véleménye és a panaszos észrevételei alapján az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság lépéseket tett az ügynek a panaszos számára kielégítő módon történő rendezésére. Ezért lezárta az ügyet.

3.3 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK

3.3.1 Az Európai Parlament

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉPÜLETEINEK MEGKÖZELÍTÉSE

Az Európai Parlament ellen benyújtott 628/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A Bizottság egy kisegítő alkalmazottja panaszt tett amiatt, hogy őt és a Bizottság más kisegítő alkalmazottait nem engedték be a Parlament épületébe, amikor nem volt napirenden ülés. A panaszos ezt a kizárást

megkülönböztetőnek találta, mert ilyen korlátozást nem alkalmaznak szerződéses alkalmazottakkal, kiküldött nemzeti szakértőkkel vagy a magánvállalkozások akkreditált lobbistáival szemben.

A Parlament megállapította, hogy más EU-intézmények tisztviselői számára hozzáférést biztosít belépőjük bemutatása esetén, de ezt a lehetőséget nem biztosítják az intézmények valamennyi tisztviselője számára, mivel ez jelentős mértékben növelné a Parlament lehetséges látogatói számára. A Parlament emellett rámutatott, hogy a bejutási jog korlátozása azért is szükséges, mert épületeire a beengedett személyek számát korlátozó nemzeti jogszabályok és szabályozások vonatkoznak biztonsági, különösen tűzbiztonsági okokból. E kérdésben hivatkozott egy, a Quaestorok Kollégiumának küldött feljegyzésére.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Parlament nem adott arra magyarázatot, hogy a közösségi alkalmazottak valamennyi kategóriájának státusza miért nem kezelhető egyformán az épületeibe történő bejutás szempontjából, illetve hogy ehelyett személyzeti kategóriák megkülönböztetése nélkül a Parlament miért pusztán általános szükségletekre hivatkozott, a bejutási joggal rendelkezők számának korlátozását illetően, biztonsági alapon. Arra a következtetésre jutott, hogy a Parlament elmulasztott objektív indoklást adni arra, hogy miért utasítja el a Közösség kisegítő alkalmazottainak az épületeibe történő bejutása engedélyezését akkor, ha nincs napirenden ülés, és ez az elutasítás indokolatlan megkülönböztetést jelent. Az Ombudsman ezért békés megoldást javasolt, amelynek során a Parlamentnek meg kell szüntetnie azt a helyzetet, amelyben más intézmények kisegítő alkalmazottainak az Európai Parlament épületeibe történő bejutását objektív indokok nélkül korlátozzák.

A Parlament válaszában arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy az új személyzeti szabályzat hatályba lépését követően a panaszban felvetett probléma megszűnt. A Parlament rámutatott, hogy a szerződéses alkalmazottakra vonatkozó új rendszer 2005. március 1-je óta alkalmazandó a Parlamentben a korábban kisegítő szerződésekkel alkalmazott alkalmazottakra, 2005. január 1-je óta pedig az újonnan felvett alkalmazottakra. Ennek eredményeként a Parlament nem tesz többé különbséget az alkalmazottak különböző kategóriái között a bejutás szempontjából. A Parlament épületeibe való bejutásra vonatkozó, 2005. január 28-án elfogadott új szabályzat 6. cikke más intézmények valamennyi kategóriába tartozó alkalmazottai számára bejutást biztosít az Európai Parlament épületeibe.

A panaszos elfogadta, hogy a problémát kielégítő módon megoldották, és az Ombudsman így lezárta az ügyet.

ÜGYVÉDI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSE

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1733/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Európai Parlament egy tisztviselője 2001-ben panaszt tett az Ombudsmannak, mivel fizetés nélküli szabadságának leteltét követően nem helyezték vissza állásába. Az Ombudsmannak az ügyben (1462/2001/ME ügy) hozott határozatát követően a panaszos 2002 novemberében a Parlamentet kiesett jövedelmének és nyugdíjjogosultságának tekintetében kártérítésre kérte. Mivel a személyzeti szabályzatban előírt négy hónapos időszakon belül nem kapott választ, a panaszos ügyvédet fogadott 2003 márciusában, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt eljárást indítson. A személyzeti szabályzat szerint a válaszadásra megadott határidő leteltét követő hat hónap elteltével, 2003 májusában a Parlament végül elfogadta a panaszos kérelmét. A panaszos tájékoztatta a Parlamentet arról, hogy a választ kielégítőnek találja. Kérte azonban, hogy a Parlament térítse meg ügyvédi költségeit is. A Parlament ezt megtagadta, olyan alapon, hogy a panaszos az ügyvédjével az eljárás igazgatási szakaszában konzultált.

A panaszos 2004 júniusában panaszt tett az Ombudsmannak, amelyben azt állította, hogy a Parlament (i) elmulasztotta betartani a személyzeti szabályzatban előírt határidőt, és (ii) elmulasztotta őt kártalanítani az ügyvédi költségekért.

A Parlament azt állította, hogy sem a személyzeti szabályzat, sem a vonatkozó ítélkezési gyakorlat nem kötelezi arra az intézményeket, hogy az eljárás igazgatási szakaszában felmerült költségeket megtérítse.

Az Ombudsman rámutatott arra, hogy maga a Parlament tekintette panasznak a panaszos 2002. novemberi levelét a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése értelmében. A Parlament által a levél megválaszolásának négy hónapon át történő elmulasztását hivatali visszasságnak tekintette, és mivel a panaszos ezt egy burkoltan elutasító határozatnak tekinthette, indokolt volt, hogy ügyvédhez forduljon a Bíróság előtti kérelem elkészítéséhez. A panaszos számára így olyan ügyvédi költségek merültek fel, amelyeket a Parlamenttől időben kapott válasszal el lehetett volna kerülni. Indoklása alapján az Ombudsman úgy tekintette, hogy nem volt tisztességes a Parlament részéről a panaszos kártérítését megtagadni a költségek felmerülése esetén, és békés megoldást javasolt, amelyben a Parlamentet elutasításának mérlegelésére kérte.

A Parlament egyetértett a javasolt békés megoldással, és tájékoztatta az Ombudsmant, hogy a panaszos ügyvédi költségeit megtéríti. Az Ombudsman ezért lezárta az ügyet.

TÁJÉKOZTATÁS KÜLÖNFÉLE NYELVEKEN TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE BOCSÁTÁSA EGY VÁLASZTÁSI KAMPÁNY SORÁN

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1737/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

Finnország svéd Nemzetgyűlése arról tett panaszt, hogy Finnországban a Parlament által a 2004. évi európai parlamenti választásokra vonatkozóan folytatott tájékoztatási kampány részeként használt plakátokat csak finn nyelven tették közzé. A panaszos rámutatott arra, hogy Finnországban két hivatalos nyelv van, a finn és a svéd, és mindkettő az EU hivatalos nyelve is. Azt állította, hogy a Parlamentnek az üggyel kapcsolatos álláspontja, ideértve azt a kijelentést is, hogy a svédül beszélők csak 5,6%-át teszik ki a finn lakosságnak, nem felel meg Finnország alkotmányának, amely a két nyelv között egyenlőséget biztosít. A panaszos azt állította továbbá, hogy ezt az egyenlőséget biztosítják a finnországi nemzeti választásokon, és az európai választásokon ettől a gyakorlattól eltérni nem indokolt. A panaszos azt állította, hogy a Parlamentnek intézkedéseket kell tennie a feltételezett hivatali visszasság korrigálására vonatkozóan.

A Parlament kijelentette, hogy finnországi tájékoztatási hivatala mind finn, mind svéd nyelven működik a finn állampolgárok számára a szolgáltatások nyújtása és kérdéseik megválaszolása során. A 2004. évi európai választási kampányt illetően egyes marketingprojekteket csak finnül készítettek el, ilyen volt az utcai plakátkampány is. Ez a plakátkampány azonban nem tartalmazott olyan új információt, amely nem lett volna már más módon svéd nyelven is hozzáférhető.

Az Ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a Parlament megfelelő válasszal szolgált a panaszos feltételezésére és követelésére. Emlékeztetve arra, hogy az alapjogi charta 21. cikke tiltja a nyelvi alapú megkülönböztetés bármilyen formáját, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bizonyítás terhe a Parlamenté azt illetően, hogy nyelvpolitikája az ügyre vonatkozóan megfelelő és arányos. Az Ombudsman megállapította, hogy a Parlament magyarázata nem meggyőző, és békés megoldást javasolt, amely szerint a Parlament ismerje el a kampány hiányosságait, továbbá azt a tényt, hogy a svédül beszélő finn lakosság aránya nem releváns a nyelv EU-s hivatalos nyelvként vagy a finn alkotmány értelmében élvezett státuszát illetően. A Parlament elfogadta ezt a békés megoldást, és ígéretet tett arra, hogy a jövőben nagyobb gondossággal jár el, amivel a panaszos számára kielégítő megoldást adott.

3.3.2 Az Európai Bizottság

„TELEFONOS ÜGYFÉLSZOLGÁLATI” MUNKATÁRS FOGLALKOZTATÁSÁNAK MEGSZÜNTETÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1336/2003/IP panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, aki 2003. március 31-én fejezte be a Bizottságnál munkahelyi szakmai gyakorlatát, 2003. július 1-jén kezdett a Bizottságnál a Személyzeti és Igazgatási Főigazgatóság „telefonos ügyfélszolgálati” munkatársaként dolgozni. 2003. július 4-én arról értesítették, hogy az Európai Községek Bizottságánál munkahelyi szakmai gyakorlatra vonatkozó szabályzat 19. pontjának megfelelően – amelynek értelmében „gyakornokok a munkahelyi szakmai gyakorlati idejük leteltét követő egy éven belül nem köthetnek szerződést a Bizottsággal” – nem folytathatja munkáját.

A panaszos ezt a Bizottság részéről tisztességtelennek minősítette, mivel az a döntés, hogy nem dolgozhat „telefonos ügyfélszolgálati” munkatársként, csak azt követően született, hogy megkezdte munkáját. Emellett azt állította, hogy a Bizottság által hivatkozott szabályok az ő esetére nem vonatkoznak, mivel ő egy vállalkozással, és nem a Bizottsággal szerződött. A panaszos azt követeli, hogy a Bizottság fizesse meg számára a hat hónapi bérének megfelelő összeget, megfelelően az általa aláírt szerződés időtartamának.

Az Ombudsman megállapította, hogy az a tény, hogy a Bizottság azt követően hozta a panaszosra vonatkozó határozatot, hogy a panaszos megkezdte „telefonos ügyfélszolgálati” munkatársként való működését, hivatali visszásságnak minősülhet, mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy a panaszos aktájának a munka megkezdését megelőzően történő vizsgálatát nem lehetett végrehajtani. Megállapította továbbá, hogy a szabályzat 19. pontjában megállapított rendelkezésnek a panaszos esetében történő alkalmazása és a Bizottság arra vonatkozó határozata, hogy nem folytathatja munkáját „telefonos ügyfélszolgálati” munkatársként, hivatali visszásságnak minősülhet.

Az Ombudsman ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy helyénvaló, ha a Bizottság mérlegeli a panaszos számára a Bizottság magatartása miatt elszenvedett anyagi kár tekintetében megfelelő kártérítés megítélését, és ilyen értelmű békés megoldást javasolt.

A Bizottság egyetértett abban, hogy megtehetette volna a megfelelő intézkedéseket 2003. július 1-je előtt annak érdekében, hogy tájékoztassa a panaszost arról, hogy nem kezdheti meg „telefonos ügyfélszolgálati” munkatársként való tevékenységét. Bár a Bizottság nem osztotta az Ombudsman álláspontját azt illetően, hogy hivatali visszásságot követett volna el, az adott eljárás keretében és a békéltetés szellemében 1 000 eurót ajánlott fel a panaszosnak.

A panaszos tájékoztatta az Ombudsmant, hogy elfogadta a Bizottság ajánlatát, és az Ombudsman így lezárta az ügyet.

NYUGDÍJJOGOSULTSÁG

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2188/2003/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos egy görög állampolgár, aki a Bizottságnál 1965. július és 1968. december között kisegítő alkalmazottként dolgozott, majd ezt követően visszatért Görögországba. 2002-ben a Belga Nemzeti Nyugdíjhivatal tájékoztatta, hogy a Bizottság nem fizette meg 1967-re és 1968-ra a nyugdíjárulékot. Emiatt problémák adódtak nyugdíjjogosultsága miatt a Görög Társadalombiztosítási Szervezetnél (IKA). A panaszos felvette a kapcsolatot a Bizottsággal, amely tájékoztatta, hogy 1967-ben és 1968-ban a görög nyugdíjrendszer szerinti önkéntes biztosítási rendszerben vették őt nyilvántartásba.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak fel kellett volna ismernie, hogy köteles volt őt a belga nyugdíjrendszer szerint biztosítani kiegészítő alkalmazottként folytatott munkája teljes időtartamára.

A Bizottság megállapította, hogy 1966 szeptemberét követően a Belga Társadalombiztosítási Hivatalnak (ONSS) egyáltalán nem fizettek járulékokat, és a panaszost ezt követően egy görög önkéntes biztosítási rendszerben biztosították. A Bizottság emellett rámutatott, hogy mivel nincsenek meg a fizetési szelvények, nem lehet bizonyítani, hogy a panaszos béréből nem vonta tovább a járulékokat.

Az Ombudsman rámutatott, hogy a helyes igazgatás elve szerint a nyugdíj jogosultságot igazoló nyilvántartási bejegyzéseket hosszú ideig meg kell őrizni annak érdekében, hogy a személyek számára biztosíthatóak legyen a számukra jogosan járó juttatások. A Bizottság e tekintetben elkövetett mulasztása hivatali visszasságnak tekinthető. Az Ombudsman békés megoldást javasolt, amely szerint a Bizottság tegye meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a panaszos a Bizottságnál végzett munka teljes időtartamára megkapja a megfelelő nyugdíj jogosultságot. A Bizottság elfogadta a javaslatot, és tájékoztatta az Ombudsmant, hogy 2004 novemberében felvette a kapcsolatot a belga hatóságokkal, hogy a panaszos kiegészítő szerződésének teljes időtartamára rendezze a járulékokat. A panaszos megelégedését fejezte ki az ügy rendezését illetően, és az Ombudsman ezért az ügyet lezárta.

KORHATÁR ALÓLI MENTESÍTÉS A SZAKMAI GYAKORLAT TEKINTETÉBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 518/2004/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztott válaszolni a munkahelyi szakmai gyakorlatra jelentkezőkre alkalmazandó, 30 éves korhatár alóli mentesítése iránti kérelmére. Követelte, hogy kérelmét fogadják el.

A Bizottság megállapította, hogy a Gyakornoki Hivatal elismerte, hogy a panaszost csak kérelmének a korhatár miatt történő elutasításáról tájékoztatta. Ennek oka az volt, hogy az elutasítási okokat nem megfelelően kódolták az új számítógépes rendszerben. Azonban amint ez a hiba kiderült, további magyarázó levelet küldtek a panaszosnak, amelyben kifejtették a korhatár alóli mentesítésre vonatkozó kérelme elutasításának okait. Az okok a következők voltak: (i) a panaszos nem szolgált érdemi, egyéni, illetve méltányolható indokkal a mentességhez, (ii) a panaszos egyetlen európai nyelv (francia) idegen nyelvű ismeretéről nyilatkozott, bár az EU-tagállamokból jelentkezőknek legalább két közösségi nyelv alapos ismeretével kell rendelkezniük, és (iii) a panaszos csak egy főigazgatóságot jelölt meg gyakorlati felvételi kérelmében.

Az Ombudsman 2005. április 29-én békés megoldásra tett javaslatot, amelyben kérte a Bizottságot, hogy három szempont alapján vizsgálja felül a panaszos gyakorlati felvételi kérelmét. Először is a Bizottságnak a 2107/2002/(BB)PB ügyben (lásd az alábbi 3.5.1. szakaszt) benyújtott ajánlástervezetere, illetve a Bizottságnak a gyakornokok számára a korhatár eltörlésére vonatkozó határozatára tekintettel a panaszos életkora már nem lehet akadály kérelme elfogadhatóságát illetően. Az Ombudsman másodszor megállapította, hogy a panaszos, megjegyzései és az általa benyújtott dokumentumok alapján, legalább két közösségi nyelv alapos ismeretével rendelkezik. Az Ombudsman harmadszor megállapította, hogy nincs tudomása arról, hogy a gyakornokságról szóló 1997. július 7-i bizottsági határozatban lenne olyan szabály, amelynek értelmében a jelentkezőknek bizonyos számú főigazgatóságot meg kellene jelölni a szakmai gyakorlati helyre vonatkozóan.

A Bizottság elfogadta a békés megoldást, és közölte, hogy kivételesen automatikusan előzetesen kiválasztottnak tekinti a panaszos aktáját a 2006. március 1-jén kezdődő munkahelyi szakmai gyakorlati időszakra. A panaszos nevét így felvették az előzetesen kiválasztott jelentkezők listájára.

A panaszos tájékoztatta az Ombudsman szolgálatát, hogy véleménye szerint panaszára vonatkozóan békés megoldást sikerült elérni. Az Ombudsman ezért az ügyet lezárta.

KÉSEDELMESEN TELJESÍTETT KIFIZETÉS EGY MARIE CURIE ÖSZTÖNDÍJAS RÉSZÉRE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1772/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos az ötödik keretprogram szerinti Marie Curie ösztöndíjban részesült. A Bizottság és a fogadóintézmény 24 hónapos szerződésben állapodott meg. E 24 hónap során a panaszos kilenc hónapos szülei szabadságot vett ki, és a határidő meghosszabbítását kérte a zárójelentése benyújtására vonatkozóan. A fogadóintézmény és a Bizottság ebbe beleegyezett. Azonban a Bizottság hibájából a szerződés módosítása a projekt időtartamát 33 helyett 35 hónapra hosszabbította meg. A projekt végén a fogadóintézmény benyújtotta a panaszos zárójelentését, és a 13 472 euró összegű utolsó kifizetés iránti kérelmét. A Bizottságnak a panaszos által történő többszöri megkeresése ellenére ezt az összeget csak tizenegy hónappal később fizették meg.

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta zárójelentését és az utolsó kifizetés iránti kérelmét megfelelően és időben kezelni. Azt követelte, hogy a Bizottság fizesse meg a kifizetés jogszabályban megállapított határideje és a tényleges kifizetés napja közötti időszakra esedékes kamatot.

A Bizottság elismerte, hogy szokatlanul sok félreértés és hiba történt az ügyben. Rámutatott azonban, hogy a szerződést a fogadóintézménnyel, és nem a panaszossal kötötte. Közölte többek között, hogy sem a fogadóintézmény, sem a panaszos nem emelt kifogást a módosításban elkövetett hibák ellen, továbbá az érintett időszakban a szerződést kezelő több tisztviselő is távozott a Bizottságtól, illetve a fogadóintézmény részéről több alkalommal is a válasz és az együttműködés hiányát tapasztalták.

Az Ombudsman megállapította, hogy először is ezen érvek egyike sem meggyőző. Különösen megállapította, hogy mivel a fogadóintézmény részéről bevett gyakorlat, hogy a kifizetéseket csak a Bizottságtól kapott szükséges finanszírozás kézhezvételét követően teljesíti, a Bizottságnak a finanszírozás teljesítésére vonatkozó mulasztása mindenképpen sértette a panaszos érdekeit.

A Bizottság és a panaszos közötti közvetlen kapcsolat hiányában az utóbbi a késedelmes kifizetésre vonatkozóan nem követelhetett kamatot. Az Ombudsman megállapította azonban, hogy a Bizottság által elkövetett hibák és ezek kiigazításának lassúsága a fogadóintézmény kifizetéseinek lényeges késedelmét eredményezték. Az Ombudsman ezért javasolta a Bizottságnak, hogy békés megoldás elérése érdekében kínáljon a panaszosnak ésszerű pénzügyi kártérítést az általa elkövetett hibák kedvezőtlen hatásai miatt.

A Bizottság azt válaszolta, hogy az Ombudsman által megállapított tények, illetve az ügy kivételes körülményei miatt a panaszos részére a késedelmes kifizetésre vonatkozó kamatnak megfelelő 596,11 euró összeg kifizetését javasolja.

A panaszos megelégedését fejezte ki az ajánlattal és az ügynek az Ombudsman által történő kezelésével kapcsolatosan. Az Ombudsman ezért az ügyet lezárta.

3.4 AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL ZÁRULT ESETEK

3.4.1 Az Európai Parlament

DOKUMENTUMHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS BIZTOSÍTÁSÁNAK KÉSEDELME

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1756/2004/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a Parlament elmulasztotta a kinevezésre jogosult hatóságnak az egyik kollégája munkavégzési helye módosításáról szóló, 2003. november 19-i határozatát rendelkezésére bocsátani az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendeletben¹⁴ előírt határidőn belül. Azt követelte, hogy a Parlament bocsássa rendelkezésére a kérdéses dokumentumot.

A Parlament közölte, hogy a panaszos hozzáférés iránti kérelmét nem a 1049/2001 rendelet jogi keretében kezelték. Mivel a parlamenti tisztviselők bizonyos információs forrásokhoz kiváltságos hozzáféréssel rendelkeznek, a Parlament azt javasolta, hogy a kérelmezők ne a 1049/2001 rendeletben megállapított eljárást alkalmazzák, ha a hozzáférés iránti kérelem már közzétett dokumentumokra vonatkozik. Az Ombudsmannak a panaszra vonatkozó vélemény iránti kérelmét követően a Parlament megküldte a kért dokumentumot a panaszosnak. A személyzeti szabályzat, a 1049/2001 és az adatvédelemről szóló 45/2001 rendelet¹⁵ közötti hierarchia hiánya miatti jogbizonytalanság eredményezte azt, hogy a panaszos kérelmének kezelése során nem következetesen jártak el. Megfelelő intézkedéseket hoztak annak érdekében, hogy a különböző parlamenti szolgálatok a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó jövőbeli kérésekkel gyorsan foglalkozhassanak.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a panaszosnak végül rendelkezésére bocsátották a kért dokumentumot. Azonban emlékeztetett arra, hogy a 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint a dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul kezelni kell. Megjegyezte, hogy a panaszos 2004. május 3-i megerősítő kérelmében a 1049/2001 rendeletre hivatkozott a hozzáférés iránti kérelme jogalapjaként.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Parlament 2004. augusztus 9-i leveléből egyértelműen kiderült, hogy a panaszos ügyére a 1049/2001 rendeletet kívánta alkalmazni. Ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Parlament a panaszos 2004. május 3-i levelét tekintse megerősítő kérelemnek a 1049/2001 rendelettel összhangban vagy fejtse ki az okokat, amiért ezt a levelet hozzáférés iránti új kérelemként kezeli. Az Ombudsman megállapította továbbá, hogy több mint három hónap telt el a panaszos megerősítő kérelme és az adott dokumentumhoz való hozzáférés biztosítása között. Az Ombudsman ezért kritikai észrevételt tett.

További észrevételében az Ombudsman megállapította, hogy nem zárható ki annak lehetősége, hogy a Parlament a dokumentumokhoz való hozzáférés iránt a tisztviselők által tett kérelmeket a 1049/2001 rendeletben a nyilvános hozzáférésről szóló rendelkezések alkalmazása nélkül kezelhesse, hacsak a kérelmező egyértelműen nem kéri kérelmének az adott rendelet alapján történő kezelését. Az Ombudsman nézete szerint a Parlament feladata az ezzel kapcsolatosan felmerülő problémák kezelése, akár általánosságban, akár egy dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó adott kérelem elbírálása esetén. Az Ombudsman megállapította, hogy a Parlamentnek mindenestre gyors

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001. 43. o.)

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001. 1. o.)

válással kell szolgálnia a tisztviselő hozzáférés iránti kérelmére. Az Ombudsman bizalmának adott hangot a Parlamentnek a jövőben a tisztviselők által a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek elbírálása során a megfelelő intézkedések megtételére vonatkozó szándékát illetően.

TÁJÉKOZTATÁS IRÁNTI KÉRÉS MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ELMULASZTÁSA

Az Európai Parlament ellen benyújtott 2038/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a Parlament elmulasztotta megválaszolni két, e-mailben a Parlament „Civis” elektronikus postaládájába tájékoztatás iránt küldött kérését egy parlamenti állásfoglalásra vonatkozóan. Követelte, hogy kérésére kapjon választ.

A Parlament kifejtette, hogy a „Civis” elektronikus postaládát már nem használhatják a nyilvánosságtól érkező üzenetek fogadására, és ezt egy e célból létrehozott internetes űrlap helyettesíti. A Parlament szerint a régi e-mail címre író személyek automatikus üzenetet kapnak, amelyben tájékoztatják őket az új űrlap használatáról. Közölte, hogy ha a panaszos az űrlapot használja, időben választ kap.

A panaszos hangsúlyozta, hogy e-mailjeire nem kapott automatikus választ. Az Ombudsman szolgálatai tesztüzeneteket küldtek a „Civis” postaládába, de nem kapták meg a Parlament által említett automatikus választ.

Az Ombudsman további információt kért a Parlamenttől. A Parlament válaszában kifejtette, hogy az elektronikus levelezőrendszer komoly problémákkal küzdött a spam üzenetek áradata miatt abban az időben, amikor a panaszos megküldte e-mailjeit. A Parlament szerint a „Civis” postaládába érkező több mint 300 000 e-mail megbénította az e-mail kezelő program beépített utasításait, amelyek az automatikus válaszfunkciót aktiválták. A Parlament hozzátette, hogy ezt a helyzetet az új e-mail program működésbe helyezése megoldotta, és az automatikus válaszküldés jelenleg tökéletesen működik. A Parlament kifejtette továbbá, hogy az automatikus válasz csak az európai intézményeken kívülről érkező e-mailek esetében működik.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Parlament csak a kérés kézhezvételét követő majdnem hét hónap elteltével válaszolt, és több mint két hónap telt el azt követően, hogy az Ombudsman tájékoztatta a Parlamentet a panaszos ügyéről. Az Ombudsman megállapította, hogy ez nyilvánvalóan meghaladja az ilyen kérelmek megválaszolására ésszerűnek tekinthető rendelkezésre álló időszakot. Az Ombudsman egyetértett abban, hogy a Parlament által említett technikai problémák olyan késedelmet okozhatnak, amelyekért az érintett intézmény vagy szerv nem tehető felelőssé. Megállapította továbbá, hogy miután a problémát megoldották, majdnem öt hónap telt el (és az Ombudsmannak is benyújtották a panaszt), mire a panaszos kérésére válaszoltak. Emellett az Ombudsman megállapította, hogy a Parlament nem tájékoztatta a panaszost a technikai problémákról, és bocsánatkéréssel sem szolgált. Az Ombudsman ezért az ügyet kritikai észrevétellel zárta le.

3.4.2 Az Európai Unió Tanácsa

A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

Az Európai Unió Tanácsa Bizottság ellen benyújtott 1875/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos hozzáférést kért a Tanácstól az EU-tagállamok között az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája keretében konfliktusmegelőzési és válságkezelési feladatokat végző katonai és polgári alkalmazottak státuszára vonatkozóan kötött megállapodásról szóló tárgyalásokra és annak

aláírására vonatkozó valamennyi dokumentumhoz. A panaszos azon érzékeny dokumentumok teljes listáját kérte továbbá, amelyekhez a hozzáférést a Tanács megtagadhatja.

A Tanács részleges hozzáférést biztosított négy előkészítő dokumentumhoz. Megerősítő kérelemben a panaszos közölte, hogy a megállapodás alkalmazási körére tekintettel az a tény, hogy a szövegezési folyamat már két éve tart, továbbá a Tanács által részlegesen rendelkezésre bocsátott négy előkészítő dokumentum számozása arra utalt, hogy a Tanács ennél a négy dokumentumnál többel rendelkezik. A Tanács úgy válaszolt, hogy az ügyben nem áll rendelkezésre több dokumentum. A számozási hézagok annak köszönhetőek, hogy az ideiglenes dokumentumokat érvénytelenítették és az elkészítés során megsemmisítették.

A panaszos azt állította, hogy a Tanács állítása, miszerint csak négy dokumentum áll rendelkezésre az ügyben, nyilvánvalóan ésszerűtlen. Rámutatott, hogy a tájékoztatás szabadságára vonatkozó nemzeti jogszabályok szerint benyújtott külön kérelmet követően hozzáférést kapott olyan dokumentumhoz is, amelyet a Tanács nem említett.

A Tanács kijelentette, hogy alapos vizsgálatot követően megerősítheti, hogy tíz felülvizsgálat készült a kérdéses dokumentumra vonatkozóan. A Tanács kifejtette, hogy a hiányzó változatokat nem vitte be elektronikus nyilvántartásába, hanem az az ügygel foglalkozó osztálynál maradt. Arra vonatkozó bizonyíték hiányában, hogy a dokumentumokat elektronikusan nyilvántartásba vették és hitelesítették, ezeket semmisnek tekintették. A Tanács bocsánatot kért a hivatali hiba miatt. Hangsúlyozta azonban, hogy a dokumentumok nyilvántartásba vételére vonatkozó belső szabályzata időközben változott, és így a kérdéseshez hasonló dokumentumokat most automatikusan nyilvántartásba veszik. A Tanács az ideiglenes dokumentumokhoz hozzáférést vagy részleges hozzáférést biztosított.

Az Ombudsman nem értette, hogy miért nem azonosították már kezdetben vagy legalább a panaszos megerősítő kérelmét követően a hiányzó dokumentumokat. Az Ombudsman nézete szerint a Tanács azon kijelentése, miszerint a felülvizsgált változatokat érvénytelenítették és megsemmisítették, félrevezető, mivel azt a helytelen benyomást kelti, hogy ezeket a dokumentumokat egyáltalán nem terjesztették. Azonban a dokumentumok fedőlapjaiból kiderült, hogy ezeket terjesztésre szánták.

Az Ombudsman megállapította, hogy az ügy komolyabb súlyú egy „hivatali hibánál”. A Tanácsnak az új belső szabályzatára való hivatkozását azonban úgy értelmezte, hogy az ügyben megállapított hibák a jövőben nem fordulhatnak elő. Ezért az ügyben kritikai észrevételt tett.

A panaszos által kért, érzékeny dokumentumokra vonatkozó listát illetően a Tanács kijelentette, hogy ilyen dokumentumok nincsenek. Az Ombudsman megjegyezte, hogy a Tanács erről először csak a jelen panaszra vonatkozó véleményében nyilatkozott. Ezért további észrevételt tett, amelyben közölte, hogy a jövőben hasznos lenne, ha a Tanács a lehető leghamarabb rendelkezésre bocsátaná az ilyen információt a kérelmezőknek.

3.4.3 Az Európai Bizottság

A JOGSÉRTÉSI ELJÁRÁS IDŐTARTAMA ÉS A DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2229/2003/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos többek között azt állította, hogy a Bizottság szükségtelen késedelmet tanúsított a spanyol hatóságok ellen egy San Roman de la Vegában építendő hulladékfeldolgozóra vonatkozóan tett jogsértési panaszra vonatkozó határozata meghozatalakor. A panaszos azt állította továbbá, hogy a Bizottság elmulasztott választ adni a Spanyolország elleni jogsértési eljárás megindítására vonatkozó határozatához és a spanyol hatóságoknak küldött felszólításhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelemre.

A Bizottság bocsánatot kért a panaszos megerősítő kérelme megválaszolásának elmulasztásáért, és kifejtette, hogy ennek adminisztratív hiba volt az oka. Rámutatott, hogy levelezése elektronikus ellenőrzésének nemrég történt bevezetésével lehetővé vált, hogy az ilyen hibákat a jövőben elkerüljék. A Bizottság azt állította azonban, hogy egy vizsgálat, nyomozás vagy ellenőrzés céljainak védelme érdekében joga van a hozzáférést megtagadni (az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1049/2001 rendelet¹⁶ 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése). A Bizottság szerint a felszólítás közzététele jobban sértene a közérdeket, mivel a panaszos ezt nemzeti bíróságok előtti eljárásban kívánta felhasználni. Az Ombudsman nem fogadta el ezt az érvet. Rámutatott, hogy a nemzeti bíróságok előtti eljárások fontos eszközei a magánszemélyek közösségi jog szerinti jogai megvédésének. Ezzel összefüggésben az Ombudsman megállapította, hogy az áruk szabad mozgásával kapcsolatosan a közösségi jogalkotó külön rendelkezett arról, hogy bármely fél beszerezhesse a Bizottság által az áruk szabad mozgásának akadályozására vonatkozóan egy tagállamnak küldött értesítés egy példányát, illetve e rendelkezés egyik hatása az, hogy a magánszemélyek által a nemzeti bíróságokon kezdeményezett eljárásokat megkönnyítse. Ezért az Ombudsman nem érezte meggyőzőnek, hogy más körülmények között a Bizottságnak joga van olyan érveket használnia, amelyek a nemzeti bíróságokon folyó perekről negatív képet tükröznek. Azonban megállapította, hogy az ítélkezési gyakorlat alapján a Bizottság ésszerűen foglalhat olyan álláspontot, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozó határozat indokolt. Így a panasz ezen aspektusára vonatkozóan nem állapított meg hivatali visszasságot.

Az eljárás időtartamára vonatkozóan az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság vizsgálata majdnem három évet vett igénybe. Mivel a Bizottság véleménye csak olyan késedelmet okozó általános tényezőkre utalt, mint például a komoly munkateher, az Ombudsman megállapította, hogy a vizsgálat időtartamára kielégítő magyarázattal nem szolgáltak. Ezért kritikai észrevétellel élt.

Ezt követően a Bizottság tájékoztatta az Ombudsmant, hogy amennyiben a jövőben hasonló eset fordul elő, pontosabb magyarázattal szolgál majd.

TÁMOGATÁSOKRA VONATKOZÓ MEGFELELŐ TANÁCS NYÚJTÁSÁNAK ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2411/2003/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, az Egyesült Királyságban bejegyzett egyik nem kormányzati szervezet, azt állította többek között, hogy a Bizottság büntetőügyekben folytatott rendőri és igazságügyi együttműködésre vonatkozó AGIS keretprogramjának finanszírozási eljárása túl bonyolult és nehezen érthető. A panaszos szerint a Bizottság öt költséges és időigényes tevékenységekre készítette a formális elfogadhatósági kritériumok teljesítése érdekében, bár a Bizottság már a kezdetektől tudta, hogy a panaszos nem fogja tudni a projektben részes partnerszervezetek bevonására vonatkozó kritériumot teljesíteni. Azt követelte, hogy a Bizottság nyújtson számára kártérítést a formális elfogadhatósági kritériumok teljesítése kapcsán felmerült veszteségeiért.

A Bizottság szerint az AGIS program szerinti kérelmek jelentős része hiányosságokat mutat a felhívásban megállapított követelményekre vonatkozóan. Elismerte, hogy ezek egyik oka az lehet, hogy a kétféle támogatáshoz egyforma űrlapot kell használni. Emiatt és mivel a panaszos projektje az alapjogok területén a támogatás javítására vonatkozó szakpolitikai prioritásoknak eleget tett, a javaslatot előzetesen kiválasztották. Mivel a panaszosnak a működési támogatás iránti kérelme határidőre nem készült el, a Bizottság javasolta, hogy a panaszos módosítsa kérelmét, és ehelyett projektfinanszírozásra jelentkezzen. Azonban mivel a panaszos többek között nem csatolt partnerségi nyilatkozatot, a Bizottság a javaslatot nem választotta ki támogatásra.

¹⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001, 43. o.)

Az Ombudsman sajnálatosnak ítélte, hogy az AGIS program szerinti jelentkezési eljárás nehézségeket okoz. Megállapította azonban, hogy a Bizottság felismerte ezeket a nehézségeket, és helyesbítő intézkedésekkel élt. Emellett megállapította, hogy a Bizottság ésszerű magyarázattal szolgált arra, hogy miért tanácsolta a panaszosnak, hogy működési támogatás helyett projekt támogatást kérjen.

Az Ombudsman azonban emlékeztetett arra, hogy a helyes igazgatás elvei szerint a tisztviselőknek szükség esetén tanácsokat kell adniuk a nyilvánosságnak a hatáskörükbe tartozó ügyek intézésére vonatkozóan. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy tekintettel az ügy sajátos körülményeire a Bizottságnak biztosítania kellett volna azt, hogy a panaszosnak adott tanács az adott helyzetnek megfelelő legyen. A Bizottság által arra vonatkozóan elkövetett mulasztás, hogy felhívja a panaszos figyelmét a támogathatóság alapvető kritériumára – a partnerszervezetek meglétére vonatkozó követelményre – ezért hivatali visszásságnak minősül.

A panaszos kártérítés iránti kérelmét illetően az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos nem számszerűsítette kérelmét, és veszteségeire vonatkozóan nem nyújtott be bizonyítékot. Ezért álláspontja szerint, ha a panaszos érvényt kíván szerezni követelésének, az Ombudsman hivatali visszásság meglétére vonatkozó megállapítása alapján közvetlenül a Bizottsághoz kell fordulnia.

ADATVÉDELEMRE VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁSNYÚJTÁS ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 224/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz a panaszosnak a Bizottság koppenhágai képviselte által a rá vonatkozó adatok kezelésével kapcsolatos tájékoztatás iránti kérelmére adott válasza vonatkozik. A képviselő 2003. június 10-én telefonon megkereste a panaszost a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelmével kapcsolatosan. A panaszos ugyanazon a napon kérte a képviselőt, hogy tájékoztassa arról, hogyan jutott hozzá telefonszámához. A képviselő 2003. június 13-án arról tájékoztatta, hogy a telefonszámot „Ön az Európai Ombudsmannak benyújtott [korábbi] panaszában adta meg”. A panaszos 2003. június 14-én kérte a képviselőt, hogy nyújtsanak teljes tájékoztatást a személyes adatainak feldolgozására vonatkozóan. Kérését a panaszos az adatvédelemről szóló 95/46 irányelv¹⁷ végrehajtó dán jogszabály szerint tette, amely lényegében az adatvédelemről szóló 45/2001 rendelet¹⁸ 13. cikkében megállapítottakhoz hasonló követelményeket tartalmaz.

Az Ombudsman vizsgálata a következő tényeket tárta fel. A Bizottság képviselte elmulasztotta arról tájékoztatni a panaszost, hogy az általa 2003. június 10-én megkeresésre használt telefonszámot nyilvántartásba vették-e vagy nem. Csak az Ombudsmannak megküldött véleményben szerepelt az, hogy a Bizottság közölte, hogy a telefonszámot nem vették nyilvántartásba. Kiderült továbbá, hogy amikor a képviselő 2003. augusztus 27-én arról tájékoztatta a panaszost, hogy a nevéhez hibás telefonszámot vettek nyilvántartásba, és ezért ezt törölték, nem adott arról tájékoztatást, hogy mikor vették ezt a számot nyilvántartásba és mikor törölték. Emellett a képviselő által a panaszosnak 2003. augusztus 27-én megküldött levélből kiderült, hogy korábbi, 2003. július 1-jei levele, amelyben kijelentette, hogy „a Bizottság dániai képviselte az Ön neve alatt korábban nem vett nyilvántartásba más személyes adatokat”, nem helytálló, mivel ez a levél nem tett említést a nyilvántartásba vett hibás telefonszámról. Mindezek alapján az Ombudsman megállapította, hogy a képviselő nem adott helytálló és könnyen érthető tájékoztatást a 45/2001 rendelet 13. cikkével összhangban. Ez hivatali visszásságot jelent, és az Ombudsman kritikai észrevétellel élt. Az Ombudsman tájékoztatta döntéséről az európai adatvédelmi biztost (EDPS), amelyben általános észrevételeket is tett az EDPS-nek az

17

Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995. 31. o.)

18

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001. 1. o.)

adatvédelemre vonatkozó panaszok kezelését illetően nyújtott tájékoztatásról és a vele folytatott konzultációról.

Megjegyzés

A Bizottság ezt követően sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a 45/2001 rendelet 13. cikkét az ügyben megsértették. Megállapította, hogy a Bizottság dániai képviselőjét emlékeztetni kell arra, hogy az adatvédelmi szabályokat mindig tiszteletben kell tartani.

GALILEI-PROJEKTHEZ VALÓ HOZZÁJÁRULÁS TEKINTETÉBEN KÉSEDELMESEN TELJESÍTETT KIFIZETÉS

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 530/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy német kisvállalkozás, a „Galilei projekt” alvállalkozójaként szerepelt, és amelyet a „Galileo” elnevezésű, egy globális navigációs műholdrendszerre vonatkozó európai kezdeményezés előkészítő elemzésének elvégzése céljából hozták létre. A panaszos szerint a költségkimutatás benyújtása és a kifizetés között eltelt jelentős késedelem elsősorban a Bizottságnak volt köszönhető, nem pedig a projektbe bevont közvetítőknek. Emellett amiatt tett panaszt, hogy a Bizottság nem szabadította fel a projekt végleges értékeléséig visszatartott garanciaösszeget. A panaszost illetően a kérdéses összeg megközelítőleg 13 000 euró volt. Ez komoly pénzügyi problémákat okozott. A panaszos követelte, hogy szabadítsák fel a garanciaösszeget, és fizessék meg a késedelmes kifizetés tekintetében a kamatot.

A Bizottság azt állította, hogy a költségkimutatás benyújtása és az alvállalkozó részére történt kifizetés közötti 240 napos időszak normális a projekt struktúrájából adódóan, és a szerződés aláírásával a panaszos elfogadta, hogy 15%-ot garanciaként visszatartanak, míg a Bizottsághoz valamennyi projekthez kapcsolódó teljesítés be nem érkezik és azt jóvá nem hagyják.

Az Ombudsman megállapította, hogy két költségkimutatás tekintetében volt késedelem. Nem győzték meg továbbá arról sem, hogy a Bizottság megfelelő választ adott a panaszosnak a garanciaösszegre vonatkozó állítására. Békés megoldásra irányuló javaslatában azt tanácsolta, hogy a Bizottság mérlegelje újból a garanciaösszeg felszabadítására vonatkozó elutasítását, és fizesse meg a kamatot.

Válaszában a Bizottság a több mint 90 vállalkozó és alvállalkozó részvételével zajló projekt különösen bonyolult szerkezetére hivatkozott. Bocsánatot kért a késedelem miatt, de közölte, hogy ez nem tekinthető érdeminek. A Bizottság azt állította továbbá, hogy az egyik fővállalkozó részére az utolsó kifizetés részleges teljesítése nem lenne összeegyeztethető a Galilei támogatási szerződésben részt vevő valamennyi vállalkozó közös felelősségével.

Az Ombudsman megállapította, hogy semmi sem utal arra, hogy a Bizottság nem volt tudatában a szerződés bonyolultságának, amikor bizonyos időtartamon belül teljesítendő kifizetésekre vállalt kötelezettséget. A késedelem, annak ellenére, hogy viszonylag csekély, hivatali visszasságnak tekinthető.

A garanciaösszegre vonatkozóan az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság teljes mértékben jogosult — sőt köteles — a közösség pénzügyi érdekeinek védelme érdekében intézkedéseket tenni szerződéskötéskor. Azonban nem győződött meg arról, hogy a Bizottság valóban nem szabadíthatta fel az összeget a panaszos részére, mivel a Bizottság nem vonta kétségbe a panaszos munkájának minőségét vagy a bejelentett költségeket. Mivel a Bizottság időközben teljesítette a kifizetést, az ügy ezen vonatkozásában továbbá vizsgálat nem volt indokolt.

A kamat kifizetésére vonatkozó követelést illetően az Ombudsman megállapította, hogy a jelen ügyben a szerződéses rendelkezések szerkezete valószínűtlenné tette, hogy a Bizottságnak az alvállalkozók számára esedékes kifizetések időben történő teljesítése elmulasztásakor kamat fizetésére kötelezhető. Az Ombudsman ajánlástervezetet nyújtott be a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy biztosítson kártérítést a panaszosnak.

A Bizottság olyan alapon utasította vissza az ajánlástervezetet, hogy nem írta elő vállalkozói számára azt, hogy alvállalkozói szerződéseikhez előírt formát alkalmazzanak, így a panaszos feladata lett volna a közvetítővel a kamatfizetésre vonatkozó egyedi feltételekről szóló megállapodás. Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy valószínűtlen, hogy egy, a panaszoshoz hasonló kis- vagy középvállalkozás egy szerződésminta feltételeinek megváltoztatását kezdeményezhetné. Azonban mivel ez a lehetőség nem volt kizárható, az Ombudsmannak a kamatfizetésre vonatkozó korábbi megállapítása tovább nem volt tartható.

Az Ombudsman azonban megállapította, hogy ilyen körülmények között kis- és középvállalkozások aligha rendelkeznek valós eséllyel az ilyen projektekben való részvételre. Ezért további észrevételt tett, amelyben javasolta, hogy a Bizottság változtasson jelenlegi szerződéses gyakorlatán, hogy a kötelezettségeiket megfelelően teljesítő alvállalkozók részére esedékes összegek tekintetében automatikusan fizessenek kamatot a vállalkozóknak. Az Ombudsman nézete szerint egy ilyen változás hasznosan erősítené meg a Bizottságnak a kis- és középvállalkozások érdekei iránti elkötelezettségét.

Megjegyzés

A Bizottság tájékoztatta az Ombudsmant, hogy tudomásul vette a kritikai észrevételt és a további észrevételt, és igyekszik a jövőbeli szerződésmintáiban figyelembe venni a KKV-k érdekeit a közösség pénzügyi érdekeivel és a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel összeegyeztethető mértékben.

TENDERELJÁRÁSNAK A BIZOTTSÁG ÁLTAL TÖRTÉNŐ KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 538/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A Bizottság elutasította a panaszos vállalkozás egy ajánlati felhívásra vonatkozóan tett ajánlatát. A panaszos többek között azt állította, hogy a Bizottság zavaros üzeneteket küldött számára, amelyben egymásnak ellentmondó indokokkal magyarázta az ajánlat elutasítását. A panaszos emellett megkérdőjelezte egy bizonyos levél faxon történő átküldésének a Bizottság által történő elmulasztását. A panaszos végül kifejtette, hogy jelezték számára, hogy az ajánlati felhívás szövegezése ellenére az egyik elfogadott ajánlatot egy eredeti példányban, másolatok nélkül nyújtották be.

A Bizottság megállapította, hogy válaszul egy panaszostól érkező üzenetre, kiegészítő információkat nyújtott a panaszos ajánlatának elutasításához vezető indokokról. Kifejtette, hogy nem kötelessége faxon küldeni leveleket, bár általában így tesz, továbbá hogy belső szabályzata (a közbeszerzési eljárásokról szóló *Vade Mecum*) szerint nem tekint elfogadhatatlannak egy három példányban be nem nyújtott ajánlatot.

Az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos írt a Bizottságnak, amelyben megkísérelte az utóbbinak az ajánlat elutasításához vezető indokait megcáfolni, és a Bizottság válaszában további indoklással szolgált az ajánlat elutasításáról, anélkül, hogy kifejtette volna, hogy ezek az indokok az első levélben foglaltak kiegészítései. Emellett a Bizottság a jelek szerint nem vette tudomásul vagy nem válaszolta meg a panaszosnak az ajánlat elutasításához adott első indokok megcáfolási kísérletét. Az Ombudsman nézete szerint ezért a Bizottság elmulasztotta a panaszos levelét a lehető legteljesebb és legpontosabb módon megválaszolni, a helyes hivatali magatartás európai kódexe értelmében. Az Ombudsman ezért kritikai észrevételt tett.

Az Ombudsman két további észrevételt is tett. Az elsőben javasolta, hogy a Bizottság fontolja meg az ajánlatok értékeléséről szóló levelei faxon történő átküldésére vonatkozó eljárásainak formalizálását és egyértelművé tételét. A másodikban megállapította, hogy a közbeszerzési eljárásokról szóló *Vade Mecum* 10.5. pontja nem összeegyeztethető a kérdéses ajánlati felhívás szövegezésével, ami arra utal, hogy a nem egy aláírt eredeti és két másolati példányban benyújtott ajánlatokat nem tekintik érvényesnek. A méltánytalanság jövőbeli esetleges látszatát elkerülendő az Ombudsman javasolta, hogy a Bizottság vizsgálja felül a *Vade Mecum* és az ajánlati felhívások közötti kapcsolatot a benyújtandó példányszám tekintetében.

Megjegyzés

A kritikai észrevételre adott válaszában a Bizottság ezt követően arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy bár véleménye szerint megfelelően alkalmazta a vonatkozó eljárási szabályokat, egyetért abban, hogy a levelekre adott válaszoknak elvileg a lehető legteljesebbnek kell lenniük, és ennek megvalósítására törekedni kell. Az első további észrevételt illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a sikertelen ajánlattevők postai levélben, faxon vagy e-mailben történő tájékoztatására vonatkozó szabály csak az első értesítésre vonatkozik, míg a további tájékoztatás sürgősségéről a szerződő hatóság eseti alapon határoz. A második további észrevételt illetően a Bizottság megállapította, hogy a *Vade Mecum* általános szabályokról rendelkezik, ám a szerződő hatóságnak joga van az ajánlatok számáról és formájáról egyedi szabályokat megállapítani, és ezen szabályoknak az ajánlattevők által történő betartását az arányosság, az egyenlő elbánás, a megkülönböztetésmentesség és a lehető legszélesebb körű verseny elvei alapján kell értékelni, a költségvetési rendelet 89. cikkében megállapítottak szerint.

VÉDELEMHEZ VALÓ JOG IGAZGATÁSI VIZSGÁLATBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 620/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy bizottsági tisztviselő panaszt nyújtott be, amely szerint őt egy másik bizottsági tisztviselő zaklatta. A Bizottság vizsgálati csoportot hozott létre az állításra vonatkozó igazgatási vizsgálat lefolytatására. A vizsgálat idején ilyen vizsgálat lefolytatására vonatkozó írásos szabályzat nem volt.

A vizsgálati csoport vizsgálati jelentésében megállapította, hogy a panaszos által elkövetett zaklatásra van bizonyíték. A jelentést követően javaslatot tettek a panaszos részére „figyelmeztetés” kibocsátására. Ezt a fajta figyelmeztetést kiadása esetén a panaszos aktájához csatolták volna. Emellett a Bizottság véleményéből az következett, hogy a vizsgálati jelentés megállapításait az adott főigazgató figyelembe veheti, és valóban figyelembe is vette, a panaszos elleni fegyelmi eljárás megindítására vonatkozó döntésében.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította többek között, hogy az igazgatási vizsgálatot végző csoport megsértette védelemhez való jogát.

Az Ombudsman rámutatott, hogy a védelemhez való jog a közösségi jog alapelve, amelyet kifejezett rendelkezés hiányában is tiszteletben kell tartani.

Az Ombudsman megállapította, hogy a meghallgatásra való jogot az adott esetben alkalmazták. Nem kérte azonban, hogy a vizsgálók által felhasznált valamennyi anyagot juttassák el a panaszoshoz, amennyiben a vizsgálati jelentés véglegesítése előtt a panaszost értesítik a vizsgálók által tett előzetes érdemi megállapításokról és a vonatkozó alátámasztó bizonyíték tartalmáról, továbbá számára ésszerű lehetőséget biztosítanak észrevételei megtételére.

A jelek szerint a vizsgáló csoport valóban anélkül véglegesítette a jelentést, és juttatta el azt a hatáskörrel rendelkező főigazgatóhoz, hogy a panaszost értesítették volna az előzetes megállapításokról és a felhasznált bizonyítékról, továbbá biztosították volna számára azt a lehetőséget, hogy az ezekre vonatkozó észrevételeit megtegye. Az Ombudsman nézete szerint ez a panaszos védelemhez való jog tiszteletben tartásának elmulasztásaként, így hivatali visszasságként értelmezhető.

AZ AZORI VIZEKEN VALÓ HALÁSZAT LEHETŐSÉGE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1273/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz tárgya a 2004. január 1-jét megelőzően az „azori vizeken”, vagyis a Portugáliához tartozó Azori-szigetek körüli vizeken engedélyezett halászat mértéke. Portugáliának 1986-ban az Európai Közösségekhez való csatlakozása óta egyes átmeneti rendelkezések alkalmazandók az azori vizeken

folytatott halászatra. Ezek a rendelkezések, amelyek közül a legfontosabbakat a 685/95/EK¹⁹ és 2027/95/EK tanácsi rendeletek²⁰ határozzák meg, gyakorlatilag Portugália számára tartják fenn a jogot az azori vizeken történő halászatra.

A 2003. november 14-én hatályba lépett 1954/2003/EK tanácsi rendelet²¹ gyakorlatilag visszavonta az azori vizek használatára vonatkozóan a 685/95 és 2027/95 rendeletekben megállapított régi rendszert. A 11. cikk rendelkezik egy minden egyes tagállam és minden egyes halászterület számára a maximális évi halászati lehetőséget megállapító rendelet legkésőbb 2004. július 31-én történő elfogadásáról. Ezt a rendeletet 2004. július 19-én fogadták el, és ez 2004. augusztus 5-én lépett hatályba. A rendelet 15. cikke szerint a 685/95 és 2027/95 rendeleteket a 11. cikk szerinti rendelet hatályba lépésekor vagy 2004. augusztus 1-jén visszavonják, attól függően, hogy melyik következik be hamarabb.

Ebből adódott a kérdés, hogy a régi rendszert 2003. november 14-én, a 1954/2003 rendelet hatályba lépésekor, vagy 2004. augusztus 1-jén, a 1954/2003 rendelet 15. cikkében említett napon vonták vissza.

2004 januárjában az azori vizeken spanyol halászhajók tűntek fel. A spanyol hatóságok nézete szerint ez jogszerű, hiszen a régi rendszert 2003. november 14-én eltörölték.

Az Azori-szigetek regionális önkormányzata panaszt nyújtott be Spanyolország ellen a Bizottsághoz, amelyben azt állította, hogy a spanyol halászhajók tevékenysége sérti a 685/95 és 2027/95 rendeleteket.

A panaszos, az Európai Parlament portugál tagja, felkérte a Bizottságot az ügy tisztázására. A Bizottság végül arról tájékoztattott, hogy egyetért Spanyolországgal a 1954/2003 rendelet értelmezését illetően.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság jogi hibát követett el, és álláspontja nem következetes.

Az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy az igazgatásban a helyes igazgatási gyakorlat része a jogi hibák és következetlenségek elkerülése a nyilvános állásfoglalásokban, továbbá a felmerülő hibák elismerése és kiigazítása. Megjegyezte, hogy az idevágó szabályoknak a Bizottság által történő értelmezését arra az elvre alapozták, hogy két jogi aktus közötti ellentmondás esetén az újabb irányadó (*lex posterior derogat legi priori*). Az Ombudsman nézete szerint e jogi maxima alkalmazását két feltétel teljesülése igazolja, vagyis hogy (i) az újabb aktus összeegyeztethetetlen a régivel, és (ii) hogy a két jogszabály kapcsolatának kérdéséről a jogalkotó máshogy nem rendelkezett. Az Ombudsman megjegyezte, hogy az első feltétel jelen esetben teljesült. Az 1954/2003 rendelet azonban kifejezetten rendelkezik a 685/95 és 2027/95 rendeletek hatályon kívül helyezésének napjáról, és ez a nap nem 2003. november 14. Az Ombudsman megállapította, hogy e rendelkezés leglogikusabb értelmezése szerint a jogalkotó szándéka az volt, hogy az 1995. évi rendeletek ne azonnal, hanem csak a 11. cikk szerinti rendelet elfogadását követően vagy az elfogadáshoz szükséges időszak letelte után veszítsék hatályukat, amely utóbbi időszak végét a jogalkotó 2004. augusztus 1-jében állapította meg. Az Ombudsman megállapította, hogy ezt az értelmezést erősíti a rendelet szövegezése és felépítése, és ez megfelel a 1954/2003 rendelet 15. cikke célkitűzéseinek.

Az Ombudsman végül megállapította, hogy a Bizottság maga is megerősítette egy 2004. február 3-án benyújtott jogalkotási javaslat indokolásában, hogy a 685/95 és 2027/95 rendeleteket még nem törölték el.

Ilyen körülmények között az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság tévesen, továbbá a 2004. február 3-i indokolásban megállapított álláspontjával ellentétes módon értelmezi a 1954/2003 rendeletet.

¹⁹ A Tanács 1995. március 27-i 685/95/EK rendelete az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfelfejtések igazgatásáról (HL L 71., 1995, 5. o.)

²⁰ A Tanács 1995. június 15-i 2027/95/EK rendelete az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati gazdálkodási rendszer létrehozásáról (HL L 199., 1995, 1. o.)

²¹ A Tanács 2003. november 4-i 1954/2003/EK rendelete az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfelfejtések irányításáról, a 2847/93/EK rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK és a 2027/95/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 289., 2003, 1. o.)

DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS EGY KÍNAI SZERZŐDÉS VONATKOZÁSÁBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1368/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy német vállalkozás, egy olyan konzorcium része, amellyel a Bizottság szolgáltatási szerződést kötött két EU-szakértő, egy társigazgató és egy pénzügyi/adminisztrációs igazgató biztosításáról egy kínai környezeti projekt számára. A panaszos által alkalmazott egyik szakértőt pénzügyi/adminisztrációs igazgatónak nevezték ki, és szerződésének kiegészítését követően gyakorlatilag társigazgató-helyettes lett. A Bizottság pekingi képviselője két év múlva arról tájékoztatta a konzorciumot, hogy megszünteti a szolgáltatási szerződést, mivel a szakértő elmulasztotta kötelezettségeinek a kiegészítésben szereplő módosítás szerinti teljesítését. A panaszos hozzáférést kért a Bizottságtól a szerződés megszüntetésének alapjául szolgáló dokumentumokhoz. A Bizottság a kérést elutasította.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1049/2001 rendelettel²² való megfelelést. Azt állította továbbá, hogy a szerződés megszüntetése jogszerűtlenül történt.

A Bizottság továbbra is azt állította, hogy a dokumentumok nem tehetők közzé, mert a szakértő személyes integritását és kereskedelmi érdekeit sértenék. Hozzátette, hogy a dokumentumokat csak a bíróság rendelkezésére bocsáthatja, ilyen értelmű bírósági végzés esetén. A szerződés megszüntetésére vonatkozóan a Bizottság két alkalommal írt a konzorciumnak, amelyben arról tett panaszt, hogy a szakértő nem teljesíti új feladatait, de a helyzet nem javult.

A bizottsági akta és valamennyi bizonyíték megvizsgálását követően az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy mivel a szerződés megszüntetését illetően hivatali visszasság nem történt, a Bizottság elmulasztott ésszerű magyarázattal szolgálni a kérdéses dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítását illetően. Ezért ajánlástervezetet címzett a Bizottságnak, amelyben a panaszos kérelmének újbóli megvizsgálását kérte.

A Bizottság megállapította, hogy továbbra is meggyőződése, hogy a kérelmet megfelelő módon kezelte. Azonban a jó együttműködés szellemében újból mérlegelte az ügyet, és a 16 dokumentum közül 13-hoz részleges hozzáférést tud biztosítani egyes nevek és szerződéses adatok törlése mellett. A panaszos üdvözölte a Bizottság által tett javaslatokat, de hangsúlyozta, hogy ez még mindig kevés.

Bár az Ombudsman elismerte, hogy a Bizottság hosszú utat tett meg az Ombudsman aggályainak figyelembe vételét illetően, úgy találta, hogy a Bizottság által az ajánlástervezet végrehajtására tett intézkedések nem kielégítőek. Nézete szerint a Bizottság elmulasztott ésszerű magyarázatot adni arra, hogy miért törölte ki egyes dokumentumokból az EU társigazgatójának nevét, és miért nem biztosított legalább részleges hozzáférést a többi három dokumentumhoz. Miután arra a következtetésre jutott, hogy nem helyénvaló az Európai Parlament részére külön jelentést benyújtani, az Ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

FÉLREVEZETŐ ÁLLÍTÁS EGY KORÁBBI PANASZBEADVÁNYRA VONATKOZÓ VÉLEMÉNYBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2862/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy német nem kormányzati szervezet kérelmet nyújtott be az Európai Községek Humanitárius Segélyek Hivatalához (ECHO) egy partnerségi keretmegállapodás aláírása érdekében. A kérelmet elutasították, és az ügynek a Bizottság által történő kezelése eredményeként a panaszos 2001-ben

²²

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL L 145., 2001, 43. o.)

benyújtotta első panaszát (1702/2001/GG ügy). A panaszra vonatkozó határozatában az Ombudsman több kritikai észrevételt tett.

Az 1702/2001/GG ügyre vonatkozó véleményében a Bizottság hivatkozott a német Külügyminisztériummal folytatott levelezésére. Megállapította, hogy a Külügyminisztérium a panaszos alkalmasságára vonatkozó tájékoztatásnyújtásra való felkérésekor olyan választ küldött, amely szerint a panaszos ellen nyomozás van folyamatban, ezért nem tud ajánlással szolgálni. Később egy belső feljegyzésben az ECHO egyik alkalmazottja emlékeztetőt írt olyan értelemben, hogy a német hatóságok nem adhattak referenciát, mert nem dolgoztak a panaszossal, és így nem ismerték. A Bizottság hozzátette, hogy az ECHO és a német Külügyminisztérium közötti, a német nem kormányzati szervezetek ellenőrzésére vonatkozó folyamatos kapcsolattartás ellenére a panaszosról a német hatóságok további tájékoztatással nem szolgáltak.

2004 szeptemberében benyújtott új panaszában a panaszos a német Külügyminisztériumtól kapott tájékoztatásra hivatkozott. E tájékoztatás szerint a Külügyminisztérium nem érezte kötelezettségének az ECHO számára további tájékoztatás nyújtását, az ECHO pedig nem érdeklődött az említett eljárás helyzetéről. A panaszos ezért azt állította, hogy az ECHO saját állításai ellenére sosem próbált naprakész, releváns és bizonyíthatóan korrekt tájékoztatást szerezni erről, és nem mondott igazat az Ombudsmannak a 1702/2001/GG vonatkozó véleményében.

A Bizottság azt állította, hogy a kérdéses kijelentések nem értelmezhetők a panaszos által javasolt módon. A német Külügyminisztériumtól kapott tájékoztatás alapján a Bizottság a panaszos kérelme kezelésének felfüggesztése mellett határozott. Azt állította, hogy a Külügyminiszter további információira vár, és sosem keltett ellenkező látszatot.

Az Ombudsman megállapította, hogy a „folyamatos kapcsolattartásra” való hivatkozást a panaszos ügyében folytatott kapcsolattartásként kell értelmezni, illetve a Bizottság a jelek szerint nem vitatta, hogy ilyen kapcsolattartás történt a belső feljegyzésben leírtakat követően. Emellett nehezen érthetőnek vélte, hogy milyen döntő válaszra lehet számítani egy olyan intézménytől, amely közölte, hogy nem ismeri a panaszost.

Az Ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság állítása, amely szerint a német hatóságok a folyamatos kapcsolattartás ellenére nem nyújtottak további tájékoztatást, félrevezető. Kritikai észrevételt tett. Azonban megállapította, hogy nincs elég bizonyíték annak igazolására, hogy a kijelentés szándékos hazugság. A panaszos további állításait illetően nem állapított meg hivatali visszásságot.

EGY MAGÁNVÁLLALKOZÁS ELLENI PANASZ KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3622/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy Franciaországban élő német állampolgár a francia Tele 2 távközlési vállalkozás szolgáltatásait használta. Számláját német bankszámlájáról átutalási megbízással kívánta kifizetni. A Tele 2 azonban elmulasztotta számára az ilyen tranzakció végrehajtásához szükséges információkat, vagyis az IBAN-kódot (nemzetközi bankszámlaszám) és a BIC-kódot (bankazonosító kód) rendelkezésre bocsátani. Mivel a Tele 2 magatartása az EU belső piaci szabályainak megsértését képezi, a panaszos panaszt nyújtott be a Tele 2 ellen a Bizottsághoz.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta panaszának megfelelő kezelését.

Az ügy tartalmi vonatkozásait illetően a Bizottság azt állította, hogy a Tele 2 nem sértette meg a vonatkozó rendeletet, mivel az semmilyen módon nem kötelez arra egy vállalkozást, hogy egyedi kifizetési eszközt fogadjon el. Mindössze a nemzeti és a határon átnyúló fizetőeszközök közötti megkülönböztetésmentesség elvéről rendelkezik. Mivel a Tele 2 nem határon átnyúló számlázást végzett, joga volt a panaszos számára nemzetközi banki koordinátáinak megadását megtagadni. A Bizottság megállapította, hogy jelenleg határon átnyúló alapon az EU-ban nincs átutalási megbízás.

Hozzátette, hogy jelenleg egy egységes kifizetési térség létrehozásán dolgozik, amelynek része lenne egy páneurópai átutalási megbízási rendszer is, amelynek céljából irányelvre irányuló javaslatot tett 2005-ben.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság arra vonatkozó következtetése, hogy a Tele 2 nem sértette meg a közösségi jogot, ésszerű. Sajnálatosnak ítélte, hogy átutalási megbízási rendszer nem létezik az EU-ban határon átnyúló alapon, de tudomásul vette, hogy a Bizottság e helyzetnek a közeljövőben történő megváltoztatására intézkedéseket jelentett be.

Az eljárási szempontokat illetően azonban az Ombudsman megállapította, hogy semmi sem utal arra, hogy a jogsértési panaszok kezelésére vonatkozó eljárási garanciákat ez ügyben tiszteletben tartották. Az Európai Parlamentnek és az Európai Ombudsmannak címzett, a panaszossal a közösségi jog megsértése vonatkozásában folytatott kapcsolattartásról szóló 2002. évi bizottsági közlemény²³ arról rendelkezik, hogy a magánvállalkozások magatartásáról panaszt tevő leveleket nem panaszként kell nyilvántartásba venni, hanem amennyiben a Bizottság úgy határoz, hogy nem panaszként vesz nyilvántartásba egy levelet, a küldő felet ennek megfelelően kell tájékoztatni. Az Ombudsman megjegyezte, hogy semmi nem utal arra, hogy az adott esetben ez történt volna. Emellett az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság részéről az lett volna a helyes igazgatási gyakorlat, ha tájékoztatja a panaszost a francia hatóságoknál a Tele 2 magatartására vonatkozóan végzett vizsgálatáról. Azonban a jelek szerint ilyen tájékoztatás nem történt azt megelőzően, hogy a panaszos az Ombudsmanhoz fordult. Az Ombudsman ezért kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

PROFITORIENTÁLT INTÉZMÉNYEK TÁMOGATHATÓSÁGÁNAK HIÁNYA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2673/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszost arról tájékoztatta a Bizottság, hogy csoportja nem felel meg egy, a nyilvánosság számára az EU-bővítésre vonatkozó tájékoztatásra irányuló EU-program támogathatósági kritériumainak, mivel a profitorientált intézményeknek az ilyen programokból való kizárása régóta tartó igazgatási gyakorlat. Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság gyakorlata nem helytálló.

A Bizottság kifejtette, hogy a profitorientált intézmények kizárása nem „igazgatási gyakorlat” kérdése, hanem egyedi megfontolásokon alapul. Először is az EU pénzügyi támogatása nem eredményezhet profitot a kedvezményezettek számára. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a profit kockázata nagyobb a profitorientált magánintézmények, mint a civil társadalmi szereplők esetében, mely utóbbiakat a Bizottság nem tekint profitorientált intézményeknek. Másodszor a civil társadalom multiplikátor hatással járhat, amelyet az érintett program esetében hasznosnak ítélték. Az EU-bővítéssel kapcsolatosan a köz érdekében dolgozó civil társadalmi szereplők által nyújtott tájékoztatás ezért hitelesebb a polgárok számára, mint a profitorientált intézmények által nyújtott tájékoztatás.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy az EU intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az ajánlati felhívásokra vonatkozóan a kiválasztási kritériumok és más feltételek megállapításában. Az Ombudsman azonban megvizsgálhatja, hogy az intézmények mérlegelési jogkörük korlátait nem lépték-e túl.

A Bizottság arra vonatkozó első megállapítására tekintettel, hogy a profitorientált intézmények esetében nagyobb a kockázata a profit keletkezésének, az Ombudsman először arra mutatott rá, hogy a Bizottság részéről jogszerű olyan döntést hozni, hogy a program nem járhat profittal az EU-finanszírozás kedvezményezettjei számára. Az Ombudsman megjegyezte azonban, hogy e célkitűzést feltételezhetően a releváns támogatási megállapodások kifejezett rendelkezése útján is el lehet érni. A Bizottság aggályait ezért láthatólag arra a feltételezésre alapozták, hogy a profitorientált intézmények kisebb valószínűséggel tartják be a támogatási megállapodás feltételeit, mint a civil társadalmi

²³

HL C 244., 2002, 5. o.

szereplők. Az Ombudsman kételyeinek adott hangot azt illetően, hogy ilyen feltételezésnek van-e alapja. Azonban a második és a harmadik megállapítás tekintetében az Ombudsman nem ítélte szükségesnek a kérdés további vizsgálatát.

A Bizottság második és harmadik megállapítása lényegében a programnak a köz érdekében dolgozó civil társadalmi szereplőkre való összpontosításából származó lehetséges előnyökre vonatkozott. A jelek szerint nem ésszerűtlen, hogy a Bizottság úgy ítélje meg, hogy ezeket az előnyöket leginkább a civil társadalom szereplőire való összpontosítással lehet biztosítani. Az Ombudsman nézete szerint a panaszos ezért nem bizonyította azt, hogy a Bizottság átlépte a hivatali visszasság határait, amikor az adott ajánlati felhívásból kizárta a profitorientált intézményeket. Az Ombudsman ezért nem állapított meg hivatali visszasságot.

Az Ombudsman emellett kritikai észrevételt tett arra vonatkozóan, hogy a panaszos és más kérelmezők által az ajánlati felhívásra küldött ajánlat kézhezvételét a Bizottság elmulasztotta megerősíteni.

3.4.4 Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF)

VIZSGÁLAT VÁRHATÓ IDŐTARTAMÁRA VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁSNAK AZ OLAF ÁLTAL TÖRTÉNŐ ELMULASZTÁSA

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) ellen benyújtott 140/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy tisztviselő panaszt tett az OLAF ellen az őt foglalkoztató közösségi szervnél tapasztalható gyanítható jogellenes tevékenységekre vonatkozóan, az OLAF részére benyújtott tájékoztatás kezelése miatt. A panaszos többek között azt állította, hogy az OLAF-tól a panasza kivizsgálásához szükséges idő alatt nem kapott tájékoztatást. Az akkor hatályos vonatkozó rendelkezés azt a „feljelentési” feltételt tartalmazta, hogy a tisztviselő „ésszerű időt kell, hogy hagyjon [az OLAF] vagy a Bizottság számára a megfelelő intézkedések megtételére”, mielőtt a tisztviselő az állítólagos visszaélésekről tájékoztathatja egyes közösségi intézmények vezetőit. Emellett az „ésszerű időt” úgy definiálta, hogy „adott esetben a hivatal vagy a Bizottság által a vizsgálatok elvégzéséhez szükségesnek talált időszak”, és arról rendelkezett, hogy „[a] tisztviselőt vagy alkalmazottat megfelelően tájékoztatni kell”.

Az OLAF lényegében úgy érvelt, hogy nem ez a rendelkezés irányadó, mivel a panaszos nem állította azt, hogy hátrányt szenvedett az információk Bizottságon vagy OLAF-on kívül történő közzététele miatt. Megállapította továbbá, hogy még ha a rendelkezés alkalmazható is lenne, ezt az ügyben teljes mértékben tiszteletben tartották, mivel a panaszos sosem jelezte, hogy véleménye szerint az ésszerű idő letelt.

Az Ombudsman megállapította, hogy: (i) a kérdéses rendelkezés célja az, hogy az érintett tisztviselő megtudhassa, hogy közzéteheti-e az információt a Bizottságon vagy az OLAF-on kívül hátrányos következmények nélkül; (ii) a rendelkezés nem szabja előfeltételül az érintett tisztviselő által elszenvedett hátrányos következményeket vagy általa az ésszerű időre vonatkozóan információ kérdését; és (iii) a rendelkezés egyértelműen az OLAF kötelességévé teszi, hogy a tisztviselő számára minden esetben tájékoztatást adjanak a „feljelentés” ügyében folytatott nyomozás várható lezárásáig tartó időtartamról. Emlékeztetve arra, hogy a közösségi jogszabályok értelmére és értelmezésére vonatkozóan a Bíróság a legfelsőbb szintű hatóság, az Ombudsman kritikai észrevételt tett az ügy OLAF által történő kezelésére vonatkozóan.

Megjegyzés

A módosított személyzeti szabályzat (2004) egyedi szabályokat tartalmaz a kérdésre vonatkozóan (II. cím, „A tisztviselők jogai és kötelezettségei”).

3.4.5 Az Európai Beruházási Bank

EGY ÁLLÁSRA JELENTKEZŐVEL E-MAILBEN FOLYTATOTT LEVELEZÉS

Az Európai Beruházási Bank ellen benyújtott 1700/2004/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszost kiválasztási eljárás során felvették az Európai Beruházási Bank listájára. A panaszos 2002. május 30-án e-mailben érdeklődött arról, hogy mikor kezdhet dolgozni az EBB-nél. Az EBB személyzeti osztályának vezetője ugyanazon a napon két e-mailt küldött a panaszosnak. Az elsőben ezt írta „Teljesen elment az esze”, és megjegyezte, hogy a panaszos több mint 18 osztályvezetőnek küldte el jelentkezését. A második e-mailben azt tanácsolta, hogy a panaszos ne írjon több e-mailt. Majd a következő kijelentést tette: „Hálás lennék, ha tartózkodna az ilyen lépésektől, amelyek nem szolgálnak jelentkezése javára.”

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos elsősorban azt állította, hogy az EBB személyzeti osztályvezetője sértő és megfélemlítő módon viselkedett vele szemben két 2002. május 30-i e-mailjében.

Az EBB kifejtette, hogy a két e-mail közül az első tévedésből küldték a panaszosnak, és hogy az EBB komolyan sajnálatát fejezi ki ennek tartalma miatt. A második e-mailt illetően nem volt szó a panaszos megfélemlítéséről. Az osztályvezető ezt az e-mailt azzal a szándékkal küldte, hogy a panaszos számára támogatást nyújtson azáltal, hogy azt a tanácsot adja neki, hogy a foglalkoztatása esélyeire vonatkozóan az EBB gyakori megkeresése veszélyeztetheti esélyeit.

Az Ombudsman megállapította, hogy az első e-mail nyelvezete egyértelműen helytelennek minősülne, ha szándékosan küldik meg a panaszosnak. Mivel az EBB magyarázata szerint az e-mailt tévedésből küldték a panaszosnak, az Ombudsman megállapította, hogy a panasz ezen vonatkozását illetően további vizsgálat nem indokolt.

Az Ombudsman megállapította, hogy az EBB 2002. május 30-i második e-mailje kapcsolatot teremt a panaszos e-mailje és jelentkezése között, vagyis azt, hogy ez utóbbit elutasíthatják, ha további információkért e-maileket küld. Az Ombudsman rámutatott arra, hogy a panaszosnak a jelentkezésére vonatkozó tájékoztatáskérés megválaszolásakor olyan szövegezéssel, amely az átlagolvasó számára fenyegetést sugall, az EBB elmulasztotta tiszteletben tartani a helyes hivatali magatartás európai kódexe 11. cikkét és 12. cikke (1) bekezdését. Az Ombudsman ezért kritikai észrevételt tett.

INFORMÁCIÓHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS IRÁNTI KÉRELEMNEK AZ EBB ÁLTAL TÖRTÉNŐ KEZELÉSE

Az Európai Beruházási Bank ellen benyújtott 3442/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos tájékoztatást kért olyan kölcsönökre vonatkozóan, amelyeket az Európai Beruházási Bank (EBB) közvetítő bankokon keresztül, megújuló energiaprojektekkel foglalkozó kis- és középvállalkozások rendelkezésére bocsátott. Azt állította, hogy az EBB tévesen utasította el kérelmét. Az EBB magyarázatot adott azon politikájára, miszerint „[A] globális kölcsönök kiosztására vonatkozó részletes tájékoztatás rendelkezésre bocsátása a közvetítő bank hatásköre (...). Kérésre az EBB összesített adatokkal szolgál a globális kölcsönfinanszírozásról, ideértve az országos és ágazati lebontásokat is.” Az EBB szerint ezt a gyakorlatot arra a megállapításra alapozták, hogy a végső kedvezményezettek a közvetítő bankkal kötnek szerződést, nem az EBB-vel, és az EBB nem tehet közzé olyan információt, amely a közvetítő bank és a végső kedvezményezett közötti bizalmas viszonyra vonatkozik. Az EBB-nek a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló szabályzatában

foglalt vonatkozó kivétel alapján ez a megállapítás jogszerű. Az Ombudsman ezért nem állapított meg hivatali visszásságot.

A panaszos azt is állította, hogy az EBB késedelmesen válaszolta meg a fent említett információhoz való hozzáférés elutasítására vonatkozó panaszát. Az EBB közölte, hogy a panaszos panaszának bonyolultsága miatt addig kellett várnia, míg valamennyi szakértő alkalmazottjával nem folytatott teljes körű konzultációt.

Az állítás értékelésekor az Ombudsman rámutatott, hogy a helyes igazgatási gyakorlat szerint ésszerű időn belül, de legalábbis az érintett intézmény által megállapított határidő lejártáig válaszolni kell a panaszokra. Az adott esetben az EBB által saját helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatában megállapított határidő két hónap volt. Az Ombudsmant nem győzte meg az EBB által a késedelmes válasza adott magyarázat, mivel nem értette, hogy az EBB miért tekinti „bonyolultnak” az adott kérdést saját helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzata értelmében. Az Ombudsman ezért megállapította, hogy a panaszos 2004. július 9-i panaszának az EBB által a saját helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatában megállapított két hónapos határidőn belül történő megválaszolásának elmulasztása hivatali visszásságnak minősül, és ezért kritikai észrevételt tett.

3.5 AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK

3.5.1 Az Európai Bizottság

GYAKORNOKI PROGRAMBAN MEGÁLLAPÍTOTT KORHATÁR

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2107/2002/(BB)PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz tárgya a Bizottság munkahelyi gyakornoki rendszeréről szóló szabályokkal volt kapcsolatos, amelyek kifejezetten 30 éves korhatárt szabnak meg. A panaszos azt állította, hogy a korhatár életkor szerinti megkülönböztetésnek minősül, és ellentétes az Európai Unió Alapjogi Chartájával.

Az alapjogi charta 21. cikke szerint „Tilos minden megkülönböztetés, így különösen a [...] kor [...] alapján történő megkülönböztetés”. Az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a különböző elbánás megkülönböztetőnek minősül, ha azt objektív indokok nem támasztják alá.

A Bizottság azt állította, hogy a 30 éves korhatár egyértelműen indokolt, mivel a Bizottság munkahelyi gyakornoki programjának címzettjei pályájuk elején tartó fiatalok, és ezért a korhatár nem megkülönböztető, ami így összhangban van az alapjogi charta 21. cikkével.

A Bizottság érveinek gondos megvizsgálását követően az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a gyakornoki program korhatára indokolatlan megkülönböztetés. Ezért ajánlástervezetet nyújtott be a Bizottságnak 2004. június 15-én, amelynek értelmében a korhatárt el kellene törölni.

A Bizottság 2005. március 29-én arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy új szabályokat fogadott el gyakornoki programjára vonatkozóan, és ezekben már nem szerepel korhatár. A szabályok 2005. március 1-jétől alkalmazandók.

Vizsgálatai alapján az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság elfogadta az Ombudsman ajánlástervezetét, és a Bizottság által tett intézkedés kielégítő. Az Ombudsman ezért lezárta az ügyet.

Az Ombudsman megállapította továbbá, hogy számos más közösségi intézmény és szerv alkalmaz korhatárt gyakornoki programjaiban. Az Ombudsman ezért közölte, hogy hivatalból vizsgálatot indít ezekkel a programokkal kapcsolatosan.

PÉNZÜGYI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS ELTÖRLÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 2111/2002/MF (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos egy projektet nyújtott be a Bizottság franciaországi képviselőjének az EU bővítésével kapcsolatos kommunikációs stratégiákra vonatkozóan. A projekt három sajtólátogatásból állt. A Bizottság 2001 novemberében pénzügyi kötelezettségvállalást tett a panaszos projektjének a három látogatásra 94 854 euróval történő társfinanszírozására. Azonban négy héttel a projekt befejező része, azaz a harmadik sajtólátogatás előtt a Bizottság franciaországi képviselője a kötelezettségvállalás törlése mellett döntött.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt követelte, hogy költségeinek megtérítését és az okozott kár miatti kártérítést megkapja.

A Bizottság azt állította, hogy a kérdéses határozat nem jelentette a szerződéses kötelezettség egyoldalú felmondását, illetve részéről nincs jogi kötelezettsége a panaszos felé. Ennek eredményeként nem lehet szó elszenvedett kárról.

Az Ombudsman emlékeztetett a helyes hivatali magatartás európai kódexe 10. cikkére. Megállapította, hogy a panaszost úgy tájékoztatták, hogy a projektet jóváhagyták, és a megállapított költségeket fedezik. Emellett megjegyezte, hogy a Bizottság pénzügyi hozzájárulást eszközölt az első két sajtólátogatáshoz. Az Ombudsman megállapította, hogy ilyen körülmények között a panaszos ésszerűen elvárhatja, hogy a Bizottság pénzügyi hozzájárulást eszközöljön az utolsó sajtólátogatás tekintetében.

Az Ombudsman békés megoldásra tett javaslatot, amelyben javasolta, hogy a Bizottság tegyen intézkedéseket annak a lehető legteljesebb mértékben történő biztosítására, hogy a panaszos ugyanolyan helyzetbe kerüljön, mintha nem történt volna hivatali visszásság. Ez a pénzügyi kártérítésre vonatkozó ésszerű ajánlatot is magában foglalhatja.

A Bizottság arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy a javaslat elfogadása mellett döntött. A panaszos azonban megjegyezte, hogy kötelezettségvállalása ellenére a Bizottság nem kereste meg. Az Ombudsman ezért ajánlástervezetet tett, amelyben sürgette a Bizottságot a panaszos haladéktalan megkeresésére olyan méltányos megoldás érdekében, amelynek része kell legyen a kártérítésre vonatkozó ésszerű ajánlat is.

A Bizottság végül beleegyezett abba, hogy 56 000 euró kártérítést fizet a panaszosnak, amely a panaszos számára kielégítő megoldást jelentett. Az Ombudsman ezért az ügyet lezárta.

TANULÓK KIVÁLASZTÁSA AZ EURÓPAI ISKOLÁKBA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1435/2003/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszosok fiának a brüsszeli Ixelles európai iskola angol nyelvű tagozatába történő felvételét kérte a 2003/2004 tanévre, de a kérelmet elutasították. Az Ombudsmannak benyújtott panaszukban a panaszosok azt állították, hogy nem kapták meg az elutasító határozat indoklását, és követelték, hogy ezt a határozatot semmisítsék meg.

A Bizottság közölte, hogy a tanulóknak az európai iskolákba történő felvételére vonatkozó szabályokat jóváhagyta az igazgatótanács, amely úgy határozott, hogy „az európai iskolák (óvoda, általános iskola és középiskola) egy nyelvi tagozatába történő felvételtől szabály szerint a tanuló fő nyelve

alapján döntenek”. A panaszosok esetében a családban beszélt nyelvek az olasz és a spanyol voltak. A panaszosok fiának joga volt egy európai iskolába való felvételhez, de nem feltétlenül a szülők által választott nyelvi tagozatba.

Az Ombudsman megállapította, hogy a panaszosoknak 2003. szeptember 25-én az Ixelles európai iskola igazgatója által küldött levél mindazokra a nyelvekre vonatkozott, amelyeket szerinte a panaszosok fiai elsősorban beszéltek, vagyis a spanyolra és az olaszra, illetve az angol nyelvi tagozat helyhiányára is hivatkozott. Így a határozatot a jelek szerint mindkét szempontra alapozták. Azonban ha egy bizonyos nyelvi tagozatba történő felvétel a tanuló által elsődlegesen beszélt nyelvektől függ, nemigen érthető, miért említette az igazgató az angol nyelvű tagozat helyhiányát is, ha egyszer ez a nyelv az igazgató szerint nem szerepelt a panaszosok fia által elsősorban beszélt nyelvek között. Ha azonban egy adott nyelvi tagozatba való felvétel az adott tagozat szabad létszámától függ, nehezen érthető, hogy az igazgató miért hivatkozott a panaszosok fia által elsősorban beszélt nyelvekre is. Az Ombudsman ezért megállapította, hogy az Ixelles európai iskola igazgatójának levele nem elég egyértelmű ahhoz, hogy a panaszosok megérthessék fiuknak az angol nyelvű tagozatba történő felvételét elutasító határozat indokait. Ez a tanulók kiválasztási eljárásában az átláthatóság hiányát és így hivatali visszasságot eredményezett.

Az Ombudsman ajánlástervezetet címzett a Bizottságnak, amely szerint a Bizottságnak meg kell kísérelnie, hogy a tanulóknak az európai iskolák nyelvi tagozataiba történő felvételére vonatkozó szabályokat egyértelművé tegye.

Részletes véleményében a Bizottság arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy az igazgatótanács döntése szerint a felügyelőbizottságnak meg kell vizsgálnia az európai iskolák nyelvi tagozatainak általános felépítését. A Bizottság közölte továbbá, hogy időközben az európai iskolák főtítkárától kérte a tanulók felvételi kritériumainak egyértelművé tételét. A helyes irányítás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság az európai iskolák rendszerében történő előmozdítása érdekében a Bizottság széles körű konzultációt kezdett az európai iskolák fejlesztéséről, amely 2005. június 30-ig tart.

A panaszosok arról tájékoztatták az Ombudsman szolgálatait, hogy kielégítő számukra a Bizottság részletes véleménye, és fiukat a 2005/2006. tanévre felvették az angol nyelvű tagozatba. Az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság elfogadta az ajánlástervezetet, és a Bizottság által tett intézkedések kielégítőek. Az Ombudsman ezért az ügyet lezárta.

EGY TAGÁLLAMI EREDETŰ DOKUMENTUMHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS TÚLZOTT KÖLTSÉGVETÉSI HIÁNYRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 116/2005/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, az Európai Parlament tagja, hozzáférést kért a Bizottságtól Portugália akkori pénzügyminisztériuma által a túlzott költségvetési hiányra vonatkozó eljárás keretében 2004 márciusában a Bizottságnak küldött levélhez. A Bizottság az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1049/2001 rendelet²⁴ 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának negyedik francia bekezdése alapján olyan alapon utasította el a kérelmet, hogy a levél közzététele sértené a közérdek védelmét az érintett tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája tekintetében.

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság a fenti kivételt túl tágan értelmezte, és követelte, hogy biztosítsanak számára hozzáférést a dokumentumhoz.

A Bizottság megállapította, hogy a levél közzététele kedvezőtlenül hatna a portugál kormány gazdasági és pénzügyi politikájára. Közölte továbbá, hogy mivel véleménye szerint ez a kivétel

²⁴

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001, 43. o.)

kizárta, hogy közzétegye a kérdéses levelet, a panaszos kérelmének elutasítását megelőzően nem konzultált a portugál hatóságokkal.

Az Ombudsman ezt követően írt az Európai Unió portugáliai állandó képviselőjének, amelyben a portugál hatóságok álláspontját kérte azt illetően, hogy a kérdéses levél közzététele hátrányosan befolyásolja-e a portugál kormány gazdasági és pénzügyi politikáját. Válaszukban a portugál hatóságok azt az álláspontot foglalták el, hogy a kérdéses levél nem tartalmazott olyan elemeket, amelyek Portugália gazdasági és pénzügyi politikáját befolyásolhatják, és ezért ezt a panaszos rendelkezésére lehet bocsátani.

Az Ombudsman továbbította a portugál hatóságok levelét a Bizottságnak, és kérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa arról, kész-e a kérdéses levelet rendelkezésre bocsátani. Mivel a Bizottság elmulasztott az előírt határidőn belül válaszolni, az Ombudsman ajánlástervezetet készített olyan értelemben, hogy a Bizottság a kérdéses dokumentum rendelkezésre bocsátására vonatkozó elutasítását felülvizsgálja.

Rögtön az ajánlástervezet elkészítését követően választ kapott az Ombudsman a Bizottságtól korábbi kérésére. A Bizottság válaszában beleegyezett abba, hogy a panaszos rendelkezésére bocsátja a kérdéses dokumentumot, és annak egy példányát mellékelte. A Bizottság bocsánatot kért továbbá az Ombudsmannak adott válaszána késedelme miatt.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság válasza lényegében ajánlástervezete elfogadását jelenti, és az a végrehajtásra kielégítő intézkedéseket tartalmaz.

3.5.2 Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF)

SAJTÓKÖZLEMÉNYBEN NYÚJTOTT FÉLREVEZETŐ TÁJÉKOZTATÁS

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) ellen benyújtott 3446/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, aki a *Stern* német hetilap brüsszeli tudósítója, számos panaszt tett az Ombudsmannak az OLAF ellen. A 1840/2002/GG ügy az OLAF olyan értelmű vádjaira vonatkozott, amelyek szerint bizalmas OLAF-dokumentumokat használt fel a panaszos két újságcikkhez, és ezeket megvesztegetés útján szerezte. Egy vizsgálatot követően az Ombudsman kritikai észrevételt tett az ügyben (lásd az Ombudsman 2004. évi éves jelentését). A 2485/2004/GG ügy (lásd alább, 3.7.3. szakasz) az OLAF által a 1840/2002/GG ügyben folytatott vizsgálat során az Ombudsmannak címzett beadványokban szereplő nem helytálló és félrevezető információkra vonatkozott.

A jelenlegi ügy tárgya egy 2004. júniusi újságcikk, amelyet az OLAF a weboldalán tett közzé, és amely a *Süddeutsche Zeitung*-ban és az *EUobserver*-ben a panaszos és az OLAF közötti konfliktusról szereplő újságcikkekre hivatkozott. A panaszos azt állította, hogy ezen cikkek jelentésüket eltorzító és célzatos módon való idézésével az OLAF elmulasztott objektív és elfogulatlan módon viselkedni. Kérését követően az OLAF megváltoztatta az érintett szövegrészt. A panaszos azonban úgy ítélte meg, hogy mindez továbbra is félrevezető. Azt követelte, hogy az OLAF haladéktalanul vonja vissza vagy korrigálja a szöveget.

Az Ombudsman megállapította, hogy az OLAF szövege egyértelműen arra utalt, hogy a Bizottság korábbi szövivője megerősítette a panaszos elleni vádjait. Azonban a *Süddeutsche Zeitung*-ban megjelent cikk szerint a szövivő állításait megszürtte és visszafogta. Ezért az Ombudsman megállapította, hogy az OLAF szövege félrevezető.

Az OLAF sajtóközleményében megemlítették, hogy a helyettes szövivő közölte az *EUobserver*-rel, hogy indokolatlannak tartja a *Süddeutsche Zeitung*-ban megjelent cikkel kapcsolatos jogi figyelmeztetést. Azonban mivel az OLAF nem tette közzé helytállóan a cikk tartalmát, az Ombudsman megállapította,

hogy a szóvivő állításának értelmét eltorzították. Ajánlástervezetében ezért kérte az OLAF-ot a sajtóközleményében található információk felülvizsgálatára és helyesbítésére.

Az OLAF válaszában három lehetőséget javasolt az Ombudsman ajánlástervezetének végrehajtására: (i) a sajtóközlemény két bekezdésének kihagyása; (ii) egy bekezdés módosítása vagy (iii) weboldaláról valamennyi sajtóközlemény eltávolítása és a szolgáltatás megszüntetése. Az Ombudsman tájékoztatta az OLAF-ot arról, hogy az első két lehetőség megoldhatja a problémát, és a panaszos a második lehetőséget teljesen megfelelőnek tartja. Az OLAF ezt követően megváltoztatta a kérdéses bekezdés szövegezését, és a panaszos elismerte, hogy az OLAF megtette a szükséges helyesbítéseket.

Tudomásul véve a panaszos OLAF-fal szembeni további kritikáit, az Ombudsman mégis arra az álláspontra helyezkedett, hogy az OLAF elfogadta az ajánlástervezetet, és az ezek végrehajtására tett intézkedések kielégítőek. Ezért lezárta az ügyet.

3.6 EGYÉB OKOK MIATT LEZÁRT ÜGYEK

3.6.1 Az Európai Bizottság

NYUGDÍJÁTVITELRŐL SZÓLÓ, 226. CIKK SZERINTI PANASZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1423/2004/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, az Európai Parlament szerződéses alkalmazottja, korábban nyugdíjjogosultságot szerzett Franciaországban a mezőgazdasági ágazatban folytatott munkája révén. Sikertelenül próbálta nyugdíjjogosultságát a személyzeti szabállyal összhangban átvinni a közösségi nyugdíjrendszerbe. Ekkor a Bizottságnál a 226. cikk szerinti panaszt tett Franciaország ellen.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta a 226. cikk szerinti panaszát megfelelően kezelni.

A Bizottság kifejtette, hogy a francia Szociális Minisztérium beleegyezésével egy francia nyugdíjhatóság vizsgálja a nyugdíjjogosultság átvitelének lehetőségét tekintet nélkül arra, hogy Franciaország ratifikálta-e a nyugdíjjogosultságok átviteléről külön megállapodást. Azt tanácsolta a panaszosnak, hogy vegye fel a kapcsolatot munkaadójával (vagyis a Parlamenttel), és kérje fel arra, hogy küldjön indoklással ellátott emlékeztetőt a hatáskörrel rendelkező francia nyugdíjhatóság részére. A Bizottság megállapította, hogy az adott helyzetben nem helyénvaló az ügyet a Bíróság elé vinni. Azonban ha rövid távon nincs eredmény, a Bizottság felülvizsgálja álláspontját, és a Bíróság elé viszi az ügye. A Bizottság ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant a francia nyugdíjhatóság válaszáról, amelyben az közölte, hogy az általános rendszerhez elfogadotthoz hasonló rendelkezések fogadhatók el a mezőgazdasági alkalmazottak tekintetében, és az e célból küldött kéréseket felülvizsgálják.

A Bizottság által a közösségi joggal való megfelelés érdekében, ez ügyben folytatott tevékenységére vonatkozó rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság nem lépte túl a „Szerződés őre”-ként meglévő joghatósági szerepének korlátait. Az Ombudsman hasznosnak ítélte, hogy további észrevételt tegyen, amelyben rámutatott arra, hogy úgy értelmezi, hogy a Bizottság elkötelezett olyan megoldás megtalálása mellett, amely lehetővé tenné a panaszos számára, hogy éljen az Európai Közösségek tisztviselőjeként meglévő jogaival.

A 226. CIKK SZERINTI PANASZ EGY NEMZETI LEGFELSŐ BÍRÓSÁG ELŐTT LÉVŐ ÜGYBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3254/2004/(OV)ID panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Ombudsmannak benyújtott panaszban azt állították, hogy a Bizottság nem kezelte megfelelően a panaszos 226. cikk szerinti panaszát, amelynek tárgya az volt, hogy a görög hatóságok nem ismerik el őt vegyész-mérnöként az Egyesült Királyságban anyagmérnöként szerzett szakképesítése alapján. A panaszos azt állította különösen, hogy a Bizottság az ügyben helytelenül értelmezte és alkalmazta a 89/48/EGK irányelvet²⁵ és az EK-Szerződés 43. és 47. cikkét.

Az Ombudsman a panaszra vonatkozóan folytatott vizsgálat elindításáról döntve megvizsgálta, hogy a panasz érdemi vizsgálata során egy közösségi vagy nemzeti bíróság előtt indított per jogi vagy érdemi vonatkozásainak vizsgálata is felmerül-e. Ez annál is fontosabb, mivel a panasz a nemzeti jog értelmezésére és alkalmazására vonatkozó kérdéseket is érint, és a nemzeti bíróságok az Ombudsmannál alkalmasabbak ilyen kérdések kivizsgálására.

A panasz, a panaszosnak a Bizottság véleményével kapcsolatos megfigyelései és a panaszos által a görög Államtanács (a legfelső közigazgatási bíróság) előtt 2004 szeptemberében benyújtott megsemmisítésre irányuló kereset gondos vizsgálatát követően az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos állításainak vizsgálata magában foglalja a panaszosnak a görög Államtanács előtt folyó perével kapcsolatos kérdések alapos vizsgálatát is, ideértve többek között a „polimertudományra és –technológiára szakosodott anyagmérnök” szakmai tevékenységeinek görögországi szabályozására vonatkozó görög jogszabályok értelmezését és alkalmazását, továbbá ezen tevékenységeknek a tagállami szabályozás szerinti vegyész-mérnöki szakma tevékenységeivel való viszonyát. Az adott körülmények között az Ombudsman megállapította, hogy a panasz további vizsgálata és mérlegelése indokolatlan, mivel lényegében megkettőzné a panaszos által a görög Államtanács előtt indított bírósági eljárást.

Az Ombudsman azonban kifejtette, hogy a panaszos milyen módon újíthatja meg az Ombudsmannak benyújtott panaszát a nemzeti bírósági eljárás lezárását követően.

KÖZKÖNYVTÁRAKBÓL TÖRTÉNŐ INGYENES KÖNYVKÖLCSONZÉS

Az egyesített 3452/2004/JMA és további panaszokról szóló határozat összefoglalása

Az Ombudsman számos panaszt kapott a Spanyolország ellen a bérleti jogról és a kölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos egyes jogokról szóló 92/100 irányelv²⁶ végrehajtásával kapcsolatos jogsértési eljárás megindításáról szóló bizottsági határozattal kapcsolatosan.

A panaszosok szerint a Bizottság azon a nézeten van, hogy a spanyol közkönyvtárak azon gyakorlata, hogy ingyenesen kölcsönöznek könyveket, ellentétes az említett irányelvvel. Azt állították, hogy az irányelvnek a Bizottság által történő értelmezése és az azt követően Spanyolország elleni jogsértési eljárás megindítására vonatkozóan hozott határozata a közkönyvtárak mint alapvető közszolgáltatás létét fenyegetik, és ellentétesek a polgároknak a kultúrához való hozzáférés tekintetében meglévő alapvető jogaival.

Az ügy kivizsgálásának részeként az Ombudsman tájékoztatást kért az európai ombudsmanok hálózatának nemzeti és regionális tagjaitól. A hálózattól kapott válaszok alapján kiderült, hogy számos tagállam megfelelően végre tudta hajtani a 92/100 irányelvet anélkül, hogy a magánszemélyeknek a közkönyvtárakban való könyvkölcsönzésért fizetniük kellene.

25

A Tanács 1988. december 21-i 89/48/EGK irányelve a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről (HL L 19., 1989. 16. o.)

26

A Tanács 1992. november 19-i 92/100/EGK irányelve a bérleti jogról és a kölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos egyes jogokról (HL L 346., 1992. 61. o.)

A Bizottság kifejtette, hogy nem azért indította meg a jogsértési eljárást, mert a spanyolországi közkönyvtárak ingyenesen kölcsönzik a könyveket, hanem mert a spanyol hatóságok elmulasztották azt biztosítani, hogy a szerzőket műveiknek közkönyvtárakból való kikölcsönzése tekintetében honorálják. A 92/100 irányelvben megállapított szerzői és kapcsolódó jogok tiszteletben tartása, illetve az ezekből származó díjazás nem azt jelenti, hogy a kölcsönzők többé nem kölcsönözhetnek ingyenesen, sem pedig hogy a könyvtáraknak további díjakat kell fizetniük. A legtöbb tagállamban ezt a díjazást a megfelelő állami hatóságok finanszírozzák. A Bizottság tájékoztatta továbbá az Ombudsmant, hogy az ügyet a Bíróság elé utalta (C-36/05 ügy).

A Bíróság előtti eljárás alapján az Ombudsman lezárta az ügy vizsgálatát. Hangsúlyozta, hogy vizsgálata, és különösen a nemzeti ombudsmanokkal folytatott együttműködés hozzájárult ahhoz, hogy a panaszosok számára megvilágítsa a Bizottság intézkedéseinek okait és az irányelv megfelelő végrehajtásának lehetőségeit.

3.7 KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGYEK

3.7.1 Az Európai Unió Tanácsa

A ZÁRT AJTÓK MÖGÖTTI JOGALKOTÁS ÉRDEMI INDOKLÁSÁNAK ELMULASZTÁSA

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 2395/2003/GG panaszt követő külön jelentés összefoglalása

A panaszosok, egy német képviselő és a Kereszténydemokrata Unió (CDU) ifjúsági csoportjának képviselője azt állította, hogy a Tanács eljárási szabályzata nincs összhangban az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének (2) bekezdésével, amely szerint a Tanácsnak, valamint a többi közösségi intézménynek és szervnek a lehető legnyilvánosabban kell meghoznia döntéseit.

A Tanács arra hivatkozott, hogy ülései nyilvánosságának mértéke a Tanács által hozott politikai döntéstől függ. Az Ombudsman nem értett egyet olyan alapon, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének (2) bekezdése a Tanácsra is vonatkozik, és bár az EK-Szerződés 207. cikke rendelkezik arról, hogy elfogadja saját eljárási szabályzatát, nem rendelkezik arról, hogy jogalkotási minőségében folytatott ülései nyilvánosságának mértéke politikai döntés, és a Tanács mérlegelési jogkörébe tartozik.

A Tanács azt állította továbbá, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének (2) bekezdése csupán arra vonatkozik, hogy a *jövőbeli* Uniónak a lehető legnyilvánosabbnak kell lennie. Az Ombudsman álláspontja szerint az említett cikk 1997-ben jelen formájában történő elfogadása óta történt fejleményeket is figyelembe kell venni. Rámutatott, hogy a Tanács már 2000-ben elfogadta új eljárási szabályzatát, amelyben jogalkotói minőségben folytatott üléseinek fokozott nyilvánosságáról rendelkezik. Az Ombudsman nézete szerint a Tanács ezzel egyértelművé tette, hogy jogalkotói tevékenysége átláthatóságára vonatkozó intézkedéseket kellett elfogadnia és fogadhat el. Az új eljárási szabályzat elfogadása azt is megerősítette, hogy ennek megtétele a közösségi jog jelenlegi helyzete szerint lehetséges volt és most is az.

Az Ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Tanács nem tudott érdemi indoklással szolgálni arra vonatkozóan, hogy miért nem tudja eljárási szabályzatát módosítani jogalkotói minőségében folytatott nyilvános üléseire figyelemmel. Az Ombudsman e hivatali visszasságra vonatkozó megállapítását külön jelentésben továbbította az Európai Parlamentnek, arra vonatkozó ajánlással, hogy a Tanács „vizsgálja felül jogalkotói minőségében folytatott üléseinek nyilvánossá tételére vonatkozó elutasítását”.

3.7.2 Az Európai Bizottság

SPECIÁLIS OKTATÁSI SZÜKSÉGLETEKKEL RENDELKEZŐ GYERMEKEK OKTATÁSI KÖLTSÉGEI

Az 1391/2002/JMA panaszt követő külön jelentés összefoglalása

A panaszos egy bizottsági tisztviselő, akinek a lánya olyan speciális oktatási szükségletekkel rendelkezett, amelyeket az európai iskolák – amelyek a közösségi intézmények és szervek alkalmazottai számára ingyenes oktatást biztosítanak – nem tudtak teljesíteni. Mivel az európai iskolák nem tudtak lányáról gondoskodni, a panaszosnak másik iskolába kellett a gyermeket küldenie, és az oktatási költségeket részben fedeznie kellett.

A vizsgálat során az Ombudsman 21 további panaszt kapott, amelyekben hasonló tényekre hivatkoztak és hasonló állítások szerepeltek.

Az Ombudsman vizsgálata alapján a fogyatékkal élő gyermekeknek a rendes oktatási rendszerbe való integrálása a Bizottság politikai célja, azonban ez mostanáig nem kötelező erejű. Emellett a tagállamok törvényei és gyakorlatai között e tekintetben jelentős az eltérés. Ezzel kapcsolatosan az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság ésszerű magyarázattal szolgált arra, hogy az európai iskolákban miért csak egyes speciális oktatási szükségletekkel rendelkező gyermekek tudnak foglalkozni, míg a súlyosabb fogyatékkal élő gyermekeket nem veszik fel az iskolákba. Az Ombudsman azonban nem volt arról meggyőzve, hogy a Bizottság megfelelő magyarázatot adott az ügy pénzügyi vonatkozásaira. Ilyen magyarázat hiányában az Ombudsman indokolatlan megkülönböztetést állapított meg az alkalmazottakra vonatkozó eltérő pénzügyi bánásmód tekintetében.

Az Ombudsman ezért ajánlástervezetet készített a Bizottságnak, amely szerint annak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket annak biztosításához, hogy az európai iskolákból fogyatékoságuk mértéke miatt kizárt, speciális oktatási szükségletekkel rendelkező gyermekek szülei ne legyenek kötelesek gyermekeik oktatási költségeihez hozzájárulni.

A Bizottság részletes véleményében kifejezte elvi szándékát a jelenlegi gyakorlat felülvizsgálására, a költségvetési folyamatban meghatározandó költségvetési megkötésekre figyelemmel. Mindez bár ösztönzőleg hat, nem egyenértékű az ajánlástervezet egyértelmű elfogadásával.

Az Ombudsman ezért helyénvalónak ítélte az Európai Parlament részére külön jelentés benyújtását, amely korábbi ajánlástervezetéhez hasonló értelmű ajánlást tartalmazott.

3.7.3 Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF)

ELŐZETES VIZSGÁLAT SORÁN HELYTELEN ÉS FÉLREVEZETŐ TÁJÉKOZTATÁS NYÚJTÁSA AZ OMBUDSMAN SZÁMÁRA

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) ellen benyújtott 2485/2004/GG panaszt követő külön jelentés összefoglalása

A panaszos, aki a *Stern* német hetilap brüsszeli tudósítója, bizalmas OLAF-dokumentumok másolataihoz fért hozzá, és ezeket két cikkében felhasználta. Az OLAF két hét múlva sajtóközleményt tett közzé, és ebben közölte, hogy „egy újságíró” számos bizalmas OLAF-dokumentumhoz fért hozzá, valószínűleg „egy tisztviselő lefizetésével”, és ezért belső vizsgálatot indít. A panaszos és az újság

ügy ítélte meg, hogy bár a sajtóközlemény nem említ neveket, a megvesztegetés vádját úgy lehet értelmezni, hogy az személyük ellen irányul. A panaszos szerint a vád alaptalan volt.

Amikor az OLAF visszautasította a sajtóközlemény visszavonását, a panaszos panaszt nyújtott be az Ombudsmannak (1840/2002/GG ügy). A panasznak az Ombudsman által történő kivizsgálása során az OLAF elutasította a panaszos vádjait, és számos érvet nyújtott be annak igazolására, hogy az „újságíró”-ra való hivatkozás bármely olyan újságíróra vonatkozhatott, akik cikkeket tettek közzé azt jelezve, hogy birtokában vannak a kérdéses dokumentumoknak. Emellett azt sugallta, hogy „bármely egyéb újságíróra történhetett hivatkozás, mivel az OLAF nem állított olyat, hogy a vizsgálat már közzétett konkrét anyagra vonatkozna”.

Azonban a rendelkezésére álló bizonyíték alapján az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az adott sajtóközlemény úgy értelmezhető, hogy a panaszosra vonatkozik, és az OLAF nem tárt fel az abban foglalt vádak alátámasztására semmilyen bizonyítékot. Az Ombudsman ezért ajánlástervezetet küldött az OLAF-nak, amelyben felkérte a vesztegetés vádjának visszavonására. Mivel az Ombudsman megállapította, hogy az OLAF nem hajtotta végre megfelelően az ajánlástervezetet, kritikai észrevételt tett.

A belga ügyészi hivatal ezt követően házkutatást végzett a panaszos brüsszeli irodájában és otthonában, és számos dokumentumot lefoglalt. Kiderült, hogy ezen vizsgálati intézkedéseket az OLAF által a belga és német hatóságoknak megküldött tájékoztatás nyomán tették. A panaszos új panaszt nyújtott be az Ombudsmannál, mellékelve az OLAF által a hatóságoknak írt levelek másolatait, amelyek véleménye szerint azt mutatták, hogy az OLAF nem helytálló információkkal szolgált az 1840/2002/GG ügyben, amelyek félrevezethették az Ombudsmant, és befolyásolhatták a vizsgálatot.

Az OLAF közölte, hogy állításai teljes mértékben pontosak és nem félrevezetőek.

Az Ombudsman négy olyan állítást vagy állításcsoportot vizsgált meg, amelyeket a panaszos nem helytállónak vagy félrevezetőnek ítélt, és arra a következtetésre jutott, hogy az OLAF gyakorlatilag mind a négy esetben nem helytálló vagy félrevezető tájékoztatást adott. Az Ombudsman ezért ajánlástervezetet küldött az OLAF-nak, amelyben kérte annak elismerésére, hogy az Ombudsmannak az 1840/2002/GG ügyben küldött beadványaiban nem helytálló vagy félrevezető tájékoztatást adott.

Az OLAF részletes véleményének megvizsgálását követően az Ombudsman megállapította, hogy az OLAF gyakorlatilag elutasította az ajánlástervezet elfogadását. Ezért külön jelentést küldött az Európai Parlamentnek, amelyben ajánlástervezetét ajánlásként értelmezte újra.

3.8 AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI

VIRÁGDÍSZÍTÉS KIFIZETÉSE

Az Európai Bizottságot érintő OI/3/2005/OV (bizalmas) hivatalból indított vizsgálatról szóló határozat összefoglalása

Az Ombudsman 2005 áprilisában panaszt kapott egy nem EU-tagállamban letelepedett virágkötőtől, aki szerint az adott ország bizottsági képviselője („a képviselő”) állítólag elmulasztotta a panaszos számára a képviselő új sajtóközpontja részére készített virágdíszítést kifizetni. A panaszos azt követelte, hogy a Bizottság az ügyre vonatkozóan kössön szóbeli megállapodást, és fizesse ki az általa nyújtott szolgáltatást.

Az Ombudsman a panaszt illetően nem indíthatott vizsgálatot, mert a panaszos nem volt EU-állampolgár, és nem EU-tagállamban volt letelepedett (az EK-Szerződés 195. cikke). Azonban mivel

a felvetett probléma vizsgálatot tett szükségessé, az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatot a Bizottság ellen az ügyben.

A Bizottság kifejtette, hogy a képviselő sajtó- és információs központjának épületét az olasz nagykövetség és egy ahhoz kötődő alapítvány rendelkezésére bocsátotta egy rendezvény céljából, és a virágdíszítést erre vonatkozóan rendelték. A panaszos a virágdíszítéssel kapcsolatosan az olasz nagykövetséggel és az alapítvánnyal szerződött. A képviselő és a panaszos nem kötött szerződést.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság és a panaszos között valóban nem volt szerződés a virágdíszítéssel kapcsolatosan, és ezt a következtetést az a tény sem befolyásolja, hogy maga a díszítés a képviselő épületében került elhelyezésre. Az Ombudsman ezért megállapította, hogy a panaszosnak a Bizottság elleni, fizetésre vonatkozó követelése nem tartható, és nem történt hivatali visszasság.

Az Ombudsman azonban tájékoztatta a panaszost, hogy nyújtson be panaszt az olasz Külügyminisztériumban. Figyelembe véve, hogy a panaszos problémáinak egyik oka az volt, hogy az olasz nagykövetség felelős munkatársa időközben megszüntette munkaviszonyát, az Ombudsman helyénvalónak találta határozata egy példányának a képviselő helye szerinti ország olasz nagykövetsége részére történő megküldését.

A panaszos az Ombudsmannak küldött válaszában közölte, hogy a döntés helytálló, és segíthet panasza megoldásában.

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

Az Európai Ombudsman és az EU-s intézmények és szervek közötti konstruktív munkakapcsolat létfontosságú annak biztosítása szempontjából, hogy a polgárok panaszait gyorsan és hatékonyan intézzék. Az Ombudsman az intézmények és szervek tagjaival és munkatársaival folytatott ülések által kínált lehetőségeket felhasználja a munkája mögötti elvek, továbbá annak kifejtésére, hogy hogyan tudnak az általa a figyelmükbe ajánlott panaszokra a legmegfelelőbb módon reagálni, illetve javítani eljárásaikon. Ez segíti abban, hogy betöltse kettős szerepét, egyrészt külső ellenőrzési mechanizmusként, másrészt az igazgatás minőségi javításának forrásaként. Az Ombudsman felkéri továbbá a többi intézmény és szerv képviselőit, hogy vegyék fel a kapcsolatot személyzetével annak érdekében, hogy tájékoztassák őket az Unió politikai és jogalkotási történéseiről. Végül rendszeresen eszmecserét folytat a kulcsfontosságú közvetítőkkel, mint például az európai adatvédelmi biztos, akinek munkája közvetlenül érinti az Ombudsman tevékenységeit.

Az intézmény fennállása tizedik évfordulójának alkalmából az Ombudsman arra az együttműködésre igyekezett építeni, amelyet mostanáig a legmagasabb színvonalú EU-adminisztráció biztosítása érdekében kialakított. Ezt a célkitűzést elsősorban az EU-intézmények elnökei és főtítkárai, továbbá az EU-szervek és -ügynökségek vezetői részére november 17-én tartott hivatalos ebéd során igyekezett megvalósítani (lásd a 6.1. szakaszt). Az Európai Bizottság elnöke, José Manuel BARROSO meghatározó beszédet tartott ez alkalomból, emlékeztetve az Ombudsmannak a biztosok testületével május 25-én folytatott ülésén kifejezett kötelezettségvállalásra, amelynek értelmében szorosan együttműködik az Ombudsmannal a polgárok érdekében. Erről az ülésről részletesen az alábbi 4.2. szakasz számol be.

Az Ombudsman és a Parlament — egy különleges kapcsolat

Az Ombudsman és az őt megválasztó Európai Parlament – amelynek évente jelentést nyújt be – különleges viszonya rendkívül fontos. Az Ombudsman gyümölcsöző munkakapcsolatot folytat a Parlament Petíciós Bizottságával, amely az Ombudsmannal való kapcsolattartásért felelős, és jelentést szövegez éves jelentéséről. Emellett a Petíciós Bizottság 2005. október 12-i ülésén az Ombudsman a Parlament eljárási szabályzata 195. cikkének (3) bekezdésével összhangban kötelezettséget vállalt arra, hogy saját kezdeményezésére megjelenik a Bizottság előtt, amikor külön jelentést nyújt be a Parlamentnek.

A Parlamentnek az Ombudsman tevékenységeiről folytatott éves plenáris vitája az Ombudsman naptárában kiemelt fontosságú, mivel lehetőséget biztosít korábbi munkája és jövőbeli kezdeményezései tekintetében a széles körű eszmecserére.

Az Ombudsman ugyanígy szorosan együttműködik a Parlament adminisztrációjával hivatala hatékony munkájának lehetővé tétele érdekében. Az intézményközi együttműködés kulcsfontosságú a hivatal számára rendelkezésre álló források legmegfontoltabb felhasználása érdekében, segíti a személyzet megkettőzésének elkerülését, és lehetőség szerint a méretgazdaságosság biztosítását. Ez a helyzet különösen számos költségvetési és adminisztratív ügyre vonatkozóan (lásd a B. mellékletet). Annak biztosítása érdekében, hogy az ombudsmani intézmény maga megkapja a feladatai elvégzésének megfelelő anyagi forrásokat, az Ombudsman szorosan együttműködik az EU költségvetési hatóságával, találkozik a fontos intézményi képviselőkkel az intézmény prioritásainak kifejtése és megvédése céljából. E tekintetben 2005-ben számos ülést tartottak.

Ez a fejezet az EU-s intézmények és szervek tagjaival és tisztviselőivel 2005-ben folytatott találkozók és rendezvények áttekintését tartalmazza¹.

4.1 AZ EURÓPAI PARLAMENT

Február 22.: Találkozó Gregorio GARZÓN CLARIANA-val, az Európai Parlament jogtanácsosával.

Március 7.: Találkozó David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselővel.

Március 8.: Találkozó Josep BORRELL FONTELLES-lel, az Európai Parlament elnökével.

Május 10.: Találkozó Stanisław JAŁOWIECKI európai parlamenti képviselővel.

Május 10.: Az Ombudsman 2004. évi éves jelentésének bemutatása az Európai Parlament Petíciós Bizottsága előtt.

Május 11.: Találkozó Gregorio GARZÓN CLARIANA-val.

Június 8.: Találkozó Valdis DOMBROVSKIS európai parlamenti képviselővel az Európai Parlamentnek az Ombudsman 2006. évi költségvetésére vonatkozóan kijelölt előadójával.

Július 6.: Találkozó Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselővel.

Július 6.: Találkozó Julian PRIESTLEY-vel, az Európai Parlament főtitkárával.

Július 7.: Találkozó Manolis MAVROMMATIS európai parlamenti képviselővel, az Európai Parlamentnek az Európai Ombudsman 2004. évi éves jelentésére vonatkozóan kijelölt előadójával.

Szeptember 6.: Az Európai Ombudsman által a Petíciós Bizottság elnöksége és koordinátorai tiszteletére adott ebéd. Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselő, a Bizottság elnöke, Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU képviselő, DOBOLYI Alexandra európai parlamenti képviselő, David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselő és David LOWE, a Petíciós Bizottság titkárságának vezetője vett részt az ebéden.

Szeptember 8.: Találkozó Proinsias DE ROSSA európai parlamenti képviselővel.

Szeptember 14.: Találkozó Herbert BÖSCH európai parlamenti képviselővel és Julian PRIESTLEY-vel.

Szeptember 27.: Találkozó Gregorio GARZÓN CLARIANA-val.

Szeptember 27.: Az Európai Bizottság és az Európai Parlament képviselői és tagjai részére adott fogadás az Európai Ombudsman fennállása tizedik évfordulója megünneplésének alkalmából (lásd a 6.1. szakaszt). A fogadáson a meghatározó beszédet az Európai Parlament elnöke, Josep BORRELL FONTELLES mondta.

Október 10.: Találkozó DOBOLYI Alexandra európai parlamenti képviselővel és David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselővel.

Október 12.: Találkozó Herbert BÖSCH európai parlamenti képviselővel és Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselővel.

Október 27.: Az Ombudsman 2004. évi éves jelentésének bemutatása az Európai Parlament plenáris ülése előtt (lásd a 6.1. szakaszt).

¹ A találkozók és rendezvények helye Brüsszel, Luxembourg és Strasbourg volt.

4.2 AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

Az Európai Ombudsman május 25-én találkozott Brüsszelben a biztosok testületével. DIAMANDOUROS urat a Bizottság elnöke, José Manuel BARROSO üdvözölte, aki kifejezte szándékát az Ombudsmannal folytatott szoros együttműködést illetően, hogy a polgárok jogainak teljes körű tiszteletben tartását biztosítani tudják. A Bizottság intézményi kapcsolatokért és kommunikációért felelős alelnöke, Margot WALLSTRÖM ezt követően számos olyan módszert körvonalazott, amelyek révén a két intézmény közötti együttműködés javítható. A felvázolt intézkedések között szerepelt a felelős biztosok esetenkénti szoros politikai kötelezettségvállalása, az ügyeknek a Jogi Szolgálat és a Főtitkárság által történő koordinálása, ellenőrzése és nyomon követése, továbbá az Ombudsman által javasolt békés megoldások elfogadására irányuló erőfeszítések növelése. Ezen fejlesztések garantálása céljából a Bizottság alelnöke javasolta, hogy a Bizottság koordinátori hálózatának az Ombudsman vizsgálataiért felelős tisztviselői és az Ombudsman hivatalának tisztviselői rendszeresen találkozzanak, és tartsanak képzéseket a két intézmény közötti viszonyról és munkarendről.

Az Ombudsman ezt követően ismertette a testülettel munkáját, különös hangsúlyt fektetve az adminisztráció minőségi javításában játszott szerepére. Az Ombudsman e tekintetben hivatkozott a helyes hivatali magatartás európai kódexére, és sürgette a Bizottságot a jelenlegi zavaros helyzet megszüntetésére irányuló kezdeményezésre, amely helyzetben az egyes intézmények és szervek eltérő szabályzatokat alkalmaznak. Az Ombudsman ugyanígy ösztönözte a Bizottságot olyan intézkedések elfogadására, amelyek célja a bevált gyakorlat terjesztése és megerősítése a Bizottság egyes főigazgatóságai és más részlegei között a vizsgálataira vonatkozó válaszok elkészítése során. Az Ombudsman végül közölte, hogy hatáskörének jobb kiaknázására törekszik a Bizottság számára békés megoldások iránt tett javaslatok, továbbá a problémák azonosítása és a bevált gyakorlat ösztönzése céljából hivatalból indított vizsgálatok tekintetében.

Az ismertetést követően az Ombudsman közös ebéden vett részt a testülettel, amelynek során folytatódott a polgárok érdekében folytatott munkájáról szóló megbeszélés.

E rendezvény mellett 2005-ben a következő találkozókra került sor a biztosokkal és a tisztviselőkkel:

Január 12.: Találkozó Margot WALLSTRÖM-mel, az Európai Bizottság intézményi kapcsolatokért és kommunikációért felelős alelnökével.

Február 23.: Találkozó Siim KALLAS-szal, az Európai Bizottság adminisztratív kérdésekért, ellenőrzésért és a csalás megelőzéséért felelős alelnökével.

Április 12.: Találkozó Margot WALLSTRÖM-mel.

Május 10.: Találkozó Giuseppe MASSANGIOLI-val, Európai Bizottság az Európai Ombudsmannal való kapcsolattartásért felelős igazgatójával.

Szeptember 7.: Találkozó Giuseppe MASSANGIOLI-val és Andrea PIERUCCI-val, a Bizottság osztályvezetőjével.

14 szeptember: Találkozó Siim KALLAS-szal.

4.3 AZ EURÓPAI ADATVÉDELMI BIZTOS

2005 májusában az európai adatvédelmi biztos (EDPS), Peter HUSTINX, konzultációt folytatott az Európai Ombudsmannal az EDPS 1. számú, *a dokumentumokhoz való hozzáférésről és az adatvédelemről szóló háttérdokumentuma* (elérhető az EDPS weboldalán a <http://www.edps.europa.eu> címen) előkészítése során. Az Ombudsman és az EDPS között a panaszok kezelésével kapcsolatos együttműködésről való tájékoztatás a 2.8.1. szakaszban található.

Az Európai Ombudsman október 20-án találkozott Peter HUSTINX-szal és a helyettes európai adatvédelmi biztossal, Joaquín BAYO DELGADO-val. A találkozó lehetőséget kínált arra, hogy felülvizsgálják az intézmények közötti együttműködést és információcserét, különösen olyan, az Ombudsmannak benyújtott panaszok vonatkozásában, melyek az adatvédelem kérdését érintik. Ugyanazon a napon DIAMANDOUROS úr korábban fogadta a közösségi intézmények és szervek adatvédelmi tisztviselőit egy olyan ülés alkalmából, amelynek további házigazdája Alessandro DEL BON, az Európai Ombudsman adatvédelmi tisztviselője és Jonathan STEELE, az Európai Parlament adatvédelmi tisztviselője voltak. A délután során az adatvédelmi tisztviselők ülését az európai adatvédelmi biztos és a helyettes adatvédelmi biztos jelenlétében tartották meg.

4.4 MÁS INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

Január 20.: Találkozó és reggeli, amelyet DIAMANDOUROS úr az európai intézmények adminisztrációs vezetői részére tartott.

Január 21.: Részvétel az Európai Bizottság elnöke és új tagjai Európai Bíróság előtti ünnepélyes eskütételén.

Június 8.: Találkozó David WALKER-rel, az Európai Közigazgatási Iskola igazgatójával.

Október 5.: Részvétel az Európai Unió újonnan létrehozott Közzolgálati Törvényszéke tagjainak az Európai Bíróság előtti ünnepélyes eskütételén.

Október 11.: Beszéd a Régiók Bizottságának elnöksége előtt „Az Ombudsman szerepe és együttműködés az Európai Ombudsman és a hasonló regionális szervek között” címmel.

Október 24.: Bo VESTERDORF, az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága elnöke által az Európai Ombudsman alkalmazottai részére tartott beszéd „A bíróságok és az ombudsmanok közötti viszony” címmel.

Bo Vesterdorf (balról második), az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának elnöke beszél az Európai Ombudsman dolgozóival. Strasbourg, Franciaország, 2005. október 24.

November 17.: Hivatalos ebéd az EU-intézmények elnökei és főtitkárai, illetve az EU szerveinek és ügynökségeinek vezetői részére az Európai Ombudsman fennállása tizedik évfordulójának alkalmából (lásd a 6.1. szakaszt).

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

A nemzeti, regionális és helyi ombudsmanok kulcsfontosságú szerepet játszanak annak biztosításában, hogy a polgárok EU-jog szerinti jogait az Unió egészében teljes mértékben tisztelőben tartsák. Az Európai Ombudsman szorosan együttműködik a hasonló szervezetekkel annak biztosítása érdekében, hogy a polgároknak az EU-jogra vonatkozóan benyújtott panaszait azonnal és hatékony módon kezeljék. Ez az együttműködés elsősorban az európai ombudsmanok hálózatának égisze alatt történik, amelynek 2005. évi tevékenységeit alább az 5.1. szakasz ismerteti. Ez a fejezet részletesen ismerteti továbbá azokat a konferenciákat és találkozókat, amelyeken az Ombudsman és személyzete 2005-ben részt vett az Ombudsmani tisztség Unió-szerte és azon túl történő megismertetése érdekében. Végül egy áttekintés következik azokról a kétoldalú egyeztetésekről, amelyekre az Európai Ombudsman és ombudsman kollégái között került sor.

5.1 AZ EURÓPAI OMBUDSMANOK HÁLÓZATA

Az európai ombudsmanok hálózata 30 európai országban majdnem 90 hivatalból áll. A hálózatot az Unión belül az ombudsmanok és az európai, nemzeti és regionális szintű hasonló szervek alkotják, míg nemzeti szinten Norvégiát, Izlandot és az EU-tagjelölt országokat is magában foglalja. Az EU tagállamaiban, továbbá Norvégiában és Izlandon minden nemzeti ombudsman és hasonló szerv összekötő tisztviselőt jelölt ki a hálózat további tagjaival való kapcsolattartásra.

A hálózat az első Európai Ombudsman, Jacob SÖDERMAN kezdeményezése nyomán jött létre, aki 1996. szeptemberében egy strasbourgi szemináriumra hívta meg az EU ombudsmanjait és hasonló szerveit. A résztvevők megegyeztek egy folyamatos együttműködési folyamat létrehozásában a közösségi jogra és annak végrehajtására vonatkozó szabad információáramlás biztosítása érdekében, továbbá azért, hogy lehetővé tegyék a panaszoknak az azokkal legmegfelelőbb módon foglalkozni tudó szervhez való továbbítását.

A hálózat gyorsan alakult át az ombudsmanok és személyzetük hatékony együttműködési eszközévé, és eredményes mechanizmus az ügyekre vonatkozóan folytatott együttműködésben. A tapasztalatokat és a bevált gyakorlatot szemináriumokon és üléseken, továbbá egy rendszeresen megjelenő hírlevél, egy elektronikus vitafórum és napi elektronikus hírszolgálat révén osztják meg. Ezek az alább leírt tevékenységek kulcsfontosságúak abban, hogy lehetővé tegyék az ombudsmanok számára az EU-jog Unió-szerte történő megfelelő végrehajtásának biztosításában játszott szerepük teljes körű végrehajtását. Ez a szerep volt a témája a Hágában 2005 szeptemberében a nemzeti ombudsmanok számára tartott ötödik szemináriumnak. Ez a szakasz részletes beszámolót tartalmaz a szemináriumon zajló vitákról, amelynek során fontos határozatokra került sor a hálózat és minél hatékonyabb megerősítésének jövőbeli lehetőségeire vonatkozóan.

A tagállami és a tagjelölt országokbeli ombudsmanoknál tett tájékoztató látogatások nagyon eredményesnek bizonyultak a hálózat fejlesztése szempontjából, és kiváló lehetőséget jelentenek az ez által biztosított kommunikációs eszközökre vonatkozó tudatosság fokozásában. Az 5.1. szakasz ezért az Ombudsman által 2005 novemberében az Egyesült Királyságban tett látogatásra vonatkozó beszámolóval zárul, amelyet részletesebben a 6.2. szakasz ír le.

© De Nationale Ombudsman van Nederland

Az EU tagállamok nemzeti ombudsmanjainak 5. szemináriuma.
Hága, Hollandia, 2005. szeptember 11–13.

A nemzeti ombudsmanok szemináriumai

A nemzeti ombudsmanok szemináriumait minden második évben rendezik, közösen az Európai Ombudsman és a hasonló nemzeti szerv szervezésében. A holland nemzeti ombudsman, Roel FERNHOUT és az Európai Ombudsman által szervezett ötödik szeminárium Hágában 2005. szeptember 11–13. között zajlott.

Ez volt az első olyan szeminárium, amelyen a tagjelölt országok ombudsmanjai is részt vettek, és az első az Unió eddigi legnagyobb bővítését követően. Az EU mind a 25 tagállama képviseltette magát az ülésen, továbbá részt vett Horvátország, Románia, Izland és Norvégia is. A szemináriumra az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulójának alkalmából került sor, és pontosan kilenc évvel az EU-tagállamok nemzeti ombudsmanjainak első szemináriumát követően, amelyet Strasbourgban 1996 szeptemberében tartottak.

Ezen szempontok mindegyike külön dimenziót kölcsönzött a 2005. évi szeminárium témájának, amely „Az ombudsmani intézmények és hasonló szervek szerepe az EU-jog alkalmazásában” címet viselte, és amely a kibővített Unió ombudsmanjai számára különösen fontos. Az ombudsmanok ellenőrző szervként kulcsszerepet játszanak az EU-jog tagállamokban történő teljes körű és megfelelő alkalmazásában. A hágai viták arra összpontosítottak, hogyan működhetnek együtt az ombudsmanok a legmegfelelőbb módon szerepük megfelelő betöltése érdekében.

A szemináriumon folytatott viták

A szemináriumot az Általános Képviselőház (a holland parlament) elnöke, Frans W. WEISGLAS és az európai ügyekért felelős hollandiai miniszter, Atzo NICOLAÏ nyitotta meg.

Rick LAWSON, a Leideni Egyetem Jogi Kara Európai Intézetének tanára indította el a vitát az ombudsmannak az EU-jog alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatairól szóló jelentése ismertetésével. A jelentés alapja egy kérdőív volt, amelyet valamennyi nemzeti hivatalba megküldtek annak érdekében, hogy az EU-jog ellenőrzésével kapcsolatos tapasztalataikról képet kapjanak. Ez például olyan „EU-s ügyekre” vonatkozott, amelyekkel az ombudsmanok napi munkájuk során találkozhatnak, továbbá az ilyen ügyek gyakoriságára és fontosságára és a kezelésükre vonatkozó legmegfelelőbb gyakorlatra.

LAWSON úr szerint az ombudsmanoknak valóban kulcsszerepet kell játszaniuk annak biztosításában, hogy a közhatalóságok teljes mértékben és megfelelően alkalmazzák az EU-jogot. E feladat hatáskörükön belül történő teljesítése során LAWSON úr szerint az ombudsmanoknak figyelmen kívül kell hagyniuk

valamennyi olyan nemzeti szabályt, amely megakadályozná őket a magánszemélyek számára a közösségi jogból eredő jogok védelmében. Emellett nemcsak az EU-jog alkalmazása a feladatuk a panaszos erre történő hivatkozása esetén, inkább annak megelőző módon történő alkalmazása. LAWSON úr egyetértett abban, hogy ez csüggesztő feladat az EU-jog alkalmazási körét tekintve. Ami az alapjogokat illeti, LAWSON ragaszkodott ahhoz, hogy az ombudsmanok a közigazgatási szervek által az EU-jog körébe tartozó területeken folytatott tevékenységek vizsgálata során ellenőrizzék az alapvető jogok tiszteletben tartását.

Első tematikus szekció: ombudsmanok és az Európai Unió alkotmánya

Luís Miguel POIARES PESSOA MADURO, az Európai Közösségek Bíróságának főtanácsnoka volt a szekció fő előadója. Nézete szerint az ombudsmanok egyértelműen két intézményi előnnyel rendelkeznek a bíróságokkal szemben az EU-jog alkalmazását illetően: először is olyan területen, mint a szabad mozgás, a bírói jogorvoslat nem eredményes a költségek és az időtényező miatt. Az ombudsmanok ezért különösen alkalmasak a polgárok e téren meglévő panaszainak kezelésére; másrészt az ombudsmanok kulcsszerepet játszhatnak az állami hatóságok felvilágosításában az EU-jog végrehajtását illető kötelezettségeik tekintetében. Megvan az erkölcsi tekintélyük ahhoz, hogy a közigazgatást az EU-jog rendelkezéseinek teljes mértékű betartására ösztönözzék.

Mats MELIN, Svédország parlamenti főombudsmanja következett a szekció során mint vitaindító. Rámutatott, hogy az európai alkotmány ratifikálásával kapcsolatos nehézségekre tekintettel bizonytalanul nézünk az alapvető jogok és szabadságok az Unióban megvalósuló jövőbeli fejlődése elé. Ez a helyzet egy olyan időszakban, amikor kulcsfontosságú az említett jogok és szabadságok védelme (különösen a terroristafenyegetésre válaszul elfogadott jogszabályok és a hatályos szabályozás tekintetében elfogadott kivételek alapján). Nézete szerint az ombudsmanoknak szorosan nyomon kell követniük a jogszabályi változásokat, mind az elfogadandó EU-jogszabályok, mind az adott tagállamok végrehajtási eljárásainak tekintetében. A hatékonyság nem kaphat elsőbbséget a törvényesség felett – állapította meg.

Második tematikus szekció: Környezet

Catherine DAY, az Európai Bizottság környezetvédelmi főigazgatója kezdte meg a második tematikus szekciót a környezetvédelmi tárgyú EU-jogszabályok helyzetének áttekintésével. DAY asszony szerint a tagállamok környezetvédelmi jogszabályainak 80%-a EU-szintről származik. Így nem túl meglepő, hogy a Bizottsághoz az EU-jog végrehajtására vonatkozóan benyújtott panaszok körülbelül egynegyede környezeti tárgyú, és ezen belül a Natura 2000 hálózatra, illetve a megfelelő környezeti hatásvizsgálatok elvégzésének elmulasztására vonatkoznak. DAY asszony véleménye szerint nem szükséges, hogy a polgárok minden panaszt EU-szinten nyújtsanak be – az ombudsmanok kulcsszerepet játszhatnak az EU környezetvédelmi jogszabályainak tagállamok által történő megsértésével kapcsolatos panaszok megoldásában. Megerősítette, hogy szükség esetén a Bizottság jogi tanácsadása rendelkezésre bocsátható.

Jean-Paul DELEVOYE, Franciaország nemzeti ombudsmanja volt a vitaindító. Kifejtette, hogyan kezeli a francia ombudsman a polgárok környezetvédelmi problémáit, hangsúlyozva a francia ombudsman küldöttjei által a helyi szinten felvetett problémák megoldásában játszott fontos szerepet.

Harmadik tematikus szekció: Megkülönböztetés

KALTENBACH Jenő, Magyarország nemzeti és etnikai kisebbségi jogokkal foglalkozó országgyűlési biztosa tartotta a szekció megnyitó előadását. Rámutatott, hogy a megkülönböztetés kezelésében mostanáig elért jelentős fejlődés ellenére a megfelelő EU-irányelvek átültetése nem fejeződött be. A nemzeti ombudsmanoknak lényeges érdeke fűződik ahhoz, hogy ösztönözzék az országaik nemzeti jogrendszerébe való átültetés folyamatát – mondta. Emellett szorosan együtt kell működni az egyes területeken meglévő megkülönböztetés problémájának kezelése céljából létrehozott szakosodott szervezetekkel. Marc FISCHBACH, Luxemburg nemzeti ombudsmanja következett a hozzá benyújtott panaszok példáival, ideértve a szexuális orientáció alapján történő állítólagos megkülönböztetésre vonatkozó panaszt is.

Negyedik tematikus szekció: Szabad mozgás

Elsbeth GUILD, a Nijmegeni Egyetem (Hollandia) migrációs joggal foglalkozó tanára tartotta a megnyitó előadást a szabad mozgásról szóló tematikus záróülésen, kiemelve a szabad mozgás tekintetében fennmaradt számos akadályt. GUILD asszony rámutatott, hogy a legtöbb nemzeti szintű intézmény még mindig úgy kezeli a saját országuk állampolgárságával nem rendelkező uniós polgárokat, mint külföldieket, akikre a külföldiekre alkalmazandó jog vonatkozik. Emellett az Unió (migráns) polgárainak harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjai nem mindig kapják meg az EU-polgár státuszát.

Emily O'REILLY, Írország nemzeti ombudsmanja tartotta a vitaindítót és a szociális biztonság területére összpontosított, körvonalazva számos olyan problémát, amelyekkel a polgárok az EU-jog (különösen a 1408/71 rendelet¹) szerinti jogaik érvényesítésekor találkozhatnak. A probléma elsősorban az adott jogszabályok bonyolultsága. E tekintetben O'REILLY asszony az Európai Bizottság TRESS (Képzés és Jelentéstétel a Szociális Biztonság Terén) projektjére hivatkozott, amelynek célja a releváns közösségi rendelkezésekre vonatkozó ismeretek javítása az érdekeltek, mint például a nemzeti bírók körében, különösen képzési szemináriumok szervezése révén.

Intézményi kérdések

A tematikus szekciók mellett a szeminárium része volt számos, EU-s és tagjelölt országokbeli ombudsman számára fontos intézményi kérdés részletes megvitatása. A vita alapja az Európai Ombudsman által adott nyitóbeszéd volt, amelyben az Ombudsman arról a célkitűzésről beszélt, hogy egyértelműbb képet alakítsanak ki az európai ombudsmanok hálózatáról a nyilvánosság számára. A hálózat polgárok és állami döntéshozók előtt történő láthatóbbá tétele érdekében az Európai Ombudsman kifejezte szándékát arra vonatkozó források beruházását illetően, hogy a hálózat nagyobb mértékben igénybe vegye az internetet a nyilvánossággal és az ombudsmanok között folyó kommunikáció céljából. Javasolta továbbá, hogy az elkövetkező két évben készüljön el egy nyilatkozat, amelyben a polgárok számára elmagyarázzák, mire számíthatnak, ha a hálózat egyik ombudsmanjához fordulnak. Egy ilyen nyilatkozatról az ombudsmanok hatodik szemináriuma alkalmával lehet vitát folytatni, illetve azt esetleg elfogadni, amely szeminárium Strasbourgban kerül megrendezésre 2007-ben, és amelynek házigazdája az Európai Ombudsman és a francia nemzeti ombudsman lesz. Mivel fontos, hogy a regionális ombudsmanok nézeteit megfelelő módon képviseljék a polgároknak címzett nyilatkozat vitája során, az Európai Ombudsman javasolta, hogy felkéri regionális kollégáit minden olyan tagállamból, ahol vannak ilyen tisztségek, hogy nevezzenek ki a 2007. évi strasbourgi szemináriumon való részvételre egy-egy képviselőt az adott nemzeti ombudsman mellett. Az Európai Ombudsman továbbá kötelezettséget vállalt intézménye nevében arra vonatkozóan, hogy két évenként találkozik a regionális ombudsmanokkal, felváltva két évenként pedig a nemzeti ombudsmanokkal.

A szeminárium tanulságai

A szeminárium végén az Európai Ombudsman rövid beszédet tartott, majd LAWSON úr ismertette a tanulságokat.

A további lehetőségek

A szemináriumon folyó viták alapján számos ötlet született, amelyekkel az európai ombudsmanok hálózatán belül folyó együttműködésre vonatkozó intézkedések az elkövetkező hónapokra és évekre vonatkozóan körvonalazhatók. Az Európai Ombudsman a következő előzetes, ideiglenes tanulságok levonását javasolta az ülés alapján:

1. Az ombudsmanok állami hatóságok, és így hatáskörükön belül teljes mértékben segíteniük kell az EU-jog szerinti jogok érvényesülését, ideértve az emberi jogokat is.

¹

A Tanács 1971. június 14-i 1408/71/EGK rendelete a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról (HL L 149., 1971, 2. o.)

2. Az ombudsmanoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az EU-jogot az egyes esetekben megfelelően alkalmazzák-e a tagállami – nemzeti, regionális és helyi szintű – közigazgatások, továbbá mulasztás esetén intézkedést kell tenniük, eredményes jogorvoslat nyújtásának, illetve a hasonló mulasztások jövőbeli elkerülésének céljából.
3. Az ombudsmanok egyértelmű előnnyel rendelkeznek egyes területeken a bíróságokhoz képest, mivel gyorsabb jogorvoslattal szolgálhatnak. A szabad mozgás gyakorlásában komoly akadályokkal – például oklevél elismerésének hiánya – szembesülő magánszemélyek nem várhatnak éveket a jogorvoslat érdekében.
4. Az európai ombudsmanok között az európai ombudsmanok hálózata révén kialakult együttműködést láthatóvá kell tenni, hogy a polgárok és az állami döntéshozók még inkább tudatában legyenek az együttműködés céljának. Jobban ki kell használni az internetet annak ösztönzésére, hogy a hálózat egyértelműbb képet öltjön a nyilvánosság előtt, és nyilatkozatot kell készíteni, amelyben vázolják, hogy mit tehetnek a hálózatba tartozó ombudsmanok a polgárokért.
5. Például a személyek szabad mozgásáról és a megkülönböztetés tilalmáról szóló szekciók kézzelfogható módon igazolták, milyen gazdag és részletes az EU joga, és ez folyamatosan fejlődik. A folyamatos oktatás lényeges mind a nemzeti közigazgatások, mind maguk az ombudsmanok számára, de ehhez folyamatos erőfeszítések és erőforrások szükségesek. A kérésekre adott válaszként az Európai Ombudsman egyetértett abban, hogy fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy e tekintetben az európai ombudsmanok hálózata számára erőforrásként szolgáljon.

Egy kiváló szeminárium

Az ösztönzőleg ható hivatalos szekciókat követően az ülés során informálisabb vitákra és kapcsolatfelvételre is sor került. A háború utáni Rotterdamban városnéző körútra, Amszterdamban vízi körútra, továbbá a Van Gogh és a Mauritshuis művészeti múzeumok meglátogatására került sor, amelyek hozzájárultak a rendezvény általános sikeréhez, és ugyanez volt a helyzet az Európai Ombudsman fennállásának tizedik évfordulója alkalmából rendezett díszvacsorával is. Az Ófelsége, Beatrix királynő által a Huis ten Bosch palotában adott fogadás tovább emelte az alkalom fényét, míg a holland ombudsman hivatalában rendezett informális vacsora megfelelő lezárása volt a kiváló ötödik szemináriumnak.

Az ügykezelésben folytatott együttműködés

A tagállamok nemzeti és regionális ombudsmanjai hatáskörrel rendelkeznek számos olyan panasz tekintetében, amely amiatt, hogy ezek nem közösségi intézmény vagy szerv ellen irányulnak, nem tartoznak az Európai Ombudsman feladatkörébe. 2005 során az Ombudsman 945 panaszosnak javasolta azt, hogy forduljon nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, és 91 panaszt közvetlenül az illetékes ombudsmanhoz továbbított. Az ilyen panaszokra e jelentés 2.5. szakasza szolgál példákkal.

A hálózaton keresztül történő rendszeres információcsera mellett külön eljárás létezik, amelynek révén nemzeti vagy regionális ombudsmanok írásbeli válaszokat kérhetnek az EU-joggal és értelmezésével kapcsolatos megkeresésekre, ideértve azon megkereséseket is, amelyek egyedi esetek elbírálása során merülnek fel. Az Európai Ombudsman vagy közvetlenül válaszol, vagy válaszadás céljából másik EU-intézménynek vagy –szervnek továbbítja a megkeresést. 2005-ben négy megkeresés érkezett (kettő a nemzeti, kettő a regionális ombudsmanoktól), és hármat zártak le (ideértve kettőt, amelyek 2004-ről húzódtak át).

Európai Ombudsmanok – hírlevél

Az *Európai Ombudsmanok – hírlevél* az európai ombudsmanok hálózata tagjainak, illetve a Nemzetközi Ombudsmanintézet (IOI) európai területe tagjainak munkájával foglalkozik. Angol, francia, német, olasz és spanyol nyelven teszik közzé, több mint 400 európai, nemzeti, regionális és helyi szintű hivatalhoz küldik meg. A hírlevelet évente kétszer, áprilisban és októberben adják ki.

A hírlevél az európai ombudsmani hivatalok közleményeit tartalmazza. Ezek adják az alapiját a hírekre, az EU-jogra, az ombudsmanok és más szervek munkájára, szemináriumokra és ülésekre, továbbá hirdetményekre vonatkozó rovatoknak. Az Európai Ombudsman feladata a hírlevél közzététele, és a vezércikkben hívja fel a figyelmet a hálózat számára fontos kérdésekre, illetve fontosságuk elemzésére. A 2. rovat „IOI-közlemények” szerzője az IOI európai regionális alelnöke, és célja az IOI-Europe tagjainak tájékoztatása az utóbbi idők fejleményeiről, az elkövetkező eseményekről és más érdeklődésre számot tartó kezdeményezésekről.

A hírlevél különösen fontos fóruma az EU-jogra és a bevált gyakorlatra vonatkozó információcserének. 2005-ben a kérdések között szerepelt az EU jövőbeli Alapjogi Ügynöksége, a dokumentumokhoz való hozzáférés, az adatvédelem, a megkülönböztetés és a szabad mozgás akadályai, számos tagállam büntönproblémái, egészségügyi ellátás és a bevándorlók számára felmerülő problémák.

Elektronikus kommunikációs eszközök

2000 novemberében az Ombudsman internetes vitafórumot, továbbá weboldalt indított az európai ombudsmanok és személyzetük számára. 30 európai ország majdnem 90 hivatala rendelkezik jelenleg saját felhasználónévvel és jelszóval a vitafórumhoz való hozzáféréshez. Emellett az IOI-Europe azon tagjai, akik nem tagjai az európai ombudsmanok hálózatának, általános felhasználónévvel és jelszóval férhetnek hozzá a vitafórumhoz. A vitafórum lehetőségeket kínál a hivatalok közötti napi információcseréhez és együttműködéshez.

A vitafórum legnépszerűbb része az Ombudsman *Daily News* szolgáltatása, amelyet minden munkanapon közzétesznek, és amely hírekkel szolgál az ombudsmani hivatalokból, továbbá az Európai Unióból. Szinte valamennyi európai nemzeti és regionális ombudsmani hivatal rendszeres szerzője és felhasználója a *Daily News*-nak.

2005-ben a vitafórum továbbra is hasznos módja maradt a hivatalok közötti információcserének a küldött kérdéseken és válaszokon, valamint a komolyabb vitákon keresztül, amelyek témája a közkönyvtárak ingyenes könyvkölcsönzésétől az ombudsmanok határozatainak interneten történő nyilvánosságra hozatalán keresztül az ombudsmanok ajánlásainak végrehajtásáig igen változatos.

A vitafórum tartalmának része az EU-tagállamok, Norvégia, Izland és az EU-tagságra jelölt országok nemzeti és regionális ombudsmanjainak hivatalos listája. A listát frissítik, amint egy ombudsmani hivatal elérhetősége változik, így az európai ombudsmanokra vonatkozóan nélkülözhetetlen forrás.

Tájékoztató látogatások

Az Ombudsman felkereste az Egyesült Királyság parlamenti és egészségügyi szolgáltatásokkal foglalkozó ombudsmanját, Ann ABRAHAM-et 2005 novemberében (lásd a 6.2. szakaszt).

5.2 MÁS OMBUDSMANI SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK

Az Európai Ombudsmannak az ombudsman kollégáival való együttműködésre tett erőfeszítései túlmutatnak az európai ombudsmanok hálózatának tevékenységein. Az Ombudsman aktív tagja számos ombudsmani szervezetnek, és rendszeresen részt vesz az ezek által szervezett konferenciákon és szemináriumokon. Ez a szakasz azokat a rendezvényeket ismerteti, amelyeken 2005-ben az Ombudsman és személyzete részt vett.

A Litván Köztársaság Seimasa ombudsmanjai fennállásának 10. évfordulója

2005. április 14–15-én Ian HARDEN képviselte az Európai Ombudsmant egy Vilniusban a Litván Köztársaság Seimasa ombudsmanjai által szervezett, „Az ombudsman mint a helyes igazgatáshoz

való jog védelmével kapcsolatos jogorvoslati lehetőség” tárgyú konferencián, amelyet intézményük fennállásának tizedik évfordulója alkalmából rendeztek. HARDEN úr beszédet tartott „Az Európai Ombudsman szerepe az európai polgárok jogainak védelme és előmozdítása terén” címmel.

A dán ombudsmani intézet fennállásának 50. évfordulója

2005. március 30. és április 2. között DIAMANDOUROS úr részt vett az 1987. óta Hans GAMMELTOFT-HANSEN vezette dán ombudsmani intézet fennállásának 50. évfordulója alkalmából szervezett rendezvényeken és ünnepségeken. Ezen rendezvények része volt az európai ombudsmanok és az Európa Tanács emberi jogi biztosának kilencedik kerekasztal-találkozója, amelyet Alvaro GIL-ROBLES, az emberi jogi biztos március 31-én és április 1-jén rendezett.

A „Demokratikus intézmények létrehozása és támogatása” című szemináriumot március 30-án tartották, és ezt Hans GAMMELTOFT-HANSEN nyitotta meg, aki üdvözölte a résztvevőket, és gratuláló üzenetet olvasott fel Louise ARBOR-tól, az ENSZ emberi jogi főbiztosától. A megnyitóbizottság résztvevői Carsten STAUR államtitkár és a dán Külügyminisztérium nagykövete és Morten KJÆRUM, a dán Emberi Jogi Intézet főigazgatója voltak.

A jordaniai helyzetről Fawaz AL ZU'BI, korábbi közigazgatási fejlesztési, információ- és kommunikációtechnológiai miniszter számolt be. Az albániai helyzetről Ermir DOBJANI, az albán népi ügyész, és Hans Henrik BRYDENSCHOLT, az ENSZ volt Jugoszlávia tekintetében létrehozott nemzetközi törvényszékének bírója beszélt. A ghánai helyzetet Anne BOSSMAN, az Emberi Jogi és Közigazgatási Igazságszolgálati Bizottság rendes biztosa, illetve Jens OLSEN, a dán ombudsmani hivatal vezető jogtanácsosa ismertette. A szekció végi vita bizottságának tagjai Lars Adam REHOF, a dán Külügyminisztérium vezető tanácsadója, Hans GAMMELTOFT-HANSEN, Fawaz AL ZU'BI, Anne BOSSMAN, Morten KJÆRUM és Morten ELKÆR, a dán Külügyminisztérium főtanácsadója voltak.

Az európai ombudsmanok és az Európa Tanács emberi jogi biztosának kilencedik kerekasztal-találkozóját március 31-én őfensége, Frigyes koronaherceg jelenlétében nyitotta meg Christian MEJDAHL, a dán parlament elnöke, Alvaro GIL-ROBLES és Hans GAMMELTOFT-HANSEN. Az első munkaszekcióban DIAMANDOUROS úr és Alvaro GIL-ROBLES tartott beszédet, az előbbi „Az ombudsmanok szerepe és feladatai a holnap Európájában”, az utóbbi „Az Európa Tanács szerepe a nemzeti ombudsmanok tevékenységeinek támogatásában” címmel. Vladimir LUKIN, az Orosz Föderáció szövetségi ombudsmanja „A nemzeti és regionális ombudsmanok közötti kapcsolat” címen tartott beszédet.

Április 1-jén Allar JÖKS, Észtország jogi kancellárja elnökölt a „Nehezen kezelhető rabok” munkaszekcióban. Andrzej ZOLL, a lengyelországi polgári jogvédelmi biztos beszédet tartott „Nehezen kezelhető rabok: gyakorlati kérdések”, TAKÁCS Albert, a magyarországi emberi jogi országgyűlési biztos helyettese pedig „Nehezen kezelhető rabok, jogi kihívások és válaszok” címen. Ezt követően vitacsoportok következtek Nina KARPACHOVA, az ukrainai nemzeti ombudsman és Pierre-Yves MONETTE, a belgiumi szövetségi ombudsman elnökletével.

Mats MELIN, Svédország parlamenti főombudsmanja volt az elnöke a „Magánélethez való jog” munkaszekciónak. Otakar MOTEJL, a Cseh Köztársaság nemzeti ombudsmanja beszédet tartott „A magánélethez való jog: gyakorlati kérdések” címmel, Arne FLIFLET, Norvégia parlamenti ombudsmanja pedig „A magánélethez való jog: jogi kihívások és válaszok” címen. Lucius CAFLISCH, az Emberi Jogok Európai Bíróságának bírója volt az elnöke „A magánélethez való jog: gyakorlati kérdések” vitacsoportnak, Peter KOSTELKA, az osztrák ombudsmani testület elnöke pedig a „A magánélethez való jog: jogi kihívások és válaszok” vitacsoportot moderálta. Alvaro GIL-ROBLES volt az elnöke a zárószekciónak, amelyen a négy vitacsoport jelentéseit ismertették, és elfogadták a kerekasztal következtetéseit.

2005. április 2-án szimpóziumot tartottak „Az ombudsman a jogalkotó, a közigazgatás és a polgár között – az ombudsman fogalmának fejlesztése” címen a Koppenhágai Egyetemen. Linda NIELSEN, a Koppenhágai Egyetem rektora üdvözölte a szimpózium résztvevőit, és GAMMELTOFT-HANSEN úr megnyitotta a rendezvényt. DIAMANDOUROS úr és Jens Peter CHRISTENSEN, az Århusi Egyetem

jogászprofesszora „A politikatudományi nézőpont” szekcióban tartottak beszédeket. Ivan BIZJAK, Szlovénia első nemzeti ombudsmanja, és Svend AUKEN, a korábbi munkaügyi miniszter és korábbi környezetvédelmi miniszter beszédeket tartottak a „Politikai nézőpont” szekcióban. Kevin MURPHY, a Pénzügyminisztérium korábbi közszolgálati irányítási és fejlesztési főtitkára és korábbi ír nemzeti ombudsman, illetve Michael LUNN, a dán Igazságügyi Minisztérium állandó titkára beszédeket tartott a „Közigazgatási nézőpont” című szekcióban. Emily O'REILLY, az ír nemzeti ombudsman és információs biztos, illetve Tøger SIEDENFADEN, a *Politiken* dán újság főszerkesztője beszédeket tartott „A Média nézőpontja” szekcióban. A szimpóziumot Hans GAMMELTOFT-HANSEN foglalta össze.

A Brit és Ír Ombudsmanok Szövetségének konferenciája, Warwick, Egyesült Királyság

Április 7–8-án DIAMANDOUROS úr részt vett a Brit és Ír Ombudsmanok Szövetségének (BIOA) konferenciáján a Warwick Egyetemen (Coventry, Egyesült Királyság). A BIOA éves ülését követően április 7. délelőttjén a konferencia a „Jogorvoslat ma” szekcióval kezdődött, amelynek elnöke Ann ABRAHAM, parlamenti és egészségügyi szolgáltatásokkal foglalkozó ombudsman és a szövetség elnöke volt. A hozzászólók Dame Deirdre HUTTON DBE, Nemzeti Fogyasztóvédelmi Tanács, Rt Hon Lord COULSFIELD QC, korábbi legfelsőbb bírósági bíró és a Skót Polgári Igazságszolgáltatási Fogyasztóvédelmi Tanács felülvizsgáló elnöke és Philip KELLY, az írországi Taoiseach Minisztérium helyettes főtitkára. A következő plenáris ülés témája a „Közigazgatási igazságszolgáltatás” volt, elnöke pedig Walter MERRICKS, pénzügyi főombudsman. A témához hozzászolt Rt Hon Lord NEWTON of Braintree OBE, a Törvényszéki Tanács elnöke, Peter HANCOCK CBE, a Törvényszéki Szolgálat kinevezett főigazgatója és Martin PARTINGTON CBE, jogi biztos. Április 8-a délelőttjén az első, „Bírósági felülvizsgálat” című plenáris ülés elnöke az észak-írországi ombudsman, Tom FRAWLEY volt. Hozzászolt Rt Hon Sir Brian KERR QC, Észak-Írország főbírája. A Tony REDMOND, az angliai Helyi Közigazgatási Bizottság elnökének elnökle mellett zajló záró plenáris ülésen DIAMANDOUROS úr beszélt „Az Európai Ombudsman szerepe” címen. Összesen tizenkét workshopot rendeztek a konferencia két napján, amelyen az információ szabadságáról szóló jogalkotás, a kártérítés, a panaszok rendezése és a jogorvoslat egyáltalán felmerült.

Szeminárium „Emberi jogok Európában az ombudsmanok szempontjából”, Ibiza, Spanyolország

Az Európai Ombudsman szeptember 5-én szemináriumon vett részt, amelyet a Baleár-szigetek Egyeteme és a spanyol ombudsman közösen szerveztek, és amelynek témája az emberi jogok Európában az ombudsmanok szempontjából. Beszédében DIAMANDOUROS úr az Európai Ombudsman által az alapvető emberi jogok védelmében játszott szerepének kérdésével foglalkozott. A szemináriumon sokan részt vettek, diákokat és akadémikusokat is ideértve.

Az ombudsmanról szóló katalán törvény 20. évfordulójáról történő megemlékezés, Barcelona, Spanyolország

Rafael RIBÓ, katalán regionális ombudsman (*Síndic de Greuges*) meghívására DIAMANDOUROS úr részt vett az ombudsmanról szóló katalán törvény 20. évfordulójáról való megemlékezés céljából szervezett eseménysorozaton, amelyet Barcelonában szeptember 29–30-án tartottak. A résztvevők között számos EU-ország nemzeti és regionális ombudsmanja ott volt, ideértve Emily O'REILLY-t, Írország nemzeti ombudsmanját, Mats MELIN-t, Svédország parlamenti főombudsmanját, María Luisa CAVA DE LLANO, Spanyolország helyettes ombudsmanját, Peter KOSTELKA-t, az osztrák ombudsmani testület elnökét, Yorgos KAMINIS-t, Görögország nemzeti ombudsmanját és Alvaro GIL-ROBLES-t, az Európa Tanács emberi jogi biztosát. DIAMANDOUROS úr beszédet tartott „A polgárok jogai védelmének módszerei: együttműködés az Európai Ombudsman és a nemzeti és regionális ombudsmanok között” címmel. Beszédében DIAMANDOUROS úr hangsúlyozta a regionális ombudsmanok szerepét, és számos javaslatot tett a meglévő együttműködésnek az európai ombudsmanok hálózatán keresztül történő erősítésére.

© Síndic de Greuges de Catalunya

A katalán ombudsmanról szóló törvény 20. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezés résztvevői. Barcelona, Spanyolország, 2005. szeptember 29–30.

5.3 MÁS RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS SZEMÉLYZETÜK RÉSZVÉTELÉVEL

Kétoldalú találkozók az ombudsmanokkal

A 2005. évben számos kétoldalú találkozóra került sor az Európai Ombudsman és az európai és Európán kívüli ombudsmanok között, az ombudsman tisztség előmozdítása, az intézményközi kapcsolatok megvitatása és a bevált gyakorlat cseréje céljából:

Január 31-én DIAMANDOUROS úr találkozott Alvaro GIL-ROBLES-lal, az Európa Tanács emberi jogi biztosával és Peter KOSTELKA-val, az osztrák ombudsmani testület elnökével és a Nemzetközi Ombudsmanintézet európai regionális alelnökével, az intézményeik által a következő tizennyolc hónapban szervezett ülések és rendezvények megvitatása és koordinálása céljából.

Február 17-én DIAMANDOUROS úr találkozott Eliana NICOLAOU-val, Ciprus közigazgatási biztosával (ombudsmanjával) és Constantin YEROCOSTOPOULOS nagykövettel, Görögországnak az Európa Tanács mellé rendelt állandó képviselőjével.

Február 18-án DIAMANDOUROS úr találkozott Matjaž HANŽEK-kel, Szlovénia emberi jogi ombudsmanjával.

Március 12-én DIAMANDOUROS úr találkozott Eliana NICOLAOU-val, Ciprus közigazgatási biztosával (ombudsmanjával) Nicosiában (Ciprus).

Április 6-án DIAMANDOUROS úr találkozott Karlheinz GUTTMACHER-rel, a német Bundestag Petíciós Bizottságának elnökével.

Május 24-én John MACQUARRIE, Észak-Írország helyettes nemzetgyűlési ombudsmanja látogatást tett az Európai Ombudsman hivatalában Strasbourghban. A látogatás célja az Európai Ombudsman vizsgálati eljárásának tanulmányozása volt. Ez néhány ügy áttekintése és az ezekért felelős jogi tisztviselőkkel való beszélgetések révén történt. MACQUARRIE úr találkozott továbbá DIAMANDOUROS úrral és Ian HARDEN-nel, a Jogi Osztály vezetőjével.

Június 10-én Josef HAUSER, a tiroli ombudsman (Ausztria) és személyzetének hét tagja látogatást tett az Európai Ombudsman hivatalában Brüsszelben. HAUSER úr és személyzete találkozott Benita BROMS-szal, az Európai Ombudsman jogi főtanácsadójával és az Európai Ombudsman brüsszeli hivatalának vezetőjével, illetve Rosita AGNEW-val, a kommunikációs osztály vezetőjével, hogy eszmecserét folytassanak a panaszkezelésről és a polgárokkal való kommunikációról. A küldöttség ezt követően videokonferencián beszélt az Európai Ombudsmannal, DIAMANDOUROS úrral, amelynek során megvitatták a tiroli régióban tett tájékoztató látogatás lehetőségeit.

Június 30-án DIAMANDOUROS úr Firenzében ebéden vett részt Giorgio MORALES-szel, Toszkána (Olaszország) regionális ombudsmanjával és személyzetének több tagjával. Eszmecserét folytattak szerepükről és a polgárokkal való kommunikációról. Megvitatták továbbá az Európai Ombudsmannál a toszkánai ombudsman által tett hivatalos látogatás lehetőségét.

Július 7-én Sozar SUBARI, a grúz ombudsman látogatást tett az Európai Ombudsmannál Strasbourgban az Európa Tanács szervezésében tett hivatalos látogatása részeként. SUBARI úr és DIAMANDOUROS úr rövid találkozó tartott, amelyet követően José MARTÍNEZ-ARAGÓN, jogi főtanácsadó, ismertette vele az intézmény feladatait és szerepét.

Október 10-én DIAMANDOUROS úr találkozott Ramón CUSTODIO LÓPEZ-zel, Honduras nemzeti emberi jogi biztosával.

December 1-jén DIAMANDOUROS úr találkozott a Kínai Köztársaság (Tajvan) harmadik ellenőrzési jüanjanak (ombudsmani intézet) képviselőivel.

Rendezvények, melyeken a személyzet vett részt

Számos rendezvényre sor került az Ombudsman személyzetének szintjén:

Június 6-án és 7-én Finnország parlamenti ombudsmanjának hivatala és Finnország bírósági kancellárjának hivatala adott otthont a „Balti-tengeri szeminárium a törvényesség őrei számára” című rendezvénynek. Dánia, Észtország, Lettország, Litvánia, Norvégia, Lengyelország és Svédország ombudsmanjai vagy képviselőik vettek részt a szemináriumon. A szemináriumon részt vett a német *Bundestag* Petíciós Bizottságának küldöttsége is. Az Európai Ombudsman hivatalát Gerhard GRILL, jogi főtanácsadó képviselte. Összesen körülbelül 60-an vettek részt a szemináriumon.

November 28-án és 29-én Olivier VERHEECKE, jogi főtanácsadó részt vett az AOMF (*Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie*), a francia anyanyelvű ombudsmani szövetség negyedik kongresszusán, amelyet Párizsban tartottak. „Az ombudsman: további várakozások, a reform ösztönzése” című kongresszust („Le Médiateur: interprète des attentes, acteurs des réformes”) a francia ombudsman, Jean-Paul DELEVOYE szervezte. Felszólalt többek között Robert BADINTER, a francia alkotmánybíróság korábbi elnöke, Luc FERRY, korábbi miniszter és Jacques DERMAGNE, a Gazdasági és Szociális Tanács elnöke.

6 KÖZLEMÉNYEK

6.1 AZ ÉV FŐ ESEMÉNYEI

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN FENNÁLLÁSÁNAK TIZEDIK ÉVFORDULÓJA

Az Európai Ombudsman intézménye 2005-ben ünnepelte fennállásának tizedik évfordulóját. Az alkalom megünneplése céljából számtalan eseményt szerveztek, amelyek mindegyikét alább részletesen ismertetjük. Annak biztosítása érdekében, hogy ezen eseményeken az Ombudsman valamennyi lényeges közvetítő partnere — az EU intézményei, szervei és ügynökségei, képviselők, ombudsman kollégák, a média, nem kormányzati szervezetek, akademikusok, panaszosok és polgárok egyaránt — részt vegyen, minden ilyen rendezvényt más célközönség számára rendeztek.

A rendezvényekről további információ található az alábbi weboldalon:

<http://www.ombudsman.europa.eu/10anniversary/en/default.htm>

Jacob Söderman, az első Európai Ombudsman, Mats Melin, legfőbb svéd parlamenti ombudsman, és Riitta-Leena Paunio, finn parlamenti ombudsman, az EU tagállamok nemzeti ombudsmanjainak 5. szemináriumán. Hága, Hollandia, 2005. szeptember 11–13.

Díszvacsora az EU-tagállamok és a tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjai számára, Hága (Hollandia)

Az EU-tagállamok és a tagjelölt országok nemzeti ombudsmani hivatalainak több mint 80 képviselője vett részt a Hágában 2005. szeptember 11–13-án tartott ötödik nemzeti ombudsmani szemináriumon. Díszvacsorát rendeztek az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulója alkalmából. A vacsorán több mint 70-en vettek részt, ideértve az intézmény létrehozásában részt vevőket is, akik szerzői voltak a tizedik évforduló alkalmából kiadott emlékkötetnek is. A kötetet,

amelynek címe *Az Európai Ombudsman: a kezdetek, létrehozás, fejlődés* volt, DIAMANDOUROS úr a vacsora során mutatta be az első Európai Ombudsman, Jacob SÖDERMAN jelenlétében.

Fogadás az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulója alkalmából, Strasbourg, Franciaország

Az első Európai Ombudsman, Jacob SÖDERMAN, 1995. szeptember 27-én kezdte meg hivatali idejét. 2005. szeptember 27-én, az Európai Parlament strasbourgi ülésén fogadást rendeztek az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulója alkalmából. Az Európai Parlament és az Európai Bizottság tagjait, továbbá az Európai Ombudsman, az Európai Parlament és azon más EU-intézmények és szervek személyzetét hívták meg a fogadásra, amelyek szorosan együttműködtek az Ombudsmannal az utóbbi évtizedben. Az első Európai Ombudsman, Jacob SÖDERMAN, volt az est díszvendége. Az Európai Parlamentnek az Európai Ombudsman intézményének létrehozásában játszott kulcsszerepére és a Parlament által az Ombudsmannak nyújtott támogatásra tekintettel helyénvaló volt, hogy a nyitóbeszédet az Európai Parlament elnöke, Josep BORRELL FONTELLES mondja. A fogadáson több mint 250-en vettek részt, ideértve az Európai Bizottság öt tagját, az Európai Parlament több mint száz tagját, az Európai Parlament öt főigazgatóját, és az EU brit elnökségének képviselőit.

Josep Borrell Fontelles úr, az Európai Parlament elnöke, és Diamandouros úr az Európai Ombudsman fennállásának 10. évfordulója alkalmából rendezett fogadáson. Strasbourg, Franciaország, 2005. szeptember 27.

Szeminárium „Az Európai Ombudsman — Értékelés és perspektívák”, Strasbourg, Franciaország

Október 28-án a strasbourgi *Université Robert Schuman Institut des hautes études européennes* nevű intézete szemináriumot rendezett az Európai Ombudsman fennállásának tizedik évfordulója alkalmából, Syméon KARAGIANNIS, az *Université Robert Schuman* tanára és Yves PETIT, az *Université de Bourgogne* tanára tudományos felügyelete alatt. Az Európai Parlamentben tartott szeminárium témája *Le Médiateur européen: bilan et perspectives* (Az Európai Ombudsman — értékelés és perspektívák). A szemináriumot Strasbourg szenátora és polgármestere, Fabienne KELLER, illetve az *Université Robert Schuman* elnöke, Florence BENOÎT-ROHMER nyitotta meg.

A reggeli ülés elnöke a *Université Robert Schuman Centre d'études internationales et européennes* nevű intézetének társigazgatója és professzora, Vlad CONSTANINESCO volt. Az ülés első felében megvizsgálták az Ombudsmant és intézményi környezetét. Yves PETIT elemezte az Ombudsman és az európai intézmények közötti kapcsolatot, Loïc GRARD, a *Université de Bordeaux IV* tanára

pedig az Európai Ombudsman és a nemzeti ombudsmanok közötti kapcsolatot. Az ülés második felében az Ombudsmant és tevékenységeit vizsgálták. Claude BLUMANN, a *Université de Paris II* alelnöke és tanára ismertette az Ombudsmannak az európai polgársághoz való hozzájárulását. Syméon KARAGIANNIS ezt követően elemezte az Ombudsmannak az alapvető jogok védelméhez való hozzájárulását. A jelen lévő számos akadémikus, diák és más résztvevő valamennyi ismertető rész után lehetőséget kapott arra, hogy kérdéseket tegyen fel az előadónak, és ismertesse a kérdéssel kapcsolatos nézeteit.

Diamandouros úr, Florence Benoît-Rohmer, az *Université Robert Schuman* elnöke és Fabienne Keller, szenátor és Strasbourg polgármestere beszél „Az Európai Ombudsman – értékelés és kilátások” című találkozó résztvevőivel. Strasbourg, Franciaország, 2005. október 28.

A délutáni ülés kerekasztal formájában történt, amelynek témája „Az Európai Ombudsman — Tíz év munka” volt. A kerekasztal elnöke Robert KOVAR, a *Université Robert Schuman* korábbi elnöke és az egyetem professor emeritusa volt. A kerekasztal résztvevői DIAMANDOUROS úr, Mats MELIN, Svédország parlamenti főombudsmanja, Bernard DREYFUS, a francia nemzeti ombudsman főképviselője, David LOWE, az Európai Parlament Petíciós Bizottsága titkárságának divízióvezetője, Giuseppe MASSANGIOLI, az Európai Bizottság Főtitkárságának igazgatója és Alvaro GIL-ROBLES, az Európa Tanács emberi jogi biztosa voltak. A megvitatott témák között szerepelt az Európai Ombudsman és a bővítés kihívásai, az ombudsmanok közötti kapcsolatok és az Európai Ombudsman által a nemzeti és regionális ombudsmanokra gyakorolt hatás, továbbá az Európai Ombudsman tevékenységének az Európai Unió intézményeinek munkájára gyakorolt hatása.

A szeminárium következtetéseit Jean-Paul JACQUÉ, az Európai Unió Tanácsa Jogi Szolgálatának igazgatója foglalta össze.

Az eseményen több mint 80 akadémikus, diák, jogász, európai uniós alkalmazott és mások vettek részt. A szeminárium eredményeit az *Université Robert Schuman Centre d'études internationales et européennes* nevű intézete publikálja 2006 során.

Hivatalos vacsora az Ombudsman franciaországi fő közvetítői részére, Strasbourg, Franciaország

Október 28-án Strasbourg polgármestere, Fabienne KELLER és a *Communauté Urbaine de Strasbourg* elnöke, Robert GROSSMANN hivatalos vacsorát szervezett az Európai Ombudsman strasbourgi jelenléte tíz évének megünneplésére. Helyi, regionális politikusokat és közigazgatási alkalmazottakat hívtak meg a vacsorára, továbbá a Strasbourgban előző nap tartott szeminárium előadóit (lásd fentebb) és az Európai Ombudsman személyzetének tagjait. A díszvendég az Európai Ombudsman, DIAMANDOUROS úr volt. A vacsora során a polgármester emlékeztetett arra, hogy Strasbourg városa elkötelezett európai hivatása és az emberi jogok védelme mellett, és üdvözlő beszédet olvasott el a franciaországi európai ügyek miniszterétől, Catherine COLONNA-tól. Válaszában az Ombudsman köszönetet mondott a városnak és a régióknak az elmúlt évtizedben tanúsított valamennyi támogatásért, emlékeztetett arra az elkötelezettségére, hogy a polgárokat fokozottabban tájékoztatja EU-szintű jogairól, és bejelentette, hogy a nemzeti ombudsmanok hatodik szemináriumára Strasbourgban 2007-ben kerül sor.

Hivatalos vacsora az EU-intézmények elnökei és főtítkárai és az EU-szervek és EU-ügynökségek vezetői számára, Brüsszel, Belgium

November 17-én az Ombudsman hivatalos vacsorát tartott az EU-intézmények elnökei és főtítkárai, továbbá az uniós szervek és ügynökségek vezetői számára. Több mint 45-en vettek részt a vacsorán, az egész Unióból az intézmények, szervek és ügynökségek képviselőiben. Az esemény célja az volt, hogy rávilágítson az Európai Ombudsman elkötelezettségére a valamennyi intézménnyel, szervvel és ügynökséggel az elkövetkező években folytatott közös munka tekintetében, hogy javítsák az EU adminisztrációjának minőségét, és biztosítsák, hogy a polgárok jogait Unió-szerte teljes mértékben tiszteletben tartják. Annak alapján, hogy az Európai Bizottság az Ombudsman által elvégzett vizsgálatok 70%-ában érintett, a Bizottság elnökét, José Manuel BARROSO-t kérték fel a nyitóbeszéd megtartására. Számos olyan területet vázolt, amelyen a következő években együttműködésre van mód, ideértve egy egységes helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzat kialakítását, több békés megoldás keresését és az Ombudsman ajánlásainak és megjegyzéseinek azonnali betartását. E tekintetben megemlíttette a Bizottság által elfogadott új közleményt, amely új belső eljárást vezet be az Ombudsman vizsgálatainak megválaszolására. Beszédében az Ombudsman megerősítette a panaszok azonnali kezelésének és megfelelő figyelembe vételének fontosságát. Szerepét nemcsak külső ellenőrzési mechanizmusként, hanem a vezetők számára hasznos forrásként jellemezte, amely forrás alkalmas arra, hogy az igazgatást figyelmének a javítható területekre való felhívásával teljesítménye fejlesztésében segítheti. E tekintetben hangsúlyozta a helyes hivatali magatartás európai kódexe szerepét a tisztviselők hasznos útmutatójaként. DIAMANDOUROS úr emellett közvetítőként jellemezte az Ombudsman szerepét, aki képes arra, hogy segítse az intézményeket a polgárok felé történő kommunikációban, hogy a polgárok úgy érezhessék, hogy véleményük számít, és panaszaiuk segíthetnek a helyzet javításában. A végső cél – mondta – egy magas színvonalú, polgárközpontú EU-igazgatás.

José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke és Diamandouros úr az EU intézmények elnökei és főtítkárai, valamint az európai uniós szervek és ügynökségek vezetői számára rendezett hivatalos vacsorán. Brüsszel, Belgium, 2005. november 17.

Sajtószeminárium és nyilvános workshop, Brüsszel, Belgium

Az Európai Ombudsman december 6-án két eseményt rendezett Brüsszelben a következő címen: „Az Európai Ombudsman: 10 év, 20 000 panasz — túl sok? túl kevés?” A rendezvényeket az Európai Újságírói Központtal együttműködésben sajtószeminárium és a média, nem kormányzati szervezetek, érdekcsoportok, regionális és helyi képviselők, illetve az Ombudsman munkája iránt érdeklődő polgárok részére nyilvános workshop formájában szervezték meg.

Michael Cashman MEP, Diamandouros úr, Aidan White, a Nemzetközi Újságíró Szövetség főtitkára, Derk-Jan Eppink, az Európai Bizottság kabinetjének tagja és Siim Kallas alelnök beszél az Európai Ombudsman 10. évfordulója alkalmából rendezett sajtótájékoztatón. Brüsszel, Belgium, 2005. december 6.

Az első szekció címe a következő volt: „Egy nyitottabb és elszámoltatható EU-igazgatás — a következő lépések a Bizottság, a Parlament és az Ombudsman számára”. E szekción több mint hatvanan vettek részt, a bizottság tagjai pedig Derk-Jan EPPINK, az Európai Bizottság alelnöke, Siim KALLAS kabinetjének tagja, Michael CASHMAN, képviselő és az iratokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló rendelet parlamenti előadója, Tony BUNYAN, a *Statewatch* igazgatója, továbbá Tim KING, az *European Voice* helyettes szerkesztője voltak. Aidan WHITE, a Nemzetközi Újságírószövetség főtitkára moderálta a szekciót, amely hasznos áttekintése volt az EU intézményekben az átláthatóság és az előre mutató gondolatok terén mostanáig történt előrehaladásnak.

Diamandouros úr és Margot Wallström, az Európai Bizottság intézményi kapcsolatokért és kommunikációs stratégiájáért felelős alelnöke hallgatja a résztvevőket az Európai Ombudsman 10. évfordulója alkalmából rendezett nyilvános műhely keretében. Brüsszel, Belgium, 2005. december 6.

A második, „A panasztétel jogával kapcsolatos tudatosság felkeltése — a következő lépések az Európai Ombudsman számára” című szekció nyilvános workshop formájában zajlott. Margot WALLSTRÖM, az Európai Bizottság alelnöke, Emily O'REILLY, Írország nemzeti ombudsmanja, Claire DAMILANO, az *European Citizen Action Service* részéről, továbbá Aidan WHITE, a Nemzetközi Újságírószövetség főtitkára alkotta a szekcióbizottságot. A workshopot igen élénk módon moderálta az Európai Parlament korábbi elnöke, Pat COX. Nem kormányzati szervezetek, érdekcsoportok, brüsszeli regionális és helyi képviseletek több mint 50 képviselője, továbbá EU-intézmények vettek részt a workshopon, amelynek célja annak megvizsgálása volt, hogyan tevékenykedhet az Ombudsman a számukra legmegfelelőbb

módon. A vita a következő kérdések köré szerveződött: Hogyan keltheti fel az Európai Ombudsman a tudatosságot munkája iránt? Mit tehet az Ombudsman annak érdekében, hogy Ön élhessen a panasztétel jogával? Hogyan segítheti az Ön intézménye az Ombudsmant abban, hogy az elmúlt évtized eredményeire építhessen? Hogyan járulhat hozzá az Ombudsman az Unió „mérlegelési időszakához”? A workshopon felvetett fő kérdéseket összefoglaló dokumentumot kiosztották a résztvevőknek az ülést követően, illetve hozzáférhetővé tették az Ombudsman weboldalán.

Előadás a francia nemzetgyűlés Európai Unió mellé akkreditált küldöttségénél, Párizs, Franciaország

A francia nemzetgyűlés Európai Unió mellé akkreditált küldöttsége december 7-én első alkalommal tartott meghallgatást az Európai Ombudsman számára. A találkozó, amelyen a küldöttség elnöke, Pierre LEQUILLER elnökölt, lehetőséget biztosított az Ombudsman számára, hogy kifejtse szerepét, az általa vizsgált kérdéseket, illetve a tagállami ombudsmanokkal való együttműködés mértékét. A küldöttség tagjai kérdéseket tettek fel a panaszokról, ideértve a Tanács jogalkotási eljárása átláthatóságának hiányára vonatkozó panaszt is, továbbá azt, hogy parlamenti képviselőként milyen szerepet játszhatnak abban, hogy az Európai Ombudsman szerepéről és feladatairól tájékoztassák a francia polgárokat. A meghallgatásra Párizsban került sor a sajtó képviselői előtt, illetve azt az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulója alkalmából rendezték.

© Assemblée nationale française

Diamandouros úr és Pierre Lequiller, a francia nemzetgyűlés az Európai Unióba delegált küldöttségének elnöke. Párizs, Franciaország, 2005. December 7.

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN MEGVÁLASZTÁSA

Január 11-én került sor az Európai Parlamentben az Európai Ombudsman megválasztására. DIAMANDOUROS urat újra megválasztották Európai Ombudsmannak a 2004–2009 parlamenti időszakra, 564 igen szavazattal a leadott 609-ből. Az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnöke, Marcin LIBICKI képviselő által szervezett sajtókonferencia követte a választást. DIAMANDOUROS úr ez alkalomból vázolta az intézménnyel kapcsolatos prioritásait, amelyek között szerepelt a polgárok jogainak az egész Unióban történő teljes körű védelme, továbbá az EU-intézmények és -szervek legmagasabb színvonalú adminisztrációjának garantálása. Az Ombudsman megválasztására vonatkozóan teljes körű tájékoztatás olvasható az E. mellékletben.

© Az Európai Parlament

Margot Wallström, az Európai Bizottság intézményi kapcsolatokért és kommunikációs stratégiájáért felelős alelnöke gratulál Diamandouros úrnak Európai Ombudsmanná történő újraválasztása alkalmából. Strasbourg, Franciaország, 2005. január 11.

A 2004. ÉVI ÉVES JELENTÉS

Az éves jelentés az Ombudsman legfontosabb kiadványa. Áttekintést nyújt az Ombudsman adott évben folytatott tevékenységeiről, és lehetővé teszi, hogy a Parlament elszámoltathassa az Unió intézményeit és szerveit. Az adminisztráció problémás területeinek kiemelésével emellett értékes önszabályozási eszköze az EU intézményeinek és szerveinek. Ezen túlmenően azonban az Ombudsman jelentése fontos számos, különféle szintű csoport és magánszemély számára is — a további ombudsmanoknak, politikusoknak, köztisztviselőknek, szakembereknek, akademikusoknak, érdekcsoportoknak, nem kormányzati szervezeteknek, újságíróknak és polgároknak úgy európai, mint nemzeti, regionális és helyi szinten.

Annak érdekében, hogy a legmegfelelőbb válasszal szolgáljon e különféle fórumok eltérő elvárásai felé, az éves jelentést átalakították a 2004. évi jelentéstől kezdődően. A teljes határozatok helyett a figyelmet a lényegre felhívó összefoglalásokat tesznek közzé. Tematikus elemzést tettek közzé a 2. fejezetben (e fejezet 2.8. szakasza), amelyben a fő tevékenységi területeken a legfontosabb jogi és ténybeli megállapításokat emelik ki. A kommunikációra és más szervekkel való kapcsolatra vonatkozó fejezeteket felülvizsgálták annak érdekében, hogy kiemeljék e tevékenységek eredményeit, továbbá részletesen illusztrálják a megtett lépéseket.

Az Ombudsman 2004. évi jelentését május 10-én ismertette az Európai Parlament Petíciós Bizottságával. Ez lehetőséget biztosított számára, hogy munkájáról és a kérdéses évben elért eredményekről áttekintést adjon, továbbá jelentést tegyen az Európai Ombudsmanként történő újraválasztását követően általa megállapított célkitűzésekről.

Manolis MAVROMMATIS képviselő volt az Ombudsman 2004. évi tevékenységeiről szóló bizottsági jelentés előadója. A képviselők a jelentést október 27-én fogadták el, 426 igen szavazattal, 3 ellenében, 9 tartózkodás mellett, és gratuláltak az Ombudsmannak munkájához, továbbá a Petíciós Bizottsággal meglévő jó kapcsolatához.

NYÍLT NAPOK

Brüsszel

Az Európai Parlament április 30-án nyílt napot rendezett a nagyközönségnek. Az Ombudsman hivatala is részt vett a nyílt napon, és ez alkalommal tette közzé *a tizedik évfordulóra készült képeslapot*, amelyet

24 nyelven osztottak ki a látogatóknak. Az alkalmazottak egész nap válaszoltak a nagyközönség kérdéseire, és a becslések szerint majdnem 15 000-en vettek részt a rendezvényen.

Strasbourg

Az Ombudsman hivatala május 8-án részt vett az Európai Parlament által Strasbourgban rendezett nyílt napon. 24 nyelven osztottak ki a látogatóknak az Ombudsman munkájára vonatkozó anyagot, ideértve *a tizedik évfordulóra készült képeslapot* is. Az alkalmazottak egész nap ott voltak, hogy válaszoljanak a kérdésekre. Több mint 20 000-en keresték fel a Parlamentet a nyílt nap során.

Állampolgárok látogatják az Ombudsman standját a nyílt napon Strasbourgban, Franciaország, 2005. május 8.

6.2 TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK

Annak érdekében, hogy a polgárok fokozottabban tudatában legyenek az Európai Ombudsmannál való panasztételhez való joguknak, illetve hogy az Ombudsman és a hasonló nemzeti és regionális szervek közötti munkakapcsolatok tovább fokozódjanak, az Ombudsman 2003 és 2004 során a tagállamokban, a csatlakozó és a tagjelölt államokban tett tájékoztatási célú látogatásokat magában foglaló intenzív programot indított el. Az Ombudsman szándéka, hogy folytassa tájékoztatási célú látogatásait a 2005–2009 időszakban. E látogatások során az Ombudsman találkozik képviselőkkel, bírakkal, magasabb beosztású köztisztviselőkkel, ombudsman kollégáival és más, a bíróságon kívüli vitarendezéssel foglalkozó szervezetekkel, a tudományos közösséggel, lehetséges panaszosokkal és más polgárokkal. Minden egyes útjára elkíséri jogi osztályának egy tagja és egy kommunikációs alkalmazott.

Az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásainak célja a polgárok között az általa nyújtott szolgáltatás jobb megértésének segítése. A látogatások során tartott előadások alkalmával az Ombudsman munkáját a hozzá beérkező panaszok egyes típusainak példáival illusztrálja. Ám az Ombudsman munkája nem csupán panaszkezelés, és a találkozóknak során mindig tudatában van az e tágabb feladatával kapcsolatos tudatosság felkeltése szükségességének. Beszédeiben és előadásaiban az Európai Ombudsman körvonalazza az ombudsman intézményének fontosságát a jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok szerepének elősegítésében. Az ombudsmanokkal folytatott kétoldalú találkozókra a résztvevők a jövőbeli együttműködés lehetőségeit vizsgálják, és levonják a tanulságokat egymás tapasztalataiból, továbbá megosztják a bevált gyakorlatot.

A tagállamokban és a tagjelölt országokban meglévő, az ombudsmanhoz hasonló szervek minden ilyen látogatás során mélyreható, tevékenységekből és találkozókából álló programot állítanak össze az Ombudsman számára, és gyakran végig elkísérik útja során.

Az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulója alkalmából 2005-ben szervezett eseménysorozat miatt ez évben egyetlen tájékoztatási célú látogatásra került sor, november végén az Egyesült Királyságban.

A következő szakasz áttekinti azon találkozók széles körét, amelyekre sor került, felsorolva a főbb résztvevőket és beszámol az elhangzott előadásokról. A tájékoztató látogatások során a médiával kapcsolatos eseményekkel e jelentés 6.4. szakasza foglalkozik.

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az Európai Ombudsman 2005. november 28. és 30. között Londonba látogatott.

November 28-án munkareggelire került sor a parlamenti és egészségügyi szolgáltatásokkal foglalkozó ombudsmannal, Ann ABRAHAM-mel. DIAMANDOUROS urat és ABRAHAM asszonyt ezt követően az Európai Bizottság Egyesült Királyságba delegált képviselőjének vezetője, Reijo KEMPINEN fogadta. Ezt az Európai Parlament tagjaival folytatott ülés követte, amelynek házigazdája az Európai Parlament egyesült királyságbeli hivatalának igazgatója, Dermot SCOTT volt. DIAMANDOUROS úr és ABRAHAM asszonyt ezt követően közös előadást tartott a nemzeti kormányzati főiskola European Fast Stream hallgatói részére. Az Európai Ombudsman előadásának címe a következő volt: „Az Európai Ombudsman szerepe az EU intézményi keretében”. Kérdések és válaszok követték egymást a következő részben, a hallgatókkal és a kurzus vezetőjével, Howard EMMENS-szel folytatott megbeszélések ebéd közben is folytatódtak.

Diamandouros úr és Ann Abraham, az Egyesült Királyság parlamenti és egészségügyi ombudsmanja európai „Fast Stream” diákokhoz beszél a National School of Governmentben. London, Egyesült Királyság, 2005. november 28.

A délután az alsóház Európai Ügyekkel Foglalkozó Vizsgálóbizottsága tagjaival folytatott üléssel kezdődött, amelynek során az ombudsmanok lehetőséget kaptak arra, hogy találkozzanak a bizottság tagjaival, tájékoztassák őket intézményeik munkájáról, és érdekes eszmecserén vehessenek részt. A nap utolsó találkozója a Törvényszéki Tanácson zajlott, és ennek házigazdája a tanács elnöke, Lord NEWTON of Braintree volt. A tanács tagjai és alkalmazottai ismertették a tanács munkáját, és az ezt követő viták azt mutatták, hogy a törvényszékek és az ombudsmanok munkája között szoros a kapcsolat. Ezen az estén Lord NEWTON vacsorát adott a Lordok Házában a látogatás alkalmából.

November 29-én DIAMANDOUROS úrnak egy PhD-hallgató, Melanie SMITH tett fel kérdéseket az EK-Szerződés 226. cikke szerinti jogsértési eljárásokról szóló disszertációjával kapcsolatban. A nap első találkozója során DIAMANDOUROS urat és ABRAHAM asszonyt az európai ügyekért felelős miniszter, Douglas ALEXANDER képviselő fogadta. A napirendre kerülő kérdések között szerepelt az Európai Ombudsman külön jelentése, amelyet 2005 októberében nyújtott be az Európai Parlamentnek, és amelyben az Ombudsman felszólította a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a jogalkotói minőségében történő ülésezésének nyilvánossá tételére vonatkozó elutasítását. A parlamenti és egészségügyi szolgáltatásokkal foglalkozó ombudsman hivatalában tett látogatás ezt követően lehetőséget biztosított DIAMANDOUROS úrnak arra, hogy az ombudsman elé kerülő ügyek széles körével megismerkedhessen. A helyettes ombudsman, Trish LONGDON és kollégái a folyamatos ápolás kérdését ismertették, míg Ann ABRAHAM és Iain OGILVIE vázolták az Equitable Life biztosítási társaságra vonatkozó nyomozás legújabb fejleményeit.

A Robert HAZELL, az Államigazgatási Főiskola (Londoni Egyetem) Alkotmányjogi Intézetének igazgatója által ebéddidőben rendezett szeminárium során DIAMANDOUROS úr előadást tartott a következő címmel: „Az ombudsman szerepe az elszámoltathatóság és a jogállamiság megerősítésében”. Egy élénk kérdés-válasz részt, továbbá egy büféebéd során a részt vevő tanárok és hallgatók, továbbá számos egyesült királyságbeli ombudsman kérdéseire válaszolt, illetve beszélgetett velük.

A délután első ülése során DIAMANDOUROS urat meghallgatták a Lordok Háza Európai Unió Bizottsága előtt. A meghallgatási ülés elnöke a bizottság elnöke, Lord GRENFELL volt, és a Lordok Házának tizennégy tagja vett részt ezen. A bizottság tagjainak mélyreható vizsgálódása során a bizottság tagjai DIAMANDOUROS úrnak számos kérdést tettek fel az európai ombudsmanok hálózatának szükséges fejlesztésére, a helyes hivatali magatartás európai kódexe és az alapjogi charta közötti kapcsolatra, illetve az EU Alapjogi Ügynökségével való jövőbeli viszonyra vonatkozóan. DIAMANDOUROS úr és ABRAHAM asszony ezt követően az alsóház Közigazgatási Bizottságának elnökével, Tony WRIGHT képviselővel találkozott. Ezen az estén ABRAHAM asszony vacsorát adott, amelyen Anglia, Skócia, Wales és Észak-Írország számos közigazgatási ombudsmanja részt vett.

Lord Wallace of Saltaire, a London School of Economics and Political Science nemzetközi kapcsolatok tanszékének emeritus professzora bemutatja Diamandouros urat az „Emberi jogok és nem jogi megoldások – az Európai Ombudsman jövője” című előadása előtt. London, Egyesült Királyság, 2005. november 30.

November 30. reggelen az angliai önkormányzati ombudsmanok londoni hivatalánál tett látogatással kezdődött. DIAMANDOUROS úr először az önkormányzati ombudsmanok elnökével, Tony REDMOND-dal találkozott, amelynek során számos fontos kérdést megvitattak, ideértve az Ombudsman hatáskörének az emberi jogok terén történő alakítását is. Ezt követően a helyettes önkormányzati ombudsmannal, Peter MACMAHON-nal találkozott, és megbeszélésük során az ombudsmani hivatalok közötti nemzetközi együttműködésről esett szó. DIAMANDOUROS úr ezt követően a Londoni Gazdasági és Politológiai Főiskolán (LSE) adott előadást, amelynek címe:

„Emberi jogok és bíróságon kívüli jogorvoslat — az Európai Ombudsman perspektívája”. Az előadás során Lord WALLACE of Saltaire, az LSE nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó professor emeritusa elnökölt. Az előadást kérdés–válasz rész követte, a beszélgetések pedig a Lord WALLACE által adott ebéd során is folytatódtak.

A délután első megbeszélése Jim MURPHY képviselővel, a kabinetiroda parlamenti titkárával zajlott. A megvitatott kérdések között szerepelt a polgárok számára hozzáférhető jogsegély módjainak javítása, illetve az egyesült királyságbeli ombudsmani hivatal fejlesztése. A látogatást Ann ABRAHAM-mal folytatott megbeszélés zárta a parlamenti és egészségügyi szolgáltatásokkal foglalkozó ombudsman hivatalában.

6.3 EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

A konferenciák, szemináriumok és találkozók kiváló lehetőséget jelentenek az Ombudsman számára a munkájával kapcsolatos tudatosságnak az olyan kulcsfontosságú közönség, mint a nem kormányzati szervezetek, érdekcsoportok és tudományos intézmények körében történő felkeltése érdekében. Ezek megkönnyítik továbbá az ombudsmani hivatal fogalmának általánosabb körben történő népszerűsítését. A konferenciák és ülések lehetővé teszik továbbá, hogy az Ombudsman és alkalmazottai az intézmény számára különösen fontos európai fejleményekkel lépést tarthassanak.

E szakaszban részletesen ismertetésre kerül az általában az ombudsmani hivatal fogalmának és különösen az Európai Ombudsman munkájának népszerűsítését szolgáló tevékenységek teljes köre. Amennyiben az Ombudsman nem tud személyesen részt venni egy eseményen, az intézmény képviselőjével egy erre alkalmas munkatársát bízta meg. Számos csoport strasbourgi tanulmányutakon szerez ismereteket az Ombudsman munkájáról. E szakaszban ezért azokat a csoportos előadásokat is ismertetjük, melyekre az év során sor került.

AZ OMBUDSMAN RÉSZVÉTELÉVEL

Január 7-én DIAMANDOUROS úr találkozott Marios LYSSIOTIS nagykövettel, Ciprusnak az Európa Tanács mellé delegált állandó képviselőjével, az Európai Ombudsman szerepének megvitatása érdekében.

Január 27-én DIAMANDOUROS úr az Angol Nyelvű Unió strasbourgi irodája előtt beszélt „Az Európai Ombudsman — a helyes igazgatás óre” címmel.

Január 28-án az Ombudsman tartotta a nyitóbeszédet egy, az Európai Unió Korábbi Gyakornokainak Szövetsége (ADEK International) által Brüsszelben szervezett konferencián. A konferencia címe a következő volt: „Európáról kommunikálni”. Az Ombudsman arra összpontosított, hogy „miért” kellene Európáról kommunikálni, „hogyan” kellene Európáról kommunikálni, illetve „mit” kellene kommunikálni Európáról. Beszédét követően DIAMANDOUROS úr a hallgatóság kérdéseire válaszolt.

Február 23-án DIAMANDOUROS úr találkozott Aleksandra POPOVIĆ-tyal, Szerbia és Montenegró Köztársaság igazságügyminiszter-helyettesével. Megvittatták az Unióban a polgárok jogainak bírósági és bíróságon kívüli jogorvoslat útján történő védelmével kapcsolatosan történt fejleményeket.

Március 4-én DIAMANDOUROS úr beszédet adott egy Genfben (Svájc) tartott nemzetközi konferencián „Az európai alkotmány alapelvei” címmel. A konferenciát a Genfi Egyetem Európai Jogi Tanulmányok Központja szervezte.

Március 11-én DIAMANDOUROS úr számos találkozáson vett részt Nicosiában (Ciprus) a következőkkel: Tassos PAPADOPOULOS, a Ciprusi Köztársaság elnöke, Nikos CLEANTHOUS, a ciprusi parlamenti Európai Ügyekkel Foglalkozó Bizottságának elnöke, Panayiotis DEMETRIOU

képviselő, Costakis CHRISTOFOROU, a ciprusi parlament főigazgatója, Ronald EVERS, az Európai Parlament ciprusi Információs Hivatalának vezetője és Adriaan VAN DER MEER, az Európai Bizottság ciprusi képviselőjének vezetője. Később aznap beszédet tartott a következő címmel: „Az európai polgároknak az európai polgárságból, az Unió demokráciájából és az Alapjogi Chartából eredő jogai” egy, a ciprusi parlament és a ciprusi Sajtó- és Információs Hivatal által a polgárok jogairól szervezett szemináriumon.

Tassos Papadopoulos, a Ciprusi Köztársaság elnöke és Diamandouros úr.
Nicosia, Ciprus, 2005. március 11.

Március 12-én DIAMANDOUROS úr Nicosiában (Ciprus) találkozott Michalis ATTALIDES-szel, az egyetem Bölcsészettudományi, Társadalomtudományi és Jogtudományi Karának dékánjával, amely alkalomból beszédet tartott „A demokrácia és a jogállamiság megvédése: az ombudsman szerepe”.

Március 17-én DIAMANDOUROS úr „Hozzáférés az Európai Ombudsmani rendszerhez” címen beszélt az Európai Jogásznők Szövetségének ötödik kongresszusán.

Christos Rozakis (balról második), az Emberi Jogok Európai Bíróságának alelnöke beszél az Európai Ombudsman munkatársaihoz. Strasbourg, Franciaország, 2005. március 18.

Március 18-án az Ombudsman találkozott Christos ROZAKIS-szal, az Emberi Jogok Európai Bíróságának alelnökével. ROZAKIS úr ezt követően találkozón vett részt az Európai Ombudsman

munkatársaival, amelynek során előadást tartott „Az emberi jogok európai védelmének fegyvertára: a védelem kiterjesztése az EU alkotmányszerződése révén” címen.

Március 21-én DIAMANDOUROS úr találkozott Guillermo O'DONNELL-lel, a Notre Dame-i Egyetem (Indiana, Egyesült Államok) tanárával és Gabriela IPPOLITO O'DONNELL-lel, az Európai Ombudsman szerepének és az Ombudsman intézményének latin-amerikai népszerűsítése és fejlesztése kilátásainak megvitatása érdekében.

Március 22-én DIAMANDOUROS úr előadást tartott „Az emberi jogok és az alapjogok Európai Unióban történő megvédésével kapcsolatos utóbbi fejlemények — az Európai Ombudsman perspektívája” címen az Európa Tanács állandó képviselőinek munkaebédjén. A rendezvény háziasszonya Ann-Marie NYROOS, az Európa Tanács finnországi állandó képviselője volt.

Május 14-én DIAMANDOUROS úr beszédet tartott „Az Európai Ombudsman és az EU kábítószer-politikája” címen a rehabilitációról és a kábítószer-politikáról megrendezett tizedik európai konferencián Heraklionban (Görögország).

Május 18-án DIAMANDOUROS úr „Az Európai Ombudsman mint az átláthatóság előmozdítója és a korrupció elleni küzdelem segítője” címmel tartott beszédet a Transparency International görög szerve előtt Athénban (Görögország).

Május 19-én DIAMANDOUROS úr részt vett egy „Hivatali visszasság és korrupció a görög állami szektorban — az ez elleni küzdelem módszereivel és lehetőségeivel kapcsolatos reflexiók” című kerekasztalon a 2005. évi Görög Vezetői Konferencián, amelyet a Magas Beosztású Köztisztviselők Szövetsége rendezett Athénban (Görögország).

Május 24-én DIAMANDOUROS úr Fabienne KELLER-rel, Strasbourg polgármesterével találkozott, hogy előkészítsék az október 28-ra tervezett tizedik évforduló alkalmából megrendezendő szemináriumot és díszvacsorát.

Május 31-én DIAMANDOUROS úr „Demokrácia, jogállamiság, elszámoltathatóság és az ombudsmani intézmény” címmel beszélt a Duisburgi Egyetemen (Németország).

Június 3-án DIAMANDOUROS úr beszédet tartott „Betegjogok a mai Európában” címmel a „Megelőző gyógyítás a 21. században” című második Nemzetközi Hygeia-Harvard Orvosi Konferencián Athénban (Görögország).

Június 6-án DIAMANDOUROS úr beszédet tartott „Az alapjogok és az emberi jogok tiszteletben tartása az európai igazgatásban: normák és jogorvoslatok” címmel Krakkóban (Lengyelország) egy, a lengyel ombudsman, Andrzej ZOLL és a Jagelló Egyetem által szervezett nemzetközi konferencián, az Oświęcim Emberi Jogi Akadémia létrehozása alkalmából.

Június 30-án DIAMANDOUROS urat felkérte Anthony MOLHO és Diogo RAMADA CURTO, a firenzei (Olaszország) Európai Egyetemi Intézet (EUI) tanárai, hogy tartsa meg az EUI Történelmi Tanszéke által szervezett nyári kurzuson első előadását. DIAMANDOUROS úr beszédének címe a következő volt: „A migránsok jogainak fejlődése az európai jogrendben a háború utáni időszakban”. Ezt követően DIAMANDOUROS úr ebéden vett részt öt görögországi doktorjelölttel.

Július 1-jén DIAMANDOUROS úr találkozáson vett részt Firenzében (Olaszország) Yves MENY-vel, az Európai Egyetemi Intézet elnökével és tanárával, illetve Helen WALLACE-szal, az egyetem Robert Schuman Továbbképzési Központjának igazgatójával és tanárával, hogy megvitassa a demokratikus elszámoltathatóság növelésére alkalmas európai intézmények tanulmányozása elősegítésének módjait.

Július 6-án az Ombudsman Eugenia KOTSELIDOU-val, az Európai Szabadalmi Hivatal személyzeti fejlesztési vezetőjével és a teljesítménymenedzsment terén működő közvetítőjével találkozott Münchenben (Németország). KOTSELIDOU asszonyt érdekelték DIAMANDOUROS úrnak a közvetítés terén szerzett tapasztalatai, ideértve a békés megoldás keresését és az intézménynek a bíróságok alternatívájaként meglévő szerepét is.

Július 7-én DIAMANDOUROS úr előadást tartott „Az Európai Ombudsman: a polgárok megvédésének eszköze” címmel Trentino Alto-Adige olasz régió polgármestereinek küldöttsége előtt, amely rendezvény háziasszonya Lilli GRUBER képviselő volt.

Július 13-án az Ombudsman ismertette munkáját az Európai Üggyel Foglalkozó Szakemberek Társasága (SEAP) 25 tagja előtt, amely szervezet a gyakorló európai közjogi szakértőket tömöríti. „Az Európai Ombudsman: egy nyitott, elszámoltatható és szolgáltatásorientált EU-igazgatás előmozdításának segítése” című beszédében DIAMANDOUROS úr ismertette az általa panaszkezelés és hivatalból indított vizsgálatok terén nyújtott szolgáltatást. Az Ombudsman különösen a helyes hivatali magatartás európai kódexére és a SEAP saját magatartási kódexére hivatkozott. Catherine STEWART, a SEAP alelnöke volt a rendezvény elnöke, amelyet élénk kérdés-válasz rész zárt.

Szeptember 23-án DIAMANDOUROS előadást tartott „Az Európai Ombudsman — bíróságon kívüli jogorvoslati eszköz a polgárok számára” címmel az Európa Tanács korábbi Emberi Jogi Európai Bizottsága tagjaiból álló küldöttség előtt. A rendezvényt Christos ROZAKIS, az Emberi Jogok Európai Bíróságának alelnöke szervezte.

Szeptember 26-án DIAMANDOUROS úr előadást tartott az Európai Ombudsman szerepéről a jogtanácsosok területi kamarájának Krakóból (Lengyelország) érkező küldöttsége számára.

Október 6-án DIAMANDOUROS úr beszédet tartott „Az Európai Ombudsman: az alapjogok védelmét és előmozdítását szolgáló intézmény” címen a francia *Ecole National d'Administration* létrehozásának 60. évfordulójáról és az Európai Tanulmányok Központjának Strasbourgban történő létrehozásának tizedik évfordulójáról megemlékező konferencián.

Október 14-én DIAMANDOUROS úr beszédet tartott „A jogállamiság és az alapjogok az Európai Unióban” címmel a Nemzeti Védelmi Akadémián Athénban (Görögország).

November 21-én DIAMANDOUROS úr előadást tartott „Demokrácia, jogállamiság és az ombudsman” címmel a Columbia Egyetemen, New York, Egyesült Államok.

December 21-én és 22-én DIAMANDOUROS találkozókon vett részt Athénban (Görögország) Karolos PAPOULIAS-szal, Görögország elnökével, Kostas KARAMANLIS-szal, Görögország miniszterelnökével, Kostis STEFANOPOULOS-szal, Görögország korábbi elnökével és Konstantinos MITSOTAKIS-szal, Görögország korábbi miniszterelnökével.

AZ OMBUDSMAN ALKALMAZOTTAINAK RÉSZVÉTELÉVEL

Január 25-én Olivier VERHEECKE, jogi főtanácsadó az Európai Unió tervezett Alapjogi Ügynökségével kapcsolatosan az Európai Bizottság által szervezett nyilvános meghallgatáson vett részt. A nyilvános meghallgatást négy vitatéma köré szervezték. Az első téma az ügynökség jogait és tevékenységi területeit, továbbá földrajzi illetékességét érintette. A második téma az Európa Tanáccsal, a nemzeti intézményekkel, a civil társadalommal és más szervekkel folytatott kapcsolatok fenntartásával és biztosításával foglalkozott. A harmadik téma az ügynökség lehetséges feladatait érintette, a negyedik téma pedig az ügynökség szerkezetét. A nyilvános meghallgatást Franco FRATTINI, a Bizottságnak a jog érvényesüléséért, a szabadságért és a biztonságért felelős alelnöke zárta.

Február 16-án Nicholas CATEPHORES, az Ombudsman asszisztense egy „pénzügyi szolgáltatásokért felelős Európai Ombudsman” intézményének lehetséges létrehozásával kapcsolatosan az Európai Értéktőzsdék Szövetsége és a Houston Consulting Europe által Brüsszelben (Belgium) szervezett kerekasztal-megbeszélésen vett részt.

Március 1-jén Tina NILSSON, jogi tisztviselő és Rosita AGNEW, a kommunikációs szektor vezetője találkozott Paul FIRTH-szel, egy, az Európai Bizottság támogatási eljárásával kapcsolatosan vizsgálatot végző független tanácsadóval. A vizsgálatot nem kormányzati szervezetek részéről végezték. NILSSON asszony és AGNEW asszony ismertette az Ombudsman eljárásait, munkáját pedig támogatásokkal kapcsolatos olyan panaszokkal illusztrálták, amelyekkel 2002 és 2004 között foglalkoztak. FIRTH úr érdeklődött arról, hogy milyen mértékben sikeres az Ombudsman ilyen

ügyek megoldásában, illetve hogy ez átlagosan mennyi időt vesz igénybe. FIRTH urat különösen érdekelték az EU költségvetési rendeleteivel kapcsolatos panaszok és azon problémák, amelyekkel e tekintetben keresték meg az Ombudsmant.

Április 5-én Olivier VERHEECKE és Rosita AGNEW az Ombudsman munkájáról beszélt Melanie Smith-szel, a Manchesteri Egyetem doktori hallgatójával és Jo SHAW, az Edinburgh-i Egyetem tanára tanársegédjével.

Július 13-án, illetve 14-én Olivier VERHEECKE fogadta Rhita BOUSTA-t, a Paris 1 Panthéon-Sorbonne Egyetem doktori hallgatóját, illetve Costanza HERMANIN DE REICHENFELD-et a párizsi *Institut de Sciences Politiques*-ből, hogy beszéljenek az Ombudsman munkájáról és különösen a helyes hivatali magatartás európai kódexéről.

Szeptember 28-án és 29-én a brandenburgi állami adatvédelmi és információ-hozzáférési biztos volt a házigazdája az *Alcatel SEL Stiftung für Kommunikationsforschung*-gal és a *Deutsche Gesellschaft für Recht und Informatik e.V.*-vel közösen egy „Információs szabadság Németországban és Európában” című nemzetközi szimpóziumnak. Több mint 120-an vettek részt a konferencián. Az Európai Ombudsman hivatalát Gerhard GRILL, jogi főtanácsadó képviselte.

December 15-én Ida PALUMBO fogadta Margherita BARSÍ-t, a Leccei Egyetem (Olaszország) Jogi Karának hallgatóját, az Európai Parlament milánói hivatalának gyakornokát. A találkozó során PALUMBO asszony ismertette az Európai Ombudsman feladatkörét, és példákkal szolgált az Ombudsman által kezelt ügyekre.

Csoportos előadások

2005-ben DIAMANDOUROS úr és alkalmazottai (zárójelben) a következők előtt beszéltek az Ombudsman szerepéről és munkájáról:

január

- 30 politológus hallgatóból álló csoport a Regensburgi Egyetemről (Németország). Az előadást az *Europäische Akademie Bayern* szervezte, és a csoportot Andrea RIESCH kísérte; (Gerhard GRILL)
- hallgatók csoportja a strasbourgi Robert Schuman Egyetem *Institut des Hautes Etudes Européennes*-éből (Franciaország); (José MARTÍNEZ-ARAGÓN)

február

- 20 államigazgatási hallgató a Twentei Egyetemről (Hollandia). A csoportot Jaap H. DE WILDE kísérte; (Gerhard GRILL)
- 40 hallgató a *Bayern Kolleg Augsburg*-ból, Bajorország (Németország), egy, az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi út részeként. A csoportot Alexander FRISCH kísérte; (Gerhard GRILL)
- 50 hallgató a Mannheimi Egyetem (Németország) és az *Ecole Supérieure des Sciences Economiques et Commerciales* (Franciaország) közös európai MBA-képzéséről. Az előadást Brian CASSIDY, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagja szervezte; (Rosita AGNEW)

március

- 45 személy a *CDU Frauenunion Ibbenbüren*-től (Németország), egy, a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Gerhard GRILL)
- joghallgatók (MA) a Nîmes-i Egyetemről (Franciaország); (Marjorie FUCHS)

- 37 személy az *Europa-Union München*-től (Németország), az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett út részeként; (Gerhard GRILL)
- 30 hallgatóból álló csoport a *Politischer Jugendring Dresden e.V.*-től (Németország); (Olivier VERHEECKE)

április

- 10 fiatal köztisztviselő Közép- és Kelet-Európából és Madagaszkárból, egy, a strasbourgi *Centre des Etudes Européennes* által szervezett, európai kérdésekkel foglalkozó szeminárium alkalmával; (Alessandro DEL BON)
- a Közigazgatási és Érdekképviselési Európai Intézet (EIPAL) 20. ülésén részt vevő hallgatók, Brüsszel; (Olivier VERHEECKE)
- 38 személy Dortmundból (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Wiebke PANKAUKE)
- 43 hallgatóból álló csoport az *Europa-Institut, Universität des Saarlandes*-től (Németország); (Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA)
- 32 személy az *Altenakademie Dortmund*-ból (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Branislav URBANIČ)
- 41 harmad- és negyedéves, Európa-jogra szakosodott hallgatóból álló csoport a Leideni Egyetemről (Hollandia). A csoportot Rick LAWSON kísérte; (Ian HARDEN)
- a Glasgow Caledonian University (Egyesült Királyság) Jog- és Társadalomtudományi Karának 22 posztgraduális hallgatójából és három munkatársából álló csoport. A csoportot Marcela CHISHOLM kísérte; (Gerhard GRILL)
- 25 hallgatóból álló csoport a Nürnberg-Erlangeni Egyetem (Németország) Gazdaságtudományi Karáról; (Gerhard GRILL)
- *Kolpingwerk* (Németország) által szervezett „Europa-Seminar” 68 résztvevőjéből álló csoport; (Gerhard GRILL)

május

- 20 ázsiai diplomataiból álló csoport a strasbourgi *Centre des Etudes Européennes* által szervezett, európai kérdésekkel foglalkozó szeminárium alkalmából; (Gerhard GRILL)
- 42 személy Kölnből (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Branislav URBANIČ)
- 35 hallgatóból álló csoport a Groningeni Egyetem (Hollandia) Nemzetközi Kapcsolatok Tanszékéről, egy brüsszeli és strasbourgi tanulmányút részeként; (Gerhard GRILL)

június

- 34 fiatal tanár Németországból, akik egy, az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Gerhard GRILL)
- a *Thorbecke Academie Leeuwarden* (Hollandia) 26 hallgatójából és két munkatársából álló csoport, egy brüsszeli és strasbourgi tanulmányút részeként; (Branislav URBANIČ)
- 35 személy a *CDU Frauenunion Wesseling*-től (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Gerhard GRILL)
- 10 politológia szakos hallgató a University of Southern Maine-ről (Portland, Egyesült Államok); (Olivier VERHEECKE)

- egy csoport a *Kirchlicher Dienst in der Arbeitswelt*-től (Oldenburg, Németország); (Gerhard GRILL)
- 48 fiatal tanárból álló csoport Németországból, akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Gerhard GRILL)

július

- 47 fiatal tanárból álló csoport Németországból, akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Gerhard GRILL)
- 45 fiatal tanárból álló csoport Németországból, akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Branislav URBANIČ)
- 29 személy Kerpenből (Németország); (Branislav URBANIČ)
- 49 tanárból álló csoport, akik a felső-pfalzi regionális kormány (*Regierung der Oberpfalz*) (Németország) által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Branislav URBANIČ)
- a Tübingeni Egyetem (Németország) európai tanulmányok MA-programjának 23 hallgatójából és öt munkatársából álló csoport; (Gerhard GRILL)
- 7 magas rangú algériai tisztviselő, a strasbourgi *Centre des Etudes Européennes* által szervezett, európai kérdésekkel foglalkozó szeminárium alkalmából; (José MARTÍNEZ-ARAGÓN)

augusztus

- 6 személyből álló csoport az Európa Tanács látogatói ügyfélszolgálatától; (José MARTÍNEZ-ARAGÓN)

szeptember

- a magyar országgyűlés 20 képviselője és köztisztviselője, akik az Európai Bizottság Bővítési Főigazgatósága (TAIEX hivatal) által szervezett, „A petíciókról és az európai polgárságról szóló kérdés-válasz ülészek” rendezvényen vettek részt, Brüsszel; (Olivier VERHEECKE)
- 37 személyből álló csoport a dániai *Socialdemokraterne-Vejle amt*-től, egy brüsszeli és strasbourgi tanulmányút részeként; (Peter BONNOR)
- 38 személy a münsteri régióból (Németország), köztük helyi politikusok és tanácsstagok, a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Gerhard GRILL)
- 37 személyből a *Heimat- und Geschichtsvereins Bonn-Beuel*-től (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Wiebke PANKAUKE)
- 22 személyből álló csoport 13 ország különféle nem kormányzati szervezeteinek képviselőit, akik egy, az *Europahaus Burgenland* (Ausztria) által szervezett brüsszeli és strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Wiebke PANKAUKE)
- 25 németországi tanárból álló csoport, akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Wiebke PANKAUKE)
- 38 középiskolai tanuló Brühlből (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út részeként; (Wiebke PANKAUKE)

október

- 42 személy Németországból a *Bilanzbuchhaltung International*-nál folytatott szakképzés befejezését követően, a *Fit for Europe* által szervezett út részeként; (Gerhard GRILL)

- 49 vezető telekommunikációs, informatikai és adatfeldolgozási szakember, a *ver.di* szakszervezet (Németország) által szervezett út részeként; (Gerhard GRILL)
- 15 személyből álló csoport a *Forum Demokratie* (Düsseldorf, Németország) által szervezett, európai kérdésekkel foglalkozó szeminárium alkalmával; (Gerhard GRILL)
- 53 németországi személyből álló csoport, Silvana KOCH-MEHRIN képviselő meghívására; (Gerhard GRILL)
- 50 jogtudományi doktorból álló csoport a Messinai Ügyvédi Szövetség (Olaszország) által szervezett *Corso di applicazione forense* keretében. A találkozót Antonio DE MATTEIS, a Messinai Ügyvédi Szövetség tagja szervezte (Olaszország); (Ida PALUMBO)
- 50 polgármester Trentino-Alto Adige-ből (Olaszország), egy strasbourgi út részeként; (Ida PALUMBO)

november

- a horstmar-leer-i CDU párt (Münster régió, Németország) 30 tagja. A strasbourgi utat a *Karl-Arnold-Stiftung* szervezte; (Gerhard GRILL)
- 50 németországi személyből álló csoport, Silvana KOCH-MEHRIN képviselő meghívására; (Gerhard GRILL)
- 41 olaszországi személyből álló csoport Lilli GRUBER képviselő meghívására; (Gerhard GRILL)
- 31 személy a *Deutsche Gesellschaft e.V. Berlin*-től (Németország), akik egy luxembourgi és strasbourgi tanulmányúton vettek részt; (Gerhard GRILL)
- 27 németországi hallgatóból álló csoport, akik a *Politischer Jugendring Dresden e.V.* által szervezett brüsszeli tanulmányúton vettek részt; (Tina NILSSON)
- 16 németországi személy, a *Gästeführer Trier* által szervezett út részeként *Trier*; (Gerhard GRILL)
- 22 franciaországi tisztviselő, a strasbourgi *Centre des Etudes Européennes* által szervezett szakképzési kurzust követően; (Marjorie FUCHS)

december

- a *Consiglio Nazionale Forense* (Olaszország) 6 tagjából álló csoport; (Ida PALUMBO)
- 45 németországi személyből álló csoport Graf Alexander LAMBSDORFF képviselő meghívására; (Gerhard GRILL)
- az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 14 gyakornokából álló csoport; (Branislav URBANIČ)

A fentiekén kívül az Ombudsman alkalmazottai 15 alkalommal ismertették munkáját az Európai Bizottság gyakornokai előtt 2005-ben, és minden ilyen alkalommal körülbelül 50 gyakornok volt jelen.

Diamandouros úr az olasz Consiglio Nazionale Forense tagjaival.
Strasbourg, Franciaország, 2005. december 9.

6.4 MÉDIAKAPCSOLATOK

Az Ombudsman médiatevékenységei az interjúktól a sajtókonferenciákig és az újságcikkektől a sajtóközleményekig terjednek. E tevékenységek hozzájárulnak ahhoz, hogy felhívják a figyelmet arra a szolgáltatásra, amelyet az Ombudsman nyújt a polgároknak, a szervezeteknek és a vállalkozásoknak, illetve kiemeli a különösen kiugró eseteket. A média hozzájárulhat ahhoz, hogy az ügyek fontosságát hangsúlyozza, és így arra készíti az intézményt vagy szervet, hogy keressen megoldást a polgár számára. Az Ombudsman médiakezdeményezései fontos eseményhez is köthetnek, ilyen volt például az éves jelentés az Európai Parlament Petíciós Bizottságához történő benyújtása, vagy köthetnek közvetlenül az Ombudsman vizsgálataihoz.

Tizenhét sajtóközleményt adtak ki 2005-ben, és osztották szét újságíróknak és érdeklődőknek szerte Európában. Az érintett kérdések között szerepelt a bizottsági gyakornokok tekintetében a korhatár eltörlése, a fogyatékkal élők integrálása, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által egy ombudsmani vizsgálat keretében tett félrevezető kijelentések és a Tanács munkája nyilvánosságának a hiánya.

Az Ombudsman több mint 50 interjút adott a nyomtatott, a közvetített és az elektronikus médiumok képviselőinek 2005-ben Strasbourgban, Brüsszelben és másutt. Ez a rész felsorolja az Ombudsman és alkalmazottai által 2005-ben adott interjúkat, és itt szerepelnek az év során rendezett médiaesemények.

- Január 11-én, Európai Ombudsmanként történő újraválasztását követően, DIAMANDOUROS úr az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnöke, Marcin LIBICKI által szervezett sajtókonferencián vett részt. A sajtókonferencia lehetőséget kínált az Ombudsmannak arra, hogy új megbízatása tekintetében vázolja prioritásait és válaszoljon az újságírók kérdéseire.
- A sajtókonferenciát követően az Ombudsman interjút adott Nicoletta SPINA-nak, egy olasz regionális rádió képviselőjének, Sergio NAVA-nak az olasz *Radio 24*-től és Ioannis PAPADIMITRIOU-nak a *Deutsche Welle* görög szerkesztőségétől.

© Az Európai Parlament

Marcin Libicki MEP, az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnöke és Diamandouros úr beszél egy sajtótájékoztatón az Európai Ombudsman megválasztását követően. Strasbourg, Franciaország, 2005. január 11.

- Január 12-én az Ombudsman interjút adott Verónica ALCÁZAR-nak a *Telemadrid* spanyol televíziótól, a „Madridtól Európáig” című műsorban. Az újságíró arra kérte az Ombudsmant, hogy beszéljen intézménye munkájáról a spanyol polgároknak, és ismertesse a spanyolországi nemzeti és regionális ombudsmanokkal való kapcsolatát.
- Ugyanaznap később sajtóinterjút adott Fouli DIMITRAKOPOULOU-nak a görögországi ERT 3 televíziótól és Manolis SPINTHOURAKIS-nak a görög *To VIMA* újságtól.
- Január 12-én Olivier VERHEECKE, jogi főtanácsadó interjút adott Christina GERHAUSSER-nek a *Deutsche Welle* (Németország) brüsszeli stúdiójából, egy, az Európai Ombudsman által kezelt panaszokról szóló rövid rádióműsorban.
- Január 12-én Rosita AGNEW, sajtó- és kommunikációs tisztviselő, interjút adott Claire DENIS-nek a strasbourgi (Franciaország) Újságírói Tanulmányok Központjából. DENIS asszony az Európai Ombudsman munkája és különösen a többi EU-intézménnyel és a polgárokkal való kapcsolatai iránt érdeklődött.
- Január 13-án az Ombudsman interjút adott Teresa CARRERAS-nak a *Televisión Española* spanyol televízió „Európai ügyek” műsorában. Az újságíró arra kérte az Ombudsmant, hogy beszéljen arról, miért olyan magas a spanyol panaszok aránya, és milyen ügyekről tesznek panaszt a spanyol polgárok.
- Január 13-án DIAMANDOUROS úr interjút adott Giorgos KAPOPOULOS-nak a görögországi NET rádióállomástól.
- Január 18-án Olga TSANTILA, a *Makedonia* görög újság *Epilogos* című heti magazinmellékletének főszerkesztője az Európai Ombudsmant a második megbízatásának prioritásairól kérdezte.
- Január 24-én az Ombudsman telefonos interjút adott Kathy TZILIVAKIS-nak a görögországi *Athens News* angol nyelvű újságtól. Az újságíró DIAMANDOUROS urat a polgárokért folytatott munkájáról, illetve az Európai Ombudsmanként az újraválasztása utáni terveiről kérdezte.
- Január 27-én Marjorie FUCHS, jogi tisztviselő interjút adott TUETUY asszonynak a brüsszeli BFM rádióállomástól. Az újságíró az Európai Ombudsmannak az az ügye érdekelte, amelyben a panaszos részére megfizetett eddigi legmagasabb mértékű kártérítés született.

- Február 2-án Maria VERZA a *Faxpress* spanyol sajtóügynökségtől az Ombudsmannal az európai alkotmánnyal kapcsolatos nézeteiről készített interjút. Az újságíró DIAMANDOUROS urat az alkotmánynak az Ombudsman munkáját érintő kihatásairól kérdezte, és általában az alkotmányból a polgárok számára eredő előnyökről. Az interjúra az alkotmányról szóló spanyol népszavazást megelőzően került sor.
- Március 2-án Barbara KUŽNIK, a VAL202 szlovén nemzeti rádióállomás újságírója telefonos interjút készített az Európai Ombudsmannal. Az interjú része volt az ombudsmani intézmény európai szerepéről szóló programnak. KUŽNIK asszony DIAMANDOUROS urat arról kérdezte, hogy milyen panaszokkal foglalkoznak az ombudsmanok, továbbá a kisebbségek érdekében folytatott munkájukról és az ombudsmanok között EU-szerte folytatott együttműködésről.
- Március 7-én az Ombudsman telefonos interjút adott Merise FREDERIKSEN-nek, a dán újságíróiskola egy hallgatójának. FREDERIKSEN asszony DIAMANDOUROS urat arról kérdezte, hogy mi a szerepe az Európai Ombudsmannak abban, hogy Európát közelebb hozza a polgárokhoz. Különösen érdekelték az Ombudsmannak az európai alkotmányra vonatkozó nézetei.
- Március 8-án (majd ezt követően június 9-én, szeptember 26-án és november 15-én) az Ombudsman a *Radio France* újságírói előtt beszélt egy Quentin DICKINSON, a rádióállomás európai ügyeinek vezetője által szervezett szakképzési szemináriumon. Az újságírók egész Franciaországból érkeztek, és egy hetet töltöttek Strasbourgban, hogy az európai intézmények munkáját tanulmányozzák. Az Ombudsman beszélt szerepéről, és példákkal szolgált a francia polgárok és szervezetek által benyújtott panaszokra.
- Március 9-én DIAMANDOUROS úr telefonos interjút adott Roland DHORDAIN-nek a *Radio France: France Inter*-től. DHORDAIN úr rádióműsort készített, amelynek célja a polgárok EU-val történő megismertetése volt, és arra kérte az Ombudsmant, hogy beszéljen munkájáról és az általa nyújtott szolgáltatásról.
- Ugyanaznap később az Ombudsman interjút adott a holland közszolgálati műsorszóró, a *VPRO Television* európai alkotmányról szóló televíziós műsorában. A „Hollandia öröme” című műsor célja az volt, hogy a holland polgárokkal megismertesse az alkotmányt. Hannah DOGGER vezette az interjút.
- Ugyanaznap az Ombudsman interjút adott továbbá Lars LARSSON-nak, a *Tidningarnas Telegrambyrå* svéd hírügynökség munkatársának. LARSSON urat az érdekelte, hogy az Ombudsman szerint mi a saját szerepe a polgárok szempontjából, illetve különösen hogy milyen fajta panaszokat nyújtanak be svéd polgárok.
- Végül március 9-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Nikos ROUSSIS-nak a görögországi televízió *Canali Voulis*-ától (parlamenti csatorna).
- Március 11-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Giorgos FRANGOS-nak a ciprusi *Phileleftheros* újságtól Nicosiában (Ciprus).
- Március 12-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Yiannis KAREKLAS-nak a CYBC nemzeti rádiótól Nicosiában (Ciprus).
- Május 11-én az Ombudsman ismertette 2004. évi éves jelentését egy strasbourgi sajtókonferencián az újságírókkal. Több mint 25 újságíró vett részt az ismertetésen, és tett fel kérdéseket a helyes hivatali magatartás európai kódexéről, az Ombudsman által az EU-hoz 2004-ben csatlakozó tíz országból kapott panaszokról, illetve arról, hogy milyen mértékben kötelesek az EU intézményei ajánlásait elfogadni.
- A sajtókonferenciát követően az Ombudsman interjút adott Shirin WHEELER-nek a *BBC Parlament*-től (Egyesült Királyság) egy „Felvétel: Európa” című műsorban. Az újságíró az Ombudsmant az Egyesült Királyságból érkező panaszokról és a polgárok érdekében elért eredményekről kérdezte.

- Ezt egy, a *Radio France: France Bleu*-nek adott interjú követte, melynek során az újságíró az Európai Ombudsmant az európai alkotmányra vonatkozó nézeteiről kérdezte, továbbá arról, hogy mit jelent ez a polgárok számára.
- Ugyanaznap később az Ombudsman interjút adott Ioannis PAPADIMITRIOU-nak a *Deutsche Welle* görög szerkesztőségétől. PAPADIMITRIOU úr DIAMANDOUROS urat a 2004-ben végzett munkájáról és különösen a görög polgároktól származó panaszokról kérdezte.
- Végül Alain BEUVE-MÉRY a *Le Monde*-től (*Franciaország*) interjút készített DIAMANDOUROS úrral az újság *Le Monde: Économie* című gazdasági mellékletében az Ombudsmanról megjelenő bemutató íráshoz. Az újságíró kérdései elsősorban a következő témákra összpontosultak: az ombudsmani intézmény kialakulása Európában, az Európai Ombudsman intézményét illetően a bővítés miatt bekövetkezett változások, illetve az Európai Ombudsman helye az EU intézményi szerkezetében.
- Május 12-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Nicoletta SPINA-nak egy olasz regionális rádióműsorhoz. Az újságíró az Ombudsmant az olasz polgárok érdekében folytatott munkájáról és a 2004-ben elért eredményekről kérdezte.
- Május 17-én Eleni HOURMOUZI a *BBC World Service* görög szerkesztőségéből telefonos interjút készített DIAMANDOUROS úrral. Az európai alkotmányról szóló francia népszavazást megelőzően közvetített interjú arra összpontosított, hogy melyek az Ombudsman nézetei az alkotmányról, illetve hogy mivel jár ez a polgárok számára.
- Május 25-én Katharina STROBEL interjút készített az Ombudsmannal a *ZDF* német televízió online kiadásában közzéteendő vezércikkhez. Az újságíró DIAMANDOUROS urat az Európai Ombudsmani tevékenységét megelőzően folytatott munkájáról, hivatali tapasztalatairól és az intézményre vonatkozó jövőbeli terveiről kérdezte.
- Az Ombudsman ezt követően rádióinterjút adott Niels WENSING-nek a holland *Radio 1* rádióban elhangzó „AVRO 1opdeMiddag” című műsorhoz. WENSING úr az Ombudsmant a holland polgároktól kapott panaszokról kérdezte, továbbá az európai alkotmányra vonatkozó nézeteiről, a kérdésben folytatott holland népszavazás alapján.
- Ugyanaznap később az Ombudsmannal interjút készített Martin THUMA a szlovák televízió részére. THUMA úr az Ombudsmant az általában a tíz új tagállamból és különösen Szlovákiából érkező panaszokról kérdezte. Érdeklődött továbbá az Európai Ombudsman és szlovák megfelelője, a szlovák állami jogvédő biztos közötti kapcsolatról.
- A napot egy interjú zárta, amelyet az Ombudsman Ingrid HVASS-nak, az Európai Bizottság heti hírlevele, a *Commission en Direct* képviselőjének adott. HVASS asszony az Ombudsman és a biztosok testülete közötti aznap korábban lezajló ülésre összpontosított, és arról kérdezte az Ombudsmant, hogy nézete szerint a Bizottság hogyan javíthat a polgárokkal szembeni igazgatási magatartásán.
- Július 13-án az Ombudsman a napot egy holland újságírónak, Joke LIGTERINK-nek adott interjúval kezdte, aki a holland ombudsmanról, Roel FERNHOUT-ról szóló könyv egy fejezetét írta, amely könyvet az Ombudsmannak hivatali ideje lejártakor kívánták átadni. Az újságíró DIAMANDOUROS urat a holland ombudsmannal való kapcsolatáról, a panaszok kezelése során folytatott együttműködésükről, illetve a nemzeti ombudsmanok Hágában 2005-ben megrendezett ötödik szemináriumáról kérdezte.
- Ugyanaznap később DIAMANDOUROS úr munkaében vett részt George PARKER-rel, a *Financial Times* brüsszeli irodájának vezetőjével. DIAMANDOUROS úr körvonalazta az általa az üzleti szférának olyan területeken nyújtott szolgáltatást, mint a késedelmes kifizetések, a szerződéses jogviták és az információhoz való hozzáférés. PARKER úr az Ombudsmant a további EU-intézményekkel, különösen a Bizottsággal és az OLAF-fal, az Európai Csalás Elleni Hivatallal folytatott munkakapcsolatáról kérdezte.

- A nap egy előadással zárult egy brüsszeli tényfeltáró vizsgálaton részt vevő 20 egyesült királyságbeli újságíró előtt; a találkozót John SZEMEREY, az Újságírók Intézetének brüsszeli képviselője szervezte. DIAMANDOUROS úr beszélt munkájáról, azokról a panaszokról, melyekkel foglalkozik, illetve válaszolt a kérdésekre, amelyek a kártérítéstől a megkülönböztetésig több témát felöleltek.
- Szeptember 15-én az Ombudsman telefonos interjút adott Martin JENSEN-nek a dán *Politiken* kiadvány részéről. JENSEN úr DIAMANDOUROS urat feladatköréről és különösen az Európai Csalás Elleni Hivatal, az OLAF ellenőrzéséről kérdezte.
- Szeptember 26-án Gianni BORSA a *SIR-Europa (Servizio Informazione Religiosa-Europa)*, egy olasz heti kiadvány részéről interjút készített az Ombudsmannal Strasbourgban. BORSA urat az Ombudsman által a polgárok jogainak Európa-szerte történő előmozdítása és megvédése érdekében tett erőfeszítései érdekelték.
- Október 18-án Rosita AGNEW, a kommunikációs szektor vezetője interjút adott Irmtraud RICHARDSON-nak, a *Bayerischer Rundfunk* német közszolgálati rádió munkatársának. RICHARDSON asszony interjúsorozatot készített, amelynek célja az Európai Unió megismertetése a német polgárokkal.
- Október 18-án DIAMANDOUROS úr interjút adott Angelos ATHANASOPOULOS-nak a görög *To VIMA tis KYRIAKIS* újságtól.
- Október 20-án DIAMANDOUROS úr ismertette az Európai Ombudsman munkáját a Strasbourgba látogató Skandináv Újságírási Központ küldöttségével. A látogatást Geo STENIUS szervezte.
- Október 26-án DIAMANDOUROS úr interjút adott Ioannis PAPADIMITRIOU-nak a *Deutsche Welle* görög szerkesztőségétől.
- November 3-án DIAMANDOUROS úr interjút adott Andy DABILIS-nak a *New Europe* című brüsszeli székhelyű európai újságtól.
- November 17-én Daniela SCHRÖDER a *dpa* német sajtóügynökség angol szerkesztőségétől interjút készített az Ombudsmannal Brüsszelben. A cikk ismertette az Ombudsman munkáját, eredményeit, esettanulmányokat, illetve azt, hogy hogyan lehet panaszt benyújtani az Ombudsmannak. Világszerte közzétették az angol *dpa* vonalán, és a német fordítás számos regionális újságban megjelent.
- A Londoni Gazdasági és Politológiai Főiskolán (LSE) tartott előadását követően november 30-án DIAMANDOUROS úr interjút adott e-mailen Stephen GUMMER-nek, a LSE *The Obiter* című jogi folyóiratának.
- December 5-én Roland SIEGLOFF, a *dpa* német sajtóügynökség brüsszeli munkatársa interjút készített az Ombudsmannal. „A németek többen is panaszkodhatnak” című cikke több mint 50 nemzeti és regionális újságban, televízió- és rádiócsatornán, illetve ezek weboldalain megjelent.
- December 16-án DIAMANDOUROS úr interjút adott Despina TSANTE-nak a görögországi *Athens Radio 9.84*-től.

6.5 KIADVÁNYOK

Az Ombudsman fontosnak tartja, hogy a lehető legtágabb közönséget szólíthassa meg, annak érdekében, hogy a polgárok jobban tudatában legyenek jogaiknak és különösen a panasztételhez való joguknak. Az intézmény nagymértékben alkalmazzza a nyomtatott kiadványokat a fő érdekelttek és a nagyközönség tájékoztatására. 2005-ben az alábbi kiadványok készültek és jutottak el az érdekelt felekhez:

2004. évi éves jelentés; fénymásolt változat (angol nyelven)

Az Ombudsman 2004. évi éves jelentésének fénymásolt változatát májusban angol nyelven juttatták el az Európai Parlament Petíciós Bizottságának tagjaihoz, hogy a Bizottság határozhasson az Ombudsman munkájáról az év során később esedékes teljes plenáris vitát megelőzően.

2004. évi éves jelentés – összefoglalás és statisztika; fénymásolt változat (20 nyelven)

Szintén májusban juttatták el a 2004. évi éves jelentés – összefoglalás és statisztika fénymásolt változatát a Petíciós Bizottság tagjainak mind a 20 hivatalos nyelven.

Európai Ombudsmanok – hírlevél; 4. és 5. szám (5 nyelven)

Az európai ombudsmanok hálózata és a Nemzetközi Ombudsmanintézet európai tagozata két évenként megjelenő hírlevelének 4., illetve 5. számát áprilisban, illetve októberben tették közzé Európa nemzeti, regionális és helyi ombudsmanjai, továbbá az Európai Parlament Petíciós Bizottsága tagjai részére.

A helyes hivatali magatartás európai kódexe (24 nyelven)

2005-ben 24 nyelven tették közzé *A helyes hivatali magatartás európai kódexe* új külsővel megjelent kiadását. Ez a kiadás az Ombudsman által 2002-ben az akkori 11 hivatalos nyelven közzétett eredeti változat frissítése, és célja a polgárok és a tisztviselők tájékoztatása jogaikat és kötelezettségeiket illetően. Az új külsővel megjelent szabályzat több mint 100 000 példányát juttatták el Ombudsmanokhoz, képviselőkhez, EU-intézmények és -szervek vezetőihez, a Bizottság tagállami képviselőihez és a Parlament tagállami hivatalaihoz, az EU közvetítőihez és hálózataikhoz, a tagállamok nemzeti és regionális szintű igazgatásához, továbbá az EU intézmények munkája iránt különösen érdeklődő polgárokhoz és szervezetekhez. Nagy érdeklődés mutatkozott a kiadvány iránt, az év végén megjelenő több ezer további példány iránti kérés alapján.

A tizedik évforduló képeslapja (24 nyelven)

Annak érdekében, hogy a polgárok körében növeljék a tudatosságot az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulóját illetően, képeslapot tettek közzé a 20 hivatalos EU-nyelven, továbbá a tagjelölt országok nyelvén. „Az Európai Ombudsman: 10 éve az európai polgárok jogainak szolgálatában” című képeslap röviden ismerteti az Ombudsman szerepét és azokat a kérdéseket, amelyekkel foglalkozik. A képeslapot széles körben terjesztették az ombudsmanok hivatalai, képviselők, illetve a tagállamokban a Bizottság képviselői és a Parlament hivatalai révén. Az Európai Parlament brüsszeli és strasbourgi nyílt napjai során adták ki először, majd ezt követően nyilvános tájékoztatási rendezvények alkalmával is használták.

A tizedik évforduló emlékkönyve; puha- és keménykötésű kiadásban (angol nyelven)

Az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulójáról eseménysorozattal emlékeztek meg. 2004-ben workshopot szerveztek az alapítók számára, hogy felidézzék azokat a lépéseket, amelyek az Európai Ombudsman létrehozásához vezettek, továbbá hogy megállapítsák a későbbiekben követésre érdemes fejlesztések és tendenciák irányait. Úgy határoztak, hogy a workshop nyomán emlékkönyvet adnak ki. Az *Európai Ombudsman: a kezdet, a létrehozás és a fejlődés* című kiadványt angolul tették közzé kemény- és puhakötésű kiadásban egyaránt. 2006-ban francia nyelvű kiadás is megjelenik.

A 2004. évi éves jelentés; nyomtatott változat (20 nyelven)

Az Ombudsman 2004. évi éves jelentésének az EU 20 hivatalos nyelvén megjelenő változatát októberben juttatták el a képviselőkhez, az EU intézményeihez és szerveihez, ombudsmanokhoz és az Európai Bizottság közvetítőihez és hálózataihoz. A költségtakarékosság és a környezet érdekében az Ombudsman korlátozott példányszámban jelentette meg a teljes *Éves jelentést* (10 200 példány), míg az *Összefoglalás és statisztika* részt jóval szélesebb közönséghez juttatta el (24 000 példány). Annak érdekében, hogy az *Éves jelentés* felhasználóbarátabb legyen, most először tartalmazta az Ombudsman határozatainak rövid összefoglalását (3. fejezet); a határozatok teljes szövegét angol, francia és német nyelven tették közzé a 2004. évi éves jelentés — a határozatok tára című elektronikus kiadványban az Ombudsman weboldalán 2005 októberében.

A 2004. évi éves jelentés: összefoglalás és statisztika; nyomtatott változat (20 nyelven)

Az *Összefoglalás és statisztika* 20 nyelvi változatát, amelyet októberben tettek közzé, eljuttatták a teljes *Éves jelentés* címzettjeihez, továbbá a nem kormányzati szervezetekhez, a fogyasztói szövetségekhez, a szakmai szervezetekhez és az egyetemekhez.

A 2004. évi éves jelentés — a határozatok tára (3 nyelven)

Az Ombudsman éves jelentésének karcsúsítására vonatkozó határozat alapján úgy döntöttek, hogy átfogóbb elektronikus kiadványt tesznek közzé, amely valamennyi határozatot tartalmazza angol, francia és német nyelven az e jelentés 3. fejezetében foglalt esetekben. Ezt 2005. októberében egyetlen elektronikus dokumentumként tették közzé az Ombudsman weboldalán, míg a nyomtatott változat vagy a CD-ROM megrendelhető az Ombudsman hivatalából.

Egyéb kiadványok

Az Ombudsman az év során további kiadványokat is terjesztett, különösen a 25 nyelvű *Egy pillantásra* című füzetet, illetve 21 nyelven a *Mit tehet Önért az Ombudsman?* című brosrát és panasznyomtatványt.

6.6 INTERNETES KOMMUNIKÁCIÓ

E-mailben történő kommunikáció

2001 áprilisában a panasznyomtatvány elektronikusan benyújtható változata 12 nyelven felkerült a weboldalra. Az Európai Unió 2004. május 1-jei bővítését követően ezt kilenc további nyelven is közzétették. Az Ombudsmanhoz 2005-ben beérkező panaszok rekordarányát, 59%-ot nyújtottak be interneten, amelynek nagy része az elektronikus panasznyomtatványon keresztül érkezett.

2005 során az Ombudsman fő e-mail címére összesen 6 426 e-mail érkezett tájékoztatás kérése céljából. Valamennyit megválaszolták. Ezek közül 3 157 polgárok által kampányok részeként küldött körlevél volt. A körlevelek témái közt szerepelt a tagállamokban vagy az EU-n kívül az állatokkal való embertelen bánásmód, a nemzeti jogalkotási rendelkezések, a pedofília és a vallási szabadság. Valamennyi e-mailre adott válaszban ismertették az Ombudsman feladatait és adott esetben tájékoztatást nyújtottak arról, hogy a felmerülő kérdésben kihez kell fordulni.

Összesen 3 269 egyedi tájékoztatás iránti kérés érkezett e-mail-ben 2005-ben, míg 2004-ben körülbelül 3 200, 2003-ban pedig 2 000. Valamennyit megválaszolta az Ombudsman személyzetének egy-egy megfelelő tagja.

A weboldal fejlesztése

Az Ombudsman weboldalát 1998 júliusában hozták létre. A 2005. évi költségvetésben az Ombudsman megkapta a szükséges forrásokat, hogy intézményén belül webfejlesztői álláshelyet hozhasson létre. Szigorú kiválasztási eljárást követően az új álláshelyet szeptembertől kezdődően betöltötték. Érkezését követően a webfejlesztő együttműködésbe kezdett a kommunikációs szektor vezetőivel, továbbá az Európai Parlament műszaki szolgálataival, hogy a weblap teljesen átalakított és korszerűsített változata 2006 során elkészülhessen.

Az Ombudsman folytatta a weblap frissítését 2005-ben, azt kiegészítve az egyes kiadványok elektronikus változataival, amint azok elkészültek. Ezek között szerepeltek a következők: a *2004. évi éves jelentés* és az ehhez kapcsolódó *Összefoglalás és statisztika* 20 nyelven; a *2004. évi határozatok tára* angol, francia és német nyelven, illetve *A helyes hivatali magatartás európai kódexe* 24 nyelven.

2005-ben létrehoztak egy új részt a weblapon, amelyet egészében az intézmény fennállása tizedik évfordulójának szenteltek. Ennek része *Az Európai Ombudsman: a kezdet, a létrehozás és a fejlődés* című emlékkönyv, továbbá a tizedik évforduló eseményeire vonatkozó számos dokumentum. A weblapon további új részt is létrehoztak az ombudsmani intézmény létrehozásával összefüggő történeti dokumentumok tárolására.

2005. január 1. és december 31. között az Ombudsman weboldalának honlapjait 304 300 alkalommal keresték fel. A legtöbb alkalommal a weboldal angol nyelvű változatát látogatták, 71 166-szer, ezt követi a francia, az olasz, a spanyol, a német és a lengyel változat. A földrajzi megoszlást tekintve a legtöbb látogató Belgiumból érkezett (27 517 látogatás), majd Olaszországból, Spanyolországból, Franciaországból, Németországból és Lengyelországból.

Annak biztosítása érdekében, hogy az Ombudsman weboldala szerepeljen az EU legfontosabb weboldalai között, az Ombudsman hivatala 2005-ben részt vett az Intézményközi Internetes Szerkesztőbizottság (CEiii) munkájában.

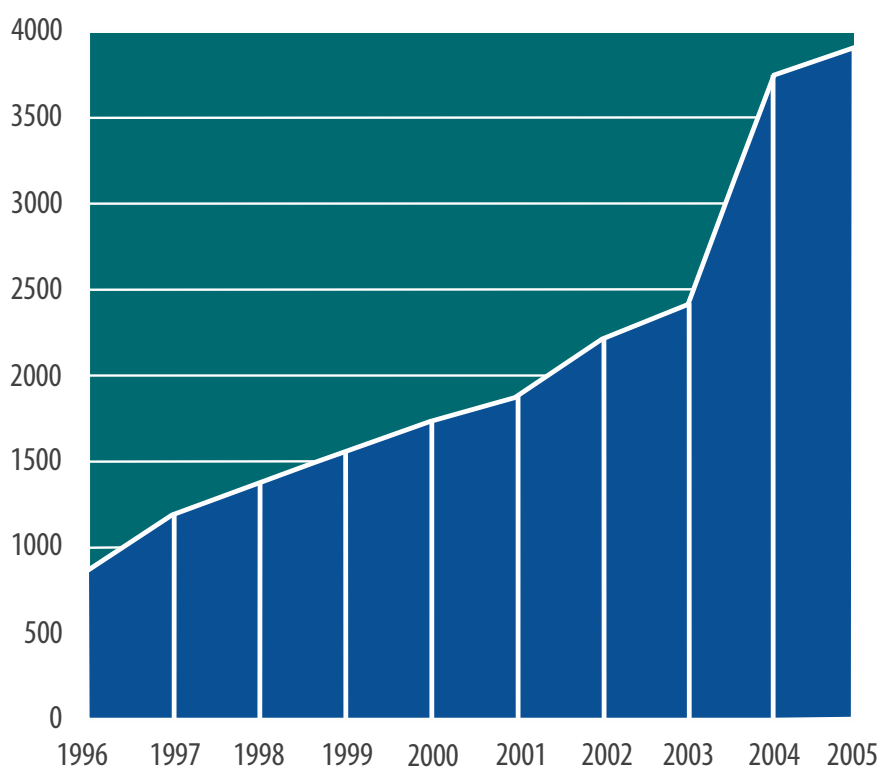

A STATISZTIKÁK

1 2005-BEN VIZSGÁLT ESETEK

1.1	ÖSSZES ESET SZÁMA 2005-BEN.....	4 416 ¹
	— 2004.12.31-ig lezáratlan vizsgálatok.....	284 ²
	— Az elfogadhatóságról szóló határozatra váró panaszok 2004.12.31-én.....	207
	— 2005-ben beérkezett panaszbeadványok	3 920 ³
	— Az Európai Ombudsman hivatalból indított vizsgálatai	5

A panaszbeadványok számának növekedése 1996–2005

¹ Ezek közül 389 panaszbeadvány ugyanarra a tárgyra vonatkozott, amellyel egy közös vizsgálatban foglalkoztak (54-et 2004-ből hoztak át, 335 beadvány pedig 2005-ben érkezett).

² Ezek közül nyolc az Európai Ombudsman által hivatalból indított, 276 pedig panaszbeadványon alapuló vizsgálat.

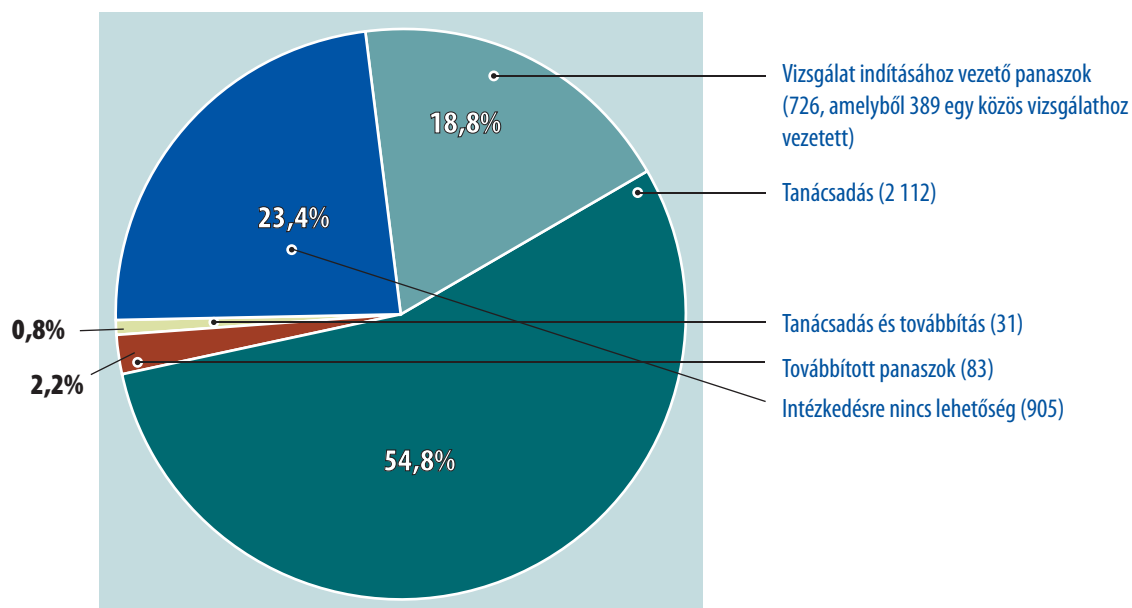
³ Ezek közül 335 panaszbeadvány ugyanarra a tárgyra vonatkozott, amint az 1. lábjegyzetben szerepel.

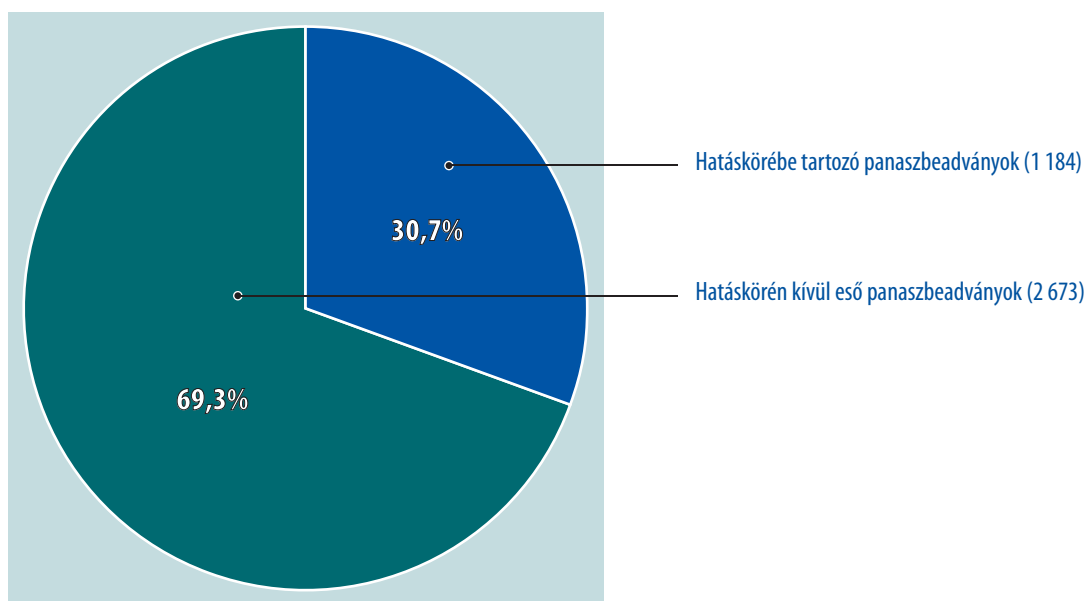
1.2 AZ ELFOGADHATÓSÁG/ELFOGADHATATLANSÁG VIZSGÁLATA LEZÁRULT 93%

1.3 A PANASZBEADVÁNYOK CSOPORTOSÍTÁSA

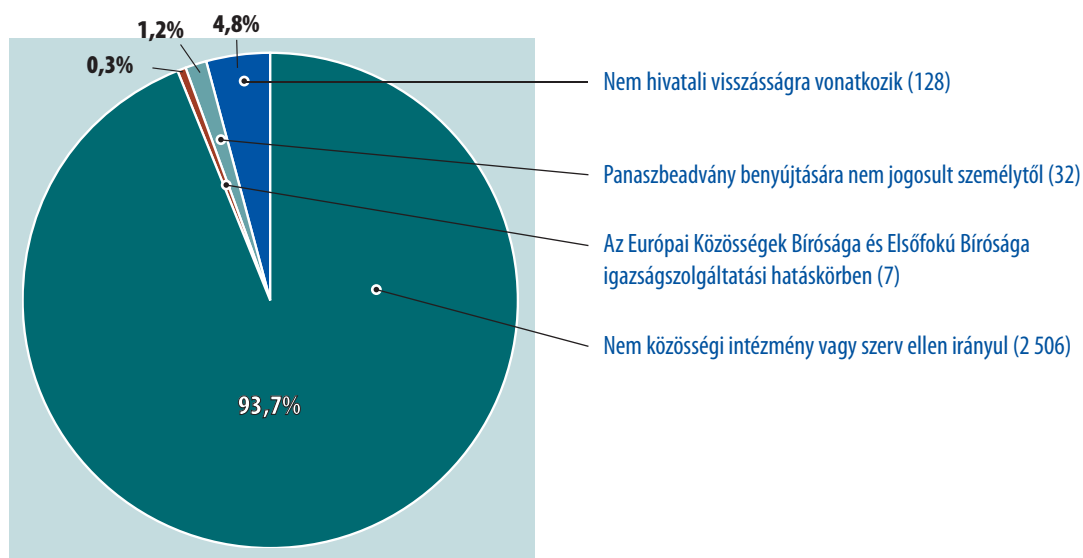
1.3.1 Az Európai Ombudsmannak a panaszosok érdekében tett intézkedései azok típusa szerint

1.3.2 Az Európai Ombudsman hatásköre szerint

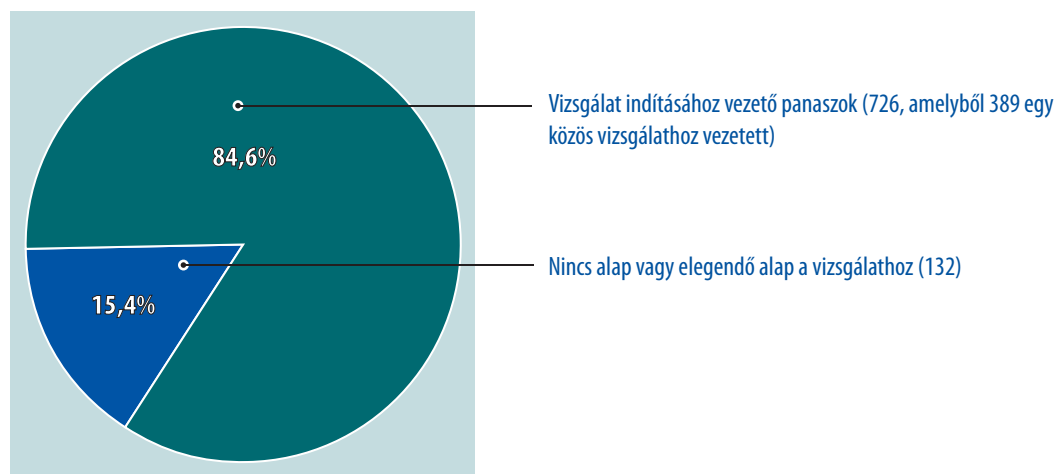

HATÁSKÖRÉN KÍVÜL ESŐ PANASZBEADVÁNYOK

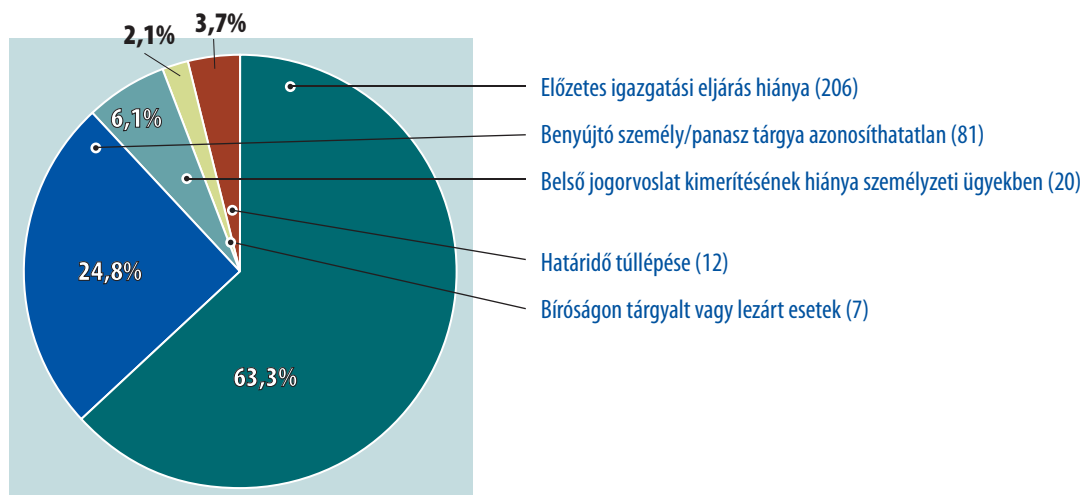

HATÁSKÖRÉBE TARTOZÓ PANASZBEADVÁNYOK

Elfogadható panaszbeadványok

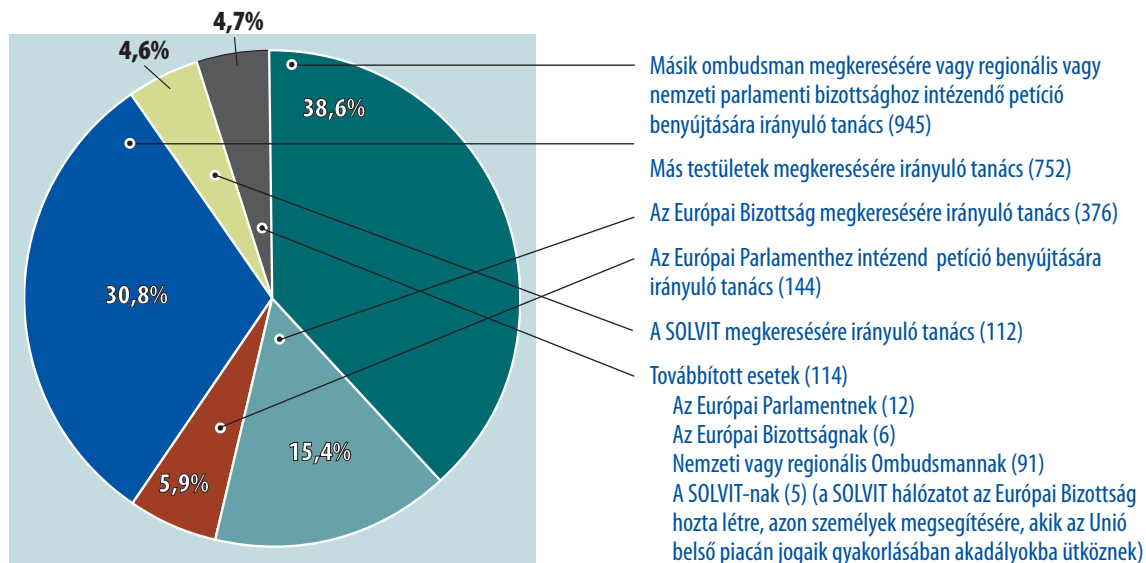

Elfogadhatatlan panaszbeadványok

2 TOVÁBBÍTÁS ÉS TANÁCSADÁS

(Néhány esetben több tanács is előfordulhat)

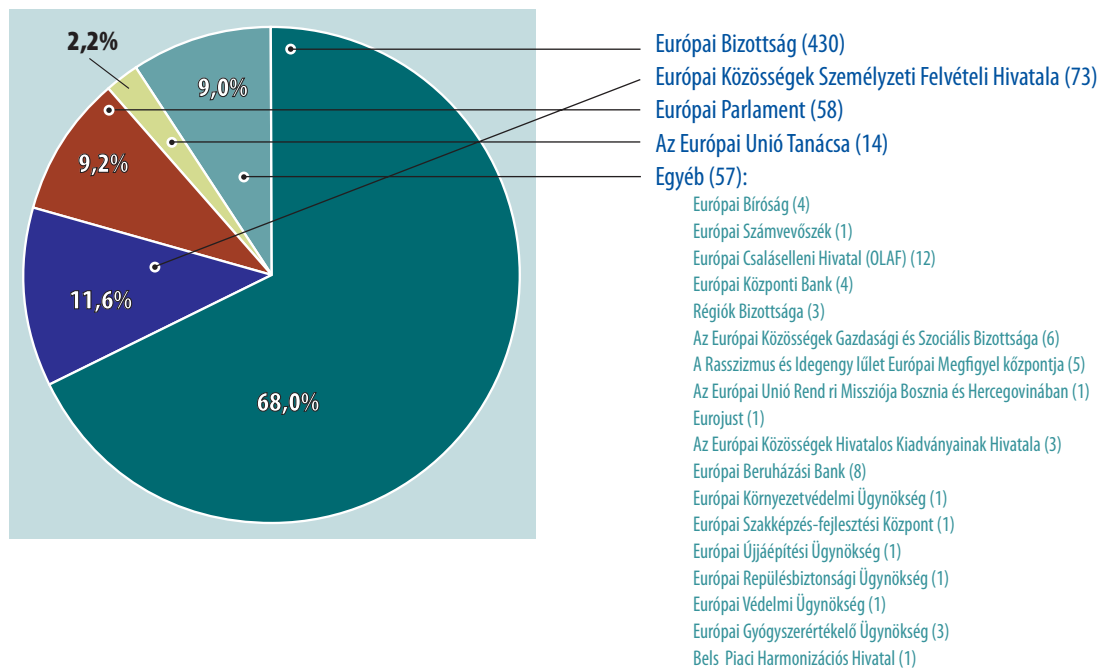

3 2005-BEN LEFOLYTATOTT VIZSGÁLATOK 627⁴

2005-ben az Európai Ombudsman 627 vizsgálattal foglalkozott. Ezek közül 343 vizsgálat 2005-ben indult (ötöt hivatalból indított az Ombudsman), 284 vizsgálat pedig nem zárult le 2004.12.31-ig.

3.1 A VIZSGÁLATNAK ALÁVETETT INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

(Néhány esetben két vagy több intézményt vagy szervezet érint a vizsgálat)

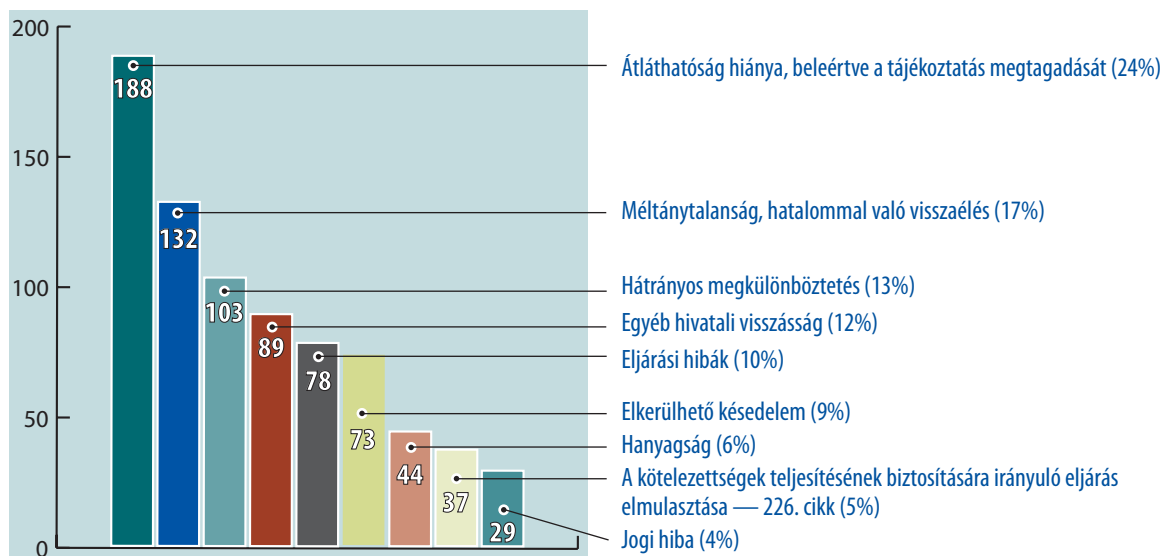

⁴ Amint korábban már megjegyeztük, az 1.1. ponthoz tartozó lábjegyzetben említett 389 esettel egy közös vizsgálat foglalkozott.

3.2 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA

(Egyes esetekben kétféle hivatali visszásságról tettek panaszt)

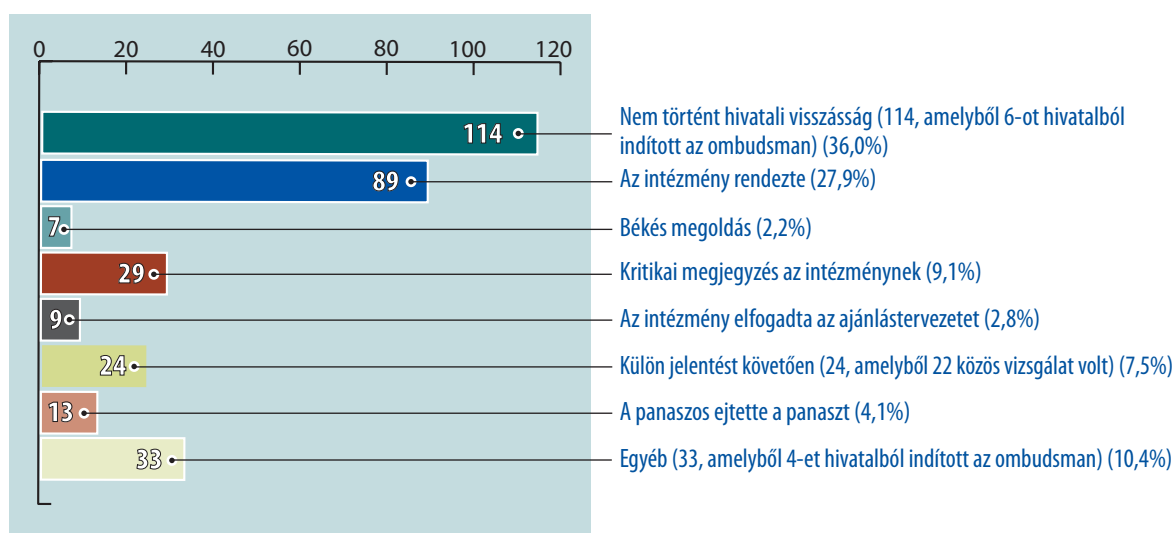

3.3 BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATOK, AJÁNLÁSTERVEZETEK ÉS KÜLÖN JELENTÉSEK 2005-BEN

— Békés megoldásra irányuló javaslatok.....	22
— Ajánlástervezetek	20
— Külön jelentések	3 ⁵

3.4 INDOKOLT HATÁROZATTAL LEZÁRT VIZSGÁLATOK..... 312⁶

(Egy vizsgálatot a következő okok valamelyike miatt zárhatnak le)

⁵ A külön jelentések egyike 22 panaszbeadványra vonatkozott.

⁶ Ezek közül tíz vizsgálatot hivatalból indított az Ombudsman.

4 A 2005-BEN BEÉRKEZETT PANASZBEADVÁNYOK EREDETE

4.1 A PANASZBEADVÁNYOK FORRÁSA

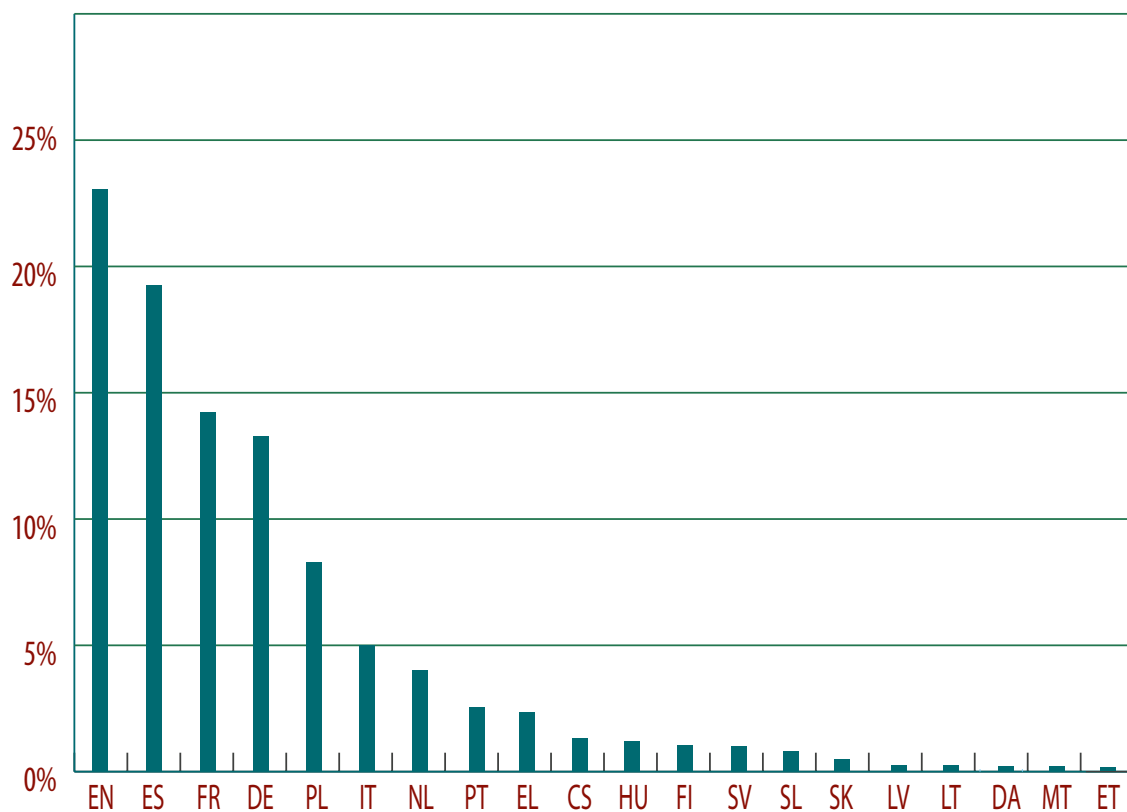

Cégek és szervezetek
5,5% (215)

Magánszemélyek
94,5% (3 705)

4.2 A PANASZBEADVÁNYOK NYELV SZERINTI MEGOSZLÁSA

4.3

A PANASZBEADVÁNYOK FÖLDRAJZI EREDETE

Ország	Panaszok száma	Az esetek számának %-a	Az EU lakosságának %-a	Arány ¹
 Málta	40	1,0	0,1	11,6
 Ciprus	57	1,5	0,2	8,7
 Luxemburg	33	0,8	0,1	8,5
 Belgium	252	6,4	2,3	2,8
 Szlovénia	47	1,2	0,4	2,8
 Spanyolország	775	19,8	9,5	2,1
 Írország	64	1,6	0,9	1,8
 Görögország	134	3,4	2,4	1,4
 Portugália	114	2,9	2,3	1,3
 Finnország	55	1,4	1,1	1,2
 Lengyelország	346	8,8	8,3	1,1
 Ausztria	75	1,9	1,8	1,1
 Cseh Köztársaság	80	2,0	2,2	0,9
 Svédország	69	1,8	2,0	0,9
 Magyarország	76	1,9	2,2	0,9
 Litvánia	24	0,6	0,7	0,8
 Hollandia	103	2,6	3,5	0,7
 Franciaország	380	9,7	13,2	0,7
 Szlovákia	32	0,8	1,2	0,7
 Lettország	13	0,3	0,5	0,7
 Németország	410	10,5	17,9	0,6
 Olaszország	215	5,5	12,7	0,4
 Egyesült Királyság	197	5,0	13,1	0,4
 Észtország	4	0,1	0,3	0,4
 Dánia	16	0,4	1,2	0,4
Egyéb	309	7,9		

¹ Ezen értékeket úgy számítottuk ki, hogy elosztottuk a panaszok százalékos arányát a népesség százalékos arányával. Ahol ez nagyobb, mint 1, az azt jelzi, hogy a kérdéses országból több panaszbeadvány érkezett az Ombudsmanhoz, mint ami várható lett volna a népessége alapján. A fenti táblázatban minden százalékos értéket egy tizedesjegyre kerekítve adtunk meg.

B AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE

Független költségvetés

Az Európai Ombudsman alapokmánya eredetileg úgy rendelkezik, hogy az Ombudsman költségvetését csatolják az Európai Unió általános költségvetésének I. szakaszához (Európai Parlament).

A Tanács 1999 decemberében az Ombudsman költségvetésének függetlenségéről határozott. Az Ombudsman költségvetése 2000. január 1.⁷ óta az Európai Unió költségvetésének független szakasza (VIII-A. szakasz).

A költségvetés szerkezete

Az Ombudsman 2005-re vonatkozó költségvetését három címre osztották. A költségvetés 1. címe béreket, juttatásokat és más személyzeti költségeket tartalmaz. E cím tartalmazza továbbá az Ombudsman és alkalmazottai kiküldetéseinek költségeit. A költségvetés 2. címe épületekre, felszerelésre és különféle működési költségekre vonatkozik. A 3. cím egyetlen fejezetből áll, amelyből a nemzetközi ombudsmanszervezetekbe befizetik a tagdíjakat.

Az Európai Parlamenttel folytatott együttműködés

Az adminisztratív és a technikai személyzet sürgősségére megkettőzésének elkerülése érdekében az Ombudsman által igényelt egyes szolgáltatásokat az Európai Parlament biztosítja. Az Ombudsman a következő területeken veszi igénybe különféle mértékben a Parlament szolgáltatásait:

- személyzeti, elsősorban szerződések és egyedi jogosultságok előkészítése;
- pénzügyi ellenőrzés és könyvvitel;
- fordítás, tolmácsolás és nyomdai szolgáltatás;
- hivatali helyiség bérlete;
- informatika, távközlés és postai ügyek.

Az Európai Ombudsman és az Európai Parlament közötti együttműködés jelentős hatékonysági megtakarításokat eredményez a közösségi költségvetésben. Az Európai Parlamenttel való együttműködés gyakorlatilag lehetővé tette, hogy az Ombudsman igazgatási személyzetének létszáma csak kis mértékben emelkedjen.

Amennyiben az Ombudsman által nyújtott szolgáltatások az Európai Parlament részéről további közvetlen kiadást eredményeznek, díjat számolnak fel, amelynek kifizetését átvezetési számlán keresztül teljesítik. A hivatalok és a fordítási szolgáltatások nyújtása az ilyen módon kezelt költségvetés legnagyobb tételei.

A 2005. évi költségvetés része az Európai Parlament számára szolgáltatásnyújtásból – személyzeti szerződések, bérek és juttatások adminisztrálása és számítástechnikai szolgáltatások – eredő költségek megtérítésére vonatkozó átalánydíj. Ezek a költségek kizárólag a személyzet idejének igénybe vételére vonatkoznak.

Az Európai Parlament és az Európai Ombudsman közötti együttműködést az 1995. szeptember 22-i keretmegállapodásban kezdeményezték. 1995. október 12-én aláírták az igazgatási együttműködésről és a költségvetési és pénzügyi együttműködésről szóló kiegészítő megállapodást.

⁷

Az 1999. december 13-i 2673/1999 tanácsi rendelet, HL L 326., 1999. 1. o.

A 2005. év – amikor az ombudsmani hivatal fennállásának tizedik évfordulóját ünnepelte – egyik prioritása a két intézmény közötti hatályos együttműködési megállapodások felülvizsgálata volt, figyelemmel ezeknek az eltelt évtized alakította új valósághoz való kiigazítására. Az új megállapodást várhatóan 2006 elején írják alá. Ennek célja a Parlamenttel folytatott intenzív együttműködés megtartása minden olyan területen, ahol lényeges méretgazdaságosságra és költségvetési megtakarításokra lehet számítani.

A 2005. évi költségvetés

Az Ombudsman létesítési terve 2005-ben 51 állásra vonatkozott, a 2004. évi 38 álláshellyel szemben.

Az Ombudsman 2005 évi költségvetésében rendelkezésre álló kiindulási előirányzat 7 312 614 euró volt. Az 1. cím (Az intézmény alkalmazottaira vonatkozó kiadások) 6 239 614 euró volt. A 2. cím (Épületek, felszerelés és különféle működési költségek) 1 070 000 eurót tett ki. A 3. cím (Az intézmény által végrehajtott saját funkciókból származó kiadás) 3 000 euró.

A következő táblázat a 2005. évi kiadásokat tartalmazza az előirányzatok tekintetében.

(euróban)	
1. cím	5 375 889
2. cím	928 276
3. cím	2 979
Összesen	6 307 145

A 2006. évi költségvetés

Az Ombudsman új költségvetési struktúra (nómenklatúra) szerint mutatta be 2006. évi költségvetését. Az új struktúra célja az átláthatóság növelése és a költségvetési hatóság részéről fokozottabb ellenőrzés megkönnyítése, azáltal, hogy a mostanáig alkalmazott struktúrában több címben vagy fejezetben szereplő hasonló kiadásra vonatkozóan jobb áttekintést biztosít.

A 2005. során készített, 2006. évi költségvetés 57 álláshelyre vonatkozó tervről rendelkezik. Ez az emelés további 6 álláshelyet jelent a 2005. évi létesítési tervhez képest, és oka elsősorban az Európai Unió következő bővítése (Bulgária és Románia), továbbá az Ombudsman személyzeti ügyeiben a parlamenti szolgálatoktól való teljes függetlenségre vonatkozó határozat végrehajtásának elérése.

A 2006-ra vonatkozó teljes előirányzat 7 682 538 euró. Az 1. cím (Az intézmény alkalmazottaira vonatkozó kiadások) 5 808 538 euró. A 2. cím (Épületek, felszerelés és különféle működési költségek) 1 085 000 euró. A 3. cím (Az intézmény által végrehajtott saját funkciókból származó kiadás) 789 000 euró.

A 2006. évi költségvetés összesen 812 271 euró bevételről rendelkezik.

C MUNKATÁRSÁK

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Európai Ombudsman

P. Nikiforos DIAMANDOUROS Athénban (Görögország) született 1942. június 25-én. 2003. január 15-én választották meg Európai Ombudsmannak. 2003. április 1-jén lépett hivatalba, és 2005. január 11-én öt évre újraválasztották.

1998 és 2003 között Görögország első nemzeti ombudsmanja. 1993 óta az Athéni Egyetem Politikatudományi és Közigazgatási Tanszékén az összehasonlító politikatudomány professzora (jelenleg nem tölti be a tisztséget). 1995 és 1998 között az görög Nemzeti Társadalomkutató Központ (EKKE) elnök-vezérigazgatója.

B.A. fokozatú diplomáját az Indiana Egyetemen szerezte 1963-ban, az M.A. diplomát 1965-ben, az M.Phil. diplomát 1969-ben, a Ph.D.-t pedig 1972-ben szerezte a Columbia Egyetemen. Mielőtt 1988-ban az Athéni Egyetemre került volna, 1973 és 1978 között előadásokat tartott és kutatásokat folytatott a New York-i Állami Egyetemen és a Columbia Egyetemen. 1980 és 1983 között az Athéni Főiskola fejlesztési igazgatója. 1983 és 1988 között a New York-i Társadalomtudományi Kutatótanács Nyugat-Európáért és Közel-Keletért felelős programigazgatója. 1988-tól 1991-ig az athéni Görög Nemzetközi és Hadászati Tanulmányi Intézet igazgatója, amely a Ford és MacArthur Alapítvány közös támogatásával létrejött politikaorientált kutató szervezet. 1997-ben a politikatudomány vendégprofesszora lett a madridi Juan március Társadalomtudományi Központnak.

1992 és 1998 között a Görög Politikatudományi Társaság elnöke, 1985 és 1988 között pedig az Egyesült Államok Modern Görög Tanulmányi Társaságának elnöke. 1999-ben a Görög Emberi Jogi Nemzeti Bizottság tagjává választották, majd 2000-ben a Közigazgatási Reform Országos Tanácsának tagja lett. Ugyanebben az évben a Bilderberg konferencia résztvevője. 1990 óta a New York-i székhelyű Társadalomtudományi Kutató Tanács dél-európai albizottságának társelnöke, amelynek tevékenységét a Volkswagen Alapítvány támogatásából finanszírozzák. A Johns Hopkins University Press által kiadott New Southern Europe című lap tárfszerkesztője. Részesült továbbá a Fulbright és a Humán Tudományok Nemzeti Alapítványának ösztöndíjaiban.

Sokat írt Görögország, Dél- és Délkelet-Európa politikájáról és történelméről, különösen a demokratizálásról, az állam- és nemzetépítésről, valamint a kultúra és a politika kapcsolatáról.

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN TITKÁRSÁGA

Az Európai Ombudsman titkársága felelős az Ombudsman irodájának vezetéséért. Nyilvántartja az Ombudsman napirendjét, kezeli a bejövő és kimenő levelezést, kapcsolatot tart fenn a többi EU-s intézménnyel és szervvel, foglalkozik az intézmény tevékenységének protokolláris részével, valamint általános titkári feladatokat lát el az Ombudsman számára.

Alexandra ANDROULAKAKIS

Az Ombudsman titkára (2005.8.22-től)

Tel. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES

Az Ombudsman asszisztense

Tel. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Az Ombudsman titkára (2005.9.15-ig)

JOGI OSZTÁLY

A jogi osztály munkatársai főként jogászok, akik az Európai Ombudsmanhoz beérkező panaszokat elemzik és vizsgálatokat folytatnak. A jogi osztály vezetője tanácsokat ad az Ombudsmannak az intézmény irányításáról és jogi stratégiájáról, valamint irányítja az osztály munkáját. A jogi osztály vezetőjének asszisztense biztosítja a belső minőségellenőrzés és a vezetői információs rendszer működését, valamint az ő feladata az éves jelentés jogi osztályra eső részét összehangolni.

2005-ben az osztályt az osztály vezetője, hat jogi főtanácsadó, közülük két vezető felügyelő, tizenegy jogi tisztviselő, egy jogász-nyelvész, egy jogi asszisztens, valamint a jogi osztály vezetőjének asszisztense alkotta. A jogi osztály tizennégy gyakornokot is foglalkoztatott 2004-ben.

Ian HARDEN

A jogi osztály vezetője

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN az angliai Norwichban született 1954. március 22-én. Jogot tanult a cambridge-i Churchill Főiskolán; 1975-ben szerzett BA fokozatú diplomát kitüntetéssel, majd LLB diplomát 1976-ban. Tanulmányai befejezése után a Sheffieldi Egyetem Jogi Karára került, ahol 1976 és 1990 között előadó, 1990 és 1993 között adjunktus, 1993 és 1995 között docens, majd 1995-től a közjog professzora. 1996-ban jogi főtanácsadóként csatlakozott az Európai Ombudsman hivatalához, 1997 és 1999 között a titkárság vezetője, majd 2000-től a jogi osztály vezetője. Számos EU-jogi és közjogi publikáció szerzője és társszerzője, mint például *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: towards a more effective és democratic Europe* (London CEPR, 1995) és az *European Economic és Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Az *Association Française des Constitutionnalistes* és a brit „Study of Parliament Group” tagja, illetve a Sheffieldi Egyetem tiszteletbeli professzora.

Murielle RICHARDSON

A jogi osztály vezetőjének asszisztense

Tel. +33 3 88 17 23 88

JOGI TISZTVISELŐK

A jogi tisztviselők foglalkoznak a panaszokkal, amelyeket az Európai Unió 21 szerződési nyelve közül bármelyikben be lehet nyújtani az Ombudsmannak. Javaslatokat tesznek és lefolytatják a hivatalból indított vizsgálatokat, válaszolnak a tájékoztatást kérő levelekre, jogi ügyekben segítséget nyújtanak az Ombudsmannak, tanácsokat adnak az egyes tagállamok jogi eljárásairól, fejleményeiről és hagyományairól, valamint a nyilvános eseményeken képviselik az Ombudsmant.

Sabina BALAZIČ

Jogi tisztviselő (2005.10.1-től)
Tel. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY

Jogi asszisztens
Tel. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR

Jogi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS

A brüsszeli hivatal vezetője
Jogi főtanácsadó
Tel. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY

Jogász-nyelvész (2005.9.1-től)
Tel. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Jogi főtanácsadó
(2005.7.6-től)
Vezető felügyelő
Tel. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO

Jogi tisztviselő (2005.9.1-től)
Tel. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS

Jogi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL

Jogi főtanácsadó
Vezető felügyelő
Tel. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Jogi főtanácsadó
Tel. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS

Jogi tisztviselő (2005.9.1-től)
Tel. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ

Jogi tisztviselő (2005.9.1-től)
Tel. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ-ARAGÓN

Jogi főtanácsadó
Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER

Jogi tisztviselő (2005.5.1-től)
Tel. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON

Jogi tisztviselő
Tel. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO

Jogi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE

Jogi tisztviselő (2005.9.1-jétől)
Tel. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ

Jogi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE

Jogi főtanácsadó
Tel. +32 2 284 20 03

GYAKORNOKOK

Kadri BRÜGEL

Gyakornok (2005.9.1-től)
Tel. +32 2 283 23 27

Anne EISENGRÄBER

Gyakornok (2005.9.1-től)
Tel. +33 3 88 17 29 64

Georgios KATHARIOS

Gyakornok (2005.7.31-ig)

Giedre KAZLAUSKAITE

Gyakornok (2005.10.1-től)
Tel. +33 3 88 17 23 28

Daniel KOBLENCZ

Gyakornok (2005.7.31-ig)

Jernej LETNAR CERNIC

Gyakornok (2005.7.31-ig)

Maria Salome LOPEZ RAMOS

Gyakornok (2005.10.31-ig)

Wiebke PANKAUKE

Gyakornok (2005.7.31-ig)

Roberto RANDO

Gyakornok (2005.1.15-től)

Andrea SACK

Gyakornok (2005.7.31-ig)

Izabela SZOSTAK-SMITH

Gyakornok (2005.6.1-től)

Tel. +33 3 88 17 67 84

Sophia TABAU

Gyakornok (2005.7.31-ig)

Asta UPTAITE

Gyakornok (2005.7.31-ig)

Alexis VAN MAERCCKE

Gyakornok (2005.9.1-től)

Tel. +32 2 284 21 80

Az Európai Ombudsman és munkatársai.

IGAZGATÁSI ÉS PÉNZÜGYI OSZTÁLY

Az igazgatási és pénzügyi osztály feladata az Ombudsman hivatalában minden olyan munka, amely nem vonatkozik közvetlenül a panaszok kezelésére és a vizsgálatok elvégzésére. Az osztály négy szektorból áll – az igazgatási szektorból, a pénzügyi szektorból, a panaszkezelési szektorból és a kommunikációs szektorból. Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője összehangolja az osztály általános munkáját. E minőségében felelős a hivatal általános szervezetéért és működéséért, személyzeti politikájáért, javaslatot tesz az intézmény igazgatási és pénzügyi stratégiájára és végrehajtja azt, képviseli az Ombudsmant számos intézményközi fórumon.

João SANT'ANNA

Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA a portugáliai Setúbalban született 1957. május 3-án. 1975 és 1980 között a Lisszaboni Egyetemen jogot tanult, majd a lisszaboni ügyvédi kamara tagja lett 1981-ben. 1980 és 1982 között jogásként dolgozott a portugál belügyminisztérium Lisszabonért és környékéért felelős részlegének jogi és közigazgatási osztályán. 1982 és 1984 között folytatta jogi tanulmányait a szellemi tulajdon jog területén a müncheni Ludwig-Maximilian Egyetemen, valamint a Max-Planck Intézetben. Miután visszatért Portugáliába 1984-ben, a portugál belügyminisztérium Lisszabonért és környékéért felelős részlege jogi és közigazgatási osztályának vezetőjévé nevezték ki. 1986-ban az Európai Parlament tisztviselője lett, dolgozott a tájékoztatási és PR, a kutatási, a személyzeti és pénzügyi igazgatóságon, és végül az Európai Parlament jogi szolgálatánál. 2000-ben került az Európai Ombudsman hivatalához mint az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője.

IGAZGATÁSI SEKTOR

Az igazgatási szektor feladatköre széles. Idetartozik a személyzetfelvétel és a személyzet irányítása, a bejövő és kimenő levelezés, a telefonközpont, a hivatali infrastruktúra, a dokumentumok fordításának koordinálása, a jogi könyvtár megszervezése és irányítása, illetve az intézmény dokumentációs és irattári stratégiája. Ez a szektor felelős továbbá az intézmény informatikai stratégiájáért, továbbá a hivatal informatikai igényeinek kiszolgálásáért, amelyet az Európai Parlamenttel szoros együttműködésben végez.

Alessandro DEL BON

A szektor vezetője (2005.5.1-től)

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Igazgatási munkatárs, sofőr (2005.6.1-től)

Tel. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

*Informatikai tisztviselő
(2005.9.8-tól)*

Tel. +33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

*Igazgatási munkatárs
(2005.6.16-tól)*

Tel. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Titkár

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

*Informatikai tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 23 99*

Juan Manuel MALLEA

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ*Titkár (2005.5.1-től)*

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS*Titkár*

Tel. +33 3 88 17 70 93

Félicia VOLTZENLOGEL*Titkár*

Tel. +33 3 88 17 23 94

PÉNZÜGYI SZÉKTOR

A pénzügyi szektor felel annak biztosításáért, hogy az Ombudsman hivatala megfeleljen a költségvetési források gazdaságos, hatékony és megfelelő módon történő végrehajtásának garantálása érdekében alkalmazandó pénzügyi szabályoknak. E feladatai abból adódnak, hogy az Európai Ombudsman külön költségvetéssel rendelkezik. Négy pénzügyi tisztviselő készíti el és hajtja végre a költségvetést, kirendelt engedélyező tisztviselő felelőssége mellett.

Loïc JULIEN*A szektor vezetője (2005.6.1-jétől)*

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT*Pénzügyi tisztviselő*

Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE*Pénzügyi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE*Pénzügyi tisztviselő*

Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS*Pénzügyi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 24 03

PANASZKEZELÉSI SZÉKTOR

A panaszkezelési szektor felelős az Európai Ombudsmanhoz beérkező panaszok nyilvántartásáért, osztályozásáért és nyomon követéséért. A szektor gondoskodik arról, hogy minden panasz egy adatbázis nyilvántartásába kerüljön, valamint arról, hogy a panaszokat visszaigazolják és a jogi osztálynak továbbítsák. A szektor kezeli a panaszokkal kapcsolatos bejövő és kimenő levelezést, biztosítja, hogy az adatbázisba bekerült panaszok adatai az eljárás alatt frissüljenek, felügyeli a határidők betartását, a panaszokkal kapcsolatos statisztikákat készít, és rendszerezi a panaszokkal kapcsolatos dokumentumokat.

Isabelle FOUCAUD*A szektor vezetője*

Tel. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER*Titkár*

Tel. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA*Titkár*

Tel. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY*Titkár*

Tel. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO*Titkár*

Tel. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE*Titkár*

Tel. +33 3 88 17 24 29

Gabrielle SHERIDAN*Titkár (2005.5.31-ig)*

Tel. +33 3 88 17 24 08

Caroline ZINCK*Titkár (2005.9.1-től)*

Tel. +33 3 88 17 40 51

KOMMUNIKÁCIÓS SZÉKTOR

A kommunikációs szektor felelős az intézmény imázsának és értékeinek kialakításáért, és az Ombudsmannak a megbízatásában megállapított második fő feladatáért, vagyis a polgárok megszólításáért és a közösségi jog szerinti jogairól való tájékoztatásáért. Ennek során kulcsszerepet játszik a polgárok és Európa és intézményei közötti kapcsolatok és bizalom megerősítésében.

A szektor felelős a médiával való kapcsolattartásért és ennek előmozdításáért, az Ombudsman kiadványainak megírásáért és elkészítéséért, az Ombudsman weboldalainak fenntartásáért, az Ombudsman tájékoztató látogatásainak és eseményeknek a megszervezéséért és az európai ombudsmanok hálózatán belüli kapcsolatok összehangolásáért.

Rosita AGNEW

A szektor vezetője (2005.5.1-től)
Sajtó- és kommunikációs tisztviselő
(2005.4.30-ig)
Tel. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD

A szektor vezetője (2005.5.1-től)
Internet- és kommunikációs tisztviselő
(2005.4.30-ig)
Tel. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB

Webfejlesztő (2005.9.1-től)
Tel. +33 3 88 17 44 10

Alessandro DEL BON

Kommunikációs tisztviselő
(2005.4.30-ig)
Tel. +33 3 88 17 23 82

Gundi GADESMANN

Sajtótisztviselő (2005.11.1-től)
Tel. +32 2 284 26 09

Dace PICOT-STIEBRINA

Kommunikációs tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Titkár (2005.6.1-től)
Tel. +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERG

Kiadványokkal foglalkozó tisztviselő
(2005.10.1-től)
Tel. +33 3 88 17 49 36

D A HATÁROZATOK MUTATÓI

1 AZ ÜGY SZÁMA SZERINT

2002

1391/2002/JMA	106
2107/2002/(BB)PB	99
2111/2002/MF	100

2003

1336/2003/IP	82
1435/2003/MF	100
1687/2003/JMA	59
2097/2003/(ADB)PB	73
2188/2003/OV	82
2191/2003/TN	60
2229/2003/MHZ	87
2395/2003/GG	105
2411/2003/MHZ	88
2415/2003/JMA	72

2004

0127/2004/OV	75
0140/2004/PB	97
0224/2004/PB	89
0237/2004/JMA	72
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	61
0338/2004/OV	62
0471/2004/OV	76
0518/2004/MF	83
0530/2004/GG	90
0538/2004/TN	91
0620/2004/PB	92
0628/2004/OV	79
0732/2004/ELB	63
0758/2004/ELB	64
0839/2004/MHZ	74
0933/2004/JMA	66
0948/2004/OV	67

1096/2004/TN	67
1155/2004/TN	68
1273/2004/GG	92
1298/2004/PB	64
1365/2004/TN	65
1368/2004/GG	94
1423/2004/ELB	103
1700/2004/MF	98
1733/2004/OV	80
1737/2004/TN	81
1756/2004/MF	85
1772/2004/GG	84
1798/2004/PB	77
1808/2004/JMA	68
2038/2004/GG	86
2066/2004/TN	69
2485/2004/GG	106
2673/2004/PB	96
2821/2004/OV	70
2862/2004/GG	94
3054/2004/TN	74
3110/2004/GG	71
3254/2004/(OV)ID	104
3381/2004/TN	77
3442/2004/PB	98
3446/2004/GG	102
3452/2004/JMA	104
3485/2004/OV	78
3622/2004/GG	95

2005

0116/2005/MHZ	101
0501/2005/IP	78
1266/2005/MF	79
1875/2005/GG	86
OI/3/2005/OV	107

2 TÁRGY SZERINT

A polgárok jogai

1687/2003/JMA	59
2415/2003/JMA	72
0224/2004/PB	89
0237/2004/JMA	72
0948/2004/OV	67
1096/2004/TN	67
1737/2004/TN	81
2038/2004/GG	86
0116/2005/MHZ	101
1875/2005/GG	86

A Bizottság mint a Szerződés őre

1687/2003/JMA	59
2229/2003/MHZ	87
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	61
1273/2004/GG	92
1298/2004/PB	64
1423/2004/ELB	103
3254/2004/ID	104
3452/2004/JMA	104
3622/2004/GG	95

Fogyasztóvédelmi politika

0295/2004/JMA	61
---------------------	----

Szerződések

2111/2002/MF	100
0338/2004/OV	62
0530/2004/GG	90
0538/2004/TN	91
1266/2005/MF	79
1772/2004/GG	84
1808/2004/JMA	68
2673/2004/PB	96
2862/2004/GG	94
3110/2004/GG	71
OI/3/2005/OV	107

Kultúra

3452/2004/JMA	104
---------------------	-----

Adatvédelem

0224/2004/PB	89
--------------------	----

Fejlesztési együttműködés

0933/2004/JMA	66
---------------------	----

Gazdasági és monetáris politika

3054/2004/TN	74
0116/2005/MHZ	101

Oktatás, szakképzés és ifjúság

0518/2004/MF	83
--------------------	----

Környezet

2229/2003/MHZ	87
---------------------	----

Halászat

1273/2004/GG	92
--------------------	----

A személyek és a szolgáltatások szabad mozgása

1298/2004/PB	64
3254/2004/ID	104

Intézmények

2395/2003/GG	105
0140/2004/PB	97
0628/2004/OV	80
1155/2004/TN	68
2485/2004/GG	106
3254/2004/ID	104
3446/2004/GG	102
0501/2005/IP	78

Vegyes

1435/2003/MF	100
0338/2004/OV	62
0732/2004/ELB	63
3622/2004/GG	95
OI/3/2005/OV	107

Rendőrségi és igazságügyi együttműködés

2411/2003/MHZ.....	88
--------------------	----

Nyilvános hozzáférés

0948/2004/OV	67
1368/2004/GG	94
1756/2004/MF	85
1798/2004/PB	77
2066/2004/TN.....	69
2821/2004/OV	70
3381/2004/TN.....	77
3442/2004/PB	98

Kutatás és fejlesztés

0758/2004/ELB	64
1365/2004/TN.....	65

Szociálpolitika

0274/2004/JMA	61
---------------------	----

Személyzet**– Felvétel**

1336/2003/IP.....	82
2097/2003/PB	73
0518/2004/MF	83
0839/2004/MHZ.....	74
1700/2004/MF	98
3485/2004/OV	78

– Egyéb kérdések

1391/2002/JMA	106
2107/2002/PB	99
2188/2003/OV	82
2191/2003/TN.....	60
0140/2004/PB	97
0471/2004/OV	76
0620/2004/PB	92
0628/2004/OV	79
1423/2004/ELB	103
1733/2004/OV	80
0127/2004/OV	75

3 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA SZERINT

Hatáskörrel való visszaélés

1700/2004/MF	98
--------------------	----

Elkerülhető késedelem

0530/2004/GG	90
1733/2004/OV	80
1756/2004/MF	85
1772/2004/GG	84
3485/2004/OV	78
1266/2005/MF	79
OI/3/2005/OV	107

Megkülönböztetés

1391/2002/JMA	106
2107/2002/PB	99
1687/2003/JMA	59
2415/2003/JMA	72
0237/2004/JMA	72
0338/2004/OV	62
0518/2004/MF	83
0628/2004/OV	79
1808/2004/JMA	68
2673/2004/PB	96

Védelem

0471/2004/OV	76
--------------------	----

Hiba a 226. cikk szerinti eljárásban

1687/2003/JMA	59
2229/2003/MHZ.....	87
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	61
1273/2004/GG	92
1298/2004/PB	64
1423/2004/ELB	103
3254/2004/ID	104
3452/2004/JMA	104
3622/2004/GG	95

A határozat indokolásának elmulasztása

2411/2003/MHZ.....	88
--------------------	----

Információ hiánya vagy megtagadása

2097/2003/PB	73
2191/2003/TN.....	60
2229/2003/MHZ.....	87
0140/2004/PB	97
0274/2004/JMA	61
0538/2004/TN.....	91
0758/2004/ELB	64
1368/2004/GG	94
1737/2004/TN.....	81
1798/2004/PB	77
2038/2004/GG	86
2066/2004/TN.....	69
3054/2004/TN.....	74
3381/2004/TN.....	77
3442/2004/PB	98
1875/2005/GG	86

Az átláthatóság hiánya

1435/2003/MF	100
2395/2003/GG	105
0948/2004/OV	67
2821/2004/OV	70
0116/2005/MHZ.....	101

Jogi hiba

0127/2004/OV	75
1273/2004/GG	92
3254/2004/ID	104

Hanyagság

2188/2003/OV	82
0224/2004/PB	89
0933/2004/JMA	66
1096/2004/TN.....	67
1155/2004/TN.....	68
1365/2004/TN.....	65
3622/2004/GG	95

Eljárásbeli hibák

2107/2002/PB	99
2411/2003/MHZ.....	88
0140/2004/PB	97
0620/2004/PB	92

Méltánytalanság

2111/2002/MF	100
1336/2003/IP.....	82
3110/2004/GG	71
0839/2004/MHZ.....	74
0127/2004/OV	76
0471/2004/OV	76
0501/2005/IP.....	78
1733/2004/OV	80
OI/3/2005/OV	107

Egyéb hivatali visszasságok

0471/2004/OV	76
0538/2004/TN.....	91
0732/2004/ELB	63
0758/2004/ELB	64
1733/2004/OV	80
2485/2004/GG	106
2862/2004/GG	94
3446/2004/GG	102
OI/3/2005/OV	107

E AZ EURÓPAI OMBUDSMAN MEGVÁLASZTÁSA

Jogi rendelkezések

Az EK 195. cikkének (2) bekezdése szerint „Az Ombudsmant minden európai parlamenti választást követően, a Parlament megbízatásának időtartamára nevezik ki. Az Ombudsman megbízatása megújítható.”

Az Európai Parlament eljárási szabályzata részletesen rendelkezik a választási eljárásról:

194. cikk

1. Minden parlamenti ciklus kezdetén az Elnök, közvetlenül a megválasztását követően, illetve a (8) bekezdésben említett esetekben, az Ombudsman hivatalára történő jelölésre irányuló felhívást bocsát ki, és határidőt állapít meg a jelölések benyújtására. A jelölésre irányuló felhívást közzéteszik az Európai Unió Hivatalos Lapjában.
2. A jelölést legalább harminchét képviselőnek kell támogatnia, akik legalább két tagállam állampolgárai közül kerülnek ki.

Egy képviselő csak egy jelölést támogathat.

A jelölések mindazokat a dokumentumokat tartalmazzák, amelyekből bizonyossággal megállapítható, hogy a jelölt az Ombudsmanról szóló rendelkezések feltételeinek eleget tesz.

3. A jelöléseket az illetékes bizottsághoz továbbítják, amely a jelölteket meghallgathatja.

Az ilyen meghallgatások valamennyi képviselő számára nyilvánosak.

4. Az elfogadható jelöléseket betűrendben tartalmazó jegyzéket ezt követően benyújtják a Parlamenthez szavazásra.
5. A szavazás titkos, és a leadott szavazatok többségével történik.

Amennyiben az első két fordulót követően nem választottak meg egyetlen jelöltet sem, a továbbiakban kizárólag a második fordulóban legtöbb szavazatot szerzett két jelöltre lehet szavazni.

Szavategyenlőség esetén az idősebb jelölt élvez elsőbbséget.

6. A szavazás megkezdése előtt az Elnök meggyőződik arról, hogy a Parlament képviselőinek legalább fele jelen van-e.
7. A kinevezett személyt haladéktalanul felhívják a Bíróság előtti eskütételre.
8. Az Ombudsman hivatalát – elhalálozás vagy felmentés esetét kivéve – utóda hivatalba lépéséig látja el.”

A 2005. évi választás

Az Európai Parlament kinevezésre vonatkozó felhívást tett közzé a 2004. augusztus 25-i Hivatalos Lapban⁸, amelyben 2004. szeptember 30-ban állapította meg a benyújtási határidőt.

2004. október 22-i levelében az Európai Parlament elnöke tájékoztatta a Petíciós Bizottság elnökét, hogy négy jelentkezést vettek kézhez.

2004. november 29-én a Petíciós Bizottság nyilvános meghallgatást szervezett a két elfogadható kérelmet benyújtó jelölt, vagyis P. Nikiforos DIAMANDOUROS és Giuseppe FORTUNATO számára.

⁸

HL C 213., 2004.8.25., 9. o.

2005. január 11-én P. Nikiforos DIAMANDOUROS-t megfelelő módon Európai Ombudsmanná választották az Európai Parlament tagjai Strasbourgban tartott plenáris ülésen, az első szavazás során a leadott 609 szavazatból 564 támogató szavazattal.

Az Európai Parlamentnek DIAMANDOUROS úr 2004–2009 parlamenti időszakra történő megválasztására vonatkozó határozatát közzétették a 2005. január 25-i Hivatalos Lapban⁹.

Az Európai Ombudsman megválasztására vonatkozó részletes tájékoztatás megtalálható a Parlament weboldalán a következő címen:

http://www.europarl.europa.eu/comparl/peti/election2004/default_en.htm

⁹

HL L 21., 2005.1.25., 8. o.

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI

LEVÉLBEN

Európai Ombudsman
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR - 67001 Strasbourg Cedex
Franciaország

TELEFONON

+33 3 88 17 23 13

FAXON

+33 3 88 17 90 62

E-MAILBEN

eo@ombudsman.europa.eu

WEBOLDAL

<http://www.ombudsman.europa.eu>

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN KIVIZSGÁLJA AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEINEK ÉS SZERVEINEK HIVATALI VISSZÁSSÁGAIRA VONATKOZÓ PANASZOKAT

www.ombudsman.europa.eu

Kiadóhivatal
Publications.europa.eu

ISBN 92-9212-002-6

9 789292 120023